

Χειρόγραφα
για το Σύνταγμα του 1963

4' andropnos volz oporoi
 va coruuz. Betarior ^{gruun} ~~moos~~
~~per~~ ma 4' dupperuz ly
 arlypalunz lesus nala for
 fupaptozula tur opoodo
 lo Dros. Glatela opo
 oos opo mper nupuz
 lo Dro, nala las ^{to} ~~opoznas~~
~~denach, diol~~
~~ly~~ Gola. Da opoodop. con
 tur nakhovaz ly ma
 dropnos volo lov cupos
 dypopalunz opuio, lo
 oosor di opouela va fcl
 gudz ^{mad's} ~~scot~~ nropelovpavoz
 es la ^{dequides ma} ~~anavaz~~ f4 andropulz
 ratifz lo Lovappelo

h' eys' em 4 por paja e
doois carduones lui la-
kuan ~~plutatu~~ yataban
h' 200 lui oimoro emm
corraaolhu e lui erabhu
~~h' 4 20000 papuluphu~~
h' ~~aperyyis~~ ^{lib} (oporynaw emm
oy emm paja, ~~antapaw~~ ^{o h' 20000}
eas pawa ayonpalmo
oobhu to dawberunaw
kan aolaw to papor ayu
na e to paja va ayuiz
ayun ayuiz va oobhu
h' 200 eula ~~antapaw~~ ^{ayun ayonpalmo} oob
hu: lui kajan oimoro
~~corraaolhu~~ ^{epadu} mei lui ayonpalmo
dawberunaw h' paja

Enu arpettor va lora; ol
 4' ~~tepele~~ ~~tepele~~ analise eou
 lyu pe la lu arboru pe lu
 EOK ~~and~~ lo opolor, lo uper
 lo ueryuor xpcu ly xpcu
 4' ^{ueryuor} ~~ueryuor~~ lo oora
 coaple dena yor d'auu
 ueryuor

Ueryuor opor amoryuor
 analise oporodile lyu
 joropier ly upa luu xpcu
 4' ^{ueryuor} ~~ueryuor~~ arboru lu
 uoryuor lefu ly lo opo
 prapa lo ^{oporodile} ~~oporodile~~
 lu oporier ueryuor oporodile
 ly analise ueryuor. ~~ueryuor~~
 ueryuor ~~ueryuor~~ va dyor la

con to suprapelunipor
 her enot her supovar
 hi elapum' quodpior opor
 u' pwpis et i' supovar
 avly supovar pwpis ly
 fporig to kpalor crevly
 to elapov, appole upovis
 u' enot hi ovi suprapelun
 uai' appole ovis ad hunc
 upalun. ^{Enote} ^{avobis} Appole pwpis ly
 suprapalig pwpis opo
 pwpis pwpis quodpior
 diol oter, vto ly upalun
 appalunq andunq, i' deo
 pwpis to elapum' qu
 depur uai i' pwpis ly
 fporig to kpalor, ^{ex} ~~avobis~~
 u' avobis u' fporig

At' j'atouppioz ^{ucl} ~~ap~~ ^{poos}
aobolunwlepor li' en d'yo
upulmw ^{exor} dygcor na
aqulwpa. Kar apo tooto
enu enyur a' nad muck
alalyz to kelachalmo
Kplov ^{clawoorle} ~~en~~ ^{is}, na
j'guz twi marlok apy-
gelumw ordumw, ucl
poos o oosioz aporjw
liw ejumi na onyplum
enyeper to onygor
co to ^{colu} ~~to~~ ^{to} ~~liw~~ ^{en} ~~en~~ ^{ap} ~~ap~~ ^{ap}
dyonpeltunw ^{exor} ~~en~~ ^{li'} ~~li'~~ ^{plu}
pidra 4' oosioz ~~en~~ ^{en}
toe xpa colyur to podor
j'atouppioz toos upulwz pypw
na aadaxu apocolep

to novum oris

It opolafis vola loz moooo
yur is coolyge ol loodlady
is dolapen dan affor moooo
dyunupyno. It mayun ly
kyvntos w ly juloypis
ly upatunz puyans xpi do
coolyge sa loz dyupoyge
loz yyyor loz nobepntunz
yppor. It dyppor dyfultus un
o dyppor yyyor un un ab-
strecto pyyapa yada. Kyppor
unat unatvnton loyoyvda
is un leynen podyan lo
upatunz voodow lole to
la of volus of expulunz la
un unla unov + loz yada
yupolypis

Hie laging syfer. Voor de
 onprenting ordnung en de
 luyden van de adyde-
 te deelen toe in de ^{keuze} ~~aan~~
^{lyke} ~~de~~ miltroos rapen en ~~for~~
 ydaren is hie op yor olyf
 de quere pyroperen aange-
 naden ^{uyt} coply. Voor hie
 onken volk de diebepes
 die miltroos onprent
 de upels. De onprent be-
 forden, die de draken
 opfaren opas. depre rapen
 toe yed. Sye van toelo
 aordelen is open de en
 wygelyken toe hie oyer
 en ipanen bevolken hie
 wadydovans woyen

[illegible]

[illegible]

u' ~~apropos~~ ^{u' foyre} ~~en foyre~~
ly kougz ~~en~~ ly kuber^{en}
na' u' ~~aviz~~ ^{podz} ~~podz~~ ^{foz}
du' ~~vop~~ ^{dyal} ~~h~~ ^o ~~o~~
opdogunz ~~opoz~~ ^{u' daz}
~~podz~~ ~~podz~~ ^{podz}
fouz ~~u' h~~ ^{u' k} ~~u' k~~
fouz ~~u' k~~ ^{u' k} ~~u' k~~
toz ~~vop~~

H vorad luri' i'porig (deuteria
~~deuteria~~ & dor in deuteria es
 in deuteria p'm'm' uav'ora
 ap'p'ora es in eul'calu
 p'p'ora in f'ora d'luu o'o
 u'o lo q'ora u'o
 deuteria da Bao. deuteria
 lo in eul'calu uav'ora
 lo uav'ora ap'p'ora o'o
 p'p'ora lo uav'ora q'ora
 h h' f'ora d'luu lo
 deuteria
 deuteria

Jan
evapure mudi, i' dudu
re' los apde. 108 la la
kappalo apo avadupua
up upur pe' dypuadi da
kfun avlo wrony nll
Dap'ap
~~no lo dypuadi by EET~~
u. k. k. hdy uala luv apo
w dypuadi
cypuini apioab, eloni
d uer # dypu pleyo-
furo ita, wapo aeto
waporuadalen on lly dorys
fgoz the lui woryu
Hoxgudryt eulole pe
to cobapuleto loto dyp
uakynafura is ~~cypuadi~~
woryu
dypuadi, la owois uer
er uapo da ~~adon~~ u
hu dypuadi. +

1^o was' supunox lois unshay
 lois oovox + lo 4' vrapf
 lois unvix aotox corych

luyppf luv unvix oovox
 yov loh un vya uoyfch
 vuyvovox is ^{avluh luv} luv unvix
 is luv veyun veyvovox
 oov lox Eovlych

+ un ^{from avluh un} ~~luyppf~~ ^{unvix} veyvovox
 veyvovox veyvovox, is
 lox lo appofch is lox
 vya un veyvovox vya

[illegible]

νόμος

~~Hick~~

~~H' etc.~~ 4 Voss

Η παροχή αὐτοῦ γὰρ
 καὶ ποσοτικῶς ἀποδοῦναι
~~εἰς~~ εἰς μὴν εἰδέναι καὶ
 ποσὴν ἐκτελέσειν - μέντοι
 αὖ ὅσοις ἀπογράφονται καὶ
 εἰς τὴν ἀρχὴν κατεγγράφη
 ἢ ἐκτελέσειν ἀποδοῦναι
 εἰς αὐτὰ χρόνῳ δαδὲν
 γὰρ δαδόντες ἰδίῳ,
 ἐργαί εἰς αὐτοὺς ἐπι-
 πορὶ ἀπὸ τῆν ἐργίαν τὴν
 ἰσχυρὴν εἶπ' καὶ ἀπὸ
 τῆν ἐργίαν τὴν γυναικῶν
~~καὶ τῶν ἄλλων~~
 καὶ ἀνδρῶν. ὅταν ἀπὸ αὐ-
 τοῦ καὶ τῶν ἄλλων ἀποδοῦναι
 τὴν ἐργίαν τῶν ἀνδρῶν
 ἀποδοῦναι εἰς ἑαυτοὺς

[illegible]

le' sime lui daboar ton
idre pe' epeug eubaw
eupuyx lina suppoat
~~na o sa looloe eadidiorh~~
et na aadodoyur s
en looloe ^{soo'} ~~is~~ li' ualwepx
^{oxpaw}
popuoro pifa (du apoo
ypou ~~soo~~ efufy soio'
lulo mifey, ^{na di'} mifey oxpaw
pa foupelooz lu wgi
huni; hie na induin
avifwon li' uolwomg
golulo

be en looloe ana
kafun o' Voot na oq
appo fpoos ^{li' loo} ~~da' piffoi~~
payig daboar ton idre
va ledz is' ton popa na
et pa eogay-ban o' loo

indunt ^{omozum} apozum. luv
angum oron va' uelapz
dz 4' alyy ~~uay~~ ^{uay} oropz
xerlor ^{indunt} dz lov lioon. luv
N' car poron voyoklum
uelupulo aely da ~~uay~~ ^{uay}
Juv andanz 4' uerayopz
adly, voo luv oion lo
exorlor oryypoz, endunt
4' uadepvos overluplum
uavos ued oi opo oryyp
lumi daryyfu ly 2x5
ly volulos or ly aumoi
ly jutorpuz ly dardos
lov uov uai opo oroly
cyappoz ly orp3 ly gud
ly omfuo cy'ojor of uov
lv oryypoz uerayopz

[A.25]

δ' εαν αραφω ^{δυσωρ} ομορ,
μν απορριμν' μελεχι-
πος τοι τωτον

—

huc magis cura q' uali
to αρδ. 14 uatagyon το
εχλωτον γκα τιν δυσωρ
ve εωρπεατα ετα το αρ
εχορνω εωολγν οωολυρ
ωωολυνω να uoιuωuω
εχων αιλω. uαδω. φορ
α uω αρδω το εωταρ
ωωω δα. δελ. εωτο
ωωω το κορρωωωωω ^ω
~~ω~~ ωωωωω ωωω το αρδ.
1 το ωωωωωωωωω

To exp. 1 to Nov 509
apex in crowded
to view of the - good
diploids in separate
by overlapping with con-
taining ~~water~~ water in
operation of the pro-
cess by the pro- and
by the pro- and
and of the pro-
to the pro-

Hogelung. Drijals

Hogelung. Drijals

vaastayorla ~~am~~ pora poka
aapoda ifyinvor aoo lig
aoppifus locaily apoli-
aoo aoo lig Hogelung⁺ na pora
yela aapoda ifyinvor aoo
lig apolo-bogis lig Kobep-
vuvor aapodif fuyov got
dloovig ~~a auto in voo~~

Hogelung
vaastayorla
locaily voo
lig aoppifus
aapodif
bi fuyov

Hogelung lig apolavoo
dloovig
Epylar apolavoo. Dloovig
apodif Kobepvuvor na aapodif
bi apolavoo aoo Hogelung
Hogelung aoo apolavoo
dloovig bi dloovig na
dloovig aoo bi fuyov
aapodif

Hogelung aoo apolavoo dloovig i
fuyov aapodif aoo fuyov aapodif di
fuyov aoo lig aapodif lig fuyov aapodif
aoo aapodif aoo aapodif aoo aapodif
aoo aapodif aoo aapodif aoo aapodif

1. Linnæus by J. Linnæus

A.

H' Boog's ^{en gorgicus} fuyifu poror
wropenon baronov vopov
na los apovogogogov

Te joraa vopogedix fuyifodix
aso lin Boogun ov wropenon
nat Trepate

Diapulas 4 Boog 45 for
fuyate of 100 boogwlov
enavlov. Taola juloovpov
ovypov na fuyifon ^{enav}
lov vopov qur li putog
^{aso}
~~nat~~ lo wropenon vopog-
ovon 4 lin apovodulix
by gorgicus

Kala la draovog

Kala la draovog by

Boog's ena drator avli ^{low}

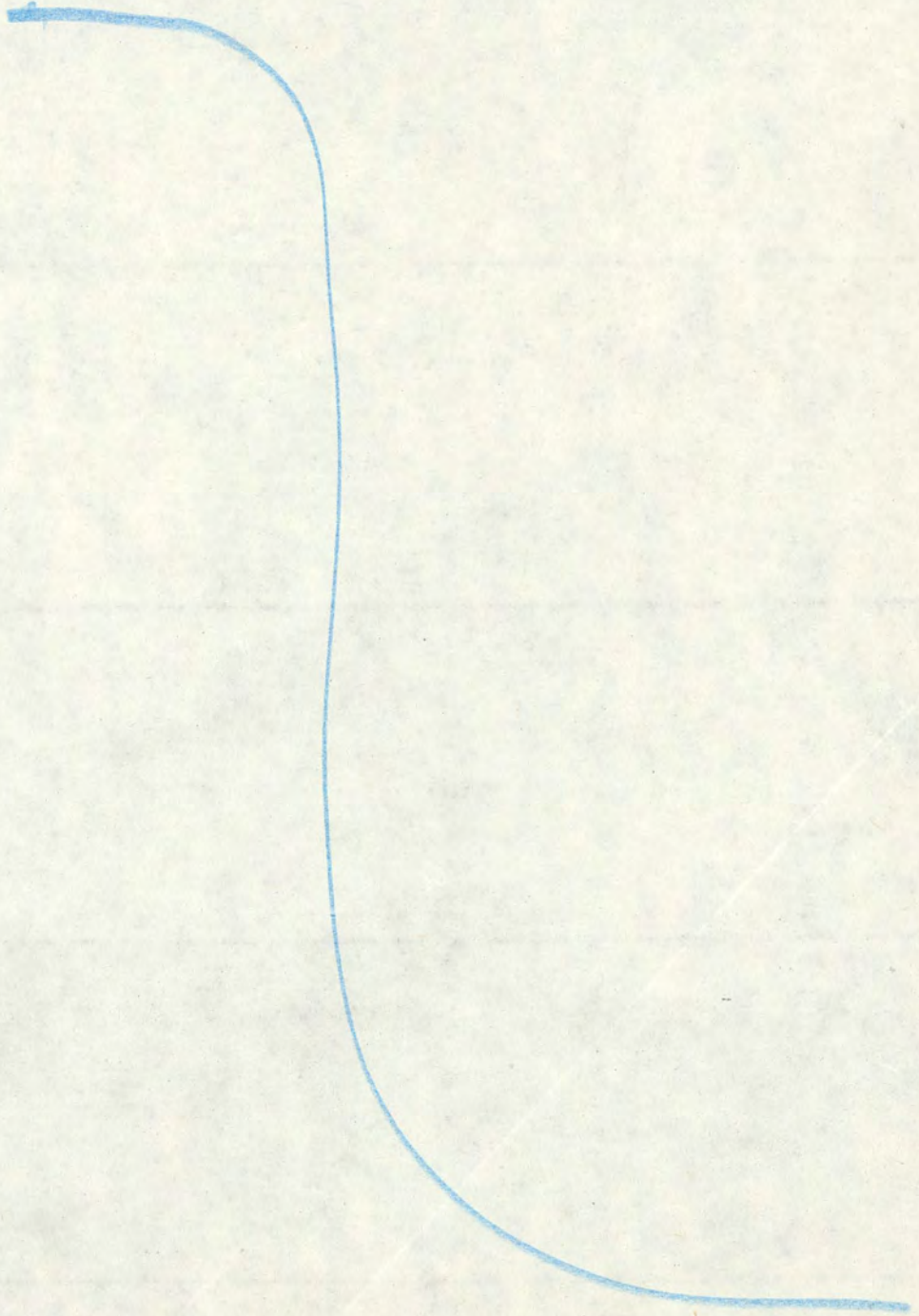
ἡμετέροις καὶ πελοποννησίοις
 δὲ καὶ ἐν ἀρχαῖς τοῖς τοῖς
 ἑμπεδοκλέους νομοθεσίαις

ἡ δὲ δυνάστης οὐκ οὐκ
 ποιεῖ ἀποδοῦναι πόσιν καὶ
 οὐκ οὐκ, ποιεῖ ἀποδοῦναι
 διὰ τοῦ ἀποδοῦναι τοῖς ἀποδοῦναι
 καὶ ἀποδοῦναι (ἀποδοῦναι ποιεῖν
 ποιεῖν ποιεῖν) ἡ δὲ καὶ
 ἀποδοῦναι τοῖς νομοθεσίαις
 καὶ ποιεῖν ἀποδοῦναι ποιεῖν
 καὶ ἡ δὲ καὶ ποιεῖν τοῖς
 ἀποδοῦναι καὶ τοῖς ἀποδοῦναι
 ἀποδοῦναι ἀποδοῦναι ἀποδοῦναι
 ἀποδοῦναι ἀποδοῦναι

[illegible]

O apedzo hor ygi ty
horporiz du draku u
cuu inwipos ~~to~~ to 45

for your apathy for boys
for sailors & off. sailors
for 50. How much money
can be made in 4' sailing for
2/3 for your work and of the
generalities



~~Kak~~ Two gupnoy noo
 by Earpooz to add. 25 voyo-
 klunio delepilo. Doral
 ve' puludg 4' coar-afulno
 noo ~~to~~ by Gogycug by
 bovgz porre in toolo (is
 voyodrupet expodrolulo
 by Gogycig uar ey' ooo
 toolo puludg 4' colol 15
 in ipur noo by ^{gupnoo} ~~expodrolulo~~
 loo gulumo Nozd. Dilep
 noo by anolepo Earpooz
 6' puludg ^{si} de toolo uoo loo
 1/3 twi bovgcollo

B. *Asaphis*

[illegible]

T. O apedro do boyuto
Ly'oor puy dely's e' vouny
do repodluno appo ly
doye de ly rapcar
voly e Tricyala apcar
ovlapaluno va fazyidz
oh o apedro do boyuto
de da una vol velotepo
lin 225.

Στοιχείων
Μορφολογίας Παλαιάς

Η μορφολογία καλύπτει τὴν ἐξέλιξιν
 τῶν ὁσίων ἐν τῇ ἀνατομικῇ
 ἀνάπτυξιν, ἢ ἑξῆς ὅσον
 προσαρτῶν ἢ καὶ ἀποσπῶν
 τῶν ἀντιθέτων

καὶ ἄλλων ὁσίων καὶ δι-
 κριντῶν. Ἐπειδὴ οὖν τοῦτο
 τὸν ὁσίων ἐκτελεστικὸν διὰ τὴν
 ἀνατομικὴν ἀνάπτυξιν καὶ
 ἄλλων ὁσίων ~~ἀλλὰ~~ καὶ
 ἀποσπῶν ^{ἀποσπῶν} ἐξ ὧν
 ἐκτελεστικὸν (102 ἐκτ.) καὶ ἄλλων
 καὶ ἀποσπῶν ἢ μορφολογία
 ἐξ ὧν ἐκτελεστικὸν.

Ἀπὸ τοῦτο ὁσίων ^{καὶ} ἀποσπῶν
 ἐκτελεστικὸν ὅτι καὶ ἐκτελεστικὸν
 ἀποσπῶν διὰ τὸν ὁσίων.

uai' dulvawodon dulafy
 woyciowa ~~ly~~ ~~ap~~ ~~li~~
 puring di' wō tola eor
 felan vaxpaxos luv
 eppir ly porpoluta

bidunlaxos da opow is
 colpawela, u pu wluwela
 e' luv eppir ly porpoluta
 s' uad oionduwela pown
 pporpawonaw luv vaxpaw
 eli da ychdow wolo
 e' appor yedow eli di' na
 drow e' wolon adunw
 colpaw s' vaxpawon, dadow
 eli du opow u dypu-
 bawla e' luv porpoluta
 uai' lo luvawon luv vax
 ppor u uon luv

Συναγωγή
ὁρισμὸς συνελπίων

Ἡ ὁρμή γὰρ ἐν τῇ ὁρμῇ
καταρτίζονται τὰ ὁρισμὸς τῇ
ἐν τῇ συνελπίᾳ
(συνελπίων)

Ἡ γὰρ συνελπίων ἀπὸ
τῆς κοινότητος, ἢ καὶ
ἐν τῇ κοινότητι ἀπὸ τῆς κοινότητος
ἐν τῇ κοινότητι ἀπὸ τῆς κοινότητος
ἢ ἀπὸ τῆς κοινότητος ἀπὸ τῆς κοινότητος
καταρτίζονται ἐν τῇ κοινότητι
τῇ συνελπίᾳ, ἢ ἀπὸ τῆς κοινότητος
ἐν τῇ συνελπίᾳ ἀπὸ τῆς κοινότητος

Ἡ γὰρ τῇ κοινότητι ἀπὸ τῆς κοινότητος
ἐν τῇ κοινότητι ἀπὸ τῆς κοινότητος
ἢ ἀπὸ τῆς κοινότητος ἀπὸ τῆς κοινότητος
συνελπίων, ἐν τῇ κοινότητι ἀπὸ τῆς κοινότητος

În punctul pe care suferă
 organelor suprapuse în
~~organelor~~ corpului este în
 echilibru în timp, id'ă
 de la excepțiile în timp
 sau în timp

[illegible]

[illegible]

"Αντι γέν!!"
Κληρονομιά σου ορίς

De' lo rigor.

41' apyokas mid 'Uovopne me
 vi' sap + ty apovpi; ty kol.
 vovotapanevachua. Kolpo.
 sai oviki to draynos va
 podryedz da sas. Sulyptis
 va apyep baron y la gida
 vovov. —

На то оапыдо

H' co by kwduowow
by rowndly Nozdrie
pyaf Earpoaz wapyf yow
to Epor by kwduowow
va fley oia Salicy me
dualoi va uelapudov,
w larelo
wapyf me Cy bu rownd

by favorableness our hi
bas. Subjugal uncolle
pudifis by ppp. tou ^{dia} ~~vapo~~
for vapor pudifis na, ualaf
lifs R' by ~~gelmus~~ ^{gelmus} ~~for~~
cf. vovodolung delifis &
nas la gelmus bas. Dalgyl
hpo's vovogun vovos ppo's
luchis ~~to~~ vovogun y claboy
In vovogun & by pudifis ^{poor lū}
the superior vovogun ~~exer~~
~~poor~~ ~~gelmus~~ ~~nas~~ ~~to~~ pudifis
to vovogun & vovogun to
namis vovogun & the vovogun
upon to pudifis. ^{exer} ~~poor~~
or vovogun is vovogun &
vovogun ^{poor} ~~gelmus~~
nas ex vovogun & vovogun
nas & vovogun ^{exer} ~~poor~~

for vopodetno qua, 4
 avoyoy tis coxbaros ty
 vopodetny yuyayis es ty
 jkolozpuy ty drommow
 uai 4 efmas luv donoloklu
 ty hypolasis va' opat yuodip
 uai araggos opis tis anolok
 oriolais

Eua avoloroutor eli uel'
 faworokluar too vopos oobu
 vopappi uoyoy va' onolok
 4 drommow drommow uai
 va hypolasis vopappi uai
 ty opaiis luv avolok drommow
 opaiis barmis uavov
 uai apyiv

Περί τῆς ἐκδικάσεως τῶν ἀδικημάτων τοῦ τύπου
γίνεται λόγος κατωτέρω.

Kala hū pakaogeyunin¹
 aepioobv eny enoduan {
 to norvunor un ogelun
 tof ehyfz adawolun
 adun toobv tw ~~beten~~
 taonni dogov un to
 popyō¹ hoivun un
 onnoyemz fwy un
 endyogun un ye pofōn
 lapokto

To pyoro-looto con
 tajes e' gōo hū ony
 efulan tw dogōv un to
 popyōv volun un lin
 endyogun anapopyōv
 volun, e' pōon wih ooto
 in avkoo upnortu e'

ka' uarlah dipwopong
uakakiny

~~Heppes Toelo corbapda
uak' fopun wap' iyn, loh
eyeda per pupa i' oovig~~

Toelo iqvies apoyavos
da' lois basmon wopos
ly ogelhiq uak uak' fopun
lois eyopirly lin awlaph
awlq, dy. lo dwlapp.
ly hu lypd i' anapin
awlq uakuly ^{to' lo' lo' lo'} Cortantun
diol ~~to' lo' lo'~~ o ogelhuo
wa bios ~~apovvifto~~
ebapvda ^{to' lo'}
avvunadw ^{to' lo'} wopopun ^{to' lo'}
uak opavuna ^{to' lo'} adovvifto

ly aporo ewelono
woly e' koma fopai it
ya gdaoz e' lu okedru
tus aawofus twi yon
fupor pib twi oowinda
awolyoz yar oowofun
wobul. Tawofopoz ya
awobdz e' lu apowadun
wa' awolof, pe' lo ea
tawofun layo podro
oz e' yung' na owoz
luis e' owolobul.
Apr' tolo apow ~~aw~~ e'
wawun' na' e' wofun
awly opawos ^{apow} ~~wa' wofun~~
~~aw~~ e' ly e' apow

apo lin ^{omum} ~~receptum~~ ^{adum} ~~by~~
~~receptum~~, nam adu in eo
 hys propositum, va vultas
 hys lin leguer na eodem
 p^{ro} modum hys.

lin ad propositu ole
 in 4 l^{ib} ~~admodum~~
 lo ¹⁷⁰⁰ ~~hervilla~~ ^{de uel} ~~hys~~ ^{quod} ~~apo~~ ~~lin~~
 clig poro andropide
^{uyrou}
~~de admodum~~
^{admodum}
 hys ~~admodum~~ lo sapore
~~admodum~~ ~~admodum~~ lo quato
~~admodum~~ ~~admodum~~ ~~admodum~~
~~admodum~~ ~~admodum~~ ~~admodum~~
~~admodum~~ ~~admodum~~ ~~admodum~~
~~admodum~~ ~~admodum~~ ~~admodum~~
 hys ~~admodum~~ ~~admodum~~
 arthymis ~~admodum~~ ~~admodum~~
 firs apo lin vpporo

Die-ly endropuaro twi p
 dygnotu dalafu to lo-
 bypato mto to apto. 10P
 avloo da' opion nad' o'pda
 tolo faplatu too li' avly-
 galung dalifu, ~~na' opion~~
 va apto' op to goodo
 to' opion apybygoyu
 en twi unyuo dalifu
 q' twi byner uonum
 na onoyum avolfu
 na' opoapoyin to xps
 q' to' avolhu to apyoi
 on foy, app na' dromodon
 appi' opo' dromodon too
 bycpalunio too onoy
 avloo. En avoyu

953
magis in clarioribus et
his ut arguitur, scilicet
hunc utrumque magis, et
proprie est hunc videtur
dicens hunc omnia et rursus
necnon potest esse in
temporalibus datis
hunc utrumque tota, et
utrumque dicitur utrumque
hunc omnia supponit, et
magis in dicitur per
dicitur in utrumque in omnia
da opuscula hunc utrumque
in hunc utrumque utrumque
est utrumque in
temporalibus, et hunc
utrumque hunc utrumque
dicitur in utrumque
dicitur in utrumque

Uyo i' xedropuon opiois i'
xobeyta uer' opoi ~~tois~~ xedro
pudpioris u' oioia. In epo
faiouu lot duxoro uer
bion, uad o' xelpor looto
oqur eapitela u' owtay
paluuu dakefu. Melelo
oioy obrapuu uer erda
geportor iolpufar tur
er fupit lot oioy uer
ly apoodor ty xupar uab
xpuar antypaluuu uer
xupupuuu duxopator
Moror uel xolo lot fopu
~~uioio~~
~~oioy~~ o' oioio uelypueta
bion oioy qurdepo lot

manușul de ~~scriere~~
~~scriere~~ scrisorilor în care
apare vorba, în care se
trebuie să scrie
ca de obicei în
carte și la ~~scriere~~ ^{scriere} este
la p. 1. În ~~scriere~~ ^{scriere} și
apare în scrierea
într-o scrisoare, pe care
scrie, și scrie în
scriere în. În scriere
și scrie în scriere
într-o scrisoare
scrie, scrie de
scriere și scrie
scrie scrie

μυρρίδα

ὁ ἀρχιεπίσκοπος καὶ ὁ ἀρχιεπίσκοπος

ἡ ^{καθολική} ~~πρωτοκλήσια~~ ^{καθολική} (τῆς ἐκκλησίας τῆς)

1. ἡ ἐκκλησία σπουδαία, 3'

ἐκκλησία τῶν νοικοκυμμένων, 3'

ἀποστολὴ ἐκκλησιαστικὴ ἐκκλησία

ἡ ἀρχὴ τῆς ἐκκλησίας ἐκκλησία

ἐκκλησία τῶν, ὡς ἐκκλησία ἐκκλησία
^{ἀποστολὴ}
ἐκκλησία τῆς ἐκκλησίας

τῆς ἐκκλησίας τῶν

Κρατῶν

2. ἡ ἐκκλησία διδασκῶν τῶν
ἰδιωτῶν καὶ ἡ ἵαση ~~πρωτοκλήσια~~

ἀποστολὴ τῶν πρωτοκλήσιων

ἐκκλησία ἐκκλησία ἐκκλησία

τῶν ἐκκλησιῶν (ἐκκλησία ἐκκλησία ἐκκλησία)

καθολικὴ ἐκκλησία τῶν ἐκκλησιῶν

ὡς τὸ ὑπὸ τῶν ^{ἐκκλησιῶν} ἐκκλησιῶν ἰδιωτῶν
ἐκκλησία ἐκκλησία ἐκκλησία

αποκ. παρ'αυτοῦ ἐν τῇ πό-
λει τῇ κοινονίᾳ πρὸς
καὶ ἐν τῇ διακονίᾳ τῇ
αἰχμῇ

3. Ἡ κατὰ τὸν 19^{ον} αἰῶνα
πρακτικὴ καθ'αυτὴν οὐκ ἔστι
ἐπιτομή οὐκ ἔστι ἀνδρῶν
τῶν κατὰ ὑποτακὴν βασιλέων
καὶ αὐτοκρατορῶν
τῶν ἀνδρῶν, ἐφ' ὃν ἐδρα-
μεῖτο ἡ ἀνταρκατική, καὶ
ὡς τὸ αἰχμὴν τῇ μέλει
σάδρις καὶ τὸ ~~ἐ~~ οὐκ
θεοῦ καὶ τῇ οὐκ ἐκείνῃ
ἐκείνῃ καὶ ἐκείνῃ καὶ
τῇ ~~καὶ~~ ἐκείνῃ τῷ κοιν-
τονισμῷ ἐν τῇ ἀνταρ-
κτικῇ

χρησας εσσαν αδελφους αι
απογοητος απολυται εσσαν

4. Την ταυτα πορ λι ~~τη~~
ναβερνολις χρησασσιν

^{ααα}
~~τα~~ λι ναο' τοι νορρον
νορον ναδωδισορριν

λι αλορμιω εμωδρω

ενερεαζ 4' ορως αλορμι

αορλις λι εσσαν εχα

να ορμι οι νορδωλι λι

ορλερριλι λι 19^ο κωα

αι λυωταροι ~~ναδωδισορ~~ εαυδ

εμωδωρι ^{εμωδω} ~~αλορ~~

αοο λι ααδωρις λι αορ-

μιανις φορρις εδωρφο

ναορις αφο ναλορροο

λι αορλις νεωλις λι αορλις

4d3 opo a' opo aneporo.
4' opo^{uobis uen} ~~unobis uen~~ aro k
eporo ~~epo~~ 4' k uel
uelapnon tu ~~idid~~ duc
epelov ~~epo~~ tu opilov.

5. l' unobis 4' tu pover
pa 4' kalov uen o ~~epo~~ opo
opo ~~apapopos~~
tu opo^{uobis uen} ~~epo~~ tu
opilov ~~epo~~ tu
epelov tu opo^{uobis uen} ~~epo~~
opo to opo k opo
pa. Pa uen uen
~~uobis uen~~ k ~~epo~~ ~~epo~~ ~~epo~~
~~epo~~ ~~epo~~ ~~epo~~ ~~epo~~
k opo tu uelapnon
k opo tu ~~epo~~ ~~epo~~

[illegible][illegible]

lōl dōrayn vā gōv sōlō
 dōrayn gēvfuyn vā lā
 uadāt vāvūpīr lōl
 oḡpīv lōl lōvōv eḡ'vō oḡp
 fōlō. Hā gōvōl vāvūlīn
 dōrayn sōp lōl jō
 vāvūlōv vōlō vā vōlūvōv
 dōrayn sōlō lōl lōvōv vā
 vā jōvōv vōvōv vā vā
 vōlō lōvōv vāvōvōv
 sōpōvōlō. Vōlō sōlōvā
 vōvōlō sōp sōvōv vāvūv
 vīvōv, vāvūv sōvōv
 vāvūv vā vāvōvōv
 vāvōvōv vā vāvōvōv
 vāvōvōv vā vāvōvōv
 lōl vāvōv vāvōvōv vā
 dōrayn lōl lōvōv

Τὸ ἔργον ἐκτελεσθὲν
ἐν αὐτῇ ἐκτελεσθὲν
καταστάσας τὸν ἀστυνόμου
αὐτὸν καὶ ἀποκαταστήσας
ἐν τῇ κοινῇ ἀρχῇ
πορτοῦ ἐκτελεσθὲν τῷ ἔργῳ, ἀπορρίπτει
τὴν ἀποκαταστάσας ἀρχήν.
Ἡ ἐκτελεσθὲν τὸν δὲ

1946-1952 δὲ ἀπορρίπτει
τὸν ἀστυνόμου. Ἡ ἀρχὴ τὴν
ἐκτελεσθὲν ἐκτελεσθὲν
~~ἐκτελεσθὲν~~ ἀπορρίπτει
ἐκτελεσθὲν

Ἡ ἀρχὴ δὲ ἀπορρίπτει
τὴν ἀπορρίπτει ἐκτελεσθὲν
καταστάσας τὸν δὲ
τὸν δὲ ἐκτελεσθὲν
τὸν δὲ ἀπορρίπτει
ἀπορρίπτει τὸν δὲ

Η δυσπραγία είναι το λυσι-
 κρον ασχληνός και οσα γρη-
 συρον εδωσαν οι κωδικοι
 οχι ~~λοιπο~~ δολι λυσι (Βλ γων
~~και~~ η αψη ασχληνολογικη
 και αρετα γρη ποροι ε' δυο
 υπατις, αψη δολι ε' δυο
 υπατια εννοι εσα οτ η'
 ασχληνολογικη το γεωι ασχ-
 γοργον ~~και~~, το γεωι οροσα
 ποργον ες ης οριστα
 το γεωι εφ' ης

2 (Η ποργα ης δυσπραγίας
 δυνεστα εε εναι ασχη'.

1 (Ηραν εφ' ης ης βασμο
 εφ' ης
 και δυνεστα εναι εατοκ εε

υπερβαλλόντων αγγών των
σπουδαίων

Οὐκ γὰρ ἐφόβηται οὐ μὴ
τοῦτο διανοησάμενος εἶναι ὃ
νομοθετοῦντος διανοησάμενος
ἐπὶ τῆς αἰτίας, ὅτι ἐκείνου
τοῦτο καὶ τοῖς σπουδαίοις
ἐκείνου καὶ τῶν ἐκείνου
ἐκείνου. ὅτι ὁ διανοησάμενος
τοῦ ἀπερριπνύμενου τοῦτο
ἐκείνου, ἀπὸ τῆς αἰτίας
τῆς διανοησάμενος καὶ οὐκ
ἐκείνου καὶ ἐκείνου
καὶ διανοησάμενος καὶ ἐκείνου
διανοησάμενος ἀπὸ τῆς αἰτίας
ἐκείνου ἀπὸ τῆς αἰτίας
ἐκείνου καὶ ἐκείνου
ἐκείνου τῆς διανοησάμενος ἰδέσθαι

Holowitlen ði ðlar ^{apothetic} ~~apothetic~~
 lar 3' ywðpiz enyrow ty
 aurfes lowlo fwrta
 a/ðia ra enu doralz 3 aurfes
 conuowone low andpowa
 b/ðer ra doralen o andpowa
 wa' aualwoy ~~apothetic~~ low
 alopawos, ^{low} co lō tyu oow
 ualachu low ayyor uowow
 aulor wa low oiz oyp
 ty opdolulo low. Apothetic
 cooyow 3' ðe' ty gouny
owdi wa ay. 4' ðe' lōs
anappowow low oadw
 3' conus ywðpiz big 4'
 aualowos. 4' ooylow ðe'
 dimalowte ra upiz coy
 to aypawow low alopawos
 ðe' low ðe' uelapowos

4' εὐδοκία τῆς αὐτοῦ. Ἄρα
 διακρίβη καὶ ἐπιπύξ τῶν
 πόσων τῆς ἀπονομῆς τῶν
 καὶ τῶν ἀποδοῦν ἀντὶ καὶ
 ἐκπληροῦν οἱ ἀνδρῶν διὰ
 τῆς ἰσχυρίας καὶ ἀπερσῶν
 δὲ τῆς κοσμογονίας οὐδὲν.
 Ἡ δὲ διανομία καὶ καὶ
 ἰσχυρία τῶν ἀνδρῶν τῶν
 ἰσχυρῶν, τῶν δὲ ἰσχυρῶν καὶ τῆς
 ἰσχυρίας. Ἡ δὲ ἰσχυρία καὶ
 ὁ κοσμογονίας ἀπὸ τοῦ πᾶν
 οὐδὲν καὶ οἱ πᾶν τῶν
 ἀνδρῶν εἰς τῶν καὶ
 καὶ τῶν πᾶν οὐδὲν
 τῶν οὐδὲν οὐ καὶ τῶν
 οὐδὲν τῶν ἀνδρῶν

~~Βεβαιω~~ λαογραφία ἀρχαί
 οὐκ ἔστιν ἐκτεταμένη δὲ
 λαογραφία τὴν ἀπορία τῆς
 διανοίας

1. Ἡ γὰρ ἐκείνη ἀρχαία.

α. Οἷος καὶ ἀρχαία ἀρχαία
 τοὺς ἀρχαίους τοὺς ἀρχαίους ἀρχαίους
 καὶ τὴν ἀρχαία ἐκτεταμένη
 γὰρ ἀρχαία

β. Λαογραφία ἡ ἀρχαία τῆς
 ἀρχαίας ἀρχαίας καὶ
 τὴν ἀρχαία ἀρχαία

2. Ἡ ἀρχαία ἀρχαία τοὺς
 ἀρχαίους

α. Τοὺς ἀρχαίους ἀρχαίους
 ἀρχαίους καὶ ἀρχαίους τὴν ἀρχαία
 ἀρχαία, τὴν ἀρχαία
 ἀρχαία καὶ τὴν ἀρχαία
 ἀρχαία τὴν ἀρχαία
 ἀρχαία

In the whole world ²⁾
to make the people to 1912
agencies upon the whole
upheld by ~~the~~ ~~agencies~~
the various by way
as was ~~the~~ ~~as~~ ~~was~~ ~~seen~~
under the present system
3. It is
the order in the world
the whole world of agencies
upon the whole the whole
the whole world to 1912
108 to the whole world
the whole world the whole world
the whole world the whole world
the whole world the whole world
the whole world the whole world
the whole world the whole world

folle opicari y evadueruz
volz, xupis va cypcher los
opier los apdr. 108, va'
~~apaymas~~ ~~de~~ ~~apaymas~~
los ~~de~~ ~~apaymas~~
enun badrig ~~de~~ ~~apaymas~~
~~de~~ ~~apaymas~~ lo
~~de~~ ~~apaymas~~
apaymas y3 tur donya
va avkaydy es la
apaymas areya ty
volvorny na apaymas
fuz. Ofi avkaymas
y3 avkay' logy4 opicari
va opicari es lo y3
toto eduno opor

Spencer R 1000

40
 f/ de hie woy van de wpo
 wroloer de en by cyrogy
 hie wpo 7082 na 72

pweke R eke van de
 pweke de S.E. eke van
 de pweke de A. V. woygy
 hie pweke eke, ook
 o' eke de de op. pweke
 woy woy eke

1890 & 91

The car has multiple prop.
belonging to A. S. E. Smith
• Vantage in appearance
of the Geyser to A. S.
with an of course in
your auto, given the very
new, very nice in 4 or
years even appearance

It was made up by
Geyser

Draper 98775

Rep. Duaning

Adp. 1. us 2. ~~pro~~
exhibuit

Rep. loc. Superior Duan loc. Duan

Adp. 3.

Agiles ena oon exultua
i' exultuaos h' exultuaos h'
agiles ena loc. rojos h'
Kpelo

De Duan agiles ena ior
oos h' rojos. Eis hui
rojos hui formas avatide
i' ex hui enales exultua
h' exultua

Now agiles exultua ena
dualis i' ois h' superior
superior, qui hui di' exultua

vopon avayapovuv fapcov
 k' avayaz ipvuz lufon cov.
 vuz b' darpoviv oik avayavov
 oik avayavov

A cymm awgylas o'r wyneb
 i'r wyneb hys e' ddydd bwrdd
 arafodys tŷ ddrwyllol, e'
 d' ddrwyllol a gwyddon ddydd i'r
 pwyllol e' hys a o'rwyddon
 e' hys i'rwydd hys awgylas a' ddydd
 uel' l' l' ddydd ddydd tŷ ddrwyllol

101 Drachman 1/2 lb. apud loco
 pueri pro pueris natus
 1/2 lb. apud pueri natus
 hinc pueri di 1/2 apud pueri
 1/2 natus pueri cony natus
 1/2 apud 1/2 lb. natus 1/2 lb.
 pueri 1/2 lb. natus pueri
 1/2 apud 1/2 lb. natus pueri
 natus pueri, edupendi 1/2 lb.
 pueri 1/2 lb. natus 1/2 lb.
 Cony natus, 1/2 lb. natus
 pueri natus 1/2 lb. natus
 pueri, 1/2 lb. natus 1/2 lb.
 natus 1/2 lb. natus 1/2 lb.
 pueri 1/2 lb. natus 1/2 lb.
 pueri 1/2 lb. natus 1/2 lb.
 1/2 lb. natus 1/2 lb. natus

jeht 4' epp' liz iolulo wj-
jehts eupiduor dalefus
wep' 4' ealeppator 3
avhoveppeluna.

Hiz oayis epifla ob
4' ^{vaydun} ~~avhoveppator~~ ipovia em
epodica dia u madopiga
wep' em do epupowem
liz wong liz iolulo la
epdr. 3.

epdr. 4

4' apowowun' yendipis em
ewapetbarlos ovidz ualedu-
wla, wgapetbarli, gogaw-
jla, waywonta, eulowjla
4' app' os epowipila, epi-
awela uai os i wop' epifla

ΣΥΝΤΑΓΜΑ 1952

"Άρθρον 4

Ἡ προσωπική ἐλευθερία εἶναι ἀπαραβιάστος· οὐδεὶς καταδιώκεται, συλλαμβάνεται, φυλακίζεται ἢ ἄλλως πως περιορίζεται, εἰμὴ ὅποτε καὶ ὅπως ὁ νόμος ὁρίζει.

Παρατίθηται:

Διὰ τοῦ νέου κειμένου τοῦ ἄρθρου 4 προσδίδεται εἰς αὐτό ἡ διατύπωσις τῆν ὅποσαν εἶχεν υἱοθετήσῃ τὸ Σύνταγμα τοῦ 1927 (ἄρθρ.10), ὅπου ρητὴ ἐγένετο πρόβλεψις διὰ τὰς ἀπελάσεις καὶ τὰς ἐκτοπίσεις, ἐπὶ τῷ τέλει νὰ μὴ θεωρῶνται ἀνταρταγματικά τὰ δύο ταῦτα περιοριστικά τῆς ἐλευθερίας μέτρα, ἅτινα ὑφίσταντο ἤδη εἰς τὴν ἐλληνικὴν νομοθεσίαν. Καὶ νὰ μὲν κατὰ τὴν συζήτησιν τοῦ σχετικοῦ ἄρθρου εἰς τὴν Ἐπιτροπὴν τοῦ Β' Ψηφίσματος τῆς Δ' Ἀναθεωρητικῆς Βουλῆς (Συνεδριάσεις ΡΕ τῆς 7 Ἰουλίου 1947 καὶ ΡΣΤ τῆς 11 Ἰουλίου 1947, Πρακτικά, Τόμ.Γ', σελ.928 ἐπ.) ἐπεκράτησεν ἡ ἄποψις ὅτι ἡ ἀπέλασις καὶ ἡ ἐκτόπισις καλύπτονται διὰ τῆς φράσεως "ἢ ἄλλως πως περιορίζεται", μὴ υἱοθετηθείσης καὶ ἐτέρας προτάσεως καθ' ἣν διὰ τὴν ἀπέλασιν ἢ τὴν ἐκτόπισιν ἀπαιτεῖται δικαστικὴ ἀπόφασις, ὁρθότερον @@ ὅμως εἶναι νὰ γίνῃ ρητὴ μνεία ἐν τῷ συνταγματικῷ κειμένῳ καὶ τῶν δύο αὐτῶν μέτρων πρὸς ἄρσιν οἰασομένης ἀμφισβήτησεως ἐπὶ τῆς συνταγματικότητος αὐτῶν.

ΝΕΑ ΔΙΑΤΑΞΙΣ

"Άρθρον 4

Ἡ προσωπική ἐλευθερία εἶναι ἀπαραβιάστος· οὐδεὶς καταδιώκεται, συλλαμβάνεται, φυλακίζεται, ἀπελαύνεται, ἐκτοπίζεται ἢ ἄλλως πως περιορίζεται, εἰμὴ ὅποτε καὶ ὅπως ὁ νόμος ὁρίζει.

Te apdr 5, 6, 7, 8 un 9
apchubul

Apdr. 10

Ar hunc goro lo sumant
lo supradat i'goru un egoru
hoion is h' suporiq andporas,
vaonayis neli vaxos is apo-
vaxpyian apo hui expiu, de-
vchi is vaxitole, coloxis.
h' h' vaxdr andporis di-
vachi v'vaxpyian is is
en lovlo canela unbro
h' hui dyporan eayjeren

ΣΥΝΤΑΓΜΑ 1952

"Αρθρον 10

Οἱ Ἕλληνες ἔχουσι τό δικαίωμα τοῦ συνέρχεσθαι ἡσυχῶς καί ἀόπλως. Μόνον εἰς τὰς δημοσίας συναθροίσεις δύναται νά παρίσταται ἡ ἀστυνομία. Αἱ ἐν ὑπαίθρῳ συναθροίσεις δύνανται ν' ἀπαγορευθῶσιν ἂν ὡς ἔκ τούτων ἐπικεῖται κίνδυνος εἰς τήν δημοσίαν ἀσφάλειαν.

ΝΕΑ ΔΙΑΤΑΞΙΣ

"Αρθρον 10

Οἱ Ἕλληνες ἔχουσι τό δικαίωμα τοῦ συνέρχεσθαι ἡσυχῶς καί ἀόπλως. Μόνον εἰς τὰς δημοσίας συναθροίσεις, ὑποκειμένας κατὰ νόμον εἰς προαναγγελίαν πρός τήν ἀρχήν, δύναται νά παρίσταται ἡ ἀστυνομία. Αἱ ἐν ὑπαίθρῳ συναθροίσεις δύνανται ν' ἀπαγορευθῶσιν ἂν ὡς ἐκ τούτων ἐπικεῖται κίνδυνος εἰς τήν δημοσίαν ἀσφάλειαν.

Παραμύχου.

Διά τοῦ νέου κειμένου τοῦ ἀρθρου 10 προβλέπεται ρητῶς ὅτι πᾶσα δημοσία συνάθροις - συνεπῶς τόσον ἡ ἐν κλειστῷ χώρῳ ὅσον καί ἡ ἐν ὑπαίθρῳ - ὑπόκειται εἰς προαναγγελίαν εἰς τήν ἀρχήν, κατὰ τὰ εἰδικώτερον διὰ νόμου καθορισθησόμενα. Ἡ τοιαύτη προαναγγελία δέν σημαίνει ὑπαγωγήν εἰς σύστημα προληπτικῆς ἀδείας, ἀλλ' ἀποβλέπει μόνον εἰς τήν ἔγκαιρον ἐνημέρωσιν τῆς ἀρμοδίας ἀρχῆς, ὥστε νά δύναται νά παρίσταται εἰς τήν συνάθροισιν ἡ ἀστυνομία - καθ' ὃ ἀνέκαθεν εἶχε δικαίωμα - ἥ καί νά ἀπαγγεῖν συγκεκριμένην ἐν ὑπαίθρῳ συνάθροισιν ἂν κρίνῃ ὅτι ἡ πραγματοποίησις αὐτῆς, ὑπό τὰς κρατούσας ἐν δεδομένη στιγμῇ συνθήκας, εἶναι δυνατόν νά ἀποβῇ ἐπικίνδυνος εἰς τήν δημοσίαν ἀσφάλειαν. Συνεπῶς, διὰ τῆς νέας διατάξεως δέν περιορίζεται οὐσιαστικῶς ἔναντι τοῦ παρελθόντος ἡ ἐλευθέρα ἄσκησις τοῦ δικαιώματος τοῦ συνέρχεσθαι, ἀλλ' ἀπλῶς ὑποβάλλεται εἰς ρύθμισιν διὰ τήν ὁποίαν δύναται νά λεχθῇ ὅτι ὑπενόεῖτο καί κατὰ τὰ προηγούμενα Συντάγματα ἀκόμη καί παρά τήν ἑλλειψίν ρητῆς σχετικῆς διατάξεως.

Αρθρο . 11

Οἱ Ἕλληνες ἔχουσι τό δικαίωμα
τοῦ συγκεντρῶναι, ἐπὶ τοῦ
νόμου τοῦ κράτους, οἷον ὅπου

ootook dovu n ootapen
 to suawpa tooto q' ootapen
 pen by kuperuaw odu
 kuper. qoi du sule
 u dyotz' iing ootapen
 to rapen, cipa' dai suawpa
 ootapen

To suawpa to ootapen
 to ootapen to kuper uai'
 to rapen ootapen uai'
 ootapen ootapen suawpa
 u uai' to dyotz' eot
kuperuaw duale du rapen
u' ootapen q' ootapen.
To ootapen to suawpa
ootapen u ootapen
ootapen ootapen
ootapen q' ootapen
q' ootapen ootapen

οὐκ ἐν πληθύνει τοσούτων
οὐκ ἐπὶ τῶν.

ἡ καρπία ἔστω ὡς ἡ καρπία
 καὶ τῶν καρπίων καρπίων
 ἡ καρπία καρπίων καρπίων
 καὶ τῶν καρπίων καρπίων
καρπίων.

+ 3

ΣΥΝΤΑΓΜΑ 1952

"Αρθρον 11

Οἱ Ἕλληνες ἔχουσι τὸ δικαίωμα τοῦ συνεταίριζεσθαι, τηροῦντες τοὺς νόμους τοῦ Κράτους, οἵτινες ὅμως οὐδέποτε δύ-
ναι νὰ ὑπαγάγῃσι τὸ δικαίωμα τοῦτο εἰς προηγουμένην τῆς Κυβερνήσεως ἄδει-
αν.

Συνεταιρισμός δέν δύναται νὰ διαλυθῇ ἔνεκα παραβάσεως τῶν νόμων, εἰμή διὰ δικαστικῆς ἀποφάσεως.

Τὸ δικαίωμα τοῦ συνεταίριζεσθαι εἰς τοὺς δημοσίους ὑπαλλήλους καὶ ὑπαλλήλους νομικῶν προσώπων καὶ ὀργανισμῶν δημοσίου δικαίου, δύναται διὰ νόμου νὰ ὑποβληθῇ εἰς ὀρισμένους περιορισμούς.

Ἡ ἀπεργία εἰς τοὺς δημοσίους ὑπαλλήλους καὶ εἰς τοὺς ὑπαλλήλους νομικῶν προσώπων καὶ ὀργανισμῶν δημοσίου δικαίου ἀπαγορεύεται.

Ἡ συνδικαλιστική λειτουργία

Παρατίθενται

Ἡ ἀναθεώρησις τοῦ ἄρθρου 11 ἀποβλέπει εἰς τὴν τροποποίησιν ἰδίως μὲν τῆς παρ.3, ἀλλὰ καὶ τῆς παραγράφου 4 αὐτοῦ. Καὶ ἡ μὲν παρ.3 τοῦ νέου κειμένου, ~~οὐδὲ~~ ἀνάγουσα εἰς συνταγματικὴν διάταξιν τὸ κύριον περιεχόμενον τοῦ ἄρθρ.48 τοῦ Ὑπαλληλικοῦ Κώδικος, ἀποβλέπει εἰς τὴν κατοχύρωσιν τοῦ πολιτικῶς ἀχρωματίστου τῆς δημοσίας διοικήσεως, ἀπαραιτήτου διὰ τὴν κατὰ τάς ἀντικειμένους περὶ κράτους δικαίου ἀσκήσιν αὐτῆς. Ἐπειδὴ δέ, κατὰ τὰ τελευταῖα ἰδίᾳ ἔτη, ἡ δημοσία διοίκησις ἀσκεῖται καὶ ὑπὸ τὴν μορφήν δημοσίων ἐπιχειρήσεων, ἐκρίθη σκόπιμον ὅπως καὶ τὰ ὅργανα αὐτῆς ὑποβληθοῦν εἰς ὁμοίους πρὸς τὰ ὅργανα τοῦ Κράτους περιορισμούς. Ἐξ ἄλλου, διὰ τῆς παρ.4, κατὰ λογικὴν συνέπειαν πρὸς τὰ ἐν παρ.3 ὀριζόμενα, ἐπεκτείνεται ἡ ἀπαγόρευσις τῆς προσφυγῆς εἰς τὴν ἀπεργίαν καὶ εἰς τὰ ὅργανα τῶν δημοσίων ἐπιχειρήσεων. Τέλος, εἰς ἀμφοτέρας τὰς παραγράφους γίνεται χρῆσις τοῦ ὅρου "ὅργανα", ἀντὶ τοῦ μέχρι τοῦδε χρησιμοποιουμένου "ὑπάλληλοι" ὥστε νὰ μὴ γεννᾶται ἀμφισβήτησις τις περὶ τοῦ ἐφαρμοστέου τῶν διατάξεων καὶ εἰς τοὺς μὴ ~~οὐδὲ~~ ὑπαγομένους εἰς τὸν Ὑπαλληλικὸν Κώδικα.

Ἡ ἀπορρίψις τῆς προτάσεως ἀποβλέπει εἰς τὴν ἀποκατάστασιν τῆς συνδικαλιστικῆς λειτουργίας ἐν τῇ δημοσίᾳ διοικήσει.

ΝΕΑ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

"Αρθρον 11

Οἱ Ἕλληνες ἔχουσι τὸ δικαίωμα τοῦ συνεταίριζεσθαι, τηροῦντες τοὺς νόμους τοῦ Κράτους, οἵτινες ὅμως οὐδέποτε δύ-
ναι νὰ ὑπαγάγῃσι τὸ δικαίωμα τοῦτο εἰς προηγουμένην τῆς Κυβερνήσεως ἄδει-
αν.

Συνεταιρισμός δέν δύναται νὰ διαλυθῇ ἔνεκα παραβάσεως τῶν νόμων, εἰμή διὰ δικαστικῆς ἀποφάσεως.

Τὸ δικαίωμα τοῦ συνεταίριζεσθαι τῶν ὀργάνων τοῦ Κράτους καὶ τῶν νομικῶν προσώπων καὶ ὀργανισμῶν δημοσίου δικαίου ὡς καὶ τῶν δημοσίων ἐπιχειρήσεων, δύ-
ναι διὰ νόμου νὰ ὑποβληθῇ εἰς περιο-
ρισμούς. Τὰ ὅργανα ταῦτα δέν δικαιου-
νται ὅπωςδήποτε νὰ συνιστοῦν συνεταίρι-
σμούς ἐπιδιώκοντας ἀμέσως ἢ ἐμμέσως πο-
λιτικούς σκοπούς, οὐδέ νὰ μετέχουν τοι-
ούτων συνεταρισμῶν.

Ἡ ἀπεργία εἰς τὰ ὅργανα τοῦ Κράτους, τῶν νομικῶν προσώπων ἢ ὀργανισμῶν δημοσίου δικαίου καὶ τῶν δημοσίων ἐπιχειρήσεων ἀπαγορεύεται.

ye hi' upas appas ty xponaly leonwos
e' n' cōrozomwos upalos

4) en cōntraposition recato

Гор. 12 и 13

[2.12]

Эрлабунда

Гор. 14

"Άρθρον 14

"Εκαστος δύναται νά δημοσιεύη προφορικῶς, ἐγγράφως καὶ διὰ τοῦ τύπου τοὺς στοχασμούς του, τηρῶν τοὺς νόμους τοῦ Κράτους. Ὁ τύπος εἶναι ἐλεύθερος. Ἡ λογοκρισία, ὡς καὶ πᾶν ἄλλο προληπτικὸν μέτρον, ἀπαγορεύεται. Ἀπαγορεύεται ὡσαύτως ἡ κατάσχεσις ἐφημερίδων καὶ ἄλλων ἐντύπων διατριβῶν εἴτε πρὸ τῆς δημοσιεύσεως, εἴτε μετ' αὐτήν.

Ἐπιτρέπεται κατ' ἐξαίρεσιν ἡ κατάσχεσις μετὰ τὴν δημοσίευσιν α) ἔνεκα προσβολῆς κατὰ τῆς Χριστιανικῆς Θρησκείας ἢ ἔνεκα ἀσέμνων δημοσιευμάτων προσβαλλόντων καταφανῶς τὴν δημοσίαν αἰδῶ, κατὰ τὰς ὑπὸ τοῦ νόμου ὀριζομένας περιπτώσεις, β) ἔνεκα προσβολῆς τοῦ προσώπου τοῦ Βασιλέως, τοῦ Διαδόχου, τῶν συζύγων καὶ τῶν τέκνων αὐτῶν, γ) ἐάν τὸ περιεχόμενον τοῦ δημοσιεύματος κατὰ τοὺς ὅρους τοῦ νόμου εἶναι φύσεως τοιαύτης ὥστε 1) νά ἀποκαλύπτῃ κινήσεις ~~στρατιωτικῆς σημασίας~~ τῶν ἐνόπλων δυνάμεων στρατιωτικῆς σημασίας ἢ ὀχυρώσεις τῆς Χώρας, 2) νά εἶναι προφανῶς στασιαστικὸν ἢ νά στρέφεται κατὰ τῆς ἐθνικῆς ἀκεραιότητος ἢ ν' ἀποτελῇ πρόκλησιν εἰς διάπραξιν ἐγκλήματος ἐσχάτης προδοσίας. Ἀλλ' εἰς τὰς περιπτώσεις ταύτας ἐντὸς εἴκοσι τεσσάρων ὥρῶν ἀπὸ τῆς κατασχέσεως ὀφείλει ὁ εἰσαγγελεὺς νά ὑποβάλῃ τὴν ὑπόθεσιν εἰς πρὸ δικαστικὸν συμβούλιον καὶ τοῦτο ἐντὸς ἐτέρων εἴκοσι τεσσάρων ὥρῶν ν' ἀποφανθῇ περὶ τῆς διατηρήσεως ἢ ~~ἄρσεως~~ τῆς ἄρσεως τῆς κατασχέσεως ἢ ἄλλως ἢ κατάσχεσις αἴρεται αὐτοδικαίως. Ἀνακοπὴ κατὰ τοῦ βουλευματος ἐπιτρέπεται εἰς μόνον τὸν δημοσιεύσαντα τὸ

"Άρθρον 14

"Εκαστος δύναται νά δημοσιεύη προφορικῶς, ἐγγράφως καὶ διὰ τοῦ τύπου τοὺς στοχασμούς του, τηρῶν τοὺς νόμους τοῦ Κράτους. Ὁ τύπος εἶναι ἐλεύθερος. Ἡ λογοκρισία, ὡς καὶ πᾶν ἄλλο προληπτικὸν μέτρον πέραν τῶν διὰ τοῦ παρόντος προβλεπομένων, ἀπαγορεύεται. Ἀπαγορεύεται ἐπίσης ἡ κατάσχεσις νομίμως ἐκδιδόμενων ἐφημερίδων καὶ ἄλλων ἐντύπων διατριβῶν εἴτε πρὸ τῆς δημοσιεύσεως, εἴτε μετ' αὐτήν.

Ἐπιτρέπεται κατ' ἐξαίρεσιν ἡ κατάσχεσις μετὰ τὴν δημοσίευσιν α) ἔνεκα προσβολῆς κατὰ τῆς Χριστιανικῆς Θρησκείας, β) ἔνεκα προσβολῆς τοῦ προσώπου τοῦ Βασιλέως, τοῦ Διαδόχου, τῶν συζύγων καὶ τῶν τέκνων αὐτῶν, γ) ἂν τὸ περιεχόμενον τοῦ δημοσιεύματος, κατὰ τὰ εἰδικώτερον διὰ νόμου καθορισθόμενα, ἀποβλέπει εἰς τὴν προβολὴν καὶ διάδοσιν τῶν ἀπόψεων κομμάτων κηρυχθέντων, κατὰ τὸ ἄρθρον 21 παρ.3, ἀντιστασιατικῶν ἢ εἶναι προφανῶς στασιαστικὸν ἢ στρέφεται κατὰ τῆς ἐθνικῆς ἀκεραιότητος ἢ ἀποτελεῖ πρόκλησιν εἰς τὴν διάπραξιν ἐγκλήματος ἐσχάτης προδοσίας, δ) ἂν τὸ περιεχόμενον τοῦ δημοσιεύματος, κατὰ τοὺς ὅρους τοῦ νόμου, ἀποκαλύπτει κινήσεις τῶν ἐνόπλων δυνάμεων στρατιωτικῆς σημασίας ἢ ὀχυρώσεις τῆς Χώρας, ε) ἂν τὸ δημοσίευμα εἶναι ἄσημον καὶ προσβάλλει καταφανῶς τὴν δημοσίαν αἰδῶ κατὰ τὰς ὑπὸ τοῦ νόμου ὀριζομένας περιπτώσεις.

Εἰς πᾶσαν περίπτωσιν καθ' ἣν ἐπιτρέπεται κατάσχεσις ὁ εἰσαγγελεὺς ὀφείλει, ἐντὸς εἴκοσι τεσσάρων ὥρῶν ἀπὸ ταύτης,

κατασχεθέν. Τό δικαστήριο, μετά τρεῖς τούλάχιστον καταδίκας εἰς περίπτωσιν διαπράξεως διὰ τοῦ τύπου ἀδικήματος δι' ὃ ἐπιτρέπεται κατάσχσεις, διατάσσει τήν ὀριστικήν ἢ προσωρινήν παῦσιν τῆς ἐκδόσεως τοῦ ἐντύπου καί εἰς βαρείας περιπτώσεις τήν ἀπαγόρευσιν τῆς ἀσκήσεως τοῦ δημοσιογραφικοῦ ἐπαγγέλματος ὑπό τοῦ καταδικασθέντος. Ἡ παῦσις ἢ ἡ ἀπαγόρευσις ἄρχονται ἀφ' ἧς ἡ καταδικαστική ἀπόφασις καταστῇ τελεσίδικος.

Ἀπαγορεύεται ἡ παρ' οἰουδήποτε χρήσις τοῦ τίτλου παύσεως ἐφημερίδος ἐπὶ μίαν δεκαετίαν ἀπὸ τῆς ὀριστικῆς παύσεώς της.

Τά ἀδικήματα τοῦ τύπου εἶναι αὐτόφωρα.

Ἡ ἐκδοσις ἐφημερίδων ἐπιτρέπεται μόνον εἰς πολίτας Ἑλλήνας μὴ ἐστερημένους τῶν πολιτικῶν αὐτῶν δικαιωμάτων.

Νόμος θέλει ὀρίσει τὸν τρόπον τῆς διὰ τοῦ τύπου ἐπανορθώσεως τῶν ἀνακριβῶν δημοσιευμάτων, ὡς ἐπίσης τὰς προϋθέσεις καί τὰ προσόντα διὰ τήν ἀσκήσιν τοῦ δημοσιογραφικοῦ ἐπαγγέλματος.

Ἐπιτρέπεται νά ληφθῶσι διὰ νόμου ἱδιαίτερα κατασταλτικὰ μέτρα πρὸς καταπολέμησιν τῆς ἐπικινδύνου εἰς τὸ ἥθος τῆς νεότητος φιλολογίας.

Αἱ προστατευτικαὶ τοῦ τύπου διατάξεις τοῦ παρόντος ἄρθρου δέν ἐφαρμόζονται ἐπὶ τῶν κινηματογράφων, δημοσίων θεαμάτων, φωνογραφίας, ραδιοφωνίας καί ἄλλων παρεμφερῶν μέσων μεταδόσεως λόγου ἢ παραστάσεως. Ὁ τε ἐκδότης ἐφημερίδος καί ὁ συγγραφεὺς ἐπιληψίμου δημοσιεύματος, ἀναφερομένου εἰς τὸν ἰδιωτικὸν βίον, πλὴν τῆς κατὰ τοὺς ὅρους τοῦ ποινικοῦ νόμου ἐπιβαλλομένης ποινῆς, εἶναι ἀ-

νά ὑποβάλλῃ τήν ὑπόθεσιν εἰς τὸ δικαστικόν συμβούλιον, τοῦτο δέ ἐντός ἐτέρων εἴκοσι τεσσάρων ὥρῶν ν' ἀποφανθῇ περὶ διατηρήσεως ἢ ἄρσεως τῆς κατασχέσεως, ἄλλως αὕτη αἴρεται αὐτοδικαίως. Ἐνδυνα μέσα κατὰ τοῦ βουλευματος ἐπιτρέπονται εἰς μόνον τὸν δημοσιεύσαντα τὸ κατασχεθέν.

Τό δικαστήριο, μετά δύο τούλάχιστον καταδίκας ἐπὶ οἷς οἰουδήποτε διὰ τοῦ τύπου διαπραχθέντι ἀδικήματι δι' ὃ ἐπιτρέπεται κατάσχσεις, διατάσσει τήν προσωρινήν ἢ ὀριστικήν παῦσιν τῆς ἐκδόσεως τοῦ ἐντύπου καί τήν ἐπὶ ἀντίστοιχον χρόνον ἀπαγόρευσιν τῆς χρήσεως παρ' οἰουδήποτε τοῦ τίτλου αὐτοῦ, εἰς βαρείας δέ περιπτώσεις καί τήν προσωρινήν ἢ ἰσόβιον ἀπαγόρευσιν τῆς ἀσκήσεως τοῦ δημοσιογραφικοῦ ἐπαγγέλματος ὑπό τοῦ καταδικασθέντος ἐκδότου ἢ συντάκτου. Ἡ παῦσις ἢ ἡ ἀπαγόρευσις ἄρχεται ἀφ' ἧς ἡ καταδικαστική ἀπόφασις καταστῇ τελεσίδικος.

Τά ἀδικήματα τοῦ τύπου εἶναι πάντοτε αὐτόφωρα.

Ἡ ἰδιοκτησία ἐφημερίδων ἢ ἄλλων πολιτικοῦ χαρακτῆρος ἐντύπων δέον νά ἀνήκῃ μόνον εἰς φυσικά ἢ νομικά πρόσωπα ἑλληνικῆς ἰθαγενείας, ἐκδίδονται δέ αὐτῶν δύνανται νά εἶναι μόνον Ἑλληνες πολῖται μὴ ἐστερημένοι τῶν πολιτικῶν αὐτῶν δικαιωμάτων. Τά κατὰ παράβασιν τῆς διατάξεως ταύτης ἐκδιδόμενα ἔντυπα κατάσχονται καί παύονται ἀμέσως, ἀπαγγελλομένης ὑποχρεωτικῶς κατὰ τῶν ἐκδοτῶν αὐτῶν καί τῆς ποινῆς τῆς ἰσοβίου ἀπαγορεύσεως τῆς ἀσκήσεως τοῦ δημοσιογραφικοῦ ἐπαγγέλματος, ὃ δέ τίτλος αὐτῶν δύναται νά χρησιμοποιηθῇ παρ' οἰουδήποτε μὴ ἀποτελῶν πλέον προστατευόμενον σῆμα.

στικῶς καὶ ἀλληλεγγύως ὑπεύθυνοι εἰς
πλήρη ἀνδρόθωσιν πάσης προσγενομένης ζη-
μίας καὶ εἰς ἱκανοποίησιν τοῦ παθόντος
διὰ χρηματικοῦ ποσοῦ, ὡς ὁ νόμος ὁρίζει.

Νόμος θέλει ὁρίσει τὸν τρόπον τῆς
διὰ τοῦ τύπου ἐπανορθώσεως τῶν ἀνακρι-
βῶν δημοσευμάτων, ὡς ἐπίσης τὰς προϋ-
ποθέσεις καὶ τὰ προσόντα διὰ τὴν ἄσκη-
σιν τοῦ δημοσιογραφικοῦ ἐπαγγέλματος.

Ὁ τε ἐκδότης ἡμερηίδος ἢ ἄλλου
πολιτικοῦ χαρακτῆρος ἐντύπου καὶ ὁ συγ-
γραφεὺς ἐπιληψίμου δημοσιεύματος, ἀνα-
φερομένου εἰς τὸν ἰδιωτικὸν βίον, πλὴν
τῆς κατὰ τοὺς ὅρους τῶν ποινικῶν νόμων
ἐπιβαλλομένης ποινῆς, εἶναι ἀστικῶς καὶ
ἀλληλεγγύως ὑπεύθυνοι εἰς πλήρη ἀνδρό-
θωσιν πάσης προσγενομένης ζημίας καὶ
εἰς ἱκανοποίησιν τοῦ παθόντος διὰ χρη-
ματικοῦ ποσοῦ, ὡς ὁ νόμος ὁρίζει.

Ἐπιτρέπεται διὰ νόμου νὰ ληφθῶσιν
ἰδιαίτερα κατασταλτικὰ μέτρα πρὸς κα-
ταπολέμησιν τῆς ἐπικινδύνου εἰς τὸ ἥ-
θος τῆς νεότητος φιλολογίας.

Αἱ προστατευτικαὶ τοῦ τύπου διατά-
ξεις τοῦ παρόντος ἄρθρου δὲν ἐφαρμόζον-
ται ἐπὶ τῶν κίνηματογράφων, δημοσίων
θεαμάτων, φωνογραφίας, ραδιοφωνίας, τη-
λοφίας καὶ ἄλλων παρεμφερῶν μέσων μετα-
δόσεως λόγου ἢ παραστάσεως.

Παραμυθία

Διὰ τῆς ἀναθεωρήσεως τοῦ 1946-52 προσετέθησαν εἰς τὸ ἄρθρον 14 τοῦ πα-
λαιοῦ Συντάγματος τοῦ 1864/1911 πολλαὶ νέαι διατάξεις, διατάξεις διεπόμε-
ναι ἀπὸ πνεῦμα δυσπιστίας πρὸς τὸν τύπον λόγῳ τῶν καταχρήσεων ἐν τῇ ἀσκή-
σει τῆς ἐλευθεροτυπίας. Συγχρόνως ὅμως διετηρήθησαν καὶ παλαιαὶ διατάξεις
διεπόμεναι ἀπὸ τὸ φιλελεύθερον πνεῦμα τοῦ 19ου αἰῶνος, οὕτω δέ τὸ ἄρθρον
14 τοῦ Συντάγματος τοῦ 1952 κατέληξε νὰ παρουσιάζεται ὡς περὶ ἔργον συνον-
θύλευμα διατάξεων ἐννοιολογικῶς συγκρουομένων πρὸς ἀλλήλας, μέ ἀποτέλεσμα
~~ἀφ' ὧν~~ νὰ δυσχεραίνεται τὸ ἔργον τοῦ ἐρμηνευτοῦ. Τὸ προτεινόμενον νέ-
ον κείμενον ἀποβλέπει ἀφ' ἑνὸς μὲν εἰς τὴν συναρμολόγησιν τῶν παλαιῶν πρὸς
τὰς νέας διατάξεις, ἀφ' ἑτέρου δέ καὶ εἰς τὴν προσθήκην ὠρισμένων νέων, τὰς
ὁποίας κατέστησεν ἀναγκαῖον νὰ θεσμοθετηθοῦν ἢ ἐκ τοῦ παρελθόντος πεῖρα.

Εἰδικώτερον:

1) Εἰς τὴν παρ.1 ἀναφέρεται ὅτι ἀπαγορεύονται τὰ προληπτικὰ μέτρα, ὡς
καὶ κατὰ τὸ παρελθόν, προστίθεται ὅμως ὅτι ἡ ἀπαγόρευσις αὕτη δὲν ἐκτείνει-

ται καὶ εἰς τὰ ρητῶς ὑπὸ τοῦ Συντάγματος προβλεπόμενα, οἷα εἶναι ἡ παῦσις τοῦ ἐντύπου, ἡ ἀπαγόρευσις ἀσκήσεως τοῦ ἐπαγγέλματος τοῦ ἐκδότου καὶ ἡ ὑπαρξίς ὠρισμένων προσόντων παρά τῇ ἐκδότῃ. Ἐξ ἄλλου, πρὸς ἄρσιν πάσης ἀμφιβολίας, ὑπογραμμίζεται ὅτι ἡ γενικὴ ἀπαγόρευσις τῆς κατασχέσεως ἰσχύει διὰ τὰ νομίμως ἐκδιδόμενα ἐντυπὰ, ὅχι δὲ καὶ ἐκεῖνα ἅτινα ἐκδίδονται κατὰ παράβασιν ρητῶν διατάξεων τοῦ Συντάγματος (λ.χ. ἐκδοσίς ἐφημερίδος ὑπὸ μὴ Ἑλληνοσ πολίτου).

2) Ἡ παρ.2 τοῦ ἄρθρου 14 τοῦ ἰσχύοντος Συντάγματος διηρέθη εἰς τρεῖς παραγράφους. Ἡ πρώτη ἐξ αὐτῶν - ἡ ὑπ' ἀριθ.2 τοῦ νέου κειμένου - ἀναφέρεται ἀποκλειστικῶς εἰς τὰς περιπτώσεις καθ' ἃς ἐπιτρέπεται κατάσχεσις, προστιθεμένης εἰς αὐτάς καὶ τῆς περιπτώσεως καθ' ἣν τὸ περιεχόμενον τοῦ δημοσιεύματος ἀποβλέπει εἰς τὴν προβολὴν καὶ διάδοσιν τῶν ἀπόψεων κομμάτων κηρυχθέντων ἀντοσυνταγματικῶν. Ἐξ ἄλλου, ἡ ἐν τῇ παραγράφῳ ταύτῃ κατὰτάξεις τῶν περιπτώσεων καθ' ἃς χωρεῖ κατάσχεσις πραγματοποιεῖται κατὰ τρόπον πλεον συστηματικόν.

3) Ἡ παρ.3 τοῦ νέου κειμένου ἀναφέρεται εἰς τὴν διαδικασίαν τῆς κατασχέσεως καὶ τὴν ἐπικύρωσιν ἢ ἄρσιν αὐτῆς, ἀποτελεῖ δὲ ἐπανάληψιν τῶν ἀντιστοίχων παλαιῶν διατάξεων μὲ ἀσημάντους νομοτεχνικὰς μεταβολάς.

4) Ἡ παρ.4 τοῦ νέου κειμένου καθιστᾷ σαφέστερον τὸ περιεχόμενον τῶν δύο τελευταίων ἐδαφίων τῆς παλαιᾶς παρ.2, συγχρόνως δὲ παρέχει τὴν εὐχέρειαν ἀπαγγελίας τῆς παύσεως μετὰ δύο καταδίνας ἐπὶ ἀδικήματι δι' ὃ χωρεῖ κατάσχεσις, ἀντὶ τῶν τριῶν καταδικῶν ἃς προέβλεπε τὸ παλαιὸν κείμενον. Εἰς αὐτὴν ἔχει ἐπίσης ἐνταχθῇ καὶ ἡ διάταξις τῆς παλαιᾶς παρ.3 διὰ τῆς ὁποίας ἀπηγορεύετο ἡ χρῆσις τοῦ τίτλου παυθείσης ἐφημερίδος, προσλαμβάνουσα ἄρτιωτέραν διατύπωσιν, ἐνῶ συγχρόνως προβλέπει ὅτι ἡ ἀπαγόρευσις τῆς ἀσκήσεως τοῦ δημοσιογραφικοῦ ἐπαγγέλματος - νοουμένου ὡς τοιοῦτου, κατὰ ρητὴν μνείαν, καὶ τοῦ τοῦ ἐκδότου - ὑπὸ τοῦ καταδικασθέντος δύναται νὰ ἀπαγγελθῇ εἴτε ὡς προσωρινή εἴτε ὡς ἰσόβιος.

5) Ἡ παρ.5 ἀποτελεῖ ἐπανάληψιν τῆς παλαιᾶς παρ.4 μὲ τὴν προσθήκην τῆς λέξεως "πάντοτε", ὥστε νὰ μὴ γεννᾶται ἡ παραμικρά ἀμφιβολία διὰ τὸν αὐτόφωρον χαρακτῆρα πάντων τῶν ἀδικημάτων τοῦ τύπου, ὡς ἄλλωστε προβλέπει καὶ τὸ ἄρθρον 242 παρ.3 τοῦ Κώδικος Ποινικῆς Δικονομίας.

6) Ἡ παρ.6 εἶναι πολὺ ἐκτενεστέρα τῆς ἀντιστοίχου παρ.5 τοῦ Συντάγματος τοῦ 1952, τῆς ἀναφερομένης εἰς τὴν ἐλληνικὴν ἰθαγένειαν τῶν ἐκδοτῶν ἐφημερίδων. Ἐφεξῆς προβλέπεται ὅτι ἡ ἰδιοκτησία τόσον τῶν ἐφημερίδων ὅσον καὶ τῶν ἄλλων πολιτικοῦ χαρακτῆρος ἐντύπων δεόν νὰ ἀνήκῃ εἰς πρόσωπα, φυσικὰ ἢ νομικὰ, ἔχοντα τὴν ἐλληνικὴν ἰθαγένειαν, ὡς καὶ ὅτι τὴν ἰδιότητα τοῦ ἐκδότου δύνανται νὰ ἔχουν μόνον φυσικὰ πρόσωπα, τὰ ὅποια πρέπει νὰ ἔχουν τὴν ἐλληνικὴν ἰθαγένειαν καὶ νὰ μὴ στερῶνται τῶν πολιτικῶν αὐτῶν δι-

καιωμάτων. Έξ ἄλλου, λαμβάνεται πρόνοια καί διά κυρώσεις κατά τῶν παραβάσεων τῆς τοιαύτης ἐπιταγῆς, ὀριζομένου ὅτι τά ὑπό μή ἐχόντων τό κατά τό Σύνταγμα δικαίωμα ἐκδιδόμενα τοιαῦτα ἔντυπα κατάσχονται καί παύονται ἀμέσως καί ὅτι οἱ ἐκδίδονται των καταδικάζονται εἰς ἰσόβιον ἀπαγόρευσιν τῆς ἀσκήσεως τοῦ δημοσιογραφικοῦ ἐπαγγέλματος, πέραν οἵασδήποτε ἄλλης προβλεφθησομένης διά τοῦ νόμου κατ'αὐτῶν ποινῆς.

~~7)~~ Ἡ παρ.7 ἀποτελεῖ ἐπανάληψιν τῆς παρ.6 τοῦ ἰσχύοντος Συντάγματος.

~~8)~~ Ἡ παρ.8 ἐπαναλαμβάνει τήν διάταξιν ~~παρ.8~~ τοῦ δευτέρου ἐδαφίου τῆς παρ.8 τοῦ ἀρθρ.14 τοῦ ἰσχύοντος Συντάγματος, τῆς ὁποίας ἐνταῦθα εἶναι λογικῶς ἡ θέσις καί ~~ὅπου~~ ὅχι ὅπου παρενεβάλλετο.

~~8)~~ Ἡ παρ.9 ἀποτελεῖ ἐπανάληψιν τῆς παρ.7 τοῦ ἀρθρ.14 τοῦ ἰσχύοντος Συντάγματος.

~~7/ 9)~~ Ἡ παρ.10 ἀποτελεῖ ἐπανάληψιν τοῦ πρώτου ἐδαφίου τῆς παρ.8 τοῦ ἀρθρ.14 τοῦ ἰσχύοντος Συντάγματος μέ μόνην τήν διαφοράν ὅτι περιλαμβάνεται ρητῶς καί ἡ τηλοφία μεταξύ τῶν μέσων διαδόσεως λόγου ἢ παραστάσεως διά τά ὁποῖα δέν ἰσχύουν αἱ προστατευτικά διά τόν τύπον διατάξεις τοῦ Συντάγματος.

год. 15 и 16 августа

год. 17

Список ~~список~~

Apr. 18, 19 and 20 up to 1000 ft.
Wsp. the overflew the day. 1000
Apr. 21

16 Toi, l'âme de l'Église, me
soutenant, soutenant

Tras a gloria, aya aya
en los brazos, aya aya aya
o aya aya aya aya aya

[illegible]

989)

uata to epdoo ~~the~~
buat, oov, uata to' eidi-
uwhoo dit' vajon uadepidz-
opue is opo's hui hediue.
oat uai'ly' eorhulig
oovig

+ 4

ΣΥΝΤΑΓΜΑ 1952

"Άρθρον 21

Τό Πολίτευμα τῆς Ἑλλάδος εἶναι Βασι-
λευομένη Δημοκρατία.

"Απασαι αἱ ἐξουσίαι πηγάζουσιν ἐκ
οὔ "Εθνους, ἐνεργοῦνται δέ καθ' ὃν τρό-
ον ὁρίζει τό Σύνταγμα.

*+ την διακυβέρνηση
και τα εσωτερικά
αφαιρῶν*

Περικύβητος

Διά τῆς προσθήκης, ἡ ὅποια προτείνεται, τρίτης παραγράφου εἰς τό διακη-
ρῦσον τήν δημοκρατικήν μορφήν τοῦ πολιτεύματος ἡμῶν ἄρθρον 21 τοῦ Συντάγ-
ματος, ἐπιδιώκεται εἰς καί μοναδικός σκοπός: ἡ παροχή εἰς τήν δημοκρατίαν
νομίμου μέσου ἀμύνης κατά τῶν ἐχθρῶν της, κατ' ἐκείνων οἱ ὅποιοι ὑποσκάπτουν
τούς ἐλευθέρους θεσμούς της, μάλιστα δέ ἄνευ προσφυγῆς εἰς τά ὑπό τοῦ ἄρθρ.
91 προβλεπόμενα μέτρα, ἡ ἐφαρμογή τῶν ὁποίων ἀφ' ἐνός μὲν προϋποθέτει ὠρισμέ-
νας ἐκδηλώσεις ἀφ' ἐτέρου δέ ἀποτελεῖ αὐτή καθ' ἑαυτήν ἐκτροπήν ἐκ τοῦ Συντάγ-
ματος, ἡ ὅποια μόνον ὡς προσωρινοῦ χαρακτῆρος εἶναι δυνατόν νά νοηθῇ. Τήν
τοιαύτην ἄμυναν τῆς δημοκρατίας ἀποβλέπει νά ἐξασφαλίσῃ ἡ ἐκ τοῦ ἄρθρου 21
παρ.2 τοῦ Συντάγματος τῆς Δυτικῆς Γερμανίας ἐμπνευσμένη νέα διάταξις, ἡ ὅποια
προβλέπει τήν δυνατότητα ὅπως τίθενται ἐκτός νόμου καί διαλύονται κόμματα
ἢ ὀργανώσεις ~~ἀπορροφῶν~~ τῶν ὁποίων οἱ σκοποὶ ἔγκεινται εἰς τήν ἀνατροπήν
τῆς δημοκρατικῆς μορφῆς τοῦ πολιτεύματος καί τῶν θεμελιωδῶν διατάξεων τοῦ
Συντάγματος, δηλ. τῶν διατάξεων ἐκείνων τῶν ὁποίων τό ἄρθρον 108 ἀποκλείει
τήν ἀναθεώρησιν. Δεδομένου, ἐξ ἄλλου, ὅτι παρ' ἡμῖν δέν ὑφίσταται Συνταγματι-
κόν Δικαστήριον, ὡς ἐν Γερμανίᾳ, οὔτε καί κρίνεται σκόπιμος ἡ δημιουργία
του - περί τήν ὁποίαν ἐκτενῆς συζήτησις εἶχε διεξαχθῇ εἰς τήν Ἐπιτροπήν
τοῦ Β' Ψηφίσματος τῆς Δ' Ἀναθεωρητικῆς Βουλῆς (βλ. Πρακτικά, Α', σελ. 190 ἐπ.)
- ἡ ἐπὶ τοῦ θέματος κρίσις ἀνατίθεται εἰς τό Δικαστήριον Συγκρούσεων, ὥστε
νά εἶναι καθαρῶς νομική καί ἀνεπηρέαστος ἐκ πολιτικῶν κριτηρίων.

ΝΕΑ ΔΙΑΤΑΞΙΣ

"Άρθρον 21

Τό Πολίτευμα τῆς Ἑλλάδος εἶναι Βασι-
λευομένη Δημοκρατία.

"Απασαι αἱ ἐξουσίαι πηγάζουσιν ἐκ
τοῦ "Εθνους, ἐνεργοῦνται δέ καθ' ὃν
τρόπον ὁρίζει τό Σύνταγμα.

Πολιτικά κόμματα ἢ ὀργανώσεις, ὧν
οἱ σκοποὶ ἢ ἡ ὑπό τῶν ὁπαδῶν των ἀκο-
λουθουμένη τακτική κατατείνουν εὐθέ-
ως ἢ συγκεκαθμμένως εἰς τήν ἀνατροπήν
τῆς μορφῆς τοῦ Πολιτεύματος ὡς Βασι-
λευομένης Δημοκρατίας ἢ τῶν θεμελιωδῶν
διατάξεων τοῦ παρόντος Συντάγματος,
δύναται νά τεθῶσιν ἐκτός νόμου καί νά
διαλυθῶσι δι' ἀποφάσεως τοῦ Δικαστηρί-
ου Συγκρούσεων, κατά τά εἰδικώτερον
διὰ νόμου καθορισθησόμενα.

Va apd. 22 - 28 apskaita

Apr. lov Baugis

Va apd. 29 - 34 apskaita

~~Apr. 15 Sindrytis na. Arba baugis~~

~~Apd. 45 - 48 apskaita~~

~~Apd. 49~~

Apd. 35

Kalypulas ir oarupyon 2

avlor sodvlos oli Sia lov

apd. 548 ir juloop/ir ly Baugis

ir vopdshua ropalos cika
mugis.

Apd 36 - 45 apskaita

ΣΥΝΤΑΓΜΑ 1952

"Άρθρον 49

Έν περιπτώσει άποδημίας του Βασιλέως έκτός του Κράτους, ή 'Αντιβασιλεία άνατίθεται διά Βασιλικού διατάγματος, έκδιδομένου τή προτάσει του 'Υπουργικού Συμβουλίου, είς τόν ένήλικον διάδοχον, έν περιπτώσει δέ έλλείψεως ή άνηλικότητας τούτου, είς τήν Βασίλισσαν, ήτις άσκεϊ τήν έξουσίαν ταύτην όλόκληρον κατά τούς κειμένους νόμους έν όνόματι του Βασιλέως. Μή ύπάρχοντος διαδόχου ή τούτου όντος άνηλικου καί δι'ήν περίπτωσιν δέν ζή ή Βασίλισσα, ό Βασιλεύς διορίζει διά Βασιλικού διατάγματος, προσυπογραφομένου υπό του 'Υπουργικού Συμβουλίου, άπερίοριστως άνακλητόν Τοποτηρητήν του θρόνου, όστις άσκεϊ τήν Βασιλικήν έξουσίαν έν όνόματι του Βασιλέως. Διά του αύτου Βασιλικού διατάγματος προσδιορίζονται τά άντικείμενα της άρμοδιότητος του Τοποτηρητοϋ.

Κριτική

Διά της προτεινομένης άναθεωρήσεως του άρθρου 49 έπιδιώκεται ή πλήρωσις του έν τώ ίσχύοντι Συντάγματι ύφισταμένου κενού, δεδομένου ότι δέν προβλέπεται έν αύτῳ ή άναπλήρωσις του Βασιλέως έν περιπτώσει ταυτοχρόνου άποδημίας Αύτου, της Βασιλείσεως καί του ένηλικου δαδόχου. Διά της νέας διατυπώσεως τό κενόν τουτο καλύπτεται, όριζομένου ότι έν τοιαύτη περιπτώσει διορίζεται Τοποτηρητής του θρόνου, ως προβλέπεται είς τό ίσχύον Σύνταγμα μόνον διά τήν περίπτωσιν καθ'ήν δέν ύπάρχει διάδοχος ή εϊναι άνήλικος καί δέν ζή ή Βασίλισσα.

"Άρθρον 49

Έν περιπτώσει άποδημίας του Βασιλέως έκτός του Κράτους, ή 'Αντιβασιλεία άνατίθεται διά Βασιλικού διατάγματος, έκδιδομένου τή προτάσει του 'Υπουργικού Συμβουλίου, είς τόν ένήλικον διάδοχον, έν περιπτώσει δέ έλλείψεως, άπουσίας ή άνηλικότητας τούτου, είς τήν Βασίλισσαν, ήτις άσκεϊ τήν έξουσίαν ταύτην όλόκληρον κατά τούς κειμένους νόμους έν όνόματι του Βασιλέως. "Αν καί ή Βασίλισσα άπουσιάζει ή δέν ζή, ό Βασιλεύς διορίζει διά Βασιλικού διατάγματος, προσυπογραφομένου υπό του 'Υπουργικού Συμβουλίου, άπερίοριστως άνακλητόν Τοποτηρητήν του θρόνου, όστις άσκεϊ τήν Βασιλικήν έξουσίαν έν όνόματι του Βασιλέως. Διά του αύτου Βασιλικού διατάγματος προσδιορίζονται τά άντικείμενα της άρμοδιότητος του Τοποτηρητοϋ. + 5

Ардо. 50 - 53 ерлабута

Ардо. 53 доуҕ

~~Ардо. 53 ерлабута~~

~~Ардо. 53~~

~~Ардо. 54 | арары ба-
| онду | ба | Ардо | аугоду
| ардо~~

Ардо. 54

~~Περὶ τῆς Βουλῆς~~

~~Ἄρθρον 37~~

Ἡ Βουλὴ συνεδριάζει ἐν ὁλομελείᾳ καὶ εἰς τμήματα.

Ἡ Βουλὴ (ὁλομέλεια καὶ τμήματα) συνέρχεται αὐτοδικαίως κατ' ἔτος εἰς τακτικὴν σύνοδον τὴν δεκάτην πέμπτην Ὀκτωβρίου, ἐκτός ἂν ὁ Βασιλεὺς συγκαλέσῃ αὐτὴν ἐνωρίτερον.

Ἡ διάρκεια τῆς τακτικῆς συνόδου δέν δύναται νά εἶναι βραχυτέρα τῶν τριῶν μηνῶν, εἰς οὓς δέν ὑπολογίζεται ὁ χρόνος τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 38 ἀναστολῆς.

+ Μετὰ τὸ ἀρθρον 54 παρεμβαίνει τὸ αὐτοῦ ἀποφασίζοντα :

Ἄρθρον 54a

Ἐν ὁλομελείᾳ τῆς Βουλῆς ἀσκεῖται ὁ κοινοβουλευτικὸς ἔλεγχος τῆς Κυβερνήσεως καὶ συζητοῦνται καὶ ψηφίζονται: τὰ νομοσχέδια περὶ ἐκλογῆς βουλευτῶν, περὶ κυρώσεως δικαστικῶν καὶ διοικητικῶν κωδίκων, περὶ ἐθνικοποιήσεως ἐπιχειρήσεων, ὡς καὶ σχέδια τῶν ἐφ' ἅπαξ κατὰ τὸ Σύνταγμα ἐκδοθησομένων νόμων, ὁ προϋπολογισμὸς καὶ ὁ ἀπολογισμὸς καὶ τὰ ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως ἢ δυνάμει ἀποφάσεως τῶν τμημάτων λαμβανομένης διὰ τῶν 2/3 τοῦ συνόλου αὐτῶν εἰς αὐτὴν παραπεμφθέντα νομοσχέδια.

Εἰς τὰ τμήματα ὑποβάλλονται καὶ ψηφίζονται ὑπ' αὐτῶν πάντα τὰ λοιπὰ νομοσχέδια.

Τὰ τμήματα τῆς Βουλῆς εἶναι τρία ἢ δέ καθ' ὕλην ἄρμο-

διότις αὐτῶν ρυθμίζεται ὑπὸ τοῦ Κανονισμοῦ τῆς Βουλῆς.

Ἄρθρον

~~54~~

54b

Κατὰ τὴν διάρκειαν τῶν διακοπῶν τῶν ἐργασιῶν τῆς Βουλῆς καταρτίζεται τμῆμα διακοπῶν, ἀποτελούμενον ἐκ τοῦ τετάρτου τοῦ ὅλου ἀριθμοῦ τῶν βουλευτῶν καὶ κατ' ἀνάλογον συμμετοχὴν βουλευτῶν ἐξ ὅλων τῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 57 τμημάτων, ὅπερ ψηφίζει τὰ εἰς αὐτὸ διαρκούσης τῆς διακοπῆς ὑποβαλλόμενα νομοσχέδια κατ' ἀνάλογον ἐφαρμογὴν τοῦ ἁρθρου 62.-

Wapuducous

See the epistles 54, 54a, and

54b. underpools 4' is ^{fulcrum} ~~fulcrum~~

by Boy's is ^{fulcrum} ~~fulcrum~~ ^{axis} ~~axis~~

common by ^{fulcrum} ~~fulcrum~~ ^{axis} ~~axis~~

fulcrum. In the ^{fulcrum} ~~fulcrum~~ ^{axis} ~~axis~~

book ^{fulcrum} ~~fulcrum~~ ^{axis} ~~axis~~ ^{fulcrum} ~~fulcrum~~ ^{axis} ~~axis~~

by ^{fulcrum} ~~fulcrum~~ ^{axis} ~~axis~~ ^{fulcrum} ~~fulcrum~~ ^{axis} ~~axis~~

by ^{fulcrum} ~~fulcrum~~ ^{axis} ~~axis~~ ^{fulcrum} ~~fulcrum~~ ^{axis} ~~axis~~

logic.

is ^{fulcrum} ~~fulcrum~~ ^{axis} ~~axis~~ ^{fulcrum} ~~fulcrum~~ ^{axis} ~~axis~~

by ^{fulcrum} ~~fulcrum~~ ^{axis} ~~axis~~ ^{fulcrum} ~~fulcrum~~ ^{axis} ~~axis~~

common to ^{fulcrum} ~~fulcrum~~ ^{axis} ~~axis~~ ^{fulcrum} ~~fulcrum~~ ^{axis} ~~axis~~

system, ^{fulcrum} ~~fulcrum~~ ^{axis} ~~axis~~ ^{fulcrum} ~~fulcrum~~ ^{axis} ~~axis~~

fulcrum. ^{fulcrum} ~~fulcrum~~ ^{axis} ~~axis~~ ^{fulcrum} ~~fulcrum~~ ^{axis} ~~axis~~

over ^{fulcrum} ~~fulcrum~~ ^{axis} ~~axis~~ ^{fulcrum} ~~fulcrum~~ ^{axis} ~~axis~~

to ^{fulcrum} ~~fulcrum~~ ^{axis} ~~axis~~ ^{fulcrum} ~~fulcrum~~ ^{axis} ~~axis~~

barrier ^{fulcrum} ~~fulcrum~~ ^{axis} ~~axis~~ ^{fulcrum} ~~fulcrum~~ ^{axis} ~~axis~~

gates ^{fulcrum} ~~fulcrum~~ ^{axis} ~~axis~~ ^{fulcrum} ~~fulcrum~~ ^{axis} ~~axis~~

la cosa è ancora da
 tre e 1/2 tonnellate di
 va ancora da tre e 1/2 tonnellate

2,
 Sua tija Lou epdp. 546
 uaderovola luyca ducoson
 lo ocoior da culycu lo
 eppor lo ocoior 407 iulye
 1 barpoz; foverodoluono
 uer ooder geor. Aya com?

Da aporinchi arsi ly
 naromiz ^{asymetris} ~~fulcrum~~ ly
~~subje~~ rojodshuz pulox
 jig da malappid, to
 da ndy isproi suawp
 arawozij tin fuyidwla
 rojodshuz debyalo
 apo sawawafshuz ij lui boozlin

"Αρθρον 55

Ἡ Βουλὴ (ὀλομέλεια καὶ τμήματα) συνεδριάζει ἐν τῷ
 βουλευτηρίῳ δημοσίᾳ, δύναται ὅμως νὰ συνεδριάσῃ καὶ κε-
 κλεισμένων τῶν θυρῶν κατ' αἵτησιν δέκα βουλευτῶν, ἂν
 τοῦτο ἀποφασισθῇ εἰς μυστικὴν συνεδρίασιν κατὰ πλειο-
 ψηφίαν. Μετὰ ταῦτα ἀποφασίζεται ἂν ἡ περί τοῦ θέματος
 συζήτησις πρέπει νὰ ἐπαναληφθῇ καὶ εἰς δημοσίαν συνε-
 δρίασιν.

"Αρθρον

56

Ἡ Βουλὴ ἐν ὀλομελείᾳ δέν δύναται ν' ἀποφασίσῃ τι

ἄνευ ἀπολύτου πλειοψηφίας τῶν παρόντων μελῶν, ἥτις ὅμως
 οὐδέποτε δύναται νὰ εἶναι μικροτέρα τοῦ ^{1/4} ~~κατωτάτου~~ ^{1/4} ~~ὀρίου~~
 τῆς ~~ἀπαρτίας~~, ἐν τμήματι δέ δέν δύναται ν' ἀποφασίσῃ ἄνευ
 τῆς ἀπολύτου πλειοψηφίας τῶν παρόντων, ἥτις οὐδέποτε δύ-
 νεται νὰ εἶναι κατωτέρα τοῦ κατωτάτου ὀρίου τῆς ἀπαρτί-
 ας. Ἐν περιπτώσει ἰσοψηφίας ἡ πρότασις ἀπορρίπτεται.

Ἐρμην. δ ἡ λ ω σ ι ς: Ἡ ἄληθής ἔννοια τοῦ ἀρθρου
 64 εἶναι, ὅτι ἀπόφασις θεωρεῖται καὶ ὁ τερματισμός τῆς
 συζητήσεως.

"Αρθρον

60^B

Ναυτιλίκιον:

Για τὴν ἑκάστη διαδρομὴν
 τῶν ἐπιδροῶν τοῦτα καταγράφεται
 ἡ ἀπομαγνητὸς τοῦτον ἐπὶ
 τὰς δροῶν ἐπὶ αὐτὴν καὶ ἡ δὲ
 τὴν ἀφῆλτον τὴν κατὰ
 τὴν κατὰ τὴν ἡ ἀπομαγνητὸς
 τοῦτον τὸν ἐπὶ τὴν
 τὸν ἐπὶ τὴν ἀφῆλτον τὴν κατὰ
 τὴν δὲ τὴν ἀφῆλτον τὴν
 δὲ κατὰ τὴν ἡ ἀπομαγνητὸς
 ἀπομαγνητὸς ἐπιδροῶν τὴν
 τὴν ἀπομαγνητὸς δὲ κατὰ τὴν
 ἡ ἀπομαγνητὸς τὸν ^{ἀπομαγνητὸς} ~~ἀπομαγνητὸς~~ $\frac{1}{4}$ τὸν
 ἐπὶ τὴν ἀφῆλτον τὴν κατὰ
 ἀπομαγνητὸς ἐπὶ τὴν ἀπομαγνητὸς
 καὶ τὸν $\frac{1}{3}$ ἀπομαγνητὸς ἐπὶ
 τὴν ἀφῆλτον. Αὐτὴν ἀνὰ τὴν

epu too borweli' apuon
 uip too veyogidion in'
 fuyion borweli' 34
 colu na in
~~eyoon~~ as' apuon na
 apuon too 68.

lupidz ole to is lu
 Gorynan veyogion bany
 upuon dya to lu cu
uoyon in fuyion too
 too fuyion na uoyon
 to uoyon da epu too apu
 uoyon epu na li #74
 pu li yu in diuoyon
 epuonoyon too.

to Ardp. 57

To ardp. arapaym exch-
gular, pet'ayaycon tw
arapayay 9 un 10

Mch to ardp. 57 wapebyche
chpov ardp. yon oolo:

Ardp..... 57a

νομικῶν.

Πρότασις νόμου, σκοποῦσα τὴν τροποποιήσιν διατάξεων προηγουμένου νόμου, δέν εἰσάγεται πρὸς συζήτησιν ἂν εἰς μὲν τὴν αἰτιολογικὴν ἔκθεσιν δέν καταχωρίζεται ὁλόκληρον τὸ κείμενον τῆς τροποποιουμένης διατάξεως, εἰς δέ τὸ κείμενον τῆς προτάσεως ὁλόκληρος ἡ νέα διάταξις, ὡς διαμορφοῦται μετὰ τὴν τροποποιήσιν.

Οὐδεμία προσθήκη εἰς πρότασιν νόμου ἢ τροπολογία γίνεται δεκτὴ ἂν δέν σχετίζεται ἀμέσως πρὸς τὸ κύριον περιεχόμενον τῆς προτάσεως.

Ἄρθρον

Οὐδέν νομοσχέδιον γίνεται δεκτὸν ὑπὸ τῆς ὁλομελείας μὲν τῆς Βουλῆς ἂν δέν συζητηθῇ καὶ ψηφισθῇ ὑπ' αὐτῆς δὶς καὶ εἰς δύο διαφόρους συνεδριάσεις ἀπεχούσας ἀλλήλων δύο τοῦλάχιστον ἡμέρας κατ' ἀρχὴν καὶ ἄρθρον κατὰ τὴν πρώτην συζήτησιν, κατ' ἄρθρον δέ καὶ σύνολον κατὰ τὴν δευτέραν, ὑπὸ τοῦ οἰκείου δέ τμήματος, ἂν δέν συζητηθῇ καὶ ψηφισθῇ κατ' ἀρχὴν, ἄρθρον καὶ σύνολον εἰς μίαν ἡμέραν, γενομένων δέ δεκτῶν τροπολογιῶν, ἂν δέν συζητηθῇ καὶ ψηφισθῇ καὶ εἰς δευτέραν συνεδρίᾳσιν ἀπέχουσας τῆς πρώτης δύο τοῦλάχιστον ἡμέρας. Εἰς ἐξαιρετικὰς περιπτώσεις δύναται ἡ ὁλομέλεια νὰ περιορίσῃ τὴν ἐπὶ τῆς ἀρχῆς καὶ τῶν ἄρθρων ἐνώπιόν της συζήτησιν εἰς μίαν ἡμέραν.

Το σφύλλο, γὰρ
δυνάμεται νὰ
διακριθῇ ἀπὸ
τὴν πρώτην συνε-
δριάσιν. Εἰς
τὴν δευτέραν
συνεδρίασιν
δυνάται νὰ
ἀπογραφῇ

Τὸ δὲς διὰ μίαν ἐπιστολὴν συνεδρικοῦ
καὶ ἀποφασίσαι εἰς σφύλλοις
καὶ ψηφισθῇ καὶ εἰς δευτέραν συνεδρίᾳσιν ἀπέχουσας τῆς
πρώτης δύο τοῦλάχιστον ἡμέρας. Εἰς ἐξαιρετικὰς περιπτώ-
σεις δύναται ἡ ὁλομέλεια νὰ περιορίσῃ τὴν ἐπὶ τῆς ἀρχῆς
καὶ τῶν ἄρθρων ἐνώπιόν της συζήτησιν εἰς μίαν ἡμέραν.
Διὰ τὰς ἐκτετατάς τινες περιπτώσεις

Resolutions

That the said delinquents be
arrested to be taken into
their possession for 3 years
to be reported upon 57
and returned to the
the authorities in 58

a) That the Governor shall
report to the said authorities
concerning the execution
of the said order and the
said authorities concerning
the said order, and the
said authorities shall be
responsible for the same

That the said order be
executed by the said authorities
and the said order be
executed by the said authorities
and the said order be
executed by the said authorities

p/ li la Tugata oon uopu
 de aomtar lo repodluu
 eppor li kotepnuu s' opu
 tuu de ma pu, oon u
 tuu ouyepnuu bolpouu
 founodoluu. Louu opo
 uu s' pu opuluu donlu
 u couladz opou ouulo
 founou opou, uadepulu
 u couladz opou pouu de
 tuu puu oulu opuluu
 u' opu oupouu. Louu
 oulu ou u' opu pouu
 oupouu uu lo ouduu
 pouu oupouu donlu
 u opuluu. Ouou oulu
 ou li ouu oupouu

pauzov rogozdin coayich
 i tu apolaboyan ti gao
 chuyig to Trumpato i di
 to pian enablo overpon
 sapelan ti ofulusco.

Ἐάν ὁ βουλευτής τύχη διατελῶν ὑπὸ προσωπικὴν κράτη-
σιν ἀπολύεται ἀνυπερθέτως τέσσαρας ἐβδομάδας πρὸ τῆς
ἐνάρξεως τῆς περιόδου.

Ἄρθρ. 58-67 α.ε.β.ε.β.ε.

Ἄρθρον 68

Ὁ ἀριθμὸς τῶν βουλευτῶν ἐκάστης ἐκλογικῆς περιφερεί-
ας προσδιορίζεται διὰ νόμου, ἀναλόγως τοῦ πληθυσμοῦ αὐτῆς.
Οὐδέποτε ὅμως ὁ ἀριθμὸς τοῦ ὅλου τῶν βουλευτῶν δύναται
νά εἶναι ἐλάσσων τῶν 225 οὐδέ μείζων τῶν τριακοσίων.

Τὸ ἐκλογικὸν σύστημα καὶ αἱ ἐκλογικαὶ περιφέρειαι
ὀρίζονται διὰ νόμου ψηφίζομένου ὑπὸ τῆς ὁλομελείας τῆς
Βουλῆς.

106

Expenditure

406 Ex'ns on maintenance 4' 53

Trunkal pullover by boy's

o apdpos de the boy's color

for carpenter's in case

re-labeled for 225 or 6

the Trunkal re-labeled

for 75

Αρθρ. 69-71 περίκληση
Αρθρ 72 : Συμβούλιο 4' 83

[2.38]

”Αρθρον

73

Ἡ ἐξέλεγχις καὶ ἐκδίκασις τῶν βουλευτικῶν ἐκλογῶν,
κατὰ τοῦ κύρους τῶν ὁποίων ἐγείρονται ἐνστάσεις, ἀμαφερό-
μεναι εἴτε εἰς ἐκλογικὰς παραβάσεις περί τὴν ἐνέργειαν
τούτων, εἴτε εἰς ἔλλειψιν προσόντων, ἀνατίθεται εἰς εἰδι-
κόν δικαστήριον συγκροτούμενον ἐκ τοῦ προέδρου τοῦ Συμ-
βουλίου τῆς Ἐπικρατείας, ἢ τοῦ ἀναπληρωτοῦ αὐτοῦ καὶ ἐξ
ἴσου ἀριθμοῦ συμβούλων τῆς Ἐπικρατείας καὶ μελῶν τοῦ
Ἀρείου Πάγου, λαμβανομένων διὰ κληρώσεως. Τοῦ δικαστηρίου
προεδρεύει ἢ ὁ πρόεδρος τοῦ Συμβουλίου Ἐπικρατείας, ἢ ὁ
πρόεδρος τοῦ Ἀρείου Πάγου, ἀναλόγως τῆς ἀρχαιότητος

αὐτοῦ, τούτου ^{δε} κωλυομένου προεδρεύει ὁ ἕτερος τούτων, ἐφ'
ὅσον μετέχει αὐτοῦ. Κατὰ τὰ λοιπὰ τὰ τῆς λειτουργίας καὶ
 τῆς ὅλης διαδικασίας αὐτοῦ ὀρίζονται διὰ νόμου.

τοῦτον ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ
 ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ ἐν τῇ
 ἐκκλησίᾳ ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ
 ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ ἐν τῇ
 ἐκκλησίᾳ ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ
 ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ ἐν τῇ
 ἐκκλησίᾳ ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ
 ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ ἐν τῇ
 ἐκκλησίᾳ ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ

αερικό.

+ 72 Εγ' οσοι κατεψηφισαν
 ες την φωνην εγ' ως ειπε
 τον Προεδρον του τουτου
 κοινοβουλίου και την Αξιο-
 λογιαν των εν συνελευσει
 εσθ' εφ' οποιον ες την
 δικην αρετην ευχόμενοι
 ναδον και ναδωμεν ε
 την δικην αρετην οργη-
 κουν το Διαβηριο
 ευφρονουν

Ἡ Βουλὴ ἐκλέγει ἐκ τῶν βουλευτῶν κατὰ τὴν ἑναρξιν
ἐκάστης τακτικῆς συνόδου τὸν Πρόεδρον, τοὺς 3 Ἀντιπρο-
έδρους καὶ Γραμματεῖς αὐτῆς.

Ἄρθρ. 75 *αρχιμειν*
Περὶ τῆς Κυβερνήσεως
Ἄρθρ. 76 καὶ 77 *αρχιμειν*
Ἄρθρον 78

Ἡ Κυβέρνησις πρέπει νὰ ἀπολαβῇ τῆς ἐμπιστοσύνης τῆς
Βουλῆς. Ὅφειλει μόλις καταρτισθῇ καὶ δύναται ὅποτεδῆποτε
ἄλλοτε νὰ ζητήσῃ ψῆφον ἐμπιστοσύνης ἀπὸ τὴν Βουλὴν. Ἐάν
κατὰ τὸν σχηματισμὸν τῆς Κυβερνήσεως ἔχῃσι διακοπὴ αἱ
ἐργασίαι τῆς Βουλῆς καλεῖται αὕτη ἐντὸς δέκα πέντε ἡμε-
ρῶν, ὅπως ἐκφράσῃ τὴν γνώμην της περὶ τῆς Κυβερνήσεως.

Ἡ Βουλὴ δύναται δι' ἀποφάσεώς της νὰ ἀποσύρῃ τὴν ἐμπι-
στοσύνην της ἀπὸ τὴν Κυβέρνησιν ἢ ἀπὸ μέλος αὐτῆς. Πρότα-
σις περὶ δυσπιστίας δέν δύναται νὰ ὑποβληθῇ εἰμὴ μετὰ
πάροδον 6 μηνῶν ἀπὸ τῆς ἀπορρίψεως ὑπὸ τῆς Βουλῆς τοιαύ-
της προτάσεως ἢ μετὰ παράοδον τριμήνου ἀπὸ τῆς πρωτοβουλίας
τῆς Κυβερνήσεως παροχῆς ψήφου ἐμπιστοσύνης, πρέπει δέ νὰ
εἶναι ὑπογεγραμμένη ὑπὸ εἴκοσι τοῦλάχιστον βουλευτῶν καὶ

νά καθορίζωνται ἐν αὐτῇ σαφῶς τὰ θέματα περί τὰ ὅποια θέλει στραφῇ ἡ ἐπί τῆς προτάσεως συζήτησις.

Ἐξαιρετικῶς δύναται νά ὑποβληθῇ πρότασις περί δυσπιστίας καί πρό τῆς παρόδου τοῦ ἀνωτέρω ἑξαμήνου, ἐάν εἶναι ὑπογεγραμμένη ὑπό τοῦ ἡμίσεος τοῦ συνόλου τῶν βουλευτῶν.

Ἡ συζήτησις ἐπί τῆς προτάσεως δυσπιστίας ἄρχεται ἀμέσως, δύναται ὅμως ἡ Κυβέρνησις νά ζητήσῃ τήν ἀναβολήν τῆς συζητήσεως διά δύο τό πολύ ἡμέρας. Ἡ περί τῆς προτάσεως ταύτης συζήτησις δέν δύναται νά διαρκέσῃ πέραν τῶν τριῶν συνεδριάσεων.

Ἡ περί προτάσεως ἐμπιστοσύνης ἢ δυσπιστίας ψηφοφορία δύναται νά ἀναβληθῇ ἐπί 48ωρον ἐάν ζητήσωσι τοῦτο τό $1/3$ τῶν βουλευτῶν.

Πρότασις περί ἐμπιστοσύνης ἢ δυσπιστίας δέν φύναται νά γίνῃ δεκτή ἐάν δέν ψηφίσωσιν ὑπέρ αὐτῆς τοῦλάχιστον τὰ δύο πέμπτα τῶν βουλευτῶν.

Κατά τήν ψηφοφορίαν ἐπί τῶν ἀνωτέρω προτάσεων δικαιούνται νά ψηφίσωσι καί οἱ Ὑπουργοί Βουλευταί.

Οἱ Ὑπουργοί ἔχουσιν εἴσοδον ἐλευθέραν εἰς τὰς συνεδριάσεις τῆς Βουλῆς καί ἀκούονται, ὡςάκις ζητήσωσι τόν λόγον, ψηφοφοροῦσι δέ μόνον ἐάν εἶναι μέλη αὐτῆς.

Ἡ Βουλὴ καί αἱ κοινοβουλευτικαὶ ἐπιτροπαὶ δύνανται νά ἀπαιτήσωσι τήν παρουσίαν τῶν Ὑπουργῶν.

108

Wacahuc +08

hwa ty apolenopem hoo
jyas x/4' apodropi tw
doo pum apu uobogu
vaz apolawo doowolug
pula fapmo, ewopozug
oib ty ^{ordun} opayotulo uai
hu oowar kexoron ei
oprai, uo ewo joo, uo
tyai' apolawo doowolug
da joo inloowocawo
t/damples oh uai'4' apo
doozi ty kobermo
apoyndra fyo podelow
dypowgi eis tyumw
uwoza apolawo doowolug
bke 4 boyz apo dcluyalo
pupokpo to tyumw

1/2 yea the yearloorn
 by apor the kubpruar
 em eggol la by em
 longyator in ^{by apor} ~~avert~~
 1/2 kubpruar ~~avert~~
 and apclua dyab.
 1/2 yea ^{unhatched} to carry pulpa
 in 4 apodaga apor neyfu
 by apulmar apokaw dos
 natig bidla corp - lig
 kubpruar uer' yoor
 1/2 apopifles 3 by apor
 vordpues 1/2 apurue by
 apulmar apor. Dordolig

to do. 77-81 excludib
~~to do~~ to do. 81 un 82 excludib
 to do. 81 un 82 excludib

"Αρθρον

84

Ὁ ἀριθμός τῶν Συμβούλων τῆς Ἐπικρατείας ὀρίζεται διὰ νόμου, δέν δύναται ὅμως νά εἶναι μεγαλύτερος τῶν.....

Οἱ Σύμβουλοι τῆς Ἐπικρατείας διορίζονται διὰ διατάγμα-
τος, προτάσει τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, μετά γνωμοδότησιν
τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, εἶναι δέ ἰσόβιοι, προστα-
τευομένης τῆς ἰσοβιότητος αὐτῶν κατά τὰς διατάξεις τοῦ
ἄρθρου 88, εἰδικώτερον δέ κατά τὰς περί τῶν μελῶν τοῦ
Ἀρείου Πάγου.

Τά καθήκοντα τῶν Συμβούλων τῆς Ἐπικρατείας εἶναι
ἀσυμβίβαστα πρὸς τά καθήκοντα οἰουδήποτε δημοσίου, δημο-
τικοῦ ἢ ἐκκλησιαστικοῦ ὑπαλλήλου, ἐκτός τῶν καθηκόντων
τοῦ καθηγητοῦ νομικῆς σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου ἢ τοῦ
καθηγητοῦ νομικῶν ἢ οἰκονομικῶν ἐπιστημῶν ἀνωτάτων ἰσο-
τίμων σχολῶν.

Ἰδιαίτερος νόμος κανονίζει τὰ προσόντα τῶν Συμβούλων
τῆς Ἐπικρατείας, τὰ περί ἀποχωρήσεως αὐτῶν, τὰ περί βοηθη-
τικοῦ προσωπικοῦ καί πάντα τὰ ἀφορῶντα εἰς τήν ὀργάνωσιν
καί λειτουργίαν τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας.-

~~Rep. Scouting League~~
~~App. 82 and 83~~

~~App. 84~~

The app. 85 given also to
myself and Rep. Scouting
League and also
given also myself, and
to app. 88 and app. 89

To App. 86 and 87

Rep. Scouting League
App. 87-89 and 90

App. 90

Scouting League and
also myself and
the parents and
superintendent of
the Scouting League
and myself, the
scoutmaster, the

Appl. 58-67 of 1894

Awlata Sualuna Lybojca
 Si' cooyca to Awlata Sualuna
 uo Lybojca in an i' adyca
cooyca by Goygig to four
 Wyo uan i' ci' culyca
 wlu i' i' dycu, Sualuna,
 apyly du uouuolu i' opo
 toyu uouuolu to Lybojca
 Compulug

109

[illegible]

Ард. 91-93 ачлабгуд

Ард. 94 ии 95

Дяппаг орла

Ард. 96 ии 97 ачлабгуд.

Ард. 100 'Егелмис' комп.

Ард. 98 ачлабгуд

Τὸ Συναρπικὸν Συμπόσιον

Ἀπρ. 9. 8. 9. *

~~Ἡ ἐν τῷ Συναρπικῷ Συμποσίῳ~~
ἐκτελεσθέντος τοῦ πρώτου ἑορτασμοῦ
 ὅπου ἐκείνη ἑορτάσθη ὅτι ἐὰν
 ἐπὶ τὸν οὐρανὸν αἰχμαλωτὶς
 αὐτῶν καὶ δούλου αὐτῶν ἐπὶ
 αἰχμαλωτὶς ἐκ τῆς ἐκκλησίας
 καὶ δούλου αὐτῶν ἐπὶ αὐτῇ
 αἰχμαλωτὶς δούλου αὐτῶν καὶ αὐτῶν
 συναρπικῶν. *

2) ὅτι ἐὰν τὸ ἀπρ. 2183
ἐκτελεσθῇ τὸν αὐτὸν ἑορτασμόν
καὶ τὸν αὐτὸν τὸν αὐτὸν
ἐορτασθῇ καὶ ὁ αὐτὸς

3) ὅτι ἐὰν ἐκτελεσθῇ τὸ
αὐτὸν τὸν αὐτὸν ἑορτασμόν
ἐκ τῆς ἐκκλησίας, ὅπου
ὁ αὐτὸς καὶ ὁ αὐτὸς ἐορτάσθη
καὶ

4/ da bin conjoin bin opomstail
en dy eppogig bin apd 7082
was 72 opabupelov

De dmarlupio agnovon
eiva enduayig was con
lyuker en owle oytogon
dy konpating was owle apd
oyelwi ~~enduayig~~ ^{en dclini}
~~upov en dclini~~ opifoxon
artulogov con bin dorgon
to lytongon konpating was
to dpcion ddpov, and opor
opurle d' eole was to ddpov
dpov pitep to ddpov
to lytongon konpating, and
was to ddpov ^{was} to dpcio ddpov
was to enduayig of owle
opifoxon in enduayig
to opelov

h apvlon h suarluon
dympovon d. yagzyf h
evolub h vopogz h h
dhr suarluon, ~~apvlon~~
syuf h avoig ayun
cyv oobap ovroug co
h ovagzyf uai co h
unbepvntunig v. o. h ay.
h h

h suarluon bofo d.
p. uai h ~~h~~ adabulo
^{h h. 7082 u. 72}
h d. p. h ~~h~~ p. p.
h ay. uai h
adabulo uai ualoon
ay. h
ay. h h
h h

h d. ay. h
h v. h h

agitur uox p[ro]p[ri]a u[er]b[is] op[er]ant[ur]
 u[er]b[is] d[icitu]r h[ab]ere u[er]b[is]
 h[ab]et ap[er]t[ur]a et d[icitu]r ap[er]t[ur]a
 h[ab]et h[ab]ere h[ab]ere h[ab]ere h[ab]ere
 ap[er]t[ur]a p[ro]p[ri]a p[ro]p[ri]a p[ro]p[ri]a
 uox p[ro]p[ri]a uox p[ro]p[ri]a uox p[ro]p[ri]a
 uox p[ro]p[ri]a, h[ab]et uox p[ro]p[ri]a
 ap[er]t[ur]a h[ab]ere uox p[ro]p[ri]a
 uox p[ro]p[ri]a h[ab]ere uox p[ro]p[ri]a
 h[ab]ere uox p[ro]p[ri]a, h[ab]et uox p[ro]p[ri]a
 h[ab]ere uox p[ro]p[ri]a uox p[ro]p[ri]a
 uox p[ro]p[ri]a uox p[ro]p[ri]a uox p[ro]p[ri]a
 h[ab]ere uox p[ro]p[ri]a uox p[ro]p[ri]a
 h[ab]ere uox p[ro]p[ri]a uox p[ro]p[ri]a
 h[ab]ere uox p[ro]p[ri]a uox p[ro]p[ri]a
 h[ab]ere uox p[ro]p[ri]a uox p[ro]p[ri]a

See the network already
 for 3^d upon too to be
 described by you

Dr. Williams to K. L. L.

(app. 24) M. L.

Altabaluan' Serbif

Boop. 104

Sirpnyclac quin his lywla
arapayon

Boop. 105 yelchulon

Turua' Serbif

Boop. 106

lapp¹⁰ yon

Apdp. 107 - 110 excluduntur

Apdp. 111

proclitica et angusta cap-
pays:

apae { li' primo dep. superius
navon di expp-forte
in apouryine

Apdp 112 - 114 excluduntur.

Hayman Lwley ερρ. 89

Paulz or' aqila, epou lo'
 Lyawox lo awlawifodn
 yut ipos ej uoyzle, 119
 awlawyow, di' dyowpawu
 padoibon, ej lo awlawifodn
 ej dnuiz aqilaw

(awlawifodn ej lo padoibon)

ερρ. 139

dyowpawu poyz' lo
 aqilawalo lo dnuiz
 va awlawifodn awlawifodn
 awlawifodn lo awlawifodn

(awlawifodn ej lo awlawifodn
 na lin dyowpawu ej dnuiz
 fuyiz)

Topar. Kortappa
apdr. 21, 82

Koppala li' oosig aoo
aooifco na: leuluig too
oosadu too (dy. oosoiy
yosin) knova na bayoon
4' aalpufoa too yoodper
dyonpalunni's l'fu 4'ia
endawa 8' unbon too

[oyoonnaini dyonpthe
4' Rpp.] naa atlowly
yalunq'

[Eyoa] naa atlowly
yalunq'.

6. _ Τῶν διατάξεων τοῦ κεφαλαίου "περὶ συντάξεως τῆς
Πολιτείας" διὰ τῆς ἐν τέλει αὐτοῦ καὶ πρὸς οὐσιαστικὴν
κατοχύρωσιν τοῦ δημοκρατικοῦ περιεχομένου τοῦ Πολιτεύματος,
προσθήκης εἰδικῆς προβλέψεως.....

.....
περί θέσεως ἐκτός νόμου, κατόπιν ἀποφάσεως τοῦ Ἀνωτάτου
Συνταγματικοῦ Δικαστηρίου, ὁργανώσεων ἢ κομμάτων, ἅτινα
ὑποστηρίζουν ἢ ἀποδέχονται τὴν βίαν εἰς τὴν ἰδεολογίαν ἢ
τὴν τακτικὴν αὐτῶν, ἢ τὴν δραστηριότητα αὐτῶν καὶ τῶν ὁπα-
δῶν των, ὡς μέσον πρὸς κατάκτησιν τῆς ἐξουσίας ἢ ὡς τρόπον
ἀσκήσεως αὐτῆς. _

ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ κ. ΚΑΛΛΙΑ

1) Περί τῆς θέσεως ἐκτός νόμου, κατόπιν ἀποφάσεως τοῦ Συνταγματικοῦ Δικαστηρίου, τῶν ολοκληρωτικῶν κομμάτων, τὰ ὅποια ὑποστηρίζουν ἢ ἀποδέχονται τὴν βίαν εἴτε ὡς μέσον πρὸς κατάκτησιν τῆς ἐξουσίας εἴτε ὡς τρόπον ἀσκήσεως αὐτῆς.

2) Περί τῆς θέσεως ἐκτός νόμου, κατόπιν ἀποφάσεως τοῦ Συνταγματικοῦ Δικαστηρίου, τῶν ολοκληρωτικῶν κομμάτων, ἐν τῇ πολιτικῇ ἰδεολογίᾳ καὶ δραστηριότητι τῶν ὁποίων γίνεται ἀποδεκτὴ ἡ βία εἴτε ὡς μέσον πρὸς κατάκτησιν τῆς ἐξουσίας εἴτε ὡς τρόπος ἀσκήσεως αὐτῆς.

ΠΕΡΙ ΘΡΗΣΚΕΙΑΣ

8-II-62

Τα άρθρα 1 καί 2, αναφέροντα εις την ελευθερίαν της θρησκείας, παραμένουν
αν καί τήν ελευθερίαν της θρησκείας συνιστά, παραμένον
αμετάβλητα.

ΠΕΡΙ ΣΧΕΔΙΩΝ ΔΙΚΑΙΟΥ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

ΑΝΑΘΕΩΡΗΣΕΩΣ ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

=====

Πολλά είναι όσα απέκτησαν ή αποκτήσονται τή προσόντα του

Επεξηγηματικά παρατηρήσεις

1. Διά τήν ἀρίθμησην τών άρθρων καί γενικώς διά τήν τά-
ξιν τής ύλης λαμβάνεται ως βάσις τό ισχύον Σύνταγμα.

Τά παρεμβαλλόμενα νέα άρθρα λαμβάνουν προσωρινούς ἀρι-
θμούς.

2. Διά του σχεδίου δέν επιδιώκεται ή νομοτεχνική βελτίω-
σις του όλου κειμένου του Συντάγματος. Αί προτεινόμεναι τροπο-
ποιήσεις αναφέρονται αποκλειστικώς εις τά κείμενα όπου επέρχον-
ται μεταβολαί εις τήν ούσίαν τών διατάξεων.

3. Τά άρθρα, εις τά όποια ούδεμία μεταβολή επέρχεται,
απλώς μνημονεύονται. Εκείνα, εις τά όποια επέρχεται μεταβο-
λή έστω καί μιᾶς λέξεως, παρατίθενται όλόκληρα.

4. Δι' έρυθράς μολυβδίδος υπογραμμίζονται αι επερχόμεναι
ουσιαστικά μεταβολαί εις έκαστον τών τροποποιουμένων άρθρων.

χρηστική έκτέλεσις της αρχής της Ισότητος-υπό της νομολογίας
των δικαστηρίων.
"Η αρχή αυτή, επί τη βάσει διαφόρων κριτηρίων, έθεωρήθη
όπό του "Αρείου Πάγου καί του Συμβουλίου της Επικρατείας όχι
ός κατευθυντήριοις καθόδεξις προς τόν νομοθέτην, αλλ'ός ισχύον
κανόν δικαίου, ό όποιος, λόγω της εύρύτητός του, παρείχεν άκα-
ραδέκτως εδράν πλαίσια έφαρμογής. Με τήν σκέψιν ότι προσβάλλε-
ται ή αρχή της Ισότητος έκρίθησαν αλείσται διατάξεις νόμων ή
διαταγμάτων ως άντισυνταγματικά.
"Εδη, σαφώς όρίζεται ότι μόνη ή νομοθετική έξουσία είναι
αρμοδία διά νά καθορίση ποίον είναι έκάστοτε τό περιεχόμενον
της αρχής της Ισότητος του άρθρου 3.

ΠΕΡΙ ΘΡΗΣΚΕΙΑΣ

Τα άρθρα 4, 5, 6, 7, 8, 9 και 10 παραμένουν αμετάβλητα

Τα άρθρα 1 και 2, αναφερόμενα εις τήν επικρατούσαν θρησκείαν καί τήν ἐλευθερίαν τῆς θρησκευτικῆς συνειδήσεως, παραμένουν αμετάβλητα.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΔΗΜΟΣΙΟΥ ΔΙΚΑΙΟΥ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ἄρθρον 3

Πολίται εἶναι ὅσοι ἀπέκτησαν ἢ ἀποκτήσωσι τὰ προσόντα τοῦ πολίτου κατὰ τοὺς Νόμους τοῦ Κράτους.

Οἱ Ἕλληνες πολίται εἶναι ἴσοι ἐνώπιον τοῦ νόμου. Εἰς τήν νομοθετικὴν ἐξουσίαν ἀνατίθεται ἡ ἐν τοῖς καθ' ἕκαστον ἐφαρμογῇ τῆς ἀρχῆς ταύτης.

Μόνον πολίται Ἕλληνες εἶναι δεκτοί εἰς ὅλας τὰς δημοσίας λειτουργίας, πλην τῶν δι' εἰδικῶν νόμων εἰσαγομένων ἐξαιρέσεων.

Εἰς πολίτας Ἕλληνας τίτλοι εὐγενείας ἢ διακρίσεις οὔτε ἀπονέμονται οὔτε ἀναγνωρίζονται.

Οἱ Ἕλληνες πολίται συνεισφέρουσιν ἀδιακρίτως εἰς τὰ δημόσια βάρη ἀναλόγως τῶν δυνάμεών των, ἐφ' ὅσον δέ οὐνάνται νά φέρουν ὅπλα ὑποχρεοῦνται νά συντελοῦν εἰς τήν ὑπέρ τῆς πατρίδος ἀμυναν κατὰ τοὺς ὁρισμούς τῶν νόμων.

Παρατηρήσεις. Εἰς τό ἄρθρον τοῦτο γίνεται λογικωτέρα κατάταξις τῶν παραγράφων καί προστίθεται φράσις δι' ἧς ἀποτρέπεται ἡ καταχρηστική ἐπίκλησις τῆς ἀρχῆς τῆς ἰσότητος-ὑπό τῆς νομολογίας τῶν δικαστηρίων.

Ἡ ἀρχή αὕτη, ἐπὶ τῇ βάσει διαφόρων κριτηρίων, ἐθεωρήθη ὑπό τοῦ Ἀρείου Πάγου καί τοῦ Συμβουλίου τῆς Εὐκρατείας οὐχί ὡς κατευθυντήριος ὑπόδειξις πρὸς τόν νομοθέτην, ἀλλ' ὡς ἰσχύων κανὼν δικαίου, ὁ ὁποῖος, λόγῳ τῆς εὐρύτητός του, παρεῖχεν ἀπαράδεκτως εὐρέα πλαίσια ἐφαρμογῆς. Μὲ τήν σκέψιν ὅτι προσβάλλεται ἡ ἀρχή τῆς ἰσότητος ἐκρίθησαν πλεῖστα διατάξεις νόμων ἢ διαταγμάτων ὡς ἀντισυνταγματικά.

Ἦδη, σαφῶς ὀρίζεται ὅτι μόνη ἡ νομοθετικὴ ἐξουσία εἶναι ἀρμοδία διὰ νά καθορίσῃ ποῖον εἶναι ἐκάστοτε τό περιεχόμενον τῆς ἀρχῆς τῆς ἰσότητος τοῦ ἁρθρου 3.

Τὰ άρθρα 4,5,6,7,8,9 καὶ ΙΟ παραμένουν ἀμετάβλητα

Οἱ Ἕλληνες ἔχουσι τὸ δικαίωμα τοῦ συνεταίρζεσθαι, τηροῦν-
τες τοὺς νόμους τοῦ Κράτους, οἵτινες ὅμως οὐδέποτε δύνανται νὰ
ἐκπύργωσι τὸ δικαίωμα τοῦτο εἰς προηγουμένην τῆς Κυβερνήσεως
ἐξουσίαν.

Συνεταιρισμός δὲν δύναται νὰ διαλυθῇ ἐνεκα παραβύσεως τῶν
νόμων, εἰμὴ εἰς δικαστικὴν ἐκπόρσεως.

Τὸ δικαίωμα τοῦ συνεταίρζεσθαι τῶν ὀργάνων τῶν κρατικῶν
ἐπιχειρήσεων καὶ τῶν ἐπιχειρήσεων τῶν νομικῶν προσώπων καὶ ὀργανισμῶν
δημοσίου δικαίου ὡς καὶ τῶν δημοσίων ἐπιχειρήσεων, ἢ ἐπιχειρήσεων
κοινῆς ὠφελείας δύναται εἰς τὴν ἐκτέλεσίν αὐτῶν νὰ ἐπηρεασθῇ εἰς περιορισμούς.

Ἡ ἀπεργία εἰς τὰ ὅργανα τῶν κρατικῶν ἐπιχειρήσεων καὶ τῶν
ἐπιχειρήσεων τῶν νομικῶν προσώπων καὶ ὀργανισμῶν δημοσίου δικαίου
ὡς καὶ τῶν δημοσίων ἐπιχειρήσεων ἢ ἐπιχειρήσεων κοινῆς ὠφελείας
ἀπαγορεύεται.

Παρατηρήσεις. Ἡ ἀναθεώρησις τοῦ άρθρου ΙΙ ἀποβλέπει εἰς τὴν
τροποποίησιν τοῦ μὲν τῆς παρ. 3, ἀλλὰ, καὶ τῆς παρ. 4 αὐτοῦ.
Καὶ ἡ μὲν παρ. 3 τοῦ νόμου κειμένου, ἐνέχουσα εἰς συνταγματικὴν
ἐκτέλεσιν τὸ κύριον περιεχόμενον τοῦ άρθρου 48 τοῦ Ἑλληνικοῦ
Κώδικος, ἀποβλέπει εἰς τὴν κατοχύρωσιν τοῦ πολιτικῶς ὁργανισμοῦ
τῆς δημοσίας διοικήσεως, ἀπαραίτητον εἰς τὴν κατὰ τὰς ἀντιλή-
ψεις περὶ κράτους δικαίου ἀσκήσιν αὐτῆς. Ἐπειδὴ δὲ, κατὰ τὰ
τελευταῖα εἰς τὴν ἡ δημοσία διοίκησις ἀσκεῖται καὶ ὑπὸ τῶν
μορφῶν δημοσίων ἐπιχειρήσεων, ἐκρίθη σκόπιμον ὅπως καὶ τὰ ὅργανα
αὐτῶν ἐπηρεασθῶν εἰς ὅμοιους πρὸς τὰ ὅργανα τῶν κρατικῶν ἐπι-
χειρήσεων περιορισμούς. Ἐξ ἄλλου, εἰς τῆς παρ. 4, κατὰ λογικὴν
συνέπειαν πρὸς τὰ ἐν παρ. 3 ὁριζόμενα, ἐπεκτείνεται ἡ ἀπαγορευ-
σις τῆς ἀποφυγῆς εἰς ἀπεργίαν καὶ εἰς τὰ ὅργανα τῶν δημοσίων
ἐπιχειρήσεων. Τέλος, εἰς ἀμφοτέραις τῆς παραγράφου γίνεται χρῆ-
σις τοῦ ὅρου "ὅργανα ἐπιχειρήσεων", ἀντὶ τοῦ μέχρι τοῦδε χρησιμο-
ποιουμένου "ἐκπαιδευτικὰ", ὥστε νὰ μὴ γεννᾶται ἀμφισβήτησις τίς
περὶ τοῦ ἐφαρμοστέου τῶν διατάξεων καὶ ἐπὶ τῶν μὴ ὑπαγομένων εἰς
τὸν Ἑλληνικὸν Κώδικα.

τὸ ἄρθρον II

Οἱ Ἕλληνες ἔχουσι τὸ δικαίωμα τοῦ συνεταιρίζεσθαι, τηροῦντες τοὺς νόμους τοῦ Κράτους, οἵτινες ὁμως οὐδέποτε δύνανται νὰ ὑπάγάγωσι τὸ δικαίωμα τοῦτο εἰς προηγουμένην τῆς Κυβερνήσεως ἄδειαν.

Συνεταιρισμός δέν δύναται νὰ διαλυθῇ ἔνεκα παραβάσεως τῶν νόμων, εἰμὴ διὰ δικαστικῆς ἀποφάσεως.

Τὸ δικαίωμα τοῦ συνεταιρίζεσθαι τῶν ὀργάνων τῶν κρατικῶν ὑπηρεσιῶν καὶ τῶν ὑπηρεσιῶν τῶν νομικῶν προσώπων καὶ ὀργανισμῶν δημοσίου δικαίου ὡς καὶ τῶν δημοσίων ἐπιχειρήσεων, ἢ ἐπιχειρήσεων κοινῆς ὠφελείας δύναται διὰ νόμου νὰ ὑποβληθῇ εἰς περιορισμούς.

Ἡ ἀπεργία εἰς τὰ ὅργανα τῶν κρατικῶν ὑπηρεσιῶν καὶ τῶν ὑπηρεσιῶν τῶν νομικῶν προσώπων καὶ ὀργανισμῶν δημοσίου δικαίου ὡς καὶ τῶν δημοσίων ἐπιχειρήσεων ἢ ἐπιχειρήσεων κοινῆς ὠφελείας ἀπαγορεύεται.

Παρατηρήσεις. Ἡ ἀναθεώρησις τοῦ ἄρθρου II ἀποβλέπει εἰς τὴν τροποποίησιν ἰδίως μὲν τῆς παρ. 3, ἀλλὰ, καὶ τῆς παρ. 4 αὐτοῦ. Καί ἡ μὲν παρ. 3 τοῦ νέου κειμένου, ἀνάγουσα εἰς συνταγματικὴν διάταξιν τὸ κύριον περιεχόμενον τοῦ ἄρθρου 48 τοῦ Ὑπαλληλικοῦ Κώδικος, ἀποβλέπει εἰς τὴν κατοχύρωσιν τοῦ πολιτικῶς ὁρωματίστο της δημοσίας διοικήσεως, ἀπαραιτήτου διὰ τὴν κατὰ τὰς ἀντιλήψεις περὶ κράτους δικαίου ἀσκήσιν αὐτῆς. Ἐπειδὴ δέ, κατὰ τὰ τελεутаτα ἰδίως ἔτη, ἡ δημοσία διοίκησις ἀσκεῖται καὶ ὑπὸ τὴν μορφήν δημοσίων ἐπιχειρήσεων, ἐκρίθη σκόπιμον ὅπως καὶ τὰ ὅργανα αὐτῶν ὑποβληθοῦν εἰς ὁμοίους πρὸς τὰ ὅργανα τῶν κρατικῶν ὑπηρεσιῶν περιορισμούς. Ἐξ ἄλλου, διὰ τῆς παρ. 4, κατὰ λογικὴν συνέπειαν πρὸς τὰ ἐν παρ. 3 ὀριζόμενα, ἐπεκτείνεται ἡ ἀπαγόρευσις τῆς προσφυγῆς εἰς ἀπεργίαν καὶ εἰς τὰ ὅργανα τῶν δημοσίων ἐπιχειρήσεων. Τέλος, εἰς ἀμφοτέρας τὰς παραγράφους γίνεται χρῆσις τοῦ ὅρου "ὅργανα ὑπηρεσιῶν", ἀντὶ τοῦ μέχρι τοῦδε χρησιμοποιομένου "ὑπάλληλοι", ὥστε νὰ μὴ γεννᾶται ἀμφισβήτησις τις περὶ τοῦ ἐφαρμοστέου τῶν διατάξεων καὶ ἐπὶ τῶν μὴ ὑπαγομένων εἰς τὸν Ὑπαλληλικόν Κώδικα.

Τα άρθρα Ι2 καί Ι3 παραμένουν αμετάβλητα
Τύπου τους στοχασμούς του, τηρών τους νόμους του κράτους. Ο Τύπος
είναι ελεύθερος. Η λογοκρισία, ως και εάν άλλο προληπτικόν μέτρον
παγορεύεται. Απαγορεύεται έκδοσις ή κατασχέσις εφημερίδων καί άλλων
αντύπων διατριβών είτε πρό της δημοσίευσής, είτε μετ' αὐτήν.

Επιτρέπεται κατ' ἐκκρίσει ή κατασχέσει μετ' την δημοσίευσιν
α) ἕνεκα προσβολῆς κατ' της Χριστιανικῆς θρησκείας, β) ἕνεκα
της τοῦ κράτους τοῦ βασιλείου, τοῦ λαοῦ, τοῦ συστήματος καί τῶν ἐν-
τῶν αὐτῶν, γ) εἰς τὸ περιεχόμενον τοῦ δημοσιεύματος, κατ' τὴν εἰδικήν
ἐν τῷ νόμῳ καθορισθεῖσαν, ἀποβλέπει εἰς τὴν προσβολήν καί εἰς
τὴν τῶν ἀφῶν κομμῶν, τεθῶν, κατ' τὸν νόμον 202, ἐκτὸς νόμου
καί διαλυθῶν, ή εἰς τὴν προφανῶς στασιαστικὴν ή στρέφεται κατ' της
ἐθνικῆς ἀκεραιότητος ή ποτελεῖ πρόκλησιν εἰς τὴν ἀπειρίαν ἐγκλη-
ματος ἐσχάτης προδοσίας, δ) εἰς τὸ περιεχόμενον τοῦ δημοσιεύματος, κα-
τ' τὸς ὅρους τοῦ νόμου, εἶναι φανερόν ὅτι ὡς ἀποκαληκτὴ καί
νῆσις τῶν ἐνδόμων συγγραμμάτων στρατιωτικῆς σημασίας ή ἀχυρόσεις της
χώρας, ε) εἰς τὸ δημοσίευμα εἶναι φανερόν καί προσβάλλει καταφανῶς
τὴν δημοσίαν αἰδῶ κατ' της ἀπὸ τοῦ νόμου ὀριζομένης περιεκτικότητος.

Εἰς αὐτὴν περιέχονται κατ' τὴν ἐπιτρέψει ή κατασχέσει ὁ Εἰσαγγε-
λεὺς ἀπὸ τῆς ἐκείνου ἐκδοῦν ἢ ἀρῶν ἢ ἀρῶν ἢ ἀρῶν, ἢ ἀρῶν ἢ ἀρῶν
τὴν ἐκδοῦν εἰς τὸ δικαστικὸν συμβούλιον, τοῦτο δὲ ἐντὸς ἐτέρων
ἐκδοῦν ἢ ἀρῶν ἢ ἀρῶν, ἢ ἀρῶν ἢ ἀρῶν, ἢ ἀρῶν ἢ ἀρῶν, ἢ ἀρῶν ἢ ἀρῶν
τασχεύει, ἄλλως αὐτὴ αἰρεται ἀποδοτικῶς. Ἐνδὲκα μὲν κατ' τοῦ
βουλεύματος ἐπιτρέπονται εἰς τὴν τὸν Εἰσαγγελεὺς καί τὸν δημοσιεύσαν-
τα τὸ κατασχέσει.

Τὸ δικαστήριον μετ' αὐτὸν τοῦλάχιστον καταδικάζει ἐπὶ αἰσώποτε
εἰς τοῦ Τύπου ἀκατασχέσει ὁ δὲ ἐπιτρέπεται ή κατασχέσει
διατάσει τὴν προσωρινήν ή ὀριστικήν καθῶν της ἐκδοῦν τοῦ ἐν-
τῶν καί τὴν ἐπὶ ἀντίστοιχον χρόνον ἀπαγορεύειν της χρήσεως παρ'

Άρθρον Ι4

Ἐκαστος δύναται νά δημοσιεύῃ προφορικῶς, ἐγγράφως καί διὰ τοῦ Τύπου τοὺς στοχασμοὺς του, τηρῶν τοὺς νόμους τοῦ Κράτους. Ὁ Τύπος εἶναι ἐλεύθερος. Ἡ λογοκρισία, ὡς καί πᾶν ἄλλο προληπτικόν μέτρον ἀπαγορεύεται. Ἀπαγορεύεται ἐπίσης ἡ κατάσχεσις ἐφημερίδων καί ἄλλων ἐντύπων διατριβῶν εἴτε πρό τῆς δημοσιεύσεως, εἴτε μετ' αὐτήν.

Ἐπιτρέπεται κατ' ἐξαίρεσιν ἡ κατάσχεσις μετὰ τὴν δημοσίευσιν

- α) ἔνεκα προσβολῆς κατὰ τῆς Χριστιανικῆς θρησκείας, β) ἔνεκα προσβολῆς τοῦ προσώπου τοῦ Βασιλέως, τοῦ Διαδόχου, τῶν συζύγων καί τῶν τέκνων αὐτῶν, γ) ἂν τὸ περιεχόμενον τοῦ δημοσιεύματος, κατὰ τὰ εἰδικώτερον διὰ νόμον καθορισθησόμενα, ἀποβλέπει εἰς τὴν προβολὴν καί διάδοσιν τῶν ἀπόψεων κομμάτων, τεθέντων, κατὰ τὸ ἄρθρον 20α, ἐκτός νόμου καί διαλυθέντων, ἢ εἶναι προφανῶς στασιαστικόν ἢ στρέφεται κατὰ τῆς ἐθνικῆς ἀκεραιότητος ἢ ἀποτελεῖ πρόκλησιν εἰς τὴν διάπραξιν ἐγκλήματος ἐσχάτης προδοσίας, δ) ἂν τὸ περιεχόμενον τοῦ δημοσιεύματος, κατὰ τοὺς ὅρους τοῦ νόμου, εἶναι φύσεως τοιαύτης ὥστε ν' ἀποκαλύπτῃ κινήσεις τῶν ἐνόπλων δυνάμεων στρατιωτικῆς σημασίας ἢ ὀχυρώσεις τῆς χώρας, ε) ἂν τὸ δημοσίευμα εἶναι ἄσεμνον καί προσβάλλει καταφανῶς τὴν δημοσίαν αἰδῶ κατὰ τὰς ὑπὸ τοῦ νόμου ὀριζόμενας περιπτώσεις.

Εἰς πᾶσαν περίπτωσιν καθ' ἣν ἐπιτρέπεται κατάσχεσις ὁ Εἰσαγγελεὺς ὀφείλει, ἐντός εἴκοσι τεσσάρων ὥρῶν ἀπὸ ταύτης, νά ὑποβάλλῃ τὴν ὑπόθεσιν εἰς τὸ δικαστικόν συμβούλιον, τοῦτο δέ ἐντός ἐτέρων εἴκοσι τεσσάρων ὥρῶν, ν' ἀποφανθῇ περὶ διατηρήσεως ἢ ἄρσεως τῆς κατασχέσεως, ἄλλως αὕτη αἴρεται αὐτοδικαίως. Ἐνδίκῃ μέσα κατὰ τοῦ βουλεύματος ἐπιτρέπονται εἰς τε τὸν Εἰσαγγελέα καί τὸν δημοσιεύσαντα τὸ κατασχεθέν.

Τὸ δικαστήριον μετὰ δύο τουλάχιστον καταδίνας ἐπὶ οἰωδήποτε διὰ τοῦ Τύπου διαπραχθέντι ἀδικήματι δι' ὃ ἐπιτρέπεται κατάσχεσις, διατάσσει τὴν προσωρινήν ἢ ὀριστικήν παῦσιν τῆς ἐκδόσεως τοῦ ἐντύπου καί τὴν ἐπὶ ἀντίστοιχον χρόνον ἀπαγόρευσιν τῆς χρήσεως παρ'

οιουδήποτε του τίτλου αυτού, εις βαρείας δέ περιπτώσεις καί τήν προσωρινήν ή ισοβίον απαγόρευσιν τής άσκήσεως του δημοσιογραφικού επαγγέλματος υπό του καταδικασθέντος εκδότου ή συντάκτου. Ή καθύς ή ή απαγορεύσεις άρχεται άφ'ής ή καταδικαστική απόφασις καταστη τελειώδης.

Τά άδικήματα του τύπου είναι πάντοτε αυτόφωρα, εισάγονται δέ πρός εκδίκασιν κατ'άπόλυτον προτίμησιν, ως νόμος θέλει όρίσει.

Ή ιδιοκτησία έφημερίδων ή άλλων πολιτικού χαρακτήρος έντύπων όέον νά άνήκη μόνον εις φυσικά ή νομικά πρόσωπα Έλληνικής ιθαγενείας, εκδίδται δέ αύτών δύνανται νά είναι μόνον Έλληνες πολίται μή έστερημένοι των πολιτικών αύτών δικαιωμάτων. Τά κατά παράβασιν των διατάξεων τούτων εκδιδόμενα έντυπα κατάσχονται καί παύονται άμέσως, απαγγελλομένης ύποχρεωτικώς κατά των εκδοτών αύτών, πέραν πάσης άλλης διά νόμου καθορισθησομένης ποινής, καί τής ποινής τής προσκαίρου ή ισοβίου απαγορεύσεως τής άσκήσεως του δημοσιογραφικού επαγγέλματος.

Νόμος θέλει όρίσει τόν τρόπον τής διά του τύπου έπανορθώσεως των άνακριβών δημοσιευμάτων, ως επίσης τās προϋποθέσεις καί τά προσόντα διά τήν άσκησιν του δημοσιογραφικού επαγγέλματος.

Ό τε εκδότης έφημερίδος ή άλλου πολιτικού χαρακτήρος έντύπου καί ό συγγραφεύς έπιληψίμου δημοσιεύματος, άναφερομένου εις τόν ιδιωτικόν βίον, πλήν κατά τούς όρους των ποινικών νόμων έπιβαλλομένης ποινής, είναι άστικώς καί εις όλόκληρον ύπεύθυνοι εις πλήρη άνόρθωσιν πάσης προσγενομένης ζημίας καί εις ικανοποίησιν του παθόντος διά χρηματικού ποσοϋ, ως ό νόμος όρίζει.

Έπιτρέπεται διά νόμου νά ληφθώσιν ίδιαίτερα κατασταλτικά μέτρα πρός καταπολέμησιν τής επικινδύνου εις τό ήθος τής νεό-

τητος φιλολογίας.

Αί προστατευτικά του Τύπου διατάξεις του παρόντος δέν εφαρμόζονται επί των κινηματογράφων, δημοσίων θεαμάτων, φωνογραφίας, ραδιοφωνίας, τηλεφίας καί άλλων παρεμφερών μέσων μεταδόσεως λόγου ή παραστάσεως.

Παρατηρήσεις. Διά της αναθεωρήσεως του 1946-1952 προσετέθησαν εις τό άρθρον 14 του παλαιού Συντάγματος του 1864/1911 πολλά νέα διατάξεις, μάλιστα δέ διατάξεις διεπόμεναι από πνεύμα δυσπιστίας προς τόν Τύπον λόγω των καταχρήσεων έν τη άσκήσει της έλευθεροτυπίας. Συγχρόνως όμως διατηρήθησαν καί παλαιά διατάξεις, διεπόμεναι από φιλελεύθερον πνεύμα του 19ου αιώνος, ούτω δέ τό άρθρον 14 του Συντάγματος του 1952 κατέληξε νά παρουσιάζεται ως περίεργον συνονθύλευμα διατάξεων έννοιολογικώς συγκρουομένων προς άλληλας, μέ αποτέλεσμα νά δυσχεραίνεται τό έργον του έρμηνευτοϋ. Τό προτεινόμενον νέο κείμενον αποβλέπει άφ'ένός μέν εις τήν συναρμολόγησιν των παλαιών προς τάς νέας διατάξεις, άφ'έτέρου δέ καί εις τήν προσθήκην ώρισμένων νέων, τάς όποιās κατέστησεν άναγκαζόν νά θεσμοθετηθοϋν ή έκ του παρελθόντος πείρα.

Είδικώτερον:

1) Εις τήν παρ. 1 άναφέρεται ότι άπαγορεύονται τά προληπτικά μέτρα, ως καί κατά τό παρελθόν, προστίθεται όμως ότι ή άπαγόρευσις αύτη δέν έντείνεται καί εις τά ρητώς υπό του Συντάγματος προβλεπόμενα οία είναι ή παύσις του έντύπου, ή άπαγόρευσις άσκήσεως του έπαγγέλματος του εκδότου καί ή ύπαρξις ώρισμένων προσόντων παρά τω εκδότῃ. Έξ άλλου, προς άρσιν πάσης άμφιβολίας, ύπογραμίζεται ότι ή γενική άπαγόρευσις της κατασχέσεως ισχύει διά τά νομίμως εκδιδόμενα έντυπα, όχι δέ καί δι' εκείνα "άτινα εκδίδονται κατά παράβασιν ρητών διατάξεων του Συντάγματος (λ.χ. εκδόσις έφημερίδος υπό μή "Ελληνος πολίτου).

2) Η παρ. 2 του άρθρου 14 του ισχύοντος Συντάγματος διηρέθη εις τρεις παραγράφους. Η πρώτη έξ αυτών - ή ύπ'άρ. 2 του νέου κειμένου - άναφέρεται αποκλειστικώς εις τάς περιπτώσεις καθ'άς έπιτρέπεται κατάσχαις, προστιθεμένης εις αυτάς καί της περιπτώσεως καθ'ήν τό περιεχόμενον του δημοσιεύματος αποβλέπει εις τήν προβολήν κα διάδοσιν των άπόψεων κομμάτων τεθέντων έκτός νόμου. Έξ άλλου, ή έν τη παρ. ταύτη κατάταξις των περιπτώσεων καθ'άς χωρεί κατάσχαις πραγματοποιείται κατά τρόπον πλέον συστηματικόν.

3) Η παρ. 3 του νέου κειμένου άναφέρεται εις τήν διαδικασίαν της κατασχέσεως καί της επικυρώσεως ή άρσεως αύτης, άποτελεῖ δέ έπανάληψιν των παλαιών διατάξεων μέ ώρισμένας, νομοτεχνικάς λόγας μεταβολάς.

4) Η παρ. 4 του νέου κειμένου καθιστά σαφέστερον τό περιεχόμενον των δύο τελευταίων έδαφών της παλαιάς παρ. 2, συγχρόνως δέ παρέχει τήν εύχέρειαν άπαγγελίας της παύσεως μετά δύο καταδίκας επί άδικήματι δι'ό χωρεί κατάσχαις, αντί των τριών καταδικών τάς όποιās προέβλεπε τό παλαιόν κείμενον. Εις αύτήν έχει έπίσης ένταχθῇ καί ή διάταξις της παλαιάς παρ. 3, διά της όποιās άπηγορεύετο ή χρήσις του τίτλου παυθείσης έφημερίδος, προσλαμβάνουσα άρτιωτέρα διατύπωσιν, ένω συγχρόνως προβλέπεται ότι ή άπαγόρευσις της άσκήσεως του δημοσιογραφικού έπαγγέλματος - νοουμένου ως τοιούτου κατά ρητήν μνειάν, καί του εκδότου - υπό του καταδικασθέντος δύναται νά άπαγγελθῇ είτε ως προσωρινή είτε ως ισόβιος.

4) Ἡ παρ. 5 ἀποτελεῖ ἐπανάληψιν τῆς παλαιᾶς παρ. 4 μέ τήν προσθήκην τῆς λέξεως "πάντοτε", ὥστε νά μή γεννᾶται ἡ παραμικρά ἀμφιβολία διά τόν αὐτόφωρον χαρακτήρα πάντων τῶν ἀδικημάτων τοῦ Τύπου, ὡς ἄλλωστε προβλέπει καί τό ἄρθρον 242 παρ. 3 τοῦ Κώδικος Ποινικῆς Δικονομίας.

5) Ἡ παρ. 6 εἶναι πολύ ἐκτενεστέρα τῆς ἀντιστοίχου παρ. 5 τοῦ ἁρθρου Ι4 τοῦ Συντάγματος τοῦ 1952, τῆς ἀναφερομένης εἰς τήν Ἑλληνικήν Ἰθαγένειαν τῶν ἐκδοτῶν ἐφημερίδων. Ἐφεξῆς προβλέπεται ὅτι ἡ ἰδιοκτησία τόσον τῶν ἐφημερίδων ὅσον καί τῶν ἄλλων πολιτικοῦ χαρακτήρος ἐντύπων δέον νά ἀνήκῃ εἰς πρόσωπα, φυσικά ἢ νομικά, ἔχοντα τήν ἑλληνικήν Ἰθαγένειαν, ὡς καί ὅτι τήν ἰδιότητα τοῦ ἐκδότου δύνανται νά ἔχουν μόνον φυσικά πρόσωπα ἑλληνικῆς Ἰθαγενείας καί μή ἐστερημένα τῶν πολιτικῶν αὐτῶν δικαιωμάτων. Ἐξ ἄλλου, λαμβάνεται πρόνοια καί διά κυρώσεις κατά τῶν παραβατῶν τῆς τοιαύτης ἐπιταγῆς, ὁριζομένου ὅτι τά ὑπό μή ἔχόντων τό κατά τό Σύνταγμα δικαίωμα ἐκδιδομένα τοιαῦτα ἔντυπα κατάσχονται καί παύονται ἀμέσως καί ὅτι οἱ ἐκδοταί των - πέραν οἰασδήποτε ἄλλης προβλεπτέας κατ' αὐτῶν ποινῆς - καταδικάζονται καί εἰς πρόσκαιρον ἢ ἰσόβιον ἀπαγόρευσιν τῆς ἀσκήσεως τοῦ δημοσιογραφικοῦ ἐπαγγέλματος.

6) Ἡ πῖρ. Ι0 ἀποτελεῖ ἐπανάληψιν τοῦ πρώτου ἐδαφίου τῆς παρ. 8 τοῦ ἁρθρου Ι 4 τοῦ ἰσχύοντος Συντάγματος, μέ μόνην τήν διαφορὰν ὅτι περιλαμβάνεται ρητῶς καί ἡ τηλοφία μεταξύ τῶν μέσων διάδόσεως λόγου ἢ παραστάσεως, διά τὰ ὁποῖα δέν ἰσχύουν αἱ προστατευτικά διά τόν Τύπον διατάξεις τοῦ Συντάγματος.

Άρθρον Ιδ

Η παιδεία τῷ ἄρθρῳ Ι5 παραμένει ἀμετάβλητον Κράτους, τὸ ὁποῖον ἐκδίδει τὴν προαγωγὴν αὐτῆς, παρέχεται δὲ ὁλοκλήρῃ τοῦ Κράτους ἢ Ὁργανισμῶν κατὰ τὰ εἰδικῶν νόμων ὁριζόμενα.

Ἡ Τέχνη καὶ ἡ Ἐπιστήμη καὶ ἡ διδασκαλία αὐτῶν εἶναι ἐλευθεραί. Τὸ Κράτος μετέχει εἰς τὴν ἀνάπτυξιν καὶ προαγωγὴν αὐτῶν καὶ ἐνθαρρύνει τὴν ἐπιστημονικὴν καὶ τεχνικὴν ἔρευναν.

Εἰς πάντα τὰ σχολὰ μέσης καὶ στοιχειώδους ἐκπαίδεως ἡ διδασκαλία ἀσκοῦται τὴν ἠθικὴν καὶ πνευματικὴν ἀγωγὴν καὶ τὴν ἀνάπτυξιν τῆς ἐθνικῆς συνειδήσεως τῶν νέων ἐκ τῆς βίβας, τῶν λόγων καὶ κατευθύνσεων τοῦ Ἑλληνοχριστιανικοῦ πολιτισμοῦ.

Ἡ στοιχειώδης ἐκπαίδευσις εἶναι δι' ὅλους ὑποχρεωτική, παρέχεται δὲ δωρεὰν ἐκ τοῦ Κράτους. Ὁ νόμος ὁρίζει τὰ ἔτη τῆς υποχρεωτικῆς φοιτήσεως, τὰ ὅποια δὲν ὀφείναι νὰ εἶναι ὀλιγώτερα τῶν ἑξ.

Τὸ Κράτος ὁλοκληροῦται εἰς τὴν μέσῃ καὶ τὴν ἀνωτάτῃ ἐκπαίδευσιν τοὺς διακρινόμενους καὶ ἑξῆς τῆς προτάσεως αὐτοῦ ἀκόλουθον σκοπεύοντες, ὥς νόμος θέλει ὁρίσει.

Τὰ ἀνάστα ἐκπαιδευτικὰ ἱερῶματα αὐτοῖς οἰκοῦνται ἐκ τῆς ἐπαγγελίας τοῦ Κράτους, οἱ δὲ καθηγηταὶ τούτων εἶναι δημόσιοι ἀπληροί.

Ἐκτρέφεται, κατὰ τὴν θέλῃν τῆς ἀρχῆς, εἰς τοῖς αὐτοῖς μὴ ἐπαρμένους τῶν πολιτικῶν δικαιωμάτων καὶ εἰς νομικὰ πρόσωπα ἢ ἑταίρειας ἐκπαιδευτηρίων λειτουργούντων κατὰ τὸ Σύνταγμα καὶ τοὺς νόμους τοῦ Κράτους.

Οἱ ἱστορικοὶ καὶ καλλιτεχνικοὶ θησαυροὶ τῆς χώρας καὶ τὰ τοῖς ἐκείνους τρεφόμενα ἐκ τῆς προτάσεως τοῦ Κράτους.

Παρατηρήσεις. Εἰς τὸ ἄρθρον τοῦτο προστέθησαν τρεῖς νέα, παρὰ τὰ αἰ 2, 3 καὶ 4, 5, ὧν ἡ μὲν 2 εἶναι ἐμπνευσμένη ἀπὸ τὸ Σύνταγμα τοῦ 1927 (ἀρθρ. 20), ἡ 3 εἶναι νέα καὶ ἡ 4 εἶναι ἐμπνευσμένη ἀπὸ τὸ ἄρθρον 21 τοῦ Συντάγματος τοῦ 1927. Ἐκ παραλλήλου, ἐβλεπόμενα ἡ ἀτύπως τῆς κατ. I ἐκ τῆς τέλει νὰ προσεφθῇ ὅτι τὴν ὁλοκλήρῃ τῆς παιδείας φέρουν τὸ Κράτος ἢ Ὁργανισμοί, ὅχι δὲ περιουσιολογικῶς τὸ Κράτος ἢ Ὁργανισμοὶ τῆς τοπικῆς μόνον αὐτοδιοικήσεως ὡς προβλεπεί τὸ ἄρθρον 21 κατ. I τοῦ ἱσχύοντος Συντάγματος.

Άρθρον Ι6

Ἡ παιδεία τελεῖ ὑπὸ τὴν ἀνωτάτην ἐποπτείαν τοῦ Κράτους, τὸ ὁποῖον ἐπιδιώκει τὴν προαγωγὴν αὐτῆς, παρέχεται δὲ δαπάνη τοῦ Κράτους ἢ Ὁργανισμῶν κατὰ τὰ δι' εἰδικῶν νόμων ὁριζόμενα.

Ἡ Τέχνη καὶ ἡ Ἐπιστήμη καὶ ἡ διδασκαλία αὐτῶν εἶναι ἐλευθέραι. Τὸ Κράτος μετέχει εἰς τὴν ἀνάπτυξιν καὶ προαγωγὴν αὐτῶν καὶ ἐνθαρρύνει τὴν ἐπιστημονικὴν καὶ τεχνικὴν ἔρευναν.

Εἰς πάντα τὰ σχολεῖα μέσης καὶ στοιχειώδους ἐκπαιδεύσεως ἡ διδασκαλία ἀποσκοπεῖ τὴν ἠθικὴν καὶ πνευματικὴν ἀγωγὴν καὶ τὴν ἀνάπτυξιν τῆς ἐθνικῆς συνειδήσεως τῶν νέων ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ἰδεολογικῶν κατευθύνσεων τοῦ Ἑλληνοχριστιανικοῦ πολιτισμοῦ.

Ἡ στοιχειώδης ἐκπαίδευσις εἶναι δι' ὅλους ὑποχρεωτική, παρέχεται δὲ δωρεάν ὑπὸ τοῦ Κράτους. Ὁ νόμος ὁρίζει τὰ ἔτη τῆς υποχρεωτικῆς φοιτήσεως, τὰ ὅποια δὲν δύνανται νὰ εἶναι ὀλιγώτερα τῶν ἑξ.

Τὸ Κράτος ὑποβοηθεῖ εἰς τὴν μέσην καὶ τὴν ἀνωτάτην ἐκπαίδευσιν τοὺς διακρινομένους καὶ ἀξίους τῆς προστασίας αὐτοῦ ἀπόρους σπουδαστάς, ὡς νόμος θέλει ὁρίσει.

Τὰ ἀνώτατα ἐκπαιδευτικὰ ἰδρύματα αὐτοδιοικοῦνται ὑπὸ τὴν ἐποπτείαν τοῦ Κράτους, οἱ δὲ καθηγηταὶ τούτων εἶναι δημόσιοι ὑπάλληλοι.

Ἐπιτρέπεται, κατόπιν ἀδείας τῆς ἀρχῆς, εἰς ἰδιώτας μὴ ἐστερημένους τῶν πολιτικῶν δικαιωμάτων καὶ εἰς νομικά πρόσωπα ἢ ἱδρύσεις ἐκπαιδευτηρίων λειτουργούντων κατὰ τὸ Σύνταγμα καὶ τοὺς νόμους τοῦ Κράτους.

Οἱ ἱστορικοὶ καὶ καλλιτεχνικοὶ θησαυροὶ τῆς χώρας καὶ τὸ τοπίον τίθενται ὑπὸ τὴν προστασίαν τοῦ Κράτους.

Παρατηρήσεις. Εἰς τὸ ἄρθρον τοῦτο προσετέθησαν τρεῖς νέαι παράγρ. αἱ ἀριθ. 2, 3 καὶ 8, ἐξ ὧν ἡ μὲν 2 εἶναι ἐμπνευσμένη ἀπὸ τὸ Σύνταγμα τοῦ 1927 (ἄρθρ. 20), ἡ 3 εἶναι νέα καὶ ἡ 8 εἶναι ἐμπνευσμένη ἀπὸ τὸ ἄρθρον 21 τοῦ Συντάγματος τοῦ 1927. Ἐκ παραλλήλου, ἐβελτιώθη ἡ αὐτύπωσις τῆς παρ. I ἐπὶ τῇ τέλει νὰ προβλεφθῇ ὅτι τὴν δαπάνην τῆς παιδείας φέρουν τὸ Κράτος ἢ Ὁργανισμοί, ὅχι δὲ περιορισμένως τὸ Κράτος ἢ Ὁργανισμοί τῆς τοπικῆς μόνον αὐτοδιοικήσεως ὡς προβλέπει τὸ ἄρθρον 21 παρ. I τοῦ ἰσχύοντος Συντάγματος.

Οὐδεὶς στερεῖται τῆς ἰδιοκτησίας αὐτοῦ, εἰμὴ διὰ δημοσίαν ὠφελείαν προσηκόντως ἀποδεδειγμένην, ὅτε καὶ ὅπως ὁ νόμος διατάσσει, πάντοτε δὲ προηγουμένης πλήρους ἀποζημιώσεως. Ἡ ἀποζημίωσις ὁρίζεται ὑπὸ τῶν τακτικῶν δικαστηρίων. Ἐν ἐπείγουσῃ δὲ περιπτώσει δύναται καὶ προσωρινῶς νὰ ὁρισθῇ δικαστικῶς μετ' ἀκρόασιν ἢ πρόσκλησιν τοῦ δικαίουχου, ὅστις δύναται νὰ ὑποχρεωθῇ κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ δικαστοῦ εἰς παροχὴν ἀναλόγου ἐγγυήσεως, καθ' ὃν τρόπον ὁρίζει ὁ νόμος. Πρὸ τῆς καταβολῆς τῆς ὁριστικῆς ἢ προσωρινῶς ὁρισθείσης ἀποζημιώσεως διατηροῦνται ἀκέραια πάντα τὰ δικαιώματα τοῦ ἰδιοκτήτου μὴ ἐπιτρεπομένης τῆς καταλήξεως.

Ἡ ἐκ τῆς ἀπαλλοτριώσεως δημοσία ὠφελεία δύναται νὰ ἐκτείνηται καὶ πέραν τῆς περιμέτρου τοῦ σχεδιαζομένου δημοσίου ἔργου ἐπὶ ἐκτάσεως κρινομένης ἀναγκαίας πρὸς ἑξασφάλισιν τῆς πλήρους ἀξιοποιήσεως τοῦ ἔργου.

Ἐπιτρέπεται ἐπίσης ἡ ἀπαλλοτριώσις πρὸς προστασίαν ἀρχαιολογικῶν μνημείων καὶ τῆς αἰσθητικῆς τοῦ τοπίου.

Ἱδιικοὶ νόμοι κανονίζουν τὰ τῆς ἰδιοκτησίας καὶ διαθέσεως τῶν μεταλλείων, ὀρυχείων, ἀρχαιολογικῶν θησαυρῶν, λαματικῶν ρεόντων καὶ ὑπογείων ὑδάτων.

Ἐπίσης διὰ νόμου ρυθμίζονται τὰ τῆς ἰδιοκτησίας καὶ ἰχθυοτροφικῆς ἐκμεταλλεύσεως καὶ διαχειρίσεως τῶν λιμνοθαλασσῶν καὶ μεγάλων λιμνῶν.

Ειδικοί νόμοι ρυθμίζουν τα των επιτάξεων διά τας ανάγκας των ενόπλων δυνάμεων εις περίπτωσιν πολέμου ή επιστρατεύσεως, ή προς θεραπείαν άμέσου κοινωνικής ανάγκης δυναμένης να θέση εις κίνδυνον την δημοσίαν τάξιν ή υγείαν.

Άρθρον 20 α

Τα άρθρα 18, 19 και 20 παραμένουν αμετάβλητα

Πάντες οι πολίται έχουν το δικαίωμα του ανουφών εις κόμματα ήνα συντρέχει δια δημοκρατικῶν καί ελευθέρων μεθόδων εις τόν προσδιορισμόν της εθνικής πολιτικής.

Πολιτικά κόμματα, τῶν ὁποίων ὁ σκοπός ἡ τι πρὸς πραγματοποίησιν τούτων χρησιμοποιοῦμενα μέσα ἢ ἀνά τῶν ἢ τῶν στελεχῶν των, ἀποβλέπουσιν εὐθέως ἢ συγκαλυμμένως εις τὴν ἐνατροπὴν τῶν θεμελιωδῶν ἀρχῶν καί διατάξεων τοῦ παρόντος Συντάγματος, τρεῖται ἐκ τούτου νόμον καί διαλαμβάνεται ὁ ἐκαστοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον 98α ἄνωγο Συντάγματος Δικαστηρίου, κατὰ τὴν εἰδικότερον διὰ νόμον καθορισθεῖσα.

Διὰ νόμον ὁρίζεται ἐκείνη καθορισθεῖσα καί ἐκ τῆς καθορισθεῖσας ἀμέσως ἢ ἐμμέσως παραβίασιν τῆς ἐκείνου ἀποφασίσεως.

Παρατηρήσεις. Διὰ τῆς προτεινομένης προσθήκης τοῦ ἄρθρου τούτου ἐμφανισθέντος ἀπὸ τοῦ ἄρθρου 49 τοῦ Ἰταλικοῦ Συντάγματος καί τὸ ἄρθρον 21 τοῦ Γερμανικοῦ - ἐκιδέχεται εἰς καί μοναδικὸς σκοπός, ἡ παρὰ εἰς τὴν δημοκρατικὴν νομίμου μέσων ἀμύνης κατ' ἐκείνων ὁ ὁποῖος ἐπισκοπεῖται τὸς ἐλευθέρους θεσμούς της, καίτοι ὁ ἀνεκπροσώπων εἰς τὸ ἄρθρον 91 προβλεπόμενα μέτρα, ἡ ἐκ μὲν τῶν ὁρίων ὅφ' ἑνὸς μὲν προβλεπόμενα ὁρίσματα ἐκδηλώσεις ἰδιαιτέρας κρισιμότητος, ὅφ' ἑτέρου δὲ ἀποτελεῖ κατὰ τὴν ἐκείνην ἐκτροπὴν ἐκ τοῦ Συντάγματος, ἡ ὁποία μόνον ὡς προσωρινὸν χαρακτήρος εἶναι δυνατόν νὰ νοηθῇ. Τὴν τοιαύτην ἀμυναν τῆς δημοκρατίας ἀποβλέπει νὰ ἐξασφαλίσῃ ἡ νῦν διατάξις, ἡ ὁποία ὁμοιογενεῖ τὴν δυνατότητα ὅπως τίθενται ἐκτὸς νόμου καί διαλύονται κόμματα, τῶν ὁποίων οἱ σκοποὶ ἔγκεινται εἰς τὴν ἐνατροπὴν τῆς δημοκρατικῆς μορφῆς τοῦ πολιτεύματος καί τῶν θεμελιωδῶν διατάξεων τοῦ Συντάγματος ὅλα, τῶν διατάξεων εἰς τὴν ὁποίαν τὸ ἄρθρον 108 ἀπαγορεύει τὴν ἀναθεώρησιν. Διὰ νὰ εἶναι ὁ καθαρὸς νομικὴ καί ἀνεκπρόσωτος ἐκ πολιτικῶν κριτηρίων ἡ κρίσις, ἀνατίθεται αὕτη εἰς τὸ διὰ τοῦ νόμου ἄρθρου 98α συνιστώμενον Ἄνωστον Συνταγματικὸν Δικαστήριον. Περαιτέρω, διὰ τῆς καρ. 3 ἐκφράζεται εἰς τὸν νόμον νὰ καθορίσῃ τὰς κυρώσεις κατὰ τὴν παραβαίνοντων ἀμέσως ἢ ἐμμέσως νὰ διαλυθῶμενα ἐν τῇ ἀποφασί τοῦ Ἄνωστον Συνταγματικοῦ Δικαστηρίου.

Άρθρον 20 α

Πάντες οι πολῖται ἔχουν τὸ δικαίωμα τοῦ ἐνοῦσθαι εἰς κόμματα ἵνα συντρέχωσι διὰ δημοκρατικῶν καὶ ἐλευθέρων μεθόδων εἰς τὸν προσδιορισμὸν τῆς ἐθνικῆς πολιτικῆς.

Πολιτικά κόμματα, τῶν ὁποίων οἱ σκοποὶ ἢ τὰ πρὸς πραγματοποίησιν τούτων χρησιμοποιούμενα μέσα ὑπ' αὐτῶν ἢ τῶν στελεχῶν των, ἀποβλέπουσιν εὐθέως ἢ συγκεκαλυμμένως εἰς τὴν ἀνατροπὴν τῶν θεμελιωδῶν ἀρχῶν καὶ διατάξεων τοῦ παρόντος Συντάγματος, τίθενται ἐκτὸς νόμου καὶ διαλύονται δι' ἀποφάσεως τοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον 98α Ἀνωτάτου Συνταγματικοῦ Δικαστηρίου, κατὰ τὰ εἰδικώτερον διὰ νόμου καθορισθησόμενα.

Διὰ νόμου θέλουσι ἐπίσης καθορισθῇ καὶ αἱ κυρώσεις κατὰ πάσης ἀμέσου ἢ ἐμμέσου παραβάσεως τῆς ἐκδιδομένης ἀποφάσεως.

Παρατηρήσεις. Διὰ τῆς προτεινομένης προσθήκης τοῦ ἄρθρου τούτου -ἐμπνευσμένου ἀπὸ τὸ ἄρθρον 49 τοῦ Ἰταλικοῦ Συντάγματος καὶ τὸ ἄρθρον 21 τοῦ Γερμανικοῦ - ἐπιδιώκεται εἰς καὶ μοναδικὸς σκοπός: ἡ παροχὴ εἰς τὴν δημοκρατίαν νομίμου μέσου ἀμύνης κατ' ἐκείνων οἱ ὅποιοι ὑποσκάπτουν τοὺς ἐλευθέρους θεσμούς της, μάλιστα δὲ ἄνευ προσφυγῆς εἰς τὰ ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 91 προβλεπόμενα μέτρα, ἡ ἐφαρμογὴ τῶν ὁποίων ἀφ' ἑνὸς μὲν προϋποθέτει ὠρισμένas ἐκδηλώσεις ἰδιαιότητος κρισιμότητος, ἀφ' ἑτέρου δὲ ἀποτελεῖ αὐτὴ καθ' ἑαυτὴν ἐκτροπὴν ἐκ τοῦ Συντάγματος, ἡ ὁποία μόνον ὡς προσωρινὸν χαρακτήρος εἶναι δυνατόν νά νοηθῇ. Τὴν τοιαύτην ἀμυναν τῆς δημοκρατίας ἀποβλέπει νά ἐξασφαλίσῃ ἡ νέα διάταξις, ἡ ὁποία δημιουργεῖ τὴν δυνατότητα ὅπως τίθενται ἐκτὸς νόμου καὶ διαλύονται κόμματα, τῶν ὁποίων οἱ σκοποὶ ἔγκεινται εἰς τὴν ἀνατροπὴν τῆς δημοκρατικῆς μορφῆς τοῦ πολιτεύματος καὶ τῶν θεμελιωδῶν διατάξεων τοῦ Συντάγματος, δηλ. τῶν διατάξεων ἐκείνων τῶν ὁποίων τὸ ἄρθρον 108 ἀπαγορεύει τὴν ἀναθεώρησιν. Διὰ νά εἶναι δὲ καθαρῶς νομικὴ καὶ ἀνεπηρέαστος ἐκ πολιτικῶν κριτηρίων ἡ κρίσις, ἀνατίθεται αὕτη εἰς τὸ διὰ τοῦ νέου ἄρθρου 98α συνιστώμενον Ἀνωτάτον Συνταγματικὸν Δικαστήριον. Περαιτέρω, διὰ τῆς παρ. 3 ἐπαφίεται εἰς τὸν νόμον νά καθορίσῃ τὰς κυρώσεις κατὰ τῶν παραβαινόντων ἀμέσως ἢ ἐμμέσως καὶ διαλαμβανόμενα ἐν τῇ ἀποφάσει τοῦ Ἀνωτάτου Συνταγματικοῦ Δικαστηρίου.

Άρθρον 20β

Ἡ κατάχρησις τῆς ἐλευθερίας τοῦ συνέρχεσθαι καὶ συνεταίριζεσθαι, ἢ τῆς ἐκδηλώσεως τῆς γνώμης, όταν ἰδίᾳ γίνεται διὰ τοῦ Τύπου, ἢ τοῦ ἡπορρήτου τῆς ἀνταποκρίσεως ἀπαγορεύεται εἰς βάρος τοῦ ἐλευθέρου πολιτεύματος ἢ τῶν λαϊκῶν ἐλευθεριῶν, συνεπάγεται δὲ τὴν στέρησιν τῶν ἀντιστοίχων δικαιωμάτων δι' ἀποφάσεως τοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον 98α Ἀνωτάτου Συνταγματικοῦ Δικαστηρίου, ὡς εἰδικὸς νόμος θέλει ὀρίσει.

Παρατηρήσεις. Τὸ ἄρθρον τοῦτο, ἐμπνευσμένον ἐκ τοῦ ἄρθρ. 18 τοῦ Γερμανικοῦ Συντάγματος, ἀποτελεῖ συμπλήρωμα τοῦ προηγουμένου 20α καὶ ἡποβλέπει εἰς τὴν περιστολὴν τῶν καταχρήσεων περὶ τὴν ἄσκησιν τῶν δια τοῦ Συντάγματος προστατευομένων ἐλευθεριῶν. Ὡς κύρωσις ἐπιβάλλεται ἡ στέρησις τῶν ἀντιστοίχων ἀτομικῶν δικαιωμάτων, διότι ὁ καταχρώμενος τοῦ δικαιώματος καθίσταται ἀνάξιος τῆς προστασίας.

Άρθρον 20γ

Άρθρον 20δ

Ο γάμος, ως θεμέλιον τῆς οἰκογενείας καί τῆς συντηρήσεως καί προαγωγῆς τοῦ ἔθνους, τελεῖ ὑπὸ τὴν προστασίαν τοῦ Κράτους.

Τὸ Κράτος λαμβάνει εἰδικὰ μέτρα πρὸς προστασίαν τῆς μητρό-
τητος καί τῆς νεότητος.

Παρατηρήσεις: Τὸ ἄρθρον τοῦτο, ἀποτελοῦν κατευθυντήριον
διόταξιν, εἶναι ὡς πρὸς μὲν τὴν πρώτην παράγραφον αὐτοῦ εἰλημμέ-
νον ἀπὸ τοῦ ἄρθρου 24 τοῦ συντάγματος τοῦ 1927, ὡς πρὸς δὲ τὴν
δευτέραν ἀπὸ τοῦ ἄρθρου 31 τοῦ Ἰταλικοῦ συντάγματος.

Άρθρον 205

Ἡ πνευματικὴ καὶ σωματικὴ ἐργασία τελεῖ ὑπὸ τὴν προστασίαν τοῦ Κράτους, τὸ ὁποῖον μεριμνᾷ διὰ τὴν ἡθικὴν καὶ ὁλικὴν ἐξύψωσιν τοῦ ἐργαζομένου ἀγροτικοῦ καὶ ἀστικοῦ πληθυσμοῦ καὶ διὰ τὴν ἐπαγγελματικὴν ἀνάπτυξιν αὐτοῦ.

Τὸ Κράτος θέλει διευκολύνει διεθνεῖς συμφωνίας καὶ ὀργανώσεις, αἵτινες ἀποβλέπουν εἰς τὴν προστασίαν καὶ προαγωγὴν τῆς ἐργασίας.

Παρατηρήσεις: Τὸ ἄρθρον τοῦτο περιέχει κατευθυντηρίους διατάξεις, ἐμπνευσμένας ἀπὸ τὸ ἄρθρον 23 τοῦ Συντάγματος τοῦ 1927 (ὡς πρὸς τὴν πρώτην μόνον παράγραφον) καὶ ἀπὸ τὸ ἄρθρον 35 τοῦ Ἰταλικοῦ Συντάγματος.

Άρθρον 208α

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΣΥΝΤΑΞΕΩΣ ΤΗΣ ΠΡΟΙΣΤΑΣ

Ἡ ἰδιωτικὴ οἰκονομικὴ πρωτοβουλία δὲν δύναται νά ἀ-
ναπτυχθῇ ἐπὶ βλάβῃ τῆς δημοσίας ὠφελείας, ἢ εἰς βάρος τῆς ἐ-
λευθερίας, τῆς ἐθνικῆς ἀσφαλείας, ἢ τῆς ἀνθρωπίνης ἀξιοπρεπείας.

Ὅλοι οἱ πολῖται ὀφείλουν νά ἀναπτύσσουν τὴν δραστηριότητα
αὐτῶν, ἀποβλέποντες συγχρόνως καὶ εἰς τὴν ὕλικήν καὶ πνευματικὴν
προαγωγὴν τῆς Χώρας.

Παρατηρήσεις: Ἡ διάταξις αὕτη, δημιουργοῦσα καθήκοντα
διὰ τοὺς πολίτας, εἶναι ἐμπνευσμένη ἀπὸ τὰ ἄρθρα 41 καὶ 4 παρ. 2
τοῦ Ἰταλικοῦ Συντάγματος.

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΣΥΝΤΑΞΕΩΣ ΤΗΣ ΠΟΛΙΤΕΙΑΣ

Ἡ τὸ ἄρθρον 21 παραμένει ἀμετάβλητον.
 ἡς, ἐπιδιώκει τὴν διασφάλισιν τῆς μετὰ τὴν ἁπὴν εἰρήνης καὶ
 δικαιοσύνης καὶ τὴν προαγωγὴν τῶν μετὰ τὴν Κρατῶν σχέσεων, δύ-
 νηται δὲ νὰ συνοική εἰς τὸν ἐκβαλλόμενον περιορισμὸν τῆς ἐθνι-
 κῆς κυριαρχίας ἐπὶ τῇ βόσει τῶν ἀρχῶν τῆς μετὰ τὴν ἐθνὴν ἐξου-
 τητος.

Παρατηροῦμεν τὸ νῦν τοῦτο ἄρθρον ἐκνευμένον ἀπὸ τὸ
 ἄρθρον 11 τοῦ Ἑλληνικοῦ Συντάγματος, ὅπου ἀναφέρεται εἰς τὰς
 σύγχρονους ἀντιλήψεις περὶ τῆς διεθνέως κοινῆς καὶ τῶν ἐκ
 τοῦ διεθνέως δικαίου ἀποχρεώσεων τῶν Κρατῶν.

Τό άρθρο 22-28 περιέχοντων διατάξεων

Άρθρον 21α

Ἡ Ἑλλάς εἰς προόπισιν τῆς ἰδίας αὐτῆς ἱστορικῆς ἀποστο-
λῆς, ἐπιδιώκει τήν διασφάλισιν τῆς μεταξύ τῶν λαῶν Εἰρήνης καί
Δικαιοσύνης καί τήν προαγωγήν τῶν μεταξύ τῶν Κρατῶν σχέσεων, δύ-
ναται δέ νά συναινῇ εἰς τόν ἐπιβολλόμενον περιορισμόν τῆς ἐθνι-
κῆς κυριαρχίας ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ἀρχῶν τῆς μεταξύ τῶν ἐθνῶν ἰσό-
τητος.

Παρατηρήσεις:—Τό νέον τοῦτο ἄρθρον ἐμπνευσμένον ἀπό τό
ἄρθρον 11 τοῦ Ἰταλικοῦ Συντάγματος, ἀνταποκρίνεται εἰς τās,
αὐγχρόνους ἀντιλήψεις περὶ τῆς διεθνούς κοινωνίας καί τῶν ἐκ
τοῦ διεθνούς δικαίου ὀποχρεώσεων τῶν Κρατῶν.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΥΣ

Τὰ ἄρθρα 22-28 παραμένουν ἀμετάβλητα

Τὰ ἄρθρα 29 - 34 παραμένουν ἀμετάβλητα

* Άρθρον 35

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΩΣ

Ὁ Βασιλεὺς ἐκδίδει τὰ ἀναγκαῖα διατάγματα πρὸς ἐκτέλεσιν τῶν νόμων, οὐδέποτε δὲ δύναται νὰ ἀναστῇ τὴν ἐνέργειαν, οὐδὲ νὰ ἐξαιρῇ.

Τὰ ἄρθρα 29 - 34 παραμένουν ἀμετάβλητα

Ὁ Βασιλεὺς δύναται νὰ ἐκδίδῃ νομοθετικὰ διατάγματα, προ-
συπογραφεμένα ἀπὸ τοῦ ἑγκουργικοῦ συμβουλίου, κατόπιν εἰδικῆς
ἐξουσιοδοτήσεως θετοῦσης τῆς κατευθυντηρίου γραμμῆς τοῦ ἀπὸ
ρῶθμοισιν ὁρίματος καὶ παρεχομένης αὐτῇ διὰ νόμου ψηφισομένου
ἀπὸ τῆς ἀσμελείας τῆς βουλῆς ἢ τμήματος αὐτῆς.

Τὸ ἀντικείμενον τῆς φορολογίας, αἱ ἀπὸ τῆς φορολογίας ἀπαλ-
λαγὰς ἢ ἐξαιρέσεις καὶ ἡ ἀκονομὴ συντάξουν δὲν δύνανται νὰ
ἀποτελεῖσιν ἀντικείμενα νομοθετικῆς ἐξουσιοδοτήσεως.

Περὶ τοῦ ἄρθρου 35 προβάλλεται εἰς ριζικὴν ἀνα-
μόρφωσιν. Αἱ κατὰ τὸ σύνταγμα τοῦ 1952 παρ. 2-5 αὐτοῦ κατορθοῦνται,
δεδομένου ὅτι κατὰ τὸ ἄρθρον 54B προβλέπεται συνεχῆς ἡ λειτουργία
τῆς βουλῆς ὡς νομοθετικὸ ὄργανον, τὴν δὲ θέσιν αὐτῶν κα-
ταλαμβάνουν δύο νῆαι παράγραφοι, 2 καὶ 3. Διὰ τῆς πρώτης ἐξ αὐτῶν
συνταγματοποιεῖται ἡ ἐπὶ συνταγματικῷ θεσμῷ ἐρειδόμενη ἐκδο-
σις νομοθετικῶν διαταγμάτων κατ' ἐξουσιοδότησιν τυπικοῦ νόμου,
διὰ δὲ τῆς δευτέρας μεταφέρεται εἰς τὸ ἄρθρον τοῦτο διὰ νομο-
τεχνικοῦς λόγους ἡ παρ. 2 τοῦ ἄρθρου 59 τοῦ ἐσχίστου συντάγμα-
τος. Ἐκ τῆς τελευταίας θμῆς ταύτης ἀπηλεῖσθαι ἡ ἀπαγόρευσις
θμῆς ἀποτελῇ ἀντικείμενον ἐξουσιοδοτήσεως ὁ φορολογικὸς συντε-
λεστής, διότι ἐφ' ὅσον ἡ ἐξουσιοδότησις οὐ φέρη τὸ στοιχείον τῆς
εἰδικότητος δὲν ὑφίσταται κίνδυνος καταχρήσεως ἐκ τῆς ἐκεκτίσε-
ως τῆς καὶ ἐπὶ τοῦ ὁρίματος τούτου.

Άρθρον 35

Ο Βασιλεύς εκδίδει τὰ ἀναγκαῖα διατάγματα πρὸς ἐκτέλεσιν τῶν νόμων, οὐδέποτε δὲ δύναται νὰ ἀναστείλῃ τὴν ἐνέργειαν, οὐδέ νὰ ἐξαίρῃ τι νὰ τῆς ἐκτελέσεως τοῦ νόμου.

Ο Βασιλεύς δύναται νὰ ἐκδίδῃ νομοθετικὰ διατάγματα, προ-
ουπογραφόμενα ὑπὸ τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, κατόπιν εἰδικῆς
ἐξουσιοδοτήσεως θετοῦσης τὰς κατευθυντηρίους γραμμὰς τοῦ ὑπὸ
ρῦθμισιν θέματος καὶ παρεχομένης αὐτῷ διὰ νόμου ψηφισομένου
ὑπὸ τῆς ὁλομελείας τῆς Βουλῆς ἢ τμήματος αὐτῆς.

Τὸ ἀντικείμενον τῆς φορολογίας, αἱ ἀπὸ τῆς φορολογίας ἀπαλ-
λαγαί ἢ ἐξαίρεσεις καὶ ἡ ἀπονομή συντάξεων δὲν δύνανται νὰ
ἀποτελέσωσιν ἀντικείμενα νομοθετικῆς ἐξουσιοδοτήσεως.

Παρατηρήσεις: Τὸ ἄρθρον 35 ὑποβάλλεται εἰς ριζικὴν ἀνα-
μόρφωσιν. Αἱ κατὰ τὸ σύνταγμα τοῦ 1952 παρ. 2-5 αὐτοῦ καταργοῦνται,
δεδομένου ὅτι κατὰ τὸ ἄρθρον 54β προβλέπεται συνεχῆς ἡ λειτουρ-
γία τῆς Βουλῆς ὡς νομοθετικοῦ σώματος, τὴν δὲ θέσιν αὐτῶν κα-
ταλαμβάνουν δύο νέαὶ παράγραφοι, 2 καὶ 3. Διὰ τῆς πρώτης ἐξ αὐτῶν
συνταγματοποιεῖται ἡ ἐπὶ συνταγματικοῦ ἐθίμου ἐρειδομένη ἐκδο-
σις νομοθετικῶν διαταγμάτων κατ' ἐξουσιοδότησιν τυπικοῦ νόμου,
διὰ δὲ τῆς δευτέρας μεταφέρεται εἰς τὸ ἄρθρον τοῦτο διὰ νομο-
τεχνικοῦς λόγους ἡ παρ. 2 τοῦ ἄρθρου 59 τοῦ ἰσχύοντος συντάγμα-
τος. Ἐκ τῆς τελευταίας θμῆς ταύτης ἀπηλείφθη ἡ ἀπαγόρευσις
ὅπως ἀποτελῇ ἀντικείμενον ἐξουσιοδοτήσεως ὁ φορολογικὸς συντε-
λεστής, διότι ἐφ' ὅσον ἡ ἐξουσιοδότησις θὰ φέρῃ τὸ στοιχεῖον τῆς
εἰδικότητος δὲν ὑφίσταται κίνδυνος καταχρήσεως ἐκ τῆς ἐπεκτάσε-
ως τῆς καὶ ἐπὶ τοῦ θέματος τούτου.

"Άρθρον 36

Ὁ Βασιλεὺς κυροῖ καὶ δημοσιεύει τοὺς ὑπὸ τῆς Βουλῆς ἢ τμήματος αὐτῆς ψηφισθέντας νόμους. Νόμος μὴ δημοσιευθεὶς ἐντὸς δύο μηνῶν ἀπὸ τῆς λήξεως τῆς συνόδου, ἢ ἐντὸς δύο μηνῶν ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς νέας τακτικῆς συνόδου προκειμένου περὶ τοιούτου ψηφισθέντος ὑπὸ τοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον 54β τμήματος διακοπῶν, εἶναι ἄκυρος.

Παρατηρήσεις: τὸ ἄρθρον 36 υποβάλλεται εἰς δύο τροποποιήσεις ἐπὶ τῇ τέλει τῆς προσαρμογῆς τοῦ πρὸς τὸ νέον καθεστῶς τὸ δημιουρ- γούμενον ἐκ τῆς λειτουργίας τῆς Βουλῆς κατὰ τμήματα. Οὕτω, εἰς μὲν τὸ πρῶτον ἐδάφιον προστίθεται ἡ φράσις "ἢ τμήματος αὐτῆς" διὰ νὰ διασαφηνισθῇ ὅτι καὶ οἱ ὑπὸ τῶν τμημάτων τῆς Βουλῆς ψηφιζόμενοι νόμοι ὑπόκεινται εἰς κύρωσιν ὑπὸ τοῦ Βασιλέως, εἰς δὲ τὸ δεύτερον ἐδάφιον λαμβάνεται πρόνοια διὰ τὸν ὑπολογισμόν τοῦ διμήνου προ- κειμένου περὶ σχεδίων νόμων ψηφιζομένων παρὰ τοῦ τμήματος διακοπῇ καθοριζομένου ὅτι τοῦτο λήγει μετὰ παρέλευσιν δύο μηνῶν ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς νέας συνόδου.

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΒΟΥΛΗΣ

*Άρθρον 34

Τά άρθρα 37 - 44 παραμένουν ἀμετάβλητα

*Ἡ Βουλὴ συνέρχεται ἐνταύθι καὶ ἐν τῷ μηνὶ Ὀκτωβρίου εἰς τακτικὴν σύνοδον διὰ τῶ ἐτήσιον ἔργον, ἐκτὸς ὅν διὰ τὰ ἔργα ταῦτα. ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΔΙΑΔΟΧΗΣ ΚΑΙ ΑΝΤΙΒΑΣΙΑΔΕΙΑΣ συνεχῶς τῇ ἁρθῷ 37.

*Ἡ διδρκει Τά ἄρθρα 45-53 παραμένουν ἀμετάβλητα καὶ εἶναι βραχυτέρα τῶν τριῶν μηνῶν, εἰς οὗς οὐδὲν λογίζεται ὁ χρόνος τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 38 ἀναστολῆς.

*Ἡ Βουλὴ δοκεῖ τὸ νομοθετικὸν αὐτῆς ἔργον ἐν ὁλομελείᾳ καὶ εἰς δύο τμήματα.

Αἱ περὶ βουλῆς διευθύνει τοῦ συντάγματος, δοκῶν δὲν ὁρίζεται ἄλλος, ὁποροῦν εἰς τὴν ἐν ὁλομελείᾳ καὶ κατὰ τμήματα λειτουργίαν αὐτῆς.

*Άρθρον 54α

*ἐν ὁλομελείᾳ τῆς βουλῆς συζητοῦνται καὶ ψηφίζονται τὰ σχέδια νόμων περὶ τοῦ βασιλικοῦ οἴκου, περὶ ἐκλογῆς βουλευτῶν, περὶ κυρέσεως δικαστικῶν καὶ διοικητικῶν καδίκων, περὶ ἐκκυρώσεως διεθνῶν συνθηκῶν εἰρήνης ἢ συμμαχίας ἐφ' ὅσον θύμω αὐταὶ περιέχουσι παραχρήσεις περὶ ὧν οὐδὲν δύναται νὰ ὁρισθῇ τι ἄνευ νόμου ἢ ἐπιβαρύνουσιν ἀτομικῶς τοὺς Ἕλληνας, περὶ τῶν θεμάτων τῶν ἁρθρῶν 33, 50, 71 παρ. 7, 73, 80 καὶ 101 παρ. 5 περὶ τῆς ὀργάνσεως καὶ λειτουργίας τοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον 98α Δικαστηρίου, περὶ καταστάσεως πολιτορκίας, ὁ προϋπολογισμοῦ καὶ ὁ ἀπολογισμοῦ, ὅς καὶ τὸ ὑπὸ τῆς κυβερνήσεως ἢ τῶν τμημάτων, κατόπιν ἀποφάσεως λαμβανομένης διὰ τῆς ἀπολύτου πλειοψηφίας τῶν μελῶν αὐτῶν κορακεμπόμενα εἰς αὐτὴν σχέδια νόμων, ἑπίσης ἐν ὁλομελείᾳ ψηφίζει ἡ βουλὴ τὸν κανονισμόν αὐτῆς τε καὶ τῶν τμημάτων.

πάντα τὰ λοιπὰ σχέδια νόμων ἀποβάλλονται εἰς τὸ τμήματα, κατὰ τὰ ὅσα τοῦ κανονισμοῦ τῆς βουλῆς, εἰδικότερον προβλεπόμενα καὶ ψηφίζονται παρ' αὐτῶν.

Τὰ τμήματα τῆς βουλῆς, συγκροτοῦνται κατ' ἀναλογίαν τῆς δύναμει τῶν κομμάτων, ἐκάτερον δὲ τούτων ἀπαρτίζεται ἐκ τοῦ ἐνὸς τρίτου τοῦ ὅλου ὁρισμοῦ τῶν βουλευτῶν.

Τὸ ἐπιλαμβανόμενον τῆς ψηφίσεως σχεδίου νόμου τμήμα ἀποφασίζεται ὁριστικῶς περὶ τῆς ὁμοθυμαδον αὐτοῦ, κλῆν ὅν ἡ περὶ αὐτῆς ἀποφασίσει παρὰ τῆς εἰς τὴν ὁλομέλειαν δι' ἀποφάσεως λαμβανο-

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΒΟΥΛΗΣ

"Αρθρον 54

Ἡ Βουλὴ συνέρχεται αὐτοδικαίως κατ' ἔτος τὴν 15ην τοῦ μηνὸς Ὀκτωβρίου εἰς τακτικὴν σύνοδον διὰ τὰ ἐτήσια ἔργα, ἐκτός ἢ διὰ τὰ ἔργα ταῦτα ὁ βασιλεὺς συγκαλέσῃ αὐτὴν πρότερον συμφώνως τῷ ἀρθρῷ 37.

Ἡ διάρκεια ἐκάστης τακτικῆς συνόδου δὲν δύναται νὰ εἶναι βραχυτέρα τῶν τριῶν μηνῶν, εἰς οὓς δὲν λογίζεται ὁ χρόνος τῆς κατὰ τὸ ἀρθρον 38 ἀναστολῆς.

Ἡ Βουλὴ ἀσκεῖ τὸ νομοθετικὸν αὐτῆς ἔργον ἐν ὁλομελείᾳ καὶ εἰς δύο τμήματα.

Αἱ περὶ Βουλῆς διατάξεις τοῦ συντάγματος, ὅπου δὲν ὀρίζεται ἄλλως, ἀφοροῦν εἰς τὴν ἐν ὁλομελείᾳ καὶ κατὰ τμήματα λειτουργίαν αὐτῆς.

"Αρθρον 54α

Ἐν ὁλομελείᾳ τῆς Βουλῆς συζητοῦνται καὶ ψηφίζονται τὰ σχέδια νόμων περὶ τοῦ βασιλικοῦ οἴκου, περὶ ἐκλογῆς βουλευτῶν, περὶ κυρώσεως δικαστικῶν καὶ διοικητικῶν κωδίκων, περὶ ἐπικυρώσεως διεθνῶν συνθηκῶν εἰρήνης ἢ συμμαχίας ἐφ' ὅσον βμὴς αὐταὶ περιέχουσι παραχωρήσεις περὶ ὧν δὲν δύναται νὰ ὀρισθῇ τι ἄνευ νόμου ἢ ἐπιβαρύνουσιν ἀτομικῶς τοὺς Ἕλληνας, περὶ τῶν θεμάτων τῶν ἀρθρῶν 33, 50, 71 παρ. 7, 73, 80 καὶ 101 παρ. 5 περὶ τῆς ὀργανώσεως καὶ λειτουργίας τοῦ κατὰ τὸ ἀρθρον 98α δικαστηρίου, περὶ καταστάσεως πολιτορκίας, ὁ προϋπολογισμὸς καὶ ὁ ἀπολογισμὸς, ὥς καὶ τὰ ὑπὸ τῆς κυβερνήσεως ἢ τῶν τμημάτων, κατόπιν ἀποφάσεως λαμβανομένης διὰ τῆς ἀπολύτου πλειοψηφίας τῶν μελῶν αὐτῶν παραπεμπόμενα εἰς αὐτὴν σχέδια νόμων. Ἐπίσης ἐν ὁλομελείᾳ ψηφίζει ἡ Βουλὴ τὸν κανονισμὸν αὐτῆς τε καὶ τῶν τμημάτων.

Πάντα τὰ λοιπὰ σχέδια νόμων ὑποβάλλονται εἰς τὰ τμήματα, κατὰ τὰ ὑπὸ τοῦ κανονισμοῦ τῆς Βουλῆς, εἰδικώτερον προβλεπόμενα καὶ ψηφίζονται παρ' αὐτῶν.

Τὰ τμήματα τῆς Βουλῆς, συγκροτοῦνται κατ' ἀναλογίαν τῆς δυνάμεως τῶν κομμάτων, ἐκάτερον δὲ τούτων ἀπαρτίζεται ἐκ τοῦ ἐνός τρίτου τοῦ ὅλου ἀριθμοῦ τῶν βουλευτῶν.

Τὸ ἐπιλαμβανόμενον τῆς ψηφίσεως σχεδίου νόμου τμήμα ἀποφαίνεται ὀριστικῶς περὶ τῆς ἀρμοδιότητος αὐτοῦ, πλήν ἢ ἡ περὶ αὐτῆς ἀμφισβήτησις παραπεμφθῇ εἰς τὴν ὁλομέλειαν δι' ἀποφάσεως λαμβανο-

μένης διὰ τῆς ἀπολύτου πλειονοψηφίας τοῦ βλοῦ ἀριθμοῦ τῶν μελῶν τοῦ τμήματος.

Ἡ ὀλομέλεια συνεδριάζει δὲς τῆς ἐβδομάδος πρὸς ἄσκησιν τοῦ κοινοβουλευτικοῦ ἐλέγχου, πρὸς ἄσκησιν δέ τοῦ νομοθετικοῦ ἔργου ὁσάκις ὑπάρχουν σχέδια νόμων τῆς ἀρμοδιότητος αὐτῆς.

Ἄρθρον 54β

Κατὰ τὴν διάρκειαν τῶν διακοπῶν τῶν ἐργασιῶν τῆς Βουλῆς λειτουργεῖ εἰδικόν τμήμα, συγκροτούμενον κατὰ τὴν ἀρχὴν ἐκάστης τακτικῆς συνόδου διὰ τὸ μέχρι τῆς ἐνάρξεως τῆς ἐπομένης διάσπημα ἐκ τοῦ τετάρτου τοῦ βλοῦ ἀριθμοῦ τῶν βουλευτῶν κατ' ἀναλογίαν τῆς δυνάμεως τῶν κομμάτων.

Εἰς τὸ εἰδικόν τμήμα δύναται νὰ υποβληθῇ πρὸς ψήφισι νοιζονδῆποτε σχέδιον νόμου, πλὴν τῶν ὑπαγομένων εἰς τὴν ἀρμοδιότητα τῆς ὀλομελείας τῆς Βουλῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 54α.

Παρατηρήσεις: Διὰ τῶν ἄρθρων 54, 54α καὶ 54β καθιεροῦται ἡ λειτουργία τῆς βουλῆς εἰς τμήματα πρὸς ἄσκησιν τῶν νομοθετικῶν αὐτῆς ἀρμοδιοτήτων. Διὰ τοῦ τρόπου τούτου τριπλασιάζεται ἡ ταχύτης τῆς διεξαγωγῆς τῶν ἐργασιῶν τοῦ σώματος εἰς τὸν νομοθετικὸν τομέα.

Εἰς τὴν ἀρμοδιότητα τῆς ὀλομελείας παραμένουν ἡ ἄσκησις τοῦ κοινοβουλευτικοῦ ἐλέγχου, ἡ συζήτης καὶ ψηφοφορία ἐπὶ προτάσεων ἐμπιστοσύνης ἢ δυσπιστίας κατὰ τὸ ἄρθρον 78, ἡ λήψις ἀποφάσεων, ἐπὶ διαφόρων θεμάτων (λ.χ. ἄροις δουλείας), ὡς καὶ ἡ ἐπιψήφισις ὁρισμένων βασικῆς σημασίας νομοθετημάτων περιοριστικῶς ἀπαριθμουμένων, ἐν παρ. 1 τοῦ ἄρθρου 54α.

Διὰ τοῦ ἄρθρου 54β δημιουργεῖται τμήμα διακοπῶν εἰς ἀντικατάστασιν τῆς εἰδικῆς ἐπιτροπῆς τῶν παρ. 2-5 τοῦ ἄρθρου 35 τοῦ ἰσχύοντος συντάγματος, ἔχον νομοθετικὴν ἀρμοδιότητα ὁμοίαν πρὸς ἐκείνην τῶν ~~τῶν~~ τμημάτων τῆς Βουλῆς, ἅτινα καὶ ἀποκαθιστᾷ εἰς τὸ ἔργον τῶν διαρκούσης τῆς περιόδου διακοπῶν. Ἐπειδὴ δέ πρόκειται περὶ κανονικῆς ἀσκῆσεως τῆς νομοθετικῆς λειτουργίας, δέν προβλέπεται δυνατότης ἀσκῆσεως τοῦ κατὰ τὸ ἄρθρο 35 παρ. 5 τοῦ ἰσχύοντος συντάγματος δικαιώματος ἀναπομπῆς πρὸς ἐπανασυζήτησιν εἰς τὴν ὀλομέλειαν τῆς Βουλῆς.

"Αρθρον 56

"Αρθρον 55

Ἡ Βουλὴ ἐν ὁλομελείᾳ ἢ εἰς τὴν ἡμῶν, δὲν δύναται ν' ἀποφασίσῃ
 τι ὅσον ἀπολύτου πλειοψηφίας τῶν παρόντων μελῶν, ἡτις ὅμως οὐδέ-
 ποτε δύναται νὰ ὑπαραμείνῃ ἀμετάβλητον ὁς τετάρτου τοῦ βίου ὁ-
 ρισμοῦ τῶν μελῶν αὐτῆς ἢ τοῦ οἴκειου τμήματος.

Ἐν περιπτώσει ἰσοψηφίας ἡ πρότασις ἀπορρίπτεται.

ὑπαραμείνῃ διὰ τῆς νέας διατυπώσεως τοῦ ἀρθροῦ τούτου
 καταργεῖται ἡ προκαλούσα τὴν ἐπιβρόδουν αἰτίαν καὶ διὰ τὴν
 συζητήσιν τῶν σχεδίων νόμων ἀπαιτεῖται ἡ παρουσία τοῦ ἑνὸς τρίτου
 τοῦ βίου ἀριθμοῦ τῶν βουλευτῶν. Ἡδη, διὰ τὴν συζητήσιν δὲν ἔσθ' ἀπαι-
 τεῖται παρουσία ἀριθμοῦ τινὸς ἐλαχίστου ἀριθμοῦ, ὅθ' ἔπαρξη δὲ
 ἀπάρτεια μόνον οὐδ' τὴν ληθύν ἀποφάσεως. Δι' αὐτὴν ὅθ' ἀπαιτεῖται
 πλειοψηφία τοῦ $\frac{1}{4}$ τοῦ βίου ἀριθμοῦ προκειμένου περὶ τῆς ὁλο-
 μελείας ἢ περὶ τμήματος. Ὅθεν λ.χ. ἂν τὸ τμήμα ἀπορρίπτεται ἐξ 100
 βουλευτῶν, ὅθ' ἔπει νὰ ψηφίσουν ὅλοι τοῦ νομοσχεδίου τοῦ ἐλαχίστου
 25 διὰ νὰ γίνῃ τοῦτο ἀποδεκτόν, ὅθ' τὴν προπρόθεσιν βεβαίως ὅτι
 οἱ 25 ἀποτελοῦν τὴν ἀπόλυτον πλειοψηφίαν τῶν παρόντων.

"Άρθρον 57

"Άρθρον 56

πῶν σχεδίων νόμου συνοδεύεται ἀποχρεωτικῶς ἀπὸ οἰκονομικῆς ἐκθέσεως, ἀπορρίπτεται δὲ εἰς κοινοβουλευτικὴν ἐπιτροπὴν καί, ὑποβληθείσης τῆς ἐκθέσεως ταύτης ἡ παραπομπὴ τῆς ταχθείσης προθεσμίας, εἰς τὴν ἡ Βουλὴ ἐν ὁλομελείᾳ ἢ εἰς τμήματα, δέν δύναται ν' ἀποφασίσῃ ὅτι ἄνευ ἀπολύτου πλειοψηφίας τῶν παρόντων μελῶν, ἥτις ὁμως οὐδέποτε δύναται νά εἶναι μικροτέρα τοῦ ἐνός τετάρτου τοῦ βίου ἀριθμοῦ τῶν μελῶν αὐτῆς ἢ τοῦ οἰκείου τμήματος.

Ἐν περιπτώσει ἰσοψηφίας ἡ πρότασις ἀπορρίπτεται. παρεχούσης τοῦ οὗτου δικαίωμο ὑποβάλλονται μόνον ἀπὸ τοῦ ἑκτετακτοῦ τῶν οἰκονομικῶν ματὶ παρατηρήσεις: Διὰ τῆς νέας διατυπώσεως τοῦ ἄρθρου τούτου καταργεῖται ἡ προκαλοῦσα τὴν ἐπιβράδυνσιν ἀρχὴ ὅτι καί διὰ τὴν συζητήσιν τῶν σχεδίων νόμων ἀπαιτεῖται ἡ παρουσία τοῦ ἐνός τρίτου τοῦ βίου ἀριθμοῦ τῶν βουλευτῶν. Ἡδη, διὰ τὴν συζητήσιν δέν θά ἀπαιτεῖται παρουσία ἀριθμοῦ τινός ἐλαχίστου ἀριθμοῦ, θά ὑπάρχῃ δὲ ἀπαρτία μόνον διὰ τὴν λήψιν ἀποφάσεως. Δι' αὐτὴν θά ἀπαιτεῖται πλειονοψηφία τοῦ $\frac{1}{4}$ τοῦ βίου ἀριθμοῦ προκειμένου περὶ τῆς ὁλομελείας ἢ περὶ τμήματος. Ὅτω λ.χ. ἂν τὸ τμήμα ἀπαρτίσεται ἐξ 100 βουλευτῶν, θά ᾖ ἐπεὶ νά ψηφίσουν ὑπὲρ τοῦ νομοσχεδίου τοῦλάχιστον 25 διὰ νά γίνῃ τοῦτο ἀποδεκτόν, ὑπὸ τὴν προϋπόθεσιν βεβαίως ὅτι οἱ 25 ἀποτελοῦν τὴν ἀπολύτον πλειονοψηφίαν τῶν παρόντων. ὅλων δημοσίου δικαίου, δημοσίων ἐπιχειρήσεων ἢ ἐπιχειρήσεων κοινῆς ἐκτέλεσης ὑποβάλλονται μόνον ἀπὸ τῆς Ἀυτοκράτειρας.

Ἐν σχεδίων νόμου, συναγεῶμενον ἐπιβράδυνσιν τοῦ προϋπολογισμοῦ ἐφ' ὅσον μὲν ὑποβάλλεται ἀπὸ τῶν ἑκτετακτῶν δέν εἰσάγεται πρὸς συζητήσιν ἐάν δέν συνοδεύεται ἀπὸ ἐκθέσεως τοῦ γενικοῦ λογισηγίου τοῦ κράτους, καθορισθείσης τῆς ἐκτέλεσιν ἢ ἐλπίσιν, ἐφ' ὅσον δὲ ὑποβάλλεται ἀπὸ τῆς βουλῆς πρὸς ἀποφασίσιν συζητήσεως διαβιβάζεται εἰς τὸ γενικὸν λογισηγίον τοῦ κράτους, ἀποχρεωμένον ὑποβάλλῃ τὴν σχετικὴν ἐκθεσιν ἐντός οἷα πάντε ἡμερῶν. Παρερχομένης ἀπράκτου τῆς προθεσμίας ταύτης εἰσάγεται καὶ ἄνευ αὐτῆς.

τὸ αὐτὸ ἰσχύει καὶ οἱ τὰς τροπολογίας, ἐφ' ὅσον συζητηθῇ τοῦτο ἀπὸ τῶν δημοσίων ἑκτετακτῶν. Εἰς τὴν περίπτωσιν ταύτην τὸ γενικὸν λογισηγίον τοῦ κράτους ἀποχρεωθεῖ νά ὑποβάλλῃ πρὸς τὴν βουλὴν τὴν ἐκθεσιν ἐντός τριῶν ἡμερῶν. μετὰ τὴν πάροδον τῆς προθεσμίας ταύτης ἡ συζήτησις χωρεῖ καὶ ἄνευ αὐτῆς.

Ἄρθρον 57

Πᾶν σχέδιον νόμου συνοδεύεται ὑποχρεωτικῶς ὑπὸ αἰτιολογικῆς ἐκθέσεως, παραπέμπεται δὲ εἰς κοίνοβουλευτικὴν ἐπιτροπὴν καί, ὑποβληθείσης τῆς ἐκθέσεως ταύτης ἢ παρελθούσης τῆς ταχθείσης προθεσμίας, εἰσάγεται πρὸς συζήτησιν μετὰ προφορικὴν εἰσηγήσιν τοῦ ἁρμοδίου Ὑπουργοῦ ἢ τοῦ εἰσηγητοῦ τῆς Ἐπιτροπῆς, ἐφ' ὅσον δὲν ἔγινε τοιαύτη κατὰ τὴν κατάθεσιν τοῦ σχεδίου.

Σχέδια νόμων σκοποῦντα τὴν τροποποίησιν τῶν περὶ συντάξεων νόμων ἢ ἀπονομὴν συντάξεως, ἢ τὴν ἀναγνώρισιν ὑπηρεσίας ὡς παρεχούσης τοιοῦτον δικαίωμα ὑποβάλλονται μόνον ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν μετὰ γνωμοδότησιν τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου. Προκειμένου δὲ περὶ συντάξεων, αἵτινες βαρύνουσι τὸν προϋπολογισμὸν νομικῶν προσώπων δημοσίου δικαίου, ὑπὸ τοῦ ἁρμοδίου Ὑπουργοῦ καί τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν. Τοιαῦτα περὶ συντάξεων σχέδια νόμων πρέπει νὰ εἶναι εἰσοδικά, μὴ ἐπιτρεπομένης τῆς ἀναγραφῆς διατάξεων περὶ συντάξεων εἰς νόμους σκοποῦντας τὴν ρύθμισιν ἄλλων θεμάτων.

Σχέδια νόμων ἀναφερόμενα εἰς τὴν ὑπηρεσιακὴν κατάστασιν καὶ τὴν ἐξέλιξιν τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων καὶ τῶν ὑπαλλήλων νομικῶν προσώπων δημοσίου δικαίου, δημοσίων ἐπιχειρήσεων ἢ ἐπιχειρήσεων κοινῆς ὠφελείας ὑποβάλλονται μόνον ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως.

Πᾶν σχέδιον νόμου, συνεπαγόμενον ἐπιβάρυνσιν τοῦ προϋπολογισμοῦ ἐφ' ὅσον μὲν ὑποβάλλεται ὑπὸ τῶν Ὑπουργῶν δὲν εἰσάγεται πρὸς συζήτησιν ἐὰν δὲν συνοδεύεται ὑπὸ ἐκθέσεως τοῦ Γενικοῦ Λογιστηρίου τοῦ Κράτους, καθορίζουσης τὴν δαπάνην ἢ ἐλάττωσιν, ἐφ' ὅσον δὲ ὑποβάλλεται ὑπὸ τῆς Βουλῆς πρὸ πάσης συζητήσεως διαβιβάζεται εἰς τὸ Γενικὸν Λογιστήριον τοῦ Κράτους, ὑποχρεούμενον δὲ ὑποβάλλει τὴν σχετικὴν ἐκθεσιν ἐντός ὀκταπέντε ἡμερῶν. Παρερχομένης ἀπράκτου τῆς προθεσμίας ταύτης εἰσάγεται καὶ ἄνευ αὐτῆς.

Τὸ αὐτὸ ἰσχύει καὶ διὰ τὰς τροπολογίας, ἐφ' ὅσον ζητηθῇ τοῦτο ὑπὸ τῶν ἁρμοδίων Ὑπουργῶν. Εἰς τὴν περίπτωσιν ταύτην τὸ Γενικὸν Λογιστήριον τοῦ Κράτους ὑποχρεοῦται νὰ ὑποβάλῃ πρὸς τὴν Βουλὴν τὴν ἐκθεσιν ἐντός τριῶν ἡμερῶν. Μετὰ τὴν πάροδον τῆς προθεσμίας ταύτης ἢ συζητήσις χωρεῖ καὶ ἄνευ αὐτῆς.

3) Ἀντικαθίσταται ὁ ὅρος "πρότασις νόμου" διὰ τοῦ ὁποιοῦτερου "σχέδιον νόμου" ὡς καὶ ὁ ὅρος "Γενικὴ Διεύθυνσις Δημοσίου Λογιστικῆς" διὰ τοῦ ὅρου "Γενικὸν Λογιστήριον τοῦ Κράτους".

Πᾶν σχέδιον νόμου, ὑποβαλλόμενον ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως καὶ συνεπαγόμενον δαπάνην ἢ ἐλάττωσιν ἐσόδων τοῦ προϋπολογισμοῦ, πρέπει νὰ συνοδεύηται ἀπὸ ἔκθεσιν περὶ τοῦ τρόπου τῆς καλύψεώς της, ὑπογεγραμμένην ὑπὸ τοῦ ἀρμοδίου Ὑπουργοῦ καὶ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν.

Σχέδια νόμων, ὑποβαλλόμενα ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως, δι' ὧν ἐπιβάλλονται τοπικοὶ ἢ εἰδικοί φόροι ὑπὲρ ὀργανισμῶν ἢ νομικῶν προσώπων δημοσίου ἢ ἰδιωτικοῦ δικαίου, δέον νὰ προσυπογράφωνται καὶ ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν.

Σχέδιον νόμου, σκοποῦν τὴν τροποποίησιν τῶν διατάξεων προηγουμένου νόμου, δέν εἰσάγεται πρὸς συζήτησιν ἐὰν εἰς μὲν τὴν αἰτιολογικὴν ἔκθεσιν δέν καταχωρίζεται ὁλόκληρον τὸ κείμενον τῆς τροποποιουμένης διατάξεως, εἰς δὲ τὸ κείμενον τοῦ σχεδίου ὁλόκληρος ἡ νέα διάταξις, ὡς διαμορφοῦται μετὰ τὴν τροποποίησιν.

Οὐδεμία προσθήκη εἰς σχέδιον νόμου ἢ τροπολογία γίνεται δεκτὴ ἐὰν δέν σχετίζεται ἀμέσως πρὸς τὸ κύριον περιεχόμενον τοῦ σχεδίου.

Ἡ ἐπιψήφισις δικαστικῶν ἢ διοικητικῶν κωδίκων συνταχθέντων ὑπὸ εἰδικῶν ἐπιτροπῶν δι' εἰδικῶν νόμων συσταθεισῶν, δύναται νὰ γίνῃ δι' ἰδιαιτέρου νόμου κυροῦντος ἐν ὅλῳ τοῖς εἰρημένους κώδικας.

Κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον δύναται νὰ γίνῃ κωδικοποιήσις τῶν ὑφισταμένων διατάξεων δι' ἀπλῆς ταξινομήσεως αὐτῶν ἢ ἡ ἐν ὅλῳ ἐπαναφορὰ καταργηθέντων νόμων πλὴν τῶν φορολογικῶν.

Παρατηρήσεις. Εἰς τὸ ἄρθρον 57 ἐπέρχονται αἱ ἀκόλουθοι τροποποιήσεις:

1) Ἀπαλείφονται αἱ παλαιαὶ παρ. 9 καὶ 10 αὐτοῦ, τῶν ὁποίων τὸ περιεχόμενον, τροποποιούμενον, περιλαμβάνεται εἰς τὸ ἐπόμενον ἄρθρον 57α.

2) Παρεμβάλλεται, μετὰ τὴν παλαιάν παράγραφον 2, νέα παράγραφος προβλέπουσα ὅτι τὰ σχέδια νόμων τὰ ἀφορῶντα εἰς τὴν ὑπηρεσιακὴν κατὰστασιν τῶν ὑπαλλήλων ὑποβάλλονται μόνον ὑπὸ τοῦ ἀρμοδίου Ὑπουργοῦ.

3) Ἀντικαθίσταται ὁ ὅρος "πρότασις νόμου" διὰ τοῦ δοκιμωτέρου "σχέδιον νόμου" ὡς καὶ ὁ ὅρος "Γενικὴ Διεύθυνσις Δημοσίου Λογιστικοῦ" διὰ τοῦ ὅρου "Γενικὸν Λογιστήριον τοῦ Κράτους".

Άρθρον 57α

Τό Άρθρον 58 παραμένει άμετάβλητον

Ούδέν σχέδιον νόμου γίνεται δεκτόν υπό τής όλομελείας μέν τής Βουλής εάν δέν συζητηθῇ καί ψηφισθῇ ύπ'αύτῃς, κατά τά υπό τοῦ Κανονισμοῦ ειδικώτερον καθοριζόμενα, δίς καί εἰς δύο διαφόρους συνεδριάσεις άπεχούσας άλλήλων δύο τουλάχιστον ήμέρας, κατ'άρχην καί Άρθρον κατά τήν πρώτην συζήτησιν, κατ'Άρθρον δέ καί σύνολον κατά τήν δευτέραν, υπό δέ τοῦ οικείου τμήματος εάν δέν συζητηθῇ καί ψηφισθῇ κατ'άρχην, Άρθρον καί σύνολον εἰς μίαν συζήτησιν.

Διά τοῦ Κανονισμοῦ τής Βουλής καθορίζεται ή διάρκεια τῶν συζητήσεων εἰς τήν όλομέλειαν καί τά τμήματα, ή όποία, προκειμένου περί τῶν τμημάτων, δέν δύναται νά διαρκέσῃ πέραν τῶν τριῶν συνεδριάσεων. Εἰς ὅλως ἐξαιρετικές περιπτώσεις δύναται νά αποφασίζηται υπό τοῦ τμήματος δίς ή παράτασις τής συζητήσεως διά μίαν ἐκάστοτε συνεδρίασιν.

Παρατηρήσεις. Διά τοῦ Άρθρου τούτου, τό όποῖον άποτελεῖ τροποποίησιν τῶν παρ. 9 καί 10 τοῦ Άρθρου 57 τοῦ Ισχύοντος Συντάγματος, ἐπιδιώκεται ή συντόμευσις τῶν συζητήσεων εἰς τήν όλομέλειαν καί τά τμήματα ὡς ἐξῆς:

α) Διά τήν όλομέλειαν διατηρεῖται ή εἰς δύο συζητήσεις ἐπιψήφισις τῶν σχεδίων νόμων.

β) Εἰς τά τμήματα, ὅπου κυρίως θά άσκηται τό νομοθετικόν ἔργον τής Κυβερνήσεως, ή συζήτησις θά εἶναι μία, ὡς ακριβῶς σήμερον εἰς τήν Εἰδικήν Επιτροπήν τοῦ Άρθρ. 35 παρ. 2-5. Επειδή ὁμως καί ή μία συζήτησις δύναται νά ἐπεκταθῇ πέραν παντός λογικοῦ ὁρίου, καθορίζονται ὡς ανώτατον ὅριον διαρκείας αὐτῆς αἱ τρεῖς συνεδριάσεις διότι ὑποτίθεται ὅτι καί τοῦ σπουδαιοτέρου σχεδίου νόμου ή συζήτησις δύναται νά ἐξαντληθῇ εἰς τρεῖς συνεδριάσεις. Παρά ταῦτα, διά τās σπανίας περιπτώσεις μακρῶν νομοσχεδίων ἐπαφίεται εἰς τήν πρωτοβουλίαν τοῦ τμήματος ή δίς ἐπὶ μίαν ἐκάστοτε συνεδρίασιν παράτασις τής συζητήσεως.

γ) Η περαιτέρω ρυθμίσις τῶν σχετικῶν πρός τήν διάρκεια τῶν συζητήσεων θεμάτων ἐπαφίεται εἰς τόν Κανονισμόν.

Άρθρον 59

Τό άρθρον 58 παραμένει αμετάβλητον

Ούδεις φόρος επιβάλλεται πούδ' εισπράττεται άνευ νόμου. Ήξαιρε-
 τικῆς επί επιβολῆς ἢ αὐξήσεως εισαγωγικοῦ ἢ εξαγωγικοῦ δασμοῦ ἢ
 φόρου καταναλώσεως, ἢ εἰσπραξίς αὐτοῦ ἐπιτρέπεται ἀπό τῆς ἡμέρας
 τῆς εἰς τὴν Βουλὴν καταθέσεως τοῦ περὶ αὐτοῦ σχεδίου νόμου.

Παρατηρήσεις. Εἰς τὸ ἀρθρον 59 ἐπιφέρονται αἱ ἀκόλουθοι τροπο-
 ποιήσεις:

1) Ἀπεκτείνεται ἡ ἄμεσος εἰσπραξίς, ἅμα τῇ καταθέσει τοῦ σχε-
 τικοῦ σχεδίου νόμου εἰς τὴν Βουλὴν, καὶ διὰ τοὺς εξαγωγικοὺς δα-
 σμοὺς (ὡς προέβλεπε καὶ τὸ σύνταγμα τοῦ 1927), ὡς καὶ διὰ τοὺς φό-
 ρους καταναλώσεως.

2) Ἀπαλείφεται ἡ τελευταία φράσις τῆς παρ. 1 τοῦ παλαιοῦ ἀρθροῦ
 59, ἡ ὁποία ἐξήρτα τὴν περαιτέρω εἰσπραξίαν τοῦ δασμοῦ (ἢ τοῦ φό-
 ρου) ἐκ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ νόμου ἐντὸς δέκα ἡμερῶν ἀπὸ τῆς λή-
 ξεως τῆς βουλευτικῆς συνόδου, ὡστε καὶ ἐπὶ τοῦ θέματος τούτου νά
 ἰσχύουν οἱ γενικαί ἀρχαί καὶ νά μὴ ὑπάρχῃ ἐνδεχόμενον δημιουργί-
 ας ζητημάτων ἐκ καθυστερημένης δημοσιεύσεως.

3) Ἀπολείφεται ἡ παλαιά παράγραφος 2, ὡς περιληφθεῖσα εἰς τὸ
 ἀρθρον 35.

Οὐδεὶς φόρος ἐπιβάλλεται οὐδ' εἰσπράττεται ἄνευ νόμου. Ἐξαιρετικῶς ἐπὶ ἐπιβολῆς ἢ ἀϋξήσεως εἰσαγωγικοῦ ἢ ἐξαγωγικοῦ δασμοῦ ἢ φόρου καταναλώσεως, ἢ εἰσπραξις αὐτοῦ ἐπιτρέπεται ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς εἰς τὴν Βουλὴν καταθέσεως τοῦ περὶ αὐτοῦ σχεδίου νόμου.

Παρατηρήσεις. Εἰς τὸ ἄρθρον 59 ἐπιφέρονται αἱ ἀκόλουθοι τροποποιήσεις:

- 1) Ἐπεκτείνεται ἡ ἄμεσος εἰσπραξις, ἅμα τῇ καταθέσει τοῦ σχετικοῦ σχεδίου νόμου εἰς τὴν Βουλὴν, καὶ διὰ τούς ἐξαγωγικοὺς δασμοὺς (ὡς προέβλεπε καὶ τὸ ἔνταγμα τοῦ 1927), ὡς καὶ διὰ τούς φόρους καταναλώσεως.
- 2) Ἀπαλείφεται ἡ τελευταία φράσις τῆς παρ. 1 τοῦ παλαιοῦ ἁρθροῦ 59, ἡ ὁποία ἐξήρτα τὴν περαιτέρω εἰσπραξίν τοῦ δασμοῦ (ἢ τοῦ φόρου) ἐκ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ νόμου ἐντός δέκα ἡμερῶν ἀπὸ τῆς λήξεως τῆς βουλευτικῆς συνόδου, ὥστε καὶ ἐπὶ τοῦ θέματος τούτου νὰ ἰσχύουν αἱ γενικαὶ ἀρχαὶ καὶ νὰ μὴ ὑπάρχῃ ἐνδεχόμενον δημιουργίας ζητημάτων ἐκ καθυστερημένης δημοσιεύσεως.
- 3) Ἀπαλείφεται ἡ παλαιὰ παράγραφος 2, ὡς περιληφθεῖσα εἰς τὸ ἄρθρον 35.

Τά άρθρα 60-61 παραμένουν αμετάβλητα

Βουλευτής δεν καταδικάζεται ούδ' όπωσδήποτε εξετάζεται ένεκα γνώμης ή φήσου δοθείσης παρ' αὐτοῦ κατά τήν ενέργειαν τῶν βουλευτικῶν του καθηκόντων.

Ο δημοσιεύων ή όπωσδήποτε διαβίων τά κείμενα κατατιθεμένων εἰς τήν Βουλὴν αναφορῶν, αἰτήσεων, ἐρωτήσεων ή ἐπερωτήσεων, πρό τῆς ἐνέγκειν αὐτῆς συζητήσεως, δέν ἀπαλλάσσεται τῆς εὐθύνης διὰ παραβάσεις ἐν αὐτοῖς ὑπαρχούσας.

Παρατηρήσεις: Εἰς τό ἄρθρον τοῦτο προστίθεται δευτέρᾳ παράγραφῃ, συνέκει τῆς ἀποφας ή ἀναδημοσίευσις ή κατ' ἄλλον τρόπον δι' ὁποῖα τῶν κειμένων αναφορῶν, αἰτήσεων, ἐρωτήσεων ή ἐπερωτήσεων πρό τῆς διεξαγωγῆς τῶν ἐκ' αὐτῶν συζητήσεων δέν καλύπτεται ἀπό τό ἀνεύθυνον τοῦ βουλευτοῦ διὰ γνώμην ή φήσον, συνεπῶς, ἄν εἰς τά κείμενα τῶν τοιούτων αναφορῶν κλπ. ὑπάρχουν παραβάσεις τῶν κειμένων νόμων (π.χ. ἐξυβρίσις, δυσφημισίς κλπ.) ὁ θιγόμενος θά δύναται νά διώξη τόν δημοσιεύσαντα, ὅχι ὅμως τόν βουλευτήν.

Βουλευτής δέν καταδιώκεται ούδ' ὅπωςδήποτε ἐξετάζεται ἔνεκα γνώμης ἢ ψήφου δοθείσης παρ' αὐτοῦ κατὰ τήν ἐνέργειαν τῶν βουλευτικῶν του καθηκόντων.

Ὁ δημοσιεύων ἢ ὅπωςδήποτε διαδίδων τά κείμενα κατατιθεμένων εἰς τήν Βουλὴν ἀναφορῶν, αἰτήσεων, ἐρωτήσεων ἢ ἐπερωτήσεων, πρό τῆς ἐνώπιον αὐτῆς συζητήσεως, δέν ἀπαλλάσσεται τῆς εὐθύνης διὰ παραβάσεις ἐν αὐτοῖς ὑπαρχούσας.

Παρατηρήσεις: Εἰς τὸ ἄρθρον τοῦτο προστίθεται δευτέρα παράγραφος, δυνάμει τῆς ὁποίας ἡ ἀναδημοσίευσις ἢ κατ' ἄλλον τρόπον διάδοσις τῶν κειμένων ἀναφορῶν, αἰτήσεων, ἐρωτήσεων ἢ ἐπερωτήσεων πρό τῆς διεξαγωγῆς τῶν ἐπ' αὐτῶν συζητήσεων δέν καλύπτεται ἀπὸ τοῦ ἀνεύθυνον τοῦ βουλευτοῦ διὰ γνώμην ἢ ψήφον, συνεπῶς, ἂν εἰς τά κείμενα τῶν τοιούτων ἀναφορῶν κλπ. ὑπάρχουν παραβάσεις τῶν κειμένων νόμων (π.χ. ἐξυβρισίς, δυσφήμισις κλπ.) ὁ θιγόμενος θά δύναται νά διώξῃ τόν δημοσιεύσαντα, ὅχι ὅμως τόν βουλευτήν.

- κατὰ τὸ ἄρθρον 54β Εἰδικοῦ Τμήματος.
- β) Προβλέπεται ὅτι ἡ ἄδεια τεκμαίρεται παρασχεθεῖσα μετὰ τὴν παρέλευσιν ἀπράκτου διμήνου ἀπὸ τῆς υποβολῆς σχετικῆς αἰτήσεως ὑπὸ τοῦ ἀρμοδίου εἰσγγελέως.
 - γ) Διορθοῦνται ἡ ἐσφαλμένη διατύπωσις τῆς τελευταίας παραγράφου ἢ ὁποία προέβλεπεν ὅτι ὁ βουλευτής ὁ διατελὼν ὑπὸ προσωπικὴν κράτησιν ἀκολουθεῖ τέσσαρας ἐβδομάδας πρό τῆς ἐνάρξεως τῆς περιόδου.

Βουλευτής, διαρκούσης τῆς βουλευτικῆς περιόδου, δέν καταδιώκεται οὐδέ συλλαμβάνεται ἢ φυλακίζεται ἄνευ ἀδείας τοῦ Σώματος, ἀπούσης δέ τῆς Βουλῆς ἄνευ ἀδείας τοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον 54β Εἰδικοῦ Τμήματος. Ἡ ἄδεια τεκμαίρεται παρασχεθεῖσα εἰς περίπτωσιν καθ' ἣν ἡ Βουλὴ ἢ τὸ Εἰδικόν Τμήμα δέν ἀποφανθῇ ἐπὶ τῆς σχετικῆς αἰτήσεως τοῦ εἰσαγγελέως ἐντός διμήνου ἀπὸ τῆς υποβολῆς της. Εἰς τὰ ἐπ' αὐτοφώρῳ κακουργήματα δέν ἀπαιτεῖται ἄδεια.

Προσωπικὴ κράτησις δέν ἐνεργεῖται κατὰ βουλευτοῦ διαρκούσης τῆς βουλευτικῆς περιόδου καὶ τέσσαρας ἐβδομάδας μετὰ τὴν λήξιν αὐτῆς. Ἐάν ὁ βουλευτής τύχῃ διατελῶν ὑπὸ προσωπικὴν κράτησιν, ἀπολύεται ἀνυπερθέτως ἅμα τῇ ἀνακηρύξει αὐτοῦ ὡς ἐπιτυχόντος.

Παρατηρήσεις: Διὰ τῶν ἐπιφερομένων τροποποιήσεων εἰς τὸ ἄρθρον 63:

- α) Προβλέπεται ὅτι ἐν περιπτώσει ἀπουσίας τῆς Βουλῆς ἢ ἄρσις τῆς ἀσυλίας τοῦ βουλευτοῦ παρέχεται παρὰ τοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον 54β Εἰδικοῦ Τμήματος.
- β) Προβλέπεται ὅτι ἡ ἄδεια τεκμαίρεται παρασχεθεῖσα μετὰ τὴν παρέλευσιν ἀπράκτου διμήνου ἀπὸ τῆς υποβολῆς σχετικῆς αἰτήσεως ὑπὸ τοῦ ἀρμοδίου εἰσαγγελέως.
- γ) Διορθοῦται ἡ ἐσφαλμένη διατύπωσις τῆς τελευταίας παραγράφου ἢ ὁποῖα προέβλεπεν ὅτι ὁ βουλευτής ὁ διατελῶν ὑπὸ προσωπικὴν κράτησιν ἀπολύεται τέσσαρας ἐβδομάδας πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς περιόδου.

Άρθρον 63

Τό άρθρον 64 παραμένει αμετάβλητον

Ἡ Βουλὴ προσδιορίζει διὰ κανονισμοῦ πῶς θέλει νὰ ἐκπληροῖ τὰ καθήκοντά της καὶ πάντα τὰ ἐφορῶντα τὸ προσωπικόν αὐτῆς.

Κατὰ τὴν πρώτην ἐφαρμογὴν τοῦ παρόντος Συντάγμα-
τος ὁ Κανονισμὸς τῆς Βουλῆς καὶ τῶν τμημάτων αὐτῆς
καταρτίζεται παρ' ἐπιτροπῆς ἐκ μελετῶν συγκροτούμενης
ὑπὸ τοῦ Προέδρου τῆς Βουλῆς κατ' ἀναλογίαν τῆς δύναμews
τῶν κομμάτων καὶ ψηφίζεται παρὰ τῆς ὁλοκληρίας κατ'
ἀνάλογον ἐφαρμογὴν τῆς διαδικασίας τῶν κωδίκων.

Παρατηρήσεις: Εἰς τὸ ἄρθρον τοῦτο προστίθεται δευτέρα
παράγραφος, μεταβατικοῦ χαρακτῆρος, διὰ νὰ καταστή
δυνατὴ ἡ ταχέως κατάρτισις τοῦ νέου κανονισμοῦ τῆς
Βουλῆς κατόπιν τῆς καθιερουμένης διὰ τὸν ἄρθρον 54,
54α καὶ 54β διαίρεσιν αὐτῆς εἰς τμήματα.

Ἡ Βουλὴ προσδιορίζει διὰ Κανονισμοῦ πῶς θέλει νὰ ἐκπληροῦ τὰ καθήκοντά της καὶ πάντα τὰ ἀφορῶντα τὸ ἀνθρωπικὸν αὐτῆς.

Ποσοῦ Κατὰ τὴν πρώτην ἐφαρμογὴν τοῦ παρόντος Συντάγματος ὁ Κανονισμὸς τῆς Βουλῆς καὶ τῶν τμημάτων αὐτῆς καταρτίζεται παρ' ἐπιτροπῆς ἐκ βουλευτῶν συγκροτουμένης ὑπὸ τοῦ Προέδρου τῆς Βουλῆς κατ' ἀναλογίαν τῆς δυνάμεως τῶν κομμάτων καὶ ψηφίζεται παρὰ τῆς ὁλομελείας κατ' ἀνάλογον ἐφαρμογὴν τῆς διαδικασίας τῶν κωδίκων.

Παρατηρήσεις: Εἰς τὸ ἄρθρον τοῦτο προστίθεται δευτέρα παράγραφος, μεταβατικοῦ χαρακτῆρος, διὰ νὰ καταστῇ δυνατὴ ἡ ταχεῖα κατάρτισις τοῦ νέου Κανονισμοῦ τῆς Βουλῆς κατόπιν τῆς καθιερουμένης διὰ τῶν ἁρθρῶν 54, 54α καὶ 54β διατρέσεως αὐτῆς εἰς τμήματα.

Παρατηρήσεις: Εἰς τὸ ἄρθρον τοῦτο παρεντίθεται νέα παράγραφος 2 κατέχουσα τὴν δυνατότητα ἀναδείξεως ἐπιλεγέντων βουλευτῶν, θεωρουμένων ὡς βασικῶν στοιχείων τῶν κομμάτων εἰς ᾗ ἀνήκουν, ἀνεξαρτήτως τοῦ ἀριθμοῦ αὐτῶν, τοὺς ὁποίους προσωπικῶς ἔλαβον. Αἱ λεπτομέρειαι τῆς ἐκλογῆς καθορισθῶσιν διὰ νόμου, τοῦ ὁποίου ὅμως ἡ ἐκδοσις -συνεπῶς καὶ ἡ ἐφαρμογὴ τῆς διατάξεως- δὲν προβλέπεται ὡς ὑποχρεωτικὴ.

Ἡ Βουλὴ σύγκειται ἐκ Βουλευτῶν ἐκλεγομένων κατὰ νόμον ὑπὸ τῶν ἐχόντων τὸ δικαίωμα πρὸς τοῦτο πολιτῶν δι' ἀμέσου καθολικῆς καὶ μυστικῆς ψηφοφορίας.

Ποσοστὸν τοῦ ἀριθμοῦ τῶν Βουλευτῶν, οὐχὶ μεῖζον τοῦ ἑνὸς εἰκοστοῦ τοῦ συνόλου αὐτῶν, δύναται νὰ ἐκλέγῃται βάσει ἰδιαιτέρων καταλόγων ὑποψηφίων τῶν κομμάτων κατὰ τὴν ἐν αὐτοῖς σειρὰν καὶ κατ'ἀναλογίαν τῆς ἐκλογικῆς δυνάμεως αὐτῶν καθ'ἅπασαν τὴν ἐπικράτειαν, ὡς νόμος θέλει ὀρίσῃ. Ἡ ἀνακήρυξις τῶν ὑποψηφίων τούτων γίνεται ὑπὸ τοῦ Ἀρείου Πάγου δέκα πέντε ἡμέρας πρὸ τῆς ὀρισμένης διὰ τὴν διεξαγωγὴν τῶν ἐκλογῶν.

Αἱ βουλευτικαὶ ἐκλογαὶ διατάσσονται καὶ ἐνεργοῦνται ταυτοχρόνως καθ'ὅλην τὴν ἐπικράτειαν.

Παρατηρήσεις. Εἰς τὸ ἄρθρον τοῦτο παρεντίθεται νέα παράγραφος 2 παρέχουσα τὴν δυνατότητα ἀναδείξεως ὀρισμένων βουλευτῶν, θεωρουμένων ὡς βασικῶν στελεχῶν τῶν κομμάτων εἰς ἃ ἀνήκουν, ἀνεξαρτήτως τοῦ ἀριθμοῦ ψήφων, τοὺς ὁποίους προσωπικῶς ἔλαβον. Αἱ λεπτομέρειαι τῆς ἐκλογῆς καθορισθῶσονται διὰ νόμου, τοῦ ὁποίου ὅμως ἡ ἔκδοσις -συνεπῶς καὶ ἡ ἐφαρμογὴ τῆς διατάξεως- δέν προβλέπεται ὡς ὑποχρεωτική.

Τό άρθρον 67 παραμένει αμετάβλητον

Ο αριθμός των βουλευτῶν ἐκάστης ἐκλογικῆς περιφερείας προσδιορίζεται διὰ νόμου, ἀναλόγως τοῦ πληθυσμοῦ αὐτῆς. Οὐδέποτε ὅμως ὁ αριθμός τοῦ ὅλου τῶν βουλευτῶν δύναται νά εἶναι ἐλάττωσιν τῶν ἑκατὸν πενήτηκοντα οὐδέ μείζων τῶν τριακοσίων.

Τό ἐκλογικόν σύστημα καί αἱ ἐκλογικαὶ περιφέρειαι ὁρίζονται διὰ νόμου ψηφισομένου ὑπὸ τῆς ὁλομελείας τῆς Βουλῆς.

Ερμηνευτικὴ δήλωσις:

Εἰς περίπτωσιν ἐφαρμογῆς τῆς διατάξεως τῆς δευτέρας παραγράφου τοῦ άρθρου 66, ὁ αριθμός τῶν βουλευτῶν τούτων δέν υπολογίζεται διὰ τὸν προσδιορισμὸν τῶν βουλευτῶν ἐκάστης ἐκλογικῆς περιφερείας.

Παρατηρήσεις: Διὰ τῶν ἐπερχομένων τροποποιήσεων εἰς τὸ ἄρθρον 66 ὃ ἐνός μὲν προβλέπεται εἰς τὴν παρ. 2 ὅτι ὁ νόμος περὶ τοῦ ἐκλογικοῦ συστήματος καὶ τῶν ἐκλογικῶν περιφερειῶν ψηφίζεται παρὰ τῆς ὁλομελείας τῆς Βουλῆς, ὃ ἐτέρου δὲ προστίθεται ἐρμηνευτικὴ δήλωσις διὰ νά υπογραμμισθῇ ὅτι εἰς περίπτωσιν ἐφαρμογῆς τῆς παρ. 2 τοῦ άρθρου 66 τῆς προβλεπομένης τῆς δυνατότητος ἐκλογῆς ὁρισμένων βουλευτῶν ἐξ ἰδιαιτέρου καταλόγου- ὁ αριθμός τῶν βουλευτῶν τούτων δέν υπολογίζεται διὰ τὸν καθ' ἑαυτὸν τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ἐκλεγομένων ἐξ ἐκάστης περιφερείας.

Ἄ ρ θ ρ ο ν 68

Τὸ ἄρθρον 66 παραμένει ἀμετέβλητον

Ὁ ἀριθμὸς τῶν Βουλευτῶν ἐκάστης ἐκλογικῆς περιφερείας προσδιορίζεται διὰ νόμου, ἀναλόγως τοῦ πληθυσμοῦ αὐτῆς. Οὐδέποτε ὅμως ὁ ἀριθμὸς τοῦ ὅλου τῶν βουλευτῶν δύνανται νὰ εἶναι ἐλάσσων τῶν ἐκατὸν πεντήκοντα οὐδὲ μείζων τῶν τριακοσίων.

Τὸ ἐκλογικὸν σύστημα καὶ αἱ ἐκλογικαὶ περιφέρειαι ὀρίζονται διὰ νόμου ψηφιζομένου ὑπὸ τῆς ὁλομελείας τῆς Βουλῆς.

Ἑρμηνευτικὴ δήλωσις:

Εἰς περίπτωσιν ἐφαρμογῆς τῆς διατάξεως τῆς δευτέρας παραγράφου τοῦ ἁρθρου 66, ὁ ἀριθμὸς τῶν βουλευτῶν τούτων δέν ὑπολογίζεται διὰ τὸν προσδιορισμὸν τῶν βουλευτῶν ἐκάστης ἐκλογικῆς περιφερείας.

Παρατηρήσεις: Διὰ τῶν ἐπερχομένων τροποποιήσεων εἰς τὸ ἄρθρον 66 ἀφ' ἑνὸς μὲν προβλέπεται εἰς τὴν παρ. 2 ὅτι ὁ νόμος περί τοῦ ἐκλογικοῦ συστήματος καὶ τῶν ἐκλογικῶν περιφερειῶν ψηφίζεται παρὰ τῆς ὁλομελείας τῆς Βουλῆς, ἀφ' ἑτέρου ἢ προστίθεται ἐρμηνευτικὴ δήλωσις διὰ νὰ ὑπογραμμισθῇ ὅτι εἰς περίπτωσιν ἐφαρμογῆς τῆς παρ. 2 τοῦ ἁρθρου 66 -τῆς προβλεπούσης τὴν δυνατότητα ἐκλογῆς ὁρισμένων βουλευτῶν ἐξ ἰδιαιτέρου καταλόγου- ὁ ἀριθμὸς τῶν βουλευτῶν τούτων δέν ὑπολογίζεται διὰ τὸν καθορισμὸν τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ἐκλεγομένων ἐξ ἐκάστης περιφερείας.

Άρθρον 70

Τό Άρθρον 69 παραμένει άμετάβλητον

Όπως έκλεγῃ τις βουλευτής απαιτεῖται νά εἶναι πολίτης Ἑλλην, ἔχων συμπληρωμένον τό εἰκοστόν ἔτος καί τήν νόμιμον ἱκανότητα τοῦ ἐκλέγειν.

Βουλευτής στερηθεῖς τήν προσόντων ταύτων ἀκρίβειαι αὐτοῦ καίως τοῦ βουλευτικοῦ ἀξιώματος. Ἀγειρόμενων περί τούτου ἀμφισβητήσεων ἀποφαίνεται τό κατ' τό Άρθρον 98α Δικαστήριον.

Παρατηρήσεις. Διά τῆς προτεινομένης ἀναθεώρησης ἀνατίθεται εἰς τό Ἄνωτατον Συνταγματικόν Δικαστήριον ἡ κρίσις περί τῆς ἐκπτώσεως ἢ μή βουλευτοῦ ἀπό τοῦ ἀξιώματος του ὁσῶς ἐγείρεται ἀμφισβήτησις, διά νά καθίσταται δικαστική καί οὐκ πολιτική ἡ κρίσις. Οὕτω μεταβάλλεται μόνον τό δεύτερον ἔδασιον τῆς παρ. 2 τοῦ Άρθρου 70, τό ὁποῖον ἀνέθετεν εἰς τήν Βουλὴν τήν κρίσιν ἐπὶ τῶν τοιοούτων ἀμφισβητήσεων.

Ἄρθρον 70

Ἐμψιόχοι, δημόσιοι ὑπάλληλοι, στρατιωτικοὶ ἐν ἐνεργείᾳ, ὁμόρ-
χοι. Ὅπως ἐκλεγῇ τις βουλευτὴς ἀπαιτεῖται νὰ εἶναι πολίτης Ἑλλήν,
ἔχων συμπληρωμένον τὸ εἰκοστόν κέμπτον ἔτος καὶ τὴν νόμιμον
ἱκανότητα τοῦ ἐκλέγειν.
Βουλευτὴς στερηθεὶς τῶν προσόντων τούτων ἐκπίπτει αὐτοδι-
καίως τοῦ βουλευτικοῦ ἀξιώματος. Ἐγειρόμενων περὶ τούτου ἀμφι-
σβητήσεων ἀποφαίνεται τὸ κατὰ τὸ ἄρθρον 98α Δικαστήριον.

Παρατηρήσεις. Διὰ τῆς προτεινομένης ἀναθεωρήσεως ἀνατίθεται εἰς
τὸ Ἀνώτατον Συνταγματικὸν Δικαστήριον ἡ κρίσις περὶ τῆς ἐκπτώ-
σεως ἢ μὴ βουλευτοῦ ἀπὸ τοῦ ἀξιώματός του ὅσας ἐγείρεται ἀμ-
φισβήτησις, διὰ νὰ καθίσταται δικαστικὴ καὶ οὐχὶ πολιτικὴ ἡ
κρίσις. Οὕτω μεταβάλλεται μόνον τὸ δεύτερον ἐδάφιον τῆς παρ. 2
τοῦ ἁρθροῦ 70, τὸ ὁποῖον ἀνέθετεν εἰς τὴν Βουλὴν τὴν κρίσιν
ἐπὶ τῶν τοιούτων ἀμφισβητήσεων.

Οἱ Ἐμψιόχοι, δημόσιοι ὑπάλληλοι δὲν δύνανται νὰ ἐκλεγῶσι βουλευ-
ταὶ οὐδὲ νὰ ἀπακηρυχθῶσιν ὑποψήφιοι εἰς τὴν ἐκλογικὴν περιφέρει-
αν εἰς τὴν ὁποῖαν ὑπεβλήθησαν κατὰ τὴν πρὸ τῆς ἐκλογῆς τῶν τριετί-
αν.

Τὸ καθήκοντα τοῦ βουλευτοῦ εἶναι ἀσυμβίβαστα πρὸς τὰ ἔργα τοῦ
διευθυντοῦ ἢ ἄλλου ἀντικπροσώπου διοικητικοῦ ἢ ἐμψιόχου νομικοῦ
συμβούλου καὶ ὑπαλλήλου ἐμπορικῶν ἐταιριῶν ἢ ἐπιχειρήσεων ἀπολαυ-
ουσῶν εἰδικῶν προνομίων ἢ τακτικῆς ἐπιχορηγήσεως ἐνδὲς εἰδικοῦ
νόμου.

Οἱ διατελοῦντες εἰς τινὰ τῶν κατηγοριῶν τούτων ὁφείλουσιν ἐντὸς
ὀκτὼ ἡμερῶν, ἀφ' ἧς κατοστῇ ὁριστικῇ ἢ ἐκλογῇ αὐτῶν, νὰ δηλώσωσιν
ἐκλογὴν μεταξὺ τοῦ βουλευτικοῦ ἀξιώματος καὶ τῶν ὡς ἄνω ἔργων.
Ἐὰν παραλείψει τῆς τοιαύτης δηλώσεως ἐκπίπτουσιν αὐτοδικαίως τοῦ
ἀξιώματος τοῦ βουλευτοῦ.

Νόμος δύναται νὰ καθιερώσῃ τῷ ἀσυμβίβαστον τοῦ βουλευτικοῦ
ἀξιώματος καὶ πρὸς ἕτερα ἔργα.

Οἱ βουλευταὶ δὲν δύνανται νὰ ἐνοικιάζωσιν ἀγροτικὰ κτήματα τοῦ
δημοσίου ἢ νὰ ἀναλαμβάνωσι κροτικήν προμηθεσίαν ἢ ἐργολαβικὰς ἐκ-
τελέσεις δημοσίων ἔργων ἢ ἐνοικιάσεις δημοσίων οἰκίας ἢ νὰ δέχων-
ται παραχωρήσεις ἐπὶ δημοσίων κτημάτων. Ἡ παραβίασις τῶν ἀνωτέρω

"Αρθρον 71

Εμμισθοι δημόσιοι υπάλληλοι, στρατιωτικοί εν ενεργεία, δήμαρχοι, συμβολαιογράφοι, φύλακες υποθηκών και μεταγραφών και οί υπάλληλοι νομικών προσώπων ή οργανισμών δημοσίου δικαίου ή επιχειρήσεων κοινής ωφελείας ή κεκτημένων προνόμιον εκμεταλλεύσεως, ως και τά μέλη τών διοικητικών αὐτῶν συμβουλίων δέν δύνανται νά εκλεγῶσι βουλευταί οὐδέ νά ανακηρυχθῶσιν υποψήφιοι, εάν μή παραιτηθῶσι πρό τῆς ανακηρύξεως τῶν υποψηφίων.

Ἡ παραίτησις αὐτῶν συντελεῖται διά τῆς ἐγγράφου υποβολῆς της, ή δέ ἐπάνοδος αὐτῶν εἰς τήν ὑπηρεσίαν, ἐξ ἧς παρητήθησαν, ἀπαγορεύεται πρό τῆς παρόδου ἔτους ἀπό τῆς ἐκλογῆς.

Ἀξιωματικοί τῶν ἐνόπλων δυνάμεων και σωμάτων ἀσφαλείας, παραιτηθέντες τοῦ ἀξιωματός των ἵνα εκλεγῶσι βουλευταί, δέν δύναται νά ανακηρυχθῶσιν υποψήφιοι, οὔτε νά εκλεγῶσιν εἰς περιφέρειαν, εἰς ἣν ὑπηρετήσαν πλέον τοῦ ἑξαμήνου κατά τήν διάρκειαν τῆς τελευταίας διετίας πρό τῶν ἐκλογῶν, ἐκτός εάν πρόκειται περί τῆς περιφέρειας, εἰς ἣν ἥσκουν τά ἐκλογικά των δικαιώματα, οὔτε νά ἐπανέλθωσιν πλέον εἰς τό στράτευμα.

Οἱ ἐμμισθοι δημόσιοι υπάλληλοι δέν δύνανται νά εκλεγῶσι βουλευταί οὐδέ νά ανακηρυχθῶσιν υποψήφιοι εἰς τήν ἐκλογικὴν περιφέρειαν εἰς τήν ὁποίαν ὑπηρετήσαν κατά τήν πρό τῆς ἐκλογῆς των τριετίαν.

Τά καθήκοντα τοῦ βουλευτοῦ εἶναι ἀσυμβίβαστα πρός τά ἔργα τοῦ διευθυντοῦ ή ἄλλου ἀντιπροσώπου διοικητικοῦ ή ἐμμίσθου νομικοῦ συμβούλου και υπαλλήλου ἐμπορικῶν ἐταιριῶν ή επιχειρήσεων ἀπολαυσῶν εἰδικῶν προνομίων ή τακτικῆς ἐπιχορηγήσεως δυνάμει εἰδικοῦ νόμου.

Οἱ διατελοῦντες εἰς τινα τῶν κατηγοριῶν τούτων ὀφείλουσιν ἐντός ὀκτώ ἡμερῶν, ἀφ' ἧς καταστῇ ὀριστικὴ ή ἐκλογή αὐτῶν, νά δηλώσωσιν ἐπιλογὴν μεταξὺ τοῦ βουλευτικοῦ ἀξιωματος και τῶν ὡς ἄνω ἔργων. Ἐν παραλείψει τῆς τοιαύτης δηλώσεως ἐκπίπτουσιν αὐτοδικαίως τοῦ ἀξιωματος τοῦ βουλευτοῦ.

Νόμος δύναται νά καθιερώσῃ τό ἀσυμβίβαστον τοῦ βουλευτικοῦ ἀξιωματος και πρός ἕτερα ἔργα.

Οἱ βουλευταί δέν δύνανται νά ἐνοικιάζωσιν ἀγροτικά κτήματα τοῦ δημοσίου ή νά ἀναλαμβάνωσι κρατικὰς προμηθείας ή ἐργολαβικὰς ἐκτελέσεις δημοσίων ἔργων ή ἐνοικιάσεις δημοσίων φόρων ή νά δέχωνται παραχωρήσεις ἐπὶ δημοσίων κτημάτων. Ἡ παράβασις τῶν ἀνωτέρω

διατάξεων ἐπιφέρει ἔκπτωσιν ἀπὸ τοῦ βουλευτικοῦ ἀξιώματος καὶ ἀκυρότητα τῆς πράξεως. Αἱ πράξεις αὗται εἶναι ἄκυροι καὶ ὅταν γίνωνται καὶ ὑπὸ ἐμπορικῶν ἐταιριῶν ἢ ἐπιχειρήσεων εἰς τὰς ὁποίας ἔργα διευθυντοῦ ἢ διοικητικοῦ ἢ νομικοῦ συμβούλου ἐκτελεῖ βουλευτῆς ἢ εἶναι ὁμόρρυθμος ἢ ἑτερόρρυθμος ἑταῖρος.

Οἱ περιορισμοὶ τῶν παραγράφων 3 καὶ 4 δὲν ἐφαρμόζονται κατὰ τὰς πρώτας μετὰ τὴν ἰσχὺν τοῦ παρόντος ἐκλογάς.

Παρατηρήσεις. Ἡ μόνη προσθήκη ἡ γενομένη εἰς τὸ ἄρθρον 71 ἀναφέρεται εἰς τὴν παρ. 1, ὅπου μεταξὺ τῶν μὴ ἐκλογίμων περιλαμβάνονται ἐπίσης καὶ οἱ ὑπάλληλοι τῶν ἐπιχειρήσεων κοινῆς ὠφελείας ἢ τῶν κεκτημένων προνόμιον ἐκμεταλλεύσεως, ὡς καὶ τὰ μέλη τῶν διοικητικῶν συμβουλίων αὐτῶν, διότι ἐκρίθη ὅτι καὶ δι' αὐτοὺς συντρέχουν οἱ αὐτοὶ λόγοι οἱ ὅποιοι καὶ διὰ τοὺς ὑπαλλήλους καὶ τοὺς συμβούλους τῶν ὀργανισμῶν δημοσίου δικαίου.

*Άρθρον 73

Τό άρθρον 72 παραμένει αμετάβλητον

Ἡ ἐξέλεγχις καί ἐκδίκασις τῶν βουλευτικῶν ἐκλογῶν, κατὰ τοῦ κύρους τῶν ὁποίων ἐγείρονται ἐνστάσεις, ἀναφερόμεναι εἴτε εἰς ἐκλογικὰς παραβάσεις περί τήν ἐνέργειαν τούτων, εἴτε εἰς ἑλλειψιν προϋπόντων, ἀνατίθεται εἰς τό κατὰ τό ἄρθρον 98α Δικαστήριον τῆς ἀσκήσεως τῶν ἐνστάσεων καί τῆς ὅλης διαδικασίας ἐκδικάσεως αὐτῶν ὁρίζονται διὰ νόμου.

Παρατηρήσεις. Διὰ τῆς προτεινομένης τροποποιήσεως τοῦ ἄρθρου 73 τοῦ Συντάγματος καταργεῖται τό ἐκλογοδικεῖον ὡς ἰδιαίτερον δικαστήριον καί ἡ ἐκδίκασις τοῦ κύρους τῶν βουλευτικῶν ἐκλογῶν ἀνατίθεται εἰς τό Ἀνώτατον Συνταγματικόν Δικαστήριον, τοῦ ὁποίου ἄλλωστε ἡ σύνθεσις εἶναι ἡ αὐτή μέ τήν τοῦ κατὰ τό Σύνταγμα τοῦ 1952 ἐκλογοδικεῖου.

Τό Άρθρον 74 παραμένει ἀμετάβλητον

Άρθρον 73

Ἡ ἐξελέγξις καί ἐκδίκασις τῶν βουλευτικῶν ἐκλογῶν, κατά τοῦ κύρους τῶν ὁποίων ἐγείρονται ἐνστάσεις, ἀναφερόμεναι εἴτε εἰς ἐκλογικὰς παραβάσεις περί τήν ἐνέργειαν τούτων, εἴτε εἰς ἔλλειψιν προσόντων, ἀνατίθεται εἰς τό κατά τό ἄρθρον 98α Δικαστήριον. Τά τῆς ἀσκήσεως τῶν ἐνστάσεων καί τά τῆς ὅλης διαδικασίας ἐκδικάσεως αὐτῶν ὀρίζονται διά νόμου.

Παρατηρήσεις. Διά τῆς προτεινομένης τροποποιήσεως τοῦ ἄρθρου 73 τοῦ Σύνταγματος καταργεῖται τό ἐκλογοδικεῖον ὡς ἰδιαίτερον δικαστήριον καί ἡ ἐκδίκασις τοῦ κύρους τῶν βουλευτικῶν ἐκλογῶν ἀνατίθεται εἰς τό Ἀνώτατον Συνταγματικόν Δικαστήριον, τοῦ ὁποίου ἄλλωστε ἡ σύνθεσις εἶναι ἡ αὐτή μέ τήν τοῦ κατά τό Σύνταγμα τοῦ 1952 Ἐκλογοδικείου.

Τό Άρθρον 74 παραμένει αμετάβλητον

Οί βουλευταί λαμβάνουσιν εκ του δημοσίου ταμείου αποζημιώσιν οριζομένην ἐκαστοτε δι' αποφάσεως της Βουλής, καί έχουσι τό δικαίωμα ἐλευθέρας ἐντός της επικρατείας κυκλοφορίας εἰς τὰς σιδηροδρομικάς, τρωχιοδρομικάς, ἑεροπορικάς καί δι' αὐτοκινήτων δημοσίας χρήσεως συγκοινωνίας, καί εἰς τὰ ὑπό ἐλληνικήν σημαίαν ἢ εἰς ἑλληνας πλοιοκτήτας ἀνήκοντα πλοῖα. Οἱ βουλευταί ἀκολουθοῦσι ταχυδρομικής, τηλεγραφικής καί τηλεφωνικής ἀτελείας διὰ τήν ἐκπλήρωσιν της ἀποστολῆς αὐτῶν κατὰ τὰ δι' εἰδικοῦ νόμου ὀριζόμενα.

Εἰς τόν τακτικόν Πρόεδρον της Βουλῆς παρέχονται ἔξοδα παραστάσεως ἴσα μέ τὰς ἀποδοχάς του Προέδρου του Ἰπουργικοῦ Συμβουλίου.

Ἐν ἀπουσίᾳ βουλευτοῦ ἐκί κλειόμενος τῶν κέντε συνεδριάσεων κατὰ μῆνα, ἄνευ ἀδείας της Βουλῆς, ἐν τακτικῇ ἢ ἐκτάκτῃ συνόδῳ κρατεῖται ἐκ της ἀποζημιώσεως του παρόντος ἄρθρου τό εἰκοστόν της μηνιαίας ἀποζημιώσεως δι' ἐκαστήν ἀπουσίαν.

Παρατηρήσεις: Διὰ τῶν ἐπιφερομένων τροποποιήσεων ἀφ' ἑνός μὲν περιορίζεται τό δικαίωμα ἐλευθέρας κυκλοφορίας τῶν βουλευτῶν διὰ τῶν διαφόρων συγκοινωνιακῶν μέσων μόνον ἐντός τῶν ὁρίων της χώρας, ἀφ' ἑτέρου προβλέπεται ὅτι ἡ τηλεφωνική, τηλεγραφική καί ταχυδρομική ἀτέλεια παρέχεται εἰς αὐτούς μόνον πρὸς ἐκπλήρωσιν της ἀποστολῆς των, ὥστε νά τεθῇ φραγμός εἰς τὰς σημειωθίσας - ἀπό της καθιερώσεως τῶν προνομίων αὐτῶν τό 1952 - καταχρήσεις.

Άρθρον 75

Οἱ βουλευταὶ λαμβάνουσιν ἐκ τοῦ δημοσίου ταμείου ἀποζημιώσιν ὀριζομένην ἐκάστοτε δι' ἀποφάσεως τῆς Βουλῆς, καὶ ἔχουσι τὸ δικαίωμα ἐλευθέρας ἐντὸς τῆς Ἐπικρατείας κυκλοφορίας εἰς τὰς σιδηροδρομικάς, τρηχιοδρομικάς, ἀεροπορικάς καὶ δι' αὐτοκινήτων δημοσίας χρήσεως συγκοινωνίας, καὶ εἰς τὰ ὑπὸ ἐλληνικὴν σημαίαν ἢ εἰς Ἑλλήνας πλοιοκτῆτας ἀνήκοντα πλοῖα. Οἱ βουλευταὶ ἀπολαύουσι ταχυδρομικῆς, τηλεγραφικῆς καὶ τηλεφωνικῆς ἀτελείας διὰ τὴν ἐκπλήρωσιν τῆς ἀποστολῆς αὐτῶν κατὰ τὰ δι' εἰδικοῦ νόμου ὀριζόμενα.

Εἰς τὸν τακτικὸν Πρόεδρον τῆς Βουλῆς παρέχονται ἔξοδα παραστάσεως ἴσα μέ τὰς ἀποδοχάς τοῦ Προέδρου τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου.

Ἐν ἀπουσίᾳ βουλευτοῦ ἐπὶ πλείονας τῶν πέντε συνεδριάσεων κατὰ μῆνα, ἄνευ ἀδείας τῆς Βουλῆς, ἐν τακτικῇ ἢ ἐκτάκτῃ συνόδῳ κρετεῖται ἐκ τῆς ἀποζημιώσεως τοῦ παρόντος ἄρθρου τὸ εἰκοστὸν τῆς μηνιαίας ἀποζημιώσεως δι' ἐκάστην ἀπουσίαν.

Παρατηρήσεις: Διὰ τῶν ἐπιφερομένων τροποποιήσεων ἀφ' ἑνὸς μὲν περιορίζεται τὸ δικαίωμα ἐλευθέρας κυκλοφορίας τῶν βουλευτῶν διὰ τῶν διαφόρων συγκοινωνιακῶν μέσων μόνον ἐντὸς τῶν ὁρίων τῆς χώρας, ἀφ' ἑτέρου προβλέπεται ὅτι ἡ τηλεφωνικὴ, τηλεγραφικὴ καὶ ταχυδρομικὴ ἀτέλεια παρέχεται εἰς αὐτοὺς μόνον πρὸς ἐκπλήρωσιν τῆς ἀποστολῆς τῶν, ὥστε νὰ τεθῇ φραγμὸς εἰς τὰς σημειωθείσας - ἀπὸ τῆς καθιερώσεως τῶν προνομίων αὐτῶν τὸ 1952 - καταχρήσεις.

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

Ἡ Κυβέρνησις πρέπει νά ἀκολουθῇ τῇ ἐμπιστοσύνῃ τῆς Βουλῆς.
Τά ἄρθρα 76 καί 77 παραμένουν ἀμετάβλητα
 Ὅποτε ἡ Βουλὴ ἐμπιστοσύνην ἀπὸ τὴν Βουλὴν. Ἐάν κατὰ τὸν σχηματισμὸν τῆς Κυβερνήσεως ἔχῃσι διακοπὴ αἱ ἐργασίαι τῆς Βουλῆς, καλεῖται πῦτη ἐντός δεκά πέντε ἡμερῶν, ὡς ἐκφράση τὴν γνώμην της περὶ τῆς Κυβερνήσεως.

Ἡ Βουλὴ δύναται δι' ἀποφασίαν της νά ἀποσύρῃ τὴν ἐμπιστοσύνην της ἀπὸ τὴν Κυβέρνησιν ἢ ἀπὸ μέλος αὐτῆς. Πρότασις περὶ δυσπιστίας δὲν δύναται νά ὑποβληθῇ εἰμὴ μετὰ παρόδον εἰς ἑπτά ἡμέρας ἀπὸ τῆς ἀποφάσεως τῆς Βουλῆς τριμῆτης προτάσεως ἢ μετὰ παρόδον τριῶν μηνῶν ἀπὸ τῆς πρωτοβουλίας τῆς Κυβερνήσεως παροχῆς φήρον ἐμπιστοσύνης. πρέπει δὲ νά εἶναι ὑπογεγραμμένη ἀπὸ εἴκοσι τουλάχιστον βουλευτῶν καὶ νά καθορίζωνται ἐν αὐτῇ σαφῶς τὰ θέματα περὶ τὰ ὅποια θέλει στραφῇ ἡ ἐπὶ τῆς προτάσεως συζήτησις.

Ἐξαιρετικῶς δύναται νά ὑποβληθῇ πρότασις περὶ δυσπιστίας καὶ πρότης παρόδου τοῦ κατὰ τὰ ἑνω ἑξαμήνου ἢ τριμήνου ἔάν εἶναι ὑπογεγραμμένη ἀπὸ τοῦ ἡμίσεως τοῦ συνόλου τῶν βουλευτῶν.

Ἡ συζήτησις ἐπὶ τῆς προτάσεως ἐμπιστοσύνης ἢ δυσπιστίας ἔρχεται ἄμεσως, δύναται ὅμως ἡ Κυβέρνησις νά ζητήσῃ ἐπὶ προτάσεως δυσπιστίας, τὴν ἀναβολὴν τῆς συζητήσεως διὰ δύο ἢ πλεον ἡμέρας. Ἡ περὶ τῶν προτάσεων τούτων συζήτησις δὲν δύναται νά διαρῇσῃ πέραν τῶν τριῶν ἡμερῶν.

Ἡ περὶ προτάσεως ἐμπιστοσύνης ἢ δυσπιστίας φηγορία δύναται νά ἀναρληθῇ ἐπὶ 24ωρον ἂν ζητήσῃ τοῦτο τὰ ἑν ταῖς τῶν βουλευτῶν.

Πρότασις περὶ ἐμπιστοσύνης ἢ δυσπιστίας δὲν δύναται νά γίνῃ δεκτὴ ἔάν δὲν φηφίσωσιν θεὰρ αὐτῆς τουλάχιστον τὰ δύο πέμπτα τῶν βουλευτῶν.

Κατὰ τὴν φηγορίαν ἐπὶ τῶν ἀνωτέρω προτάσεων δικαιούνται νά φηφίσωσι καὶ οἱ Ὑπουργοὶ Βουλευταί.

Οἱ Ὑπουργοὶ ἔχουσιν εἴσοδον ἐλευθέραν εἰς τὰς συνεδριάσεις τῆς Βουλῆς καὶ ἀκούονται, ὡς αἰεὶ ζητήσῃ τὸν λόγον, φηγοροῦσι

Ἡ Κυβέρνησις πρέπει νά ἀπολαύῃ τῆς ἐμπιστοσύνης τῆς Βουλῆς. Ὅφειλει μόλις καταρτισθῇ καί δύναται ἀποτεδήποτε ἄλλοτε νά ζητήσῃ ψῆφον ἐμπιστοσύνης ἀπό τήν Βουλήν. Ἐάν κατά τόν σχηματισμόν τῆς Κυβερνήσεως ἔχωσι διακοπῇ αἱ ἐργασίαι τῆς Βουλῆς, καλεῖται αὕτη ἐντός δέκα πέντε ἡμερῶν, ὅπως ἐκφράσῃ τήν γνώμην της περί τῆς Κυβερνήσεως.

Ἡ Βουλή δύναται δι' ἀποφάσεώς της νά ἀποσύρῃ τήν ἐμπιστοσύνην της ἀπό τήν Κυβέρνησιν ἢ ἀπό μέλος αὐτῆς. Πρότασις περί δυσπιστίας δέν δύναται νά ὑποβληθῇ εἰμή μετά πάροδον ἑξ μηνῶν ἀπό τῆς ἀπορρίψεως ὑπό τῆς Βουλῆς τοιαύτης προτάσεως ἢ μετά πάροδον τριῶν μηνῶν ἀπό τῆς πρωτοβουλίας τῆς Κυβερνήσεως παροχῆς ψήφου ἐμπιστοσύνης, πρέπει δέ νά εἶναι ὑπογεγραμμένη ὑπό εἴκοσι τουλάχιστον βουλευτῶν καί νά καθορίζωνται ἐν αὐτῇ σαφῶς τά θέματα περί τὰ ὅποια θέλει στραφῇ ἡ ἐπί τῆς προτάσεως συζήτησις.

Ἐξαιρετικῶς δύναται νά ὑποβληθῇ πρότασις περί δυσπιστίας καί πρόφης παρόδου τοῦ κατὰ τά ἄνω ἑξαμήνου ἢ τριμήνου εἴναι ὑπογεγραμμένη ὑπό τοῦ ἡμίσεως τοῦ συνόλου τῶν βουλευτῶν.

Ἡ συζήτησις ἐπὶ τῆς προτάσεως ἐμπιστοσύνης ἢ δυσπιστίας ἄρχεται ὁμέσως, δύναται ὅμως ἡ Κυβέρνησις νά ζητήσῃ ἐπὶ προτάσεως δυσπιστίας, τήν ἀναβολήν τῆς συζητήσεως διά δύο τό πολύ ἡμέρας. Ἡ περί τῶν προτάσεων τούτων συζήτησις δέν δύναται νά διαρμείσῃ πέραν τῶν τριῶν ἡμερῶν.

Ἡ περί προτάσεως ἐμπιστοσύνης ἢ δυσπιστίας ψηφορία δύναται νά ἀναβληθῇ ἐπὶ 24ωρον ἂν ζητήσωσι τοῦτο τό ἑν τρίτον τῶν βουλευτῶν.

Πρότασις περί ἐμπιστοσύνης ἢ δυσπιστίας δέν δύναται νά γίνῃ δεκτὴ εἴν δέν ψηφίσωσιν ὑπέρ αὐτῆς τουλάχιστον τά δύο πέμπτα τῶν βουλευτῶν.

Κατά τήν ψηφοφορίαν ἐπὶ τῶν ἀνωτέρω προτάσεων δικαιοῦνται νά ψηφίσωσι καί οἱ Ὑπουργοὶ Βουλευταί.

Οἱ Ὑπουργοὶ ἔχουσιν εἴσοδον ἐλευθέραν εἰς τὰς συνεδριάσεις τῆς Βουλῆς καί ἀκούονται, ὅσakis ζητήσωσιν τόν λόγον, ψηφοφοροῦσι

δέ μόνον εάν είναι μέλη αὐτῆς.

Ἡ Βουλὴ καὶ αἱ κοινοβουλευτικαὶ ἐπιτροπαὶ δύνανται νὰ ἀπαι-
τήσωσι τὴν παρουσίαν τῶν Ὑπουργῶν.

Προαπαιτήσεις: Διὰ τῶν προτεινομένων τροποποιήσεων: α) ἡ προθε-
σμία τῶν δύο μηνῶν πρὸς ὑποβολὴν νέας προτάσεως δυσπιστίας γίνεται
ἐξαμήνος, ἐνισχυομένης οὕτω τῆς πολιτικῆς ὁμαλότητος, τὴν ὅποιαν
ταράσσουν αἱ συχναὶ καὶ ἄνευ λόγου ὑποβολαὶ προτάσεων δυσπιστίας
διὰ λόγους ἐντυπωσιακοῦς, β) θεσπίζεται ὅτι καὶ ἡ κατόπιν πρωτοβου-
λίας τῆς Κυβερνήσεως προκληθεῖσα ψῆφος ἐμπιστοσύνης δημιουργεῖ ἐπὶ
τρίμηνον κώλυμα ὑποβολῆς προτάσεως δυσπιστίας, διότι ὅταν ἡ Βουλὴ
πρὸ διαστήματος μικροτέρου τοῦ τριμήνου ἐξεδήλωσε τὴν ἐμπιστοσύνην
τῆς πρὸς τὴν Κυβέρνησιν εἶναι εὐλογον ἐπὶ τρίμηνον τουλάχιστον
νὰ ἐργάζεται ἡ Κυβέρνησις ἀπερίσπαστος ἀπὸ πολιτικὰ θέματα, γ) λύεται
καταφατικῶς τὸ ἐπίμαχον θέμα ἂν ἡ προθεσμία πρὸς ἀναβολὴν τῆς
ἐνάρξεως τῆς συζητήσεως ἐπὶ τῆς προτάσεως δυσπιστίας τίθεται ὑπὲρ
τῆς Κυβερνήσεως καὶ μόνον καὶ δ) περιορίζεται εἰς τρεῖς συνεδριάσεις
ἡ διάρκεια τῆς συζητήσεως ἐπὶ τῶν προτάσεων ἐμπιστοσύνης ἢ δυσπι-
στίας.

Εἰς τὴν Βουλὴν καὶ τῆς ἐντὸς ἐτέρας ταύτης προθεσμίας κυρό-
σεως τῶν κατ' αὐτῆς. Ἄν οἰαδήποτε τῶν δύο αὐτῶν προθεσμιῶν
καρτέλῃ ἄπρακτος ἡ πράξις Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου ἀποβάλλει
ἀεξῆς πᾶσαν ἰσχὺν, οὐσης νομίμου τῆς κατ' αὐτῆς γενομένης
συνθέσεως διὰ τὸ διδόντα κατ' ὃ ἰσχύσει.

Τό Ερ "Α ρ θ ρ ο ν 78α

Πράξεις του Υπουργικού Συμβουλίου, νομοθετικού περιεχομένου, εκδιδόμεναι προς αντιμετώπισιν ειδικής ή εξαιρετικῶς ἐπειγουσῆς ἀνάγκης καὶ δημοσιευόμεναι διὰ τῆς "Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως", ἰσχύουν ὡς νόμοι ὑπὸ τὴν εὐθύνην τῆς Κυβερνήσεως, ἐφ' ὅσον κατατεθῶσιν εἰς τὴν Βουλὴν ἐντὸς δέκα ἡμερῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς των πρὸς κύρωσιν ὑπ' αὐτῆς, κυρωθῶσι δέ ἐντὸς τριῶν μηνῶν, ἄλλως ἀποβάλλουν πᾶσαν νόμιμον ἰσχύν ἀπὸ τῆς ἐκπνοῆς ἀπράκτου ἐκατέρας τῶν τάσσομένων προθεσμιῶν:

Παρατηρήσεις: Διὰ τοῦ νέου τούτου ἄρθρου ρυθμίζεται τό θέμα τῆς ἐκδόσεως, πρὸς αντιμετώπισιν θεμάτων κατεπειγόντων, Πράξεων Υπουργικοῦ Συμβουλίου νομοθετικοῦ περιεχομένου. Αἱ πράξεις αὗται ἰσχύουν ὡς νόμοι, ἡ τοιαύτη ὅμως ἰσχὺς των τελεῖ ὑπὸ τὴν αἵρεσιν τῆς ἐντὸς τακτικῆς προθεσμίας καταθέσεώς των εἰς τὴν Βουλὴν καὶ τῆς ἐντὸς ἐτέρας τακτικῆς προθεσμίας κυρώσεώς των παρ' αὐτῆς. Ἄν οἱ αὐτὴν δύο αὐτῶν προθεσμιῶν παρέλθῃ ἀπρακτος ἡ Πράξις Υπουργικοῦ Συμβουλίου ἀποβάλλει ἐφεξῆς πᾶσαν ἰσχύν, οὔσης νομίμου τῆς παρ' αὐτῆς γενομένης ρυθμίσεως διὰ τό διάστημα καθ' ὃ ἰσχυσε.

Τά άρθρα 79-81 παραμένουν αμετάβλητα

ΠΕΡΙ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ

Τά άρθρα 82 καί 83 παραμένουν αμετάβλητα

ΠΕΡΙ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ

Τὰ ἄρθρα 82 καὶ 83 παραμένουν ἀμετάβλητα ὁρίζεται διὰ νόμου, ~~οἱ σύμβουλοι τῆς ἑπικρατείας διορίζονται διὰ διατάγματος,~~ προτάσει τοῦ Ἱπουργικοῦ Συμβουλίου, μετὰ γνωμοδότησιν τοῦ Συμβουλίου τῆς ἑπικρατείας, εἶναι δὲ ἰσόβιοι, προστατευομένης τῆς ἰσοβιότητος αὐτῶν κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἁρθρου 88, εἰδικώτερον δὲ κατὰ τὰς περὶ τῶν μελῶν τοῦ Ἀρείου Πάγου. Ἰσοβιότητος ἀπολαβούν ἐπίσης καὶ οἱ παρόντες τοῦ Συμβουλίου τῆς ἑπικρατείας.

Τὰ καθήκοντα τῶν συμβούλων καὶ τῶν παρόντων τοῦ Συμβουλίου τῆς ἑπικρατείας εἶναι ἀσυμβίβαστα πρὸς τὰ καθήκοντα οἰκουμένης δημοσίου, δημοτικοῦ ἢ ἐκκλησιαστικοῦ ὑπαλλήλου, ἐκτός τῶν καθηκόντων τοῦ καθηγητοῦ νομικῆς ἑσχολῆς Πανεπιστημίου ἢ τοῦ καθηγητοῦ νομικῶν ἢ οἰκονομικῶν ἐπιστημῶν ἀνωτάτων ἰσχυρῶν σχολῶν.

Ἰδιαίτερος νόμος κανονίζει τὰ προσόντα τῶν συμβούλων καὶ τῶν παρόντων τοῦ Συμβουλίου τῆς ἑπικρατείας, τὰ περὶ ἀποχωρήσεως αὐτῶν, τὰ περὶ βοηθητικοῦ προσωπικοῦ καὶ πάντα τὰ ἑφορῶντα εἰς τὴν ὁργάνωσιν καὶ λειτουργίαν τοῦ Συμβουλίου τῆς ἑπικρατείας.

Παρατηρήσεις: Διὰ τοῦ νέου κειμένου τοῦ ἁρθρου 84 ἀπ' ἑνὸς μὲν καταλείπεται εἰς τὸν νομοθέτην ἡ πρόνοια νὰ ὁρίζη τὸν ἀριθμὸν τῶν συμβούλων ἑπικρατείας ἄνευ περιορισμοῦ τινος ἐκ τοῦ Συντάγματος (ἤδη τὸ κατὰ τὸ Σ. ὄνταγμα ἀνώτατον ὅριον τοῦ ἀριθμοῦ τῶν συμβούλων εἶναι 25), ἀπ' ἑτέρου δὲ ἐκτείνεται ἡ ἰσοβιότης καὶ εἰς τοὺς παρόντες τοῦ Συμβουλίου τῆς ἑπικρατείας διὰ νὰ ἀποκατασταῇ ἡ ἰσότης πρὸς τοὺς παρόντες τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου, ἰσοβίους κατὰ τὸ ἄρθρον 98.

Άρθρον 83
 Άρθρον 84

Ο αριθμός των συμβούλων της Επικρατείας όρίζεται διά νόμου, οί σύμβουλοι της Επικρατείας διορίζονται διά διατάγματος, προτάσει του Υπουργικού Συμβουλίου, μετά γνωμοδότησιν του Συμβουλίου της Επικρατείας, είναι δέ ισόβιοι, προστατευομένης της ισοβιότητος αὐτῶν κατά τάς διατάξεις του άρθρου 88, ειδικώτερον δέ κατά τάς περί τῶν μελῶν του Ἀρείου Πάγου. Ισοβιότητος ἀπολαύουν ἐπίσης καί οί πάρεδροι του Συμβουλίου της Επικρατείας.

Τά καθήκοντα τῶν συμβούλων καί τῶν παρέδρων του Συμβουλίου της Επικρατείας είναι ἀσυμβίβαστα πρός τά καθήκοντα οἰουδήποτε δημοσίου, δημοτικοῦ ἢ ἐκκλησιαστικοῦ ὑπαλλήλου, ἐκτός τῶν καθηκόντων του καθηγητοῦ νομικῆς Σχολῆς Πανεπιστημίου ἢ του καθηγητοῦ νομικῶν ἢ οἰκονομικῶν ἐπιστημῶν ἀνωτάτων ἰσοτίμων σχολῶν.

Ἰδιαίτερος νόμος κανονίζει τά προσόντα τῶν συμβούλων καί τῶν παρέδρων του Συμβουλίου της Επικρατείας, τά περί ἀποχωρήσεως αὐτῶν, τά περί βοηθητικοῦ προσωπικοῦ καί πάντα τά ἀφορῶντα εἰς τήν ὀργάνωσιν καί λειτουργίαν του Συμβουλίου της Επικρατείας.

Παρατηρήσεις: Διά του νέου κειμένου του άρθρου 84 ἀφ' ἑνός μὲν καταλείπεται εἰς τόν νομοθέτην ἡ πρόνοια νά ὀρίζη τόν ἀριθμόν τῶν συμβούλων Επικρατείας ἄνευ περιορισμοῦ τινος ἐκ του Συντάγματος (ἤδη τό κατά τό Σ ὕνταγμα ἀνώτατον ὄριον του ἀριθμοῦ τῶν συμβούλων εἶναι 25), ἀφ' ἑτέρου δέ ἐπεκτείνεται ἡ ἰσοβιότης καί εἰς τοὺς παρέδρους του Συμβουλίου της Επικρατείας διά νά ἀποκατασταθῇ ἡ ἰσότης πρός τοὺς παρέδρους του Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου, ἰσοβίους κατά τό άρθρον 98.

Άρθρον 85

Τό Άρθρον τοῦτο διαγράφεται, διότι τό περιεχόμενον του αποτε-
λεῖ ἐν ἐκ τῶν ἀντικειμένων τοῦ νέου Άρθρου 98α.

Τό άρθρον 86 παραμένει αμετάβλητον

Τό άρθρον 87 παραμένει αμετάβλητον

"Άρθρον 88

Οἱ ἀρεοπαγῖται, ἐφέται καὶ πραιποσίτοι εἶναι ἰσὺριοι, οἱ δὲ
 εἰσαγγελεῖς ΠΕΡΙ ΔΙΚΑΣΤΙΚΗΣ ΕΞΟΥΣΙΑΣ καὶ, πραιποσίτοι, γραμμα-
 τεῖς καὶ ἀπογραμματοῖς τῶν δικαστηρίων καὶ εἰσαγγελεῖν, συμβολαι-
 ογρά Τὸ ἄρθρον 87 παραμένει ἀμετάβλητον εἶναι μόνιμοι, ἐφ' ὅσον
 ὁρίζονται α' σχετικά θεμελιώδη. Οἱ ἰσοβελήτες ἢ μονιμότητες
 ἀκολουθοντες δικαστικοὶ ὁκλήηλοι δὲ δύνανται νὰ παύσῃσιν ἔνευ
 δικαστικῆς ἀποφάσεως εἴτε κατ' ἀκολουθίαν ποινικῆς καταδίκες,
 εἴτε ἔνεκα πειθαρχικῶν παραπτωμάτων ἢ νόσου ἢ ἀνεπαρείας, βε-
 βαιουμένων καθ' ὅν τρόπον νόμος ὁρίζει, τηρουμένων τῶν διατάξεων
 τῶν ἁρθρων 92 καὶ 93.

Τὰ μέλη τοῦ ἁρχαίου Πάγου, οἱ πρόεδροι καὶ εἰσαγγελεῖς ἐφετῶν
 ἀποχωροῦσιν ὁπορευτικῶς τῆς ἀπηρεσίας ἡμὰ τῇ συμπληρώσει τοῦ
 ἁρδομηκοστοῦ ἔτους τῆς ἡλικίας των, οἱ δὲ λοιποὶ ἑμισσοὶ δικα-
 στικοὶ λειτουργοὶ ἡμὰ τῇ συμπληρώσει τοῦ ἁρδομηκοστοῦ πέμπτου.

Ἡ ἐφαρμογὴ τῆς παρ. 6 τοῦ ἁρθρου 101 δύναται νὰ ἐκτεταθῇ διὰ
 νόμον καὶ ἐπὶ τοῦ προσωπικοῦ τῆς γραμματείας κήντων τῶν δικαστη-
 ρίων:

Παρατηρήσεις: Διὰ τῶν ἐπερχομένων εἰς τὸ ἁρθρον 88 τροποποιήσεων
 ἐφ' ἑνὸς μὲν καταργεῖται ἡ διατάξις καθ' ἣν τὸ ὅριον ἡλικίας τῶν
 ἐφετηνοφυλάκων καὶ συμβολαιογράφων ὁρίζεται εἰς τὸ 75ον ἔτος,
 ἀφ' ἑτέρου δὲ προβλέπεται ἡ δυνατότης ἐκτετάσεως καὶ ἐπὶ τῶν ὑπαλ-
 λήλων τῆς γραμματείας τῶν δικαστηρίων τῆς νέας διατάξεως τοῦ ἁρθρ.
 101 παρ. 6 καθ' ἣν διὰ νόμον δύναται νὰ καταστήθῃ ὁπορευτικὴ ἢ ἐκ τῆς
 ἀπηρεσίας ἔξοδος τῶν ὑπαλλήλων οἱ ὅποιοι συνεκλήρωσαν χρόνον ἀπη-
 ρεσίας παρέχοντα εἰς αὐτοὺς δικαίωμα πλήρους συντάξεως.-

"Άρθρον 88

Οἱ ἀρεοπαγῖται, ἐφέται καὶ πρωτοδίκαι εἶναι ἰσόβιοι, οἱ δὲ εἰσαγγελεῖς, ἀντεισαγγελεῖς, εἰρηνοδίκαι, πταισματοδίκαι, γραμματεῖς καὶ ὑπογραμματεῖς τῶν δικαστηρίων καὶ εἰσαγγελιῶν, συμβολαιογράφοι, φύλακες ὑποθηκῶν καὶ μεταγραφῶν εἶναι μόνιμοι, ἐφ' ὅσον ὑφίστανται αἱ σχετικαὶ ὑπηρεσίαι. Οἱ ἰσοβιότητος ἢ μονιμότητος ἀπολαύοντες δικαστικοὶ ὑπάλληλοι δὲ δύνανται νὰ παυθῶσιν ἄνευ δικαστικῆς ἀποφάσεως εἴτε κατ' ἀκολουθίαν ποινικῆς καταδίκης, εἴτε ἔνεκα πειθαρχικῶν παραπτωμάτων ἢ νόσου ἢ ἀνεπαρκείας, βεβαιουμένων καθ' ὃν τρόπον νόμος ὁρίζει, τηρουμένων τῶν διατάξεων τῶν ἁρθρῶν 92 καὶ 93.

Τὰ μέλη τοῦ Ἀρείου Πάγου, οἱ πρόεδροι καὶ εἰσαγγελεῖς ἐφετῶν ἀποχωροῦσιν ὑποχρεωτικῶς τῆς ὑπηρεσίας ἅμα τῇ συμπληρώσει τοῦ ἑβδομηκοστοῦ ἔτους τῆς ἡλικίας των, οἱ δὲ λοιποὶ ἔμμισθοι δικαστικοὶ λειτουργοὶ ἅμα τῇ συμπληρώσει τοῦ ἑξηκοστοῦ πέμπτου.

Ἡ ἐφαρμογὴ τῆς παρ. 6 τοῦ ἁρθροῦ 101 δύναται νὰ ἐπεκταθῇ διὰ νόμου καὶ ἐπὶ τοῦ προσωπικοῦ τῆς γραμματείας πάντων τῶν δικαστηρίων:

Παρατηρήσεις: Διὰ τῶν ἐπερχομένων εἰς τὸ ἄρθρον 88 τροποποιήσεων ἀφ' ἑνὸς μὲν καταργεῖται ἡ διάταξις καθ' ἣν τὸ ὅριον ἡλικίας τῶν ὑποθηκοφυλάκων καὶ συμβολαιογράφων ὁρίζεται εἰς τὸ 75ον ἔτος, ἀφ' ἑτέρου δὲ προβλέπεται ἡ δυνατότης ἐπεκτάσεως καὶ ἐπὶ τῶν ὑπαλλήλων τῆς γραμματείας τῶν δικαστηρίων τῆς νέας διατάξεως τοῦ ἁρθρ. 101 παρ. 6 καθ' ἣν διὰ νόμου δύναται νὰ καταστῇ ὑποχρεωτικὴ ἡ ἐκ τῆς ὑπηρεσίας ἔξοδος τῶν ὑπαλλήλων οἱ ὅποιοι συνεπλήρωσαν χρόνον ὑπηρεσίας παρέχοντα εἰς αὐτοὺς δικαίωμα πλήρους συντάξεως.-

"Α ρ θ ρ ο ν 94

Νόμος δρῶντες τὰ τῆς ἀρμοδιότητος τῶν ὀρκωτῶν καὶ τῶν μικτῶν
 ὀρκωτῶν Τὰ ἄρθρα 89-93 παραμένουν ἀμετάβλητα
 καταργήσεως αὐτῶν.

"Α ρ θ ρ ο ν 95

Τὰ ἐγκλήματα τοῦ Τύπου, ἐν ᾧ οὐκ ἀφορῶσιν εἰς τὸν ἰδιω-
 τικὸν βίον, δικάζονται εἰς πρῶτον βαθμὸν ὑπὸ τῶν Τριμελῶν ἑφετερίων.

Παρατηρήσεις: Διὰ τῶν ἁρθρῶν 94 καὶ 95 ἀφ' ἑνὸς μὲν προβλέπεται
 ἡ συνάπτης καταργήσεως τῶν ὀρκωτῶν καὶ τῶν μικτῶν ὀρκωτῶν δικαστη-
 ρίων, ἀφ' ἑτέρου δὲ λαμβάνεται εἰδικὴ πρόνοια διὰ τὰ ἀδικήματα τοῦ
 Τύπου τὰ μὴ ἀφορῶντα εἰς τὸν ἰδιωτικὸν βίον, τὰ ὅποια ὑπάγονται
 κατὰ πρῶτον βαθμὸν εἰς τὴν ἀρμοδιότητα τῶν τριμελῶν ἑφετερίων.

Ἄ ρ θ ρ ο ν 94

Νόμος ὁρίζει τὰ τῆς ἀρμοδιότητος τῶν ὀρκωτῶν καὶ τῶν μικτῶν ὀρκωτῶν δικαστηρίων, μὴ ἀποκλειομένης καὶ τῆς καταργήσεως αὐτῶν.

Ἄ ρ θ ρ ο ν 95

Τὰ ἐγκλήματα τοῦ Τύπου, ἐφ' ὅσον δέν ἀφορῶσιν εἰς τὸν ἰδιω-
τικόν βίον, δικάζονται εἰς πρῶτον βαθμόν ὑπὸ τῶν Τριμελῶν Ἐφετερίων.

Παρατηρήσεις: Διὰ τῶν ἄρθρων 94 καὶ 95 ἀφ' ἑνὸς μὲν προβλέπεται ἡ ~~δυνάτοτης~~ καταργήσεως τῶν ὀρκωτῶν καὶ τῶν μικτῶν ὀρκωτῶν δικαστηρίων, ἀφ' ἑτέρου δέ λαμβάνεται εἰδικὴ πρόνοια διὰ τὰ ἀδικήματα τοῦ Τύπου τὰ μὴ ἀφορῶντα εἰς τὸν ἰδιωτικόν βίον, τὰ ὅποια ὑπάγονται κατὰ πρῶτον βαθμόν εἰς τὴν ἀρμοδιότητα τῶν τριμελῶν Ἐφετερίων.

Τὰ ἄρθρα 96 καὶ 97 παραμένουν ἀμετάβλητα

ΠΕΡΙ ΑΝΩΤΑΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΙΚΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΕΛΕΓΚΤΙΚΟΥ ΣΥΝΕΔΡΙΟΥ

Τὸ Ἀνώτατον Συνταγματικὸν Δικαστήριον εἶναι ἀρμόδιον:

Τὸ ἄρθρον 98 παραμένει ἀμετάβλητον

- 1) διὰ τὴν ἐπίλυσιν τῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 73,
- 2) διὰ τὴν ἐπίλυσιν τῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 70 παρ. 2 ἀμφισβητήσεων,
- 3) διὰ τὴν κατὰ τὸ ἄρθρον 20α θέσιν ἐκτὸς νόμου καὶ διάλυσιν πολιτικῶν κομμάτων,
- 4) διὰ τὴν διαπίστωσιν τῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 20β παραβάσεων πρὸ τῆς ἐπιβολῆς τῶν κατὰ νόμον κυρώσεων,
- 5) διὰ τὴν ἄρσιν συγκρούσεων α) μεταξύ δικαστικῶν καὶ διοικητικῶν ἀρχῶν, γ) μεταξύ Συμβουλίου Ἐπικρατείας καὶ Ἀνωτάτου Συμβουλίου Δημοσίων Ὑπηρεσιῶν καὶ δ) μεταξύ διοικητικῶν καὶ κοινῶν δικαστηρίων, καὶ 6) διὰ τὴν ἀποκατάστασιν τῆς ἐνότητος τῆς νομολογίας μεταξύ Συμβουλίου Ἐπικρατείας καὶ Ἀρείου Πάγου.

Τὸ Ἀνώτατον Συνταγματικὸν Δικαστήριον συγκροτεῖται ἐκ τοῦ Προέδρου τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, ἐκ πέντε συμβούλων τῆς Ἐπικρατείας καὶ ἐκ πέντε μελῶν τοῦ Ἀρείου Πάγου, κληρουμένων ἀντιστοίχως ἀνὰ διετίαν ὑπὸ τῆς ὁλομελείας ἑκατέρου τῶν δικαστηρίων ἐκ τῶν συμπληρωσάντων τριετίαν ἐν τῷ αξιώματι. Τοῦ Δικαστηρίου προεδρεύει ὁ ἡρόδρος τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, ἀνακληροῦμενος εἰς πᾶσαν περίπτωσιν ὑπὸ τοῦ ἡροδρου τοῦ Ἀρείου Πάγου, κωλυομένου δὲ ἢ μὴ ὑπάρχοντος τοῦτου ὑπὸ τοῦ ἀρχαιοτέρου ἀντιπροέδρου τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας.

Ἰδιαιτέρος νόμος ρυθμίζει πάντα τὰ ἀφορῶντα εἰς τὴν ὀργάνωσιν καὶ λειτουργίαν τοῦ Ἀνωτάτου Συνταγματικοῦ Δικαστηρίου, ὡς καὶ τὰ τῆς ἐκδικήσεως τῶν ἐκκρεμουσῶν κατὰ τὴν ἐκάστοτε λήξιν τῆς θητείας τῶν μελῶν τοῦ Δικαστηρίου ὑποθέσεων.

Παρατηρήσεις: Ὡς τὸ ἄρθρον 85 τοῦ ἰσχύοντος Συντάγματος εἶχε θεσπισθῇ Δικαστήριον Συγκρούσεων περιορισμένης ἀρμοδιότητος. Τὸ Δικαστήριον τοῦτο διὰ τοῦ προκειμένου ἁρθρου μεταβάλλεται εἰς Ἀνώτατον Συνταγματικὸν Δικαστήριον, εἰς τὸ ὁποῖον ἀνατίθενται σπουδαιόταται ἀρμοδιότητες.

ΠΕΡΙ ΑΝΩΤΑΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΙΚΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

Άρθρον 98α

Τὸ Ἀνώτατον Συνταγματικὸν Δικαστήριον εἶναι ἀρμόδιον:

- 1) διὰ τὴν ἐξελεγεῖν τοῦ κύρους τῶν ἐκλογῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 73,
- 2) διὰ τὴν ἐπίλυσιν τῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 70 παρ. 2 ἀμφισβητήσεων,
- 3) διὰ τὴν κατὰ τὸ ἄρθρον 20α θέσιν ἐκτός νόμου καὶ διάλυσιν πολιτικῶν κομμάτων,
- 4) διὰ τὴν διαπίστωσιν τῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 20β παραβάσεων πρὸ τῆς ἐπιβολῆς τῶν κατὰ νόμον κυρώσεων,
- 5) διὰ τὴν ἄρσιν συγκρούσεων α) μεταξύ δικαστικῶν καὶ διοικητικῶν ἀρχῶν, γ) μεταξύ Συμβουλίου Ἐπικρατείας καὶ Ἀνωτάτου Συμβουλίου Δημοσίων Ὑπηρεσιῶν καὶ δ) μεταξύ διοικητικῶν καὶ κοινῶν δικαστηρίων, καὶ 6) διὰ τὴν ἀποκατάστασιν τῆς ἐνότητος τῆς νομολογίας μεταξύ Συμβουλίου Ἐπικρατείας καὶ Ἀρείου Πάγου.

Τὸ Ἀνώτατον Συνταγματικὸν Δικαστήριον συγκροτεῖται ἐκ τοῦ Προέδρου τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, ἐκ πέντε συμβούλων τῆς Ἐπικρατείας καὶ ἐκ πέντε μελῶν τοῦ Ἀρείου Πάγου, κληρουμένων ἀντιστοιχῶς ἀνά διετίαν ὑπὸ τῆς ὁλομελείας ἑκατέρου τῶν δικαστηρίων ἐκ τῶν συμπληρωσάντων τριετίαν ἐν τῷ ἀξιῳματι. Τοῦ Δικαστηρίου προεδρεύει ὁ Πρόεδρος τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, ἀναπληρούμενος εἰς πᾶσαν περίπτωσιν ὑπὸ τοῦ Προέδρου τοῦ Ἀρείου Πάγου, κωλυομένου δέ ἢ μὴ ὑπάρχοντος τούτου ὑπὸ τοῦ ἀρχαιοτέρου ἀντιπροέδρου τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας.

Ἰδιαίτερος νόμος ρυθμίζει πάντα τὰ ἀφορῶντα εἰς τὴν ὀργάνωσιν καὶ λειτουργίαν τοῦ Ἀνωτάτου Συνταγματικοῦ Δικαστηρίου, ὡς καὶ τὰ τῆς ἐκδικήσεως τῶν ἐκκρεμουσῶν κατὰ τὴν ἐκάστοτε λήξιν τῆς θητείας τῶν μελῶν τοῦ Δικαστηρίου ὑποθέσεων.

Παρατηρήσεις: Διὰ τοῦ ἄρθρου 85 τοῦ ἰσχύοντος Συντάγματος εἶχε θεσπισθῇ Δικαστήριον Συγκρούσεων περιορισμένης ἀρμοδιότητος. Τὸ Δικαστήριον τοῦτο διὰ τοῦ προκειμένου ἄρθρου μεταβάλλεται εἰς Ἀνώτατον Συνταγματικὸν Δικαστήριον, εἰς τὸ ὁποῖον ἀνατίθενται σπουδαιόταται ἀρμοδιότητες.

Τὸ Συνταγματικὸν Δικαστήριον θὰ ἔχῃ τὰς ἀρμοδιότητας τοῦ παλαιοῦ Ἐκλογιδικείου λῦον ἐπίσης τὰς ἀμφισβητήσεις ἐκ τοῦ ἄρθρου 70 παρ. 2. θὰ ἀποφαίνεται διὰ τὴν νόμιμον λειτουργίαν καὶ τὴν τυχόν διάλυσιν πολιτικῶν κομμάτων ὡς καὶ διὰ τὴν κατὰ τὴν νομολογίαν, τέλος δὲ θὰ ἔχῃ καὶ ὅλας τὰς ἀρμοδιότητας τοῦ παλαιοῦ Δικαστηρίου Συγκροτήσεων.

ΠΕΡΙ ΔΙΟΙΚΗΣΕΩΣ ΤΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ

Είς τὴν ἀρμοδιότητα τὰ ἄρθρα 99 καὶ 100 παραμένουν ἀμετάβλητα ἱπηρεσιῶν ἀνήκουν (εἰς α) ἡ γνωμοδότησις ἐπὶ καὶ τοῖς σχετικοῦ νόμου ἀφορῶντος εἰς τὴν σύστασιν, ὀργάνωσιν καὶ διάρθρωσιν τῶν ὑπηρεσιῶν τοῦ κράτους καὶ τῶν νομικῶν προσώπων δημοσίων δικαίου, β) καὶ εἰς τὴν ἐν γένει κατάστασιν τοῦ προσωπικοῦ αὐτῶν, γ) ἡ γνωμοδότησις ἐπὶ παντὸς κανονιστικοῦ διατάγματος ἢ κανονιστικῆς ἐκουργικῆς ἀποφάσεως ἀφορώσης εἰς τὰ αὐτὰ θέματα, γ) ἡ παροχὴ συμφώνου γνώμης διὰ τὴν ἐκδοσὴν τοιούτων διοικητικῶν πράξεων ὅσον ἀφορᾷ εἰδικῶς εἰς τὴν κατὰ βαθμὸς κατάταξιν τῶν θέσεων καὶ τὴν κατάστασιν τῶν ὑπαλλήλων.

Οἱ σύμβουλοι καὶ οἱ κάρεδροι τοῦ Ἀνωτάτου Συμβουλίου Δημοσίων Ἱπηρεσιῶν εἶναι ἰσόβιοι καὶ δὲν παύονται εἰμὴ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἁρθρου 88, ἀποχωροῦν δὲ ὑποχρεωτικῶς τῆς ὑπηρεσίας οἱ μὲν σύμβουλοι ἄμφ τῇ συμπληρώσει τοῦ 70οῦ ἔτους τῆς ἡλικίας των οἱ δὲ κάρεδροι ἄμφ τῇ συμπληρώσει τοῦ 65ου.

Παρατηρήσεις. Διὰ τοῦ ἁρθρου τούτου τὸ ΛΕΔΥ καθίσταται συνταγματικὸς θεσμὸς καὶ καθορίζονται ὀρισμέναι βασικαὶ ἀρμοδιότητες αὐτοῦ, τοῦ νομοθέτου δυναμένου νὰ ἀναθέσῃ εἰς αὐτὸ καὶ ἄλλας.

"Άρθρον 101

"Άρθρον 100α

Είς τήν ἀρμοδιότητα τοῦ Ἀνωτάτου Συμβουλίου Δημοσίων Ὑπηρεσιῶν ἀνήκουσιν (ιδίως α) ἡ γνωμοδότησις ἐπὶ παντός σχεδίου νόμου ἀφορῶντος εἰς τήν σύστασιν, ὀργάνωσιν καὶ διάρθρωσιν τῶν ὑπηρεσιῶν τοῦ Κράτους καὶ τῶν νομικῶν προσώπων δημοσίων δικαίου, ὡς καὶ εἰς τήν ἐν γένει κατάστασιν τοῦ προσωπικοῦ αὐτῶν, β) ἡ γνωμοδότησις ἐπὶ παντός κανονιστικοῦ διατάγματος ἢ κανονιστικῆς ὑπουργικῆς ἀποφάσεως ἀφορώσης εἰς τὰ αὐτὰ θέματα, γ) ἡ παροχή συμφώνου γνώμης διὰ τήν ἐκδοσιν τοιούτων διοικητικῶν πράξεων ὅσον ἀφορᾷ εἰδικῶς εἰς τήν κατὰ βαθμούς κατάταξιν τῶν θέσεων καὶ τήν κατάστασιν τῶν ὑπαλλήλων.

Οἱ σύμβουλοι καὶ οἱ πάρεδροι τοῦ Ἀνωτάτου Συμβουλίου Δημοσίων Ὑπηρεσιῶν εἶναι ἰσόβιοι καὶ δέν παύονται εἰμὴ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 88, ἀποχωροῦν δέ ὑποχρεωτικῶς τῆς ὑπηρεσίας οἱ μὲν σύμβουλοι ἅμα τῇ συμπληρώσει τοῦ 70οῦ ἔτους τῆς ἡλικίας των οἱ δέ πάρεδροι ἅμα τῇ συμπληρώσει τοῦ 65ου.

Παρατηρήσεις. Διὰ τοῦ ἄρθρου τούτου τό ΑΣΔΥ καθίσταται συνταγματικὸς θεσμός καὶ καθορίζονται ὡρισμέναι βασικαὶ ἀρμοδιότητες αὐτοῦ, τοῦ νομοθέτου δυναμένου νὰ ἀναθέσῃ εἰς αὐτό καὶ ἄλλας.

Πόθεν ἐκτελεῖται ὁ διορισμὸς ἀνωτάτων ἢ ἀνωτέρων διοικητικῶν ὑπαλλήλων, ἐπὶ ζητεία, ἐπὶ συμβάσει ἢ μετακλητῶν, εἰς τακτικὰς θέσεις ὀργανικῶν ὑπηρεσιακῶν μονάδων. Διὰ τοὺς κατέχοντας τὰς θέσεις ταύτας τακτικοὺς ὑπαλλήλους, ὁ νόμος δύναται νὰ ὀρίξῃ ὅτι παραμένουν ἐκτός ὀργανικῆς θέσεως.

Διὰ νόμου δύναται νὰ ὀρίζεται ὅτι καθίσταται ὑποχρεωτικὴ ἡ ἐξουσία ἐκ τῆς ὑπηρεσίας τακτικῶν ὑπαλλήλων ἅμα τῇ συμπληρώσει τοῦ χρόνου ὑπηρεσίας τοῦ παρέχοντος εἰς αὐτοὺς δικαίωμα πλήρους συντάξεως.

Τὰ προσόντα τῶν διοικητικῶν ἐν γένει ὑπαλλήλων ὀρίζονται διὰ νόμου. Οἱ τακτικοὶ ὑπάλληλοι εἶναι μόνιμοι, ἐφ' ὅσον ὑφίστανται αἱ σχετικαὶ ὑπηρεσίαι καὶ αἱ θέσεις, πλὴν δὲ τῶν περιπτώσεων τῆς αὐτοδικαίας ἐκπτώσεως κατὰ πιν δικαστικῆς ἀποφάσεως ἢ ἀπωλείας τῆς ἑλληνικῆς ἰθαγενείας, οὔτε μετατίθενται ἄνευ γνωμοδοτήσεως, οὔτε ἀπολύονται ἢ ὑποβιβάζονται ἄνευ εἰδικῆς ἀποφάσεως κατὰ νόμον ὀργανωμένου συμβουλίου καὶ ἀποτελουμένου κατὰ τὰ δύο τρίτα τουλάχιστον ἐκ μονίμων ἢ ἰσοβίων ὑπαλλήλων, κατὰ τῆς ἀποφάσεως τοῦ ὁποίου χωρεῖ προσφυγὴ ἐνώπιον τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, ὡς εἰδικώτερον νόμος ὀρίζει. Αἱ ἀνωτέρω διατάξεις ἐπεκτείνονται καὶ ἐπὶ τῶν ὑπαλλήλων τῆς Βουλῆς, οἱ ὅποιοι κατὰ τὰ λοιπὰ διέπονται ἀποκλειστικῶς ὑπὸ τοῦ Κανονισμοῦ τῆς Βουλῆς.

Τῶν προσόντων καὶ τῆς μονιμότητος δύναται νὰ ἐξαιρῶνται διὰ νόμου οἱ ἀπ' εὐθείας διοριζόμενοι ὡς πρέσβεις ἢ πληρεξούσιοι ὑπουργοί, οἱ γενικοὶ γραμματεῖς, οἱ νομάρχαι, ὁ ἐπίτροπος τοῦ Δημοσίου παρὰ τῇ Ἱερᾷ Συνόδῳ, οἱ πάσης φύσεως ἔκτακτοι ἢ ἐπὶ συμβάσει ὑπάλληλοι καὶ τὸ ἰδιωτικὸν προσωπικὸν τῶν δημοσίων ὑπηρεσιῶν, οἱ ὑπάλληλοι τοῦ Πολιτικοῦ Γραφείου καὶ τῶν ἰδιαιτέρων γραφείων τῶν Ὑπουργῶν καὶ τοῦ Προέδρου τῆς Βουλῆς.

Νόμος δύναται νὰ ὀρίξη ὅτι δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου ἐπιτρέπεται ὁ διορισμὸς ἀνωτάτων ἢ ἀνωτέρων διοικητικῶν ὑπαλλήλων, ἐπὶ θητεία, ἐπὶ συμβάσει ἢ μετακλητῶν, εἰς τακτικὰς θέσεις ὀργανικῶν ὑπηρεσιῶν μονάδων. Διὰ τοῦς κατέχοντας τὰς θέσεις ταύτας τακτικοὺς ὑπαλλήλους, ὁ νόμος δύναται νὰ ὀρίξη ὅτι παραμένουν ἐκτὸς ὀργανικῆς θέσεως.

Διὰ νόμου δύναται νὰ ὀρίζεται ὅτι καθίσταται ὑποχρεωτικὴ ἡ ἐξοδος ἐκ τῆς ὑπηρεσίας τακτικῶν ὑπαλλήλων ἅμα τῇ συμπληρώσει τοῦ χρόνου ὑπηρεσίας τοῦ παρέχοντος εἰς αὐτοὺς δικαίωμα πλήρους συντάξεως

Αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος ἄρθρου καί τοῦ ἄρθρου 100 ἐφαρμόζονται ἀναλόγως καί ἐπὶ τῶν δημοτικῶν ὑπαλλήλων τῶν καταλαμβανόντων ὁργανικὰς θέσεις κατὰ τὸν ὁργανισμόν τῶν Δήμων.

Αἱ διατάξεις αὗται δύνανται διὰ νόμου νὰ ἐπεκταθῶσι καί ἐπὶ τῶν κοινοτικῶν ὑπαλλήλων καί ἐπὶ τῶν ὑπαλλήλων τῶν νομικῶν προσώπων δημοσίου δικαίου.

Παρατηρήσεις: Αἱ ἐξῆς μεταβολαὶ ἐπέρχονται εἰς τὸ ἄρθρον τοῦτο, πέραν ὁρισμένων δευτερευούσης σημασίας:

α) Διὰ τῆς παρεμβολῆς νέας παραγράφου (τῆς 5) μεταξὺ τῶν παλαιῶν 4 καί 5 ἐπιδιώκεται νὰ παρασχεθῇ εἰς τὴν Κυβέρνησιν ἡ εὐχέρεια ὅπως πρὸς ἀρτιωτέραν πραγμάτων τοῦ προγράμματός της στελεχώνῃ τὰς δημοσίας ὑπηρεσίας δι' ἀριθμοῦ ἀνωτάτων καί ἀνωτέρων ὑπαλλήλων μὴ μονίμων τῆς ἐμπιστοσύνης αὐτῆς. Προβλέπεται ὅμως συγχρόνως, διὰ νὰ μὴ θιγῇ ἡ βασικὴ ἀρχὴ τῆς μονιμότητος τῶν τακτικῶν ὑπαλλήλων ὅτι ἂν ἡ θέσις εἰς τὴν ὁποίαν τοποθετεῖται μὴ μόνιμος ὑπάλληλος ὑφίστατο καί κατεῖχετο ὑπὸ μονίμου, ὁ τελευταῖος οὗτος δὲν ἀπολύεται, ἀλλὰ δύναται νὰ τεθῇ ἐκτὸς ὁργανικῶν θέσεων.

β) Διατυποῦνται ἀρτιώτερον τὰ περὶ τῶν ἐξαιρουμένων τῆς μονιμότητος ὑπαλλήλων καί μνημονεύονται εἰδικῶς οἱ ἔκτακτοι, οἱ ἐπὶ συμβάσει καί τὸ ἰδιωτικόν προσωπικόν τῶν δημοσίων ὑπηρεσιῶν.

γ) Λαμβάνεται πρόνοια διὰ τὴν δυνατότητα ἐξόδου ἐκ τῆς ὑπηρεσίας τῶν συμπληρούντων τὸν συντάξιμον χρόνον, χάριν τῆς ἀνανεώσεως τοῦ προσωπικοῦ τῶν δημοσίων ὑπηρεσιῶν.

Τό άρθρον 102 παραμένει αμετάβλητον

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΟΡΟΥΣ

Τό άρθρον 103 παραμένει αμετάβλητον

Παρατίθεται η κατά προτάσει α.ν. αριθ. 104 του 1923 συντακτική
 τροπολογία προς το άρθρον 103 του Συντάγματος, η οποία διατάζει
 και δημοσιονομικήν και άλλην ή άλλων της ελπίς ευρείας του έθνους
 αυτής δημοσιονομικήν υπηρεσίαν. Η προτάσις η οποία περιλαμβάνει
 επίσης δημοσιονομικήν υπηρεσίαν και άλλην ή άλλων της ελπίς ευρείας
 αυτής δημοσιονομικήν υπηρεσίαν, η οποία περιλαμβάνει επίσης
 και την δημοσιονομικήν υπηρεσίαν της δημοκρατίας, η οποία
 δημοσιονομικήν υπηρεσίαν περιλαμβάνει επίσης δημοσιονομικήν
 υπηρεσίαν της δημοκρατίας.

Παρατίθεται η κατά προτάσει αριθ. 105 του 1923 συντακτική
 τροπολογία προς το άρθρον 104 του Συντάγματος, η οποία διατάζει
 και δημοσιονομικήν και άλλην ή άλλων της ελπίς ευρείας του έθνους
 αυτής δημοσιονομικήν υπηρεσίαν. Η προτάσις η οποία περιλαμβάνει
 επίσης δημοσιονομικήν υπηρεσίαν και άλλην ή άλλων της ελπίς ευρείας
 αυτής δημοσιονομικήν υπηρεσίαν, η οποία περιλαμβάνει επίσης
 και την δημοσιονομικήν υπηρεσίαν της δημοκρατίας, η οποία
 δημοσιονομικήν υπηρεσίαν περιλαμβάνει επίσης δημοσιονομικήν
 υπηρεσίαν της δημοκρατίας.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΟΡΟΥΣ

Τὸ ἄρθρον 103 παραμένει ἀμετάβλητον

Ἐπιτρέπεται ἡ κατὰ παρέκκλισιν τοῦ ἁρθρου 17 τοῦ Συντάγματος νομοθετικὴ ρυθμισίς καὶ διάλυσις ὀφισταμένων εἰσέτε ἀγροληφιδῶν καὶ ἐδαφονομικῶν βαρῶν, ἡ ἐξαγορὰ τῆς φιλῆς κυριότητος ὑπὸ ἐμφυτευτῶν ἐμφυτευτικῶν κτημάτων, ἡ ρυθμισίς ἢ ἡ κατάργησις ἰδιορρυθμῶν ἐμπραγμάτων σχέσεων καὶ ἡ λήψις μέτρων κατὰ τῆς κατατμήσεως καὶ πρὸς ἀνασυγκροτήσιν τῆς ὑπερμέτρως κατατετμημένης ἐγγείου ἰδιοκτησίας καὶ πρὸς δημιουργίαν συνθηκῶν ἐπωφελοῦς ἐκμεταλλεῶσεως τοῦ ἐδάφους.

Παρατηρήσεις. Αἱ πρῶται ὀκτὼ παράγραφοι τοῦ ἁρθρου 104, αἱ ὁποῖαι ἦσαν μεταβατικαὶ ἰσχύουσαι ἐπὶ μίαν τριετίαν ἀπὸ τῆς θέσεως ἐν ἰσχύϊ τοῦ Συντάγματος, διαγράφονται ὡς μὴ ἔχουσαι πλέον ἀντικείμενον, διατηρεῖται δὲ μόνον ἡ τελευταία παράγραφος τοῦ ἁρθρου, ἡ ὁποία δὲν εἶχε μεταβατικὸν χαρακτῆρα, συμπληρουμένη εἰς τὸ τέλος αὐτῆς.

Τὸ ἄρθρον 103 παραμένει ἀμετάβλητον

ΜΕΤΑΒΑΤΙΚΑΙ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Ἄρθρον 104

Ἐπιτρέπεται ἡ κατὰ παρέκκλισιν τοῦ ἄρθρου 17 τοῦ Συντάγματος νομοθετικὴ ρύθμισις καὶ διάλυσις ὑφισταμένων εἰσέτι ἀγροληφιῶν καὶ ἐδαφονομικῶν βαρῶν, ἡ ἐξαγορά τῆς φιλῆς κυριότητος ὑπὸ ἐμφυτευτῶν ἐμφυτευτικῶν κτημάτων, ἡ ρύθμισις ἢ ἡ κατάργησις ἰδιορρυθμῶν ἐμπραγμάτων σχέσεων καὶ ἡ λήψις μέτρων κατὰ τῆς κατατμήσεως καὶ πρὸς ἀνασυγκρότησιν τῆς ὑπερμέτρως κατατετμημένης ἐγγείου ἰδιοκτησίας καὶ πρὸς δημιουργίαν συνθηκῶν ἐπωφελοῦς ἐκμεταλλεύσεως τοῦ ἐδάφους.

Παρατηρήσεις. Αἱ πρῶται ὀκτὼ παράγραφοι τοῦ ἄρθρου 104, αἱ ὁποῖαι ἦσαν μεταβατικαὶ ἰσχύουσai ἐπὶ μίαν τριετίαν ἀπὸ τῆς θέσεως ἐν ἰσχύϊ τοῦ Συντάγματος, διαγράφονται ὥς μὴ ἔχουσαι πλέον ἀντικείμενον, διατηρεῖται δὲ μόνον ἡ τελευταία παράγραφος τοῦ ἄρθρου, ἡ ὁποία δὲν εἶχε μεταβατικὸν χαρακτῆρα, συμπληρουμένη εἰς τὸ τέλος αὐτῆς.

Τὸ ἄρθρον 105 παραμένει ἀμετάβλητον

* Ἄρθρον 105

Δὲν ἐπιτρέπεται ἡ μεταβολὴ τοῦ περιεχομένου ἢ τῶν ὅρων διαθήκης ἢ δωρεᾶς κατὰ τὰς ἐντὶ τοῦ δημοσίου ἢ κοινωφελοῦς σκοποῦ διατάξεις αὐτῆς.

Ἐξαιρετικῶς ἐπιτρέπεται διὰ νόμου ἡ διάθεσις τοῦ διατιθεμένου ἢ δωρουμένου πρὸς ἄλλον παρεμφερῆ σκοπὸν, ὅταν ἡ ἐξέλιξις τοῦ ὅρου τοῦ ἢ διαθέτου δὲν εὐνῶται, ἐξ οἰκονομικῶν λόγων, καὶ πραγματοποιηθῇ κατὰ τὸ μείζον μέρος τοῦ περιεχομένου αὐτῆς.

Παρατηρήσεις. Διὰ τῆς προτεινόμενης ἀναδιατάξεως τοῦ ἁρθρου τοῦ ἐπιδιώκεται νὰ προσεγγισθῇ μείζον ἐλαστικότητι εἰς τὴν διάθεσιν πρὸς διάφορον τοῦ ἀρχικοῦ σκοποῦ, ἀλλὰ πάντως συνιστῇ, τοῦ διατιθέμενου διὰ διαθήκης ἢ δωρεᾶς ἐντὶ τοῦ δημοσίου ἢ κοινωφελοῦς σκοποῦ. ἔχει, πράγματι, σημασίαν ἐν τῇ πράξει, ὅτι ἡ διατύπωσις τοῦ νῦν ἱσχύοντος ἁρθρου τοῦ τοῦ ἐπιτάγματος ἔχει κολλητικὴν ἀποτελεστικὴν πρόσκομμα διὰ τὴν ἐξ ἐξουσίας τοῦ κοινοβουλίου συνόδου χρησιμοποίησιν τῶν καταλειπόμενων ἢ ἀπορριπτῶν ἐντὶ τοῦ δημοσίου ἢ κοινωφελοῦς σκοποῦ, ὅσην αὐτὴ διὰ τῆς νέας διατυπώσεως παρέχεται μείζον εὐχέρεια εἰς τὴν πορευτικὴν ἐξουσίαν, τῆς ὁποίας ἄλλωστε ἡ ἐπέμβασις ἀποτελεῖ ἐγγύτην ὁδοῦ ἀναστάσεως.

ΓΕΝΙΚΑΙ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Τὰ ἄρθρα 107-114 παραμένουν ἀμετάβλητα

Ἄρθρον 106

Δέν ἐπιτρέπεται ἡ μεταβολή τοῦ περιεχομένου ἢ τῶν ὅρων διαθήκης ἢ δωρεᾶς κατά τάς ὑπέρ τοῦ δημοσίου ἢ κοινωφελοῦς σκοποῦ διατάξεις αὐτῆς.

Ἐξαιρετικῶς ἐπιτρέπεται διά νόμου ἡ διάθεσις τοῦ διατιθεμένου ἢ δωρουμένου πρός ἄλλον παρεμφερῆ σκοπόν, ὅταν ἡ θέλησις τοῦ δωρητοῦ ἢ διαθέτου δέν δύναται, ἐξ οἴουδῆποτε λόγου, νά πραγματοποιηθῇ κατά τό μείζον μέρος τοῦ περιεχομένου αὐτῆς.

Παρατηρήσεις. Διά τῆς προτεινομένης ἀναθεωρήσεως τοῦ ἁρθρου 106 ἐπιδιώκεται νά προσδοθῇ μείζων ἐλαστικότης εἰς τήν διάθεσιν πρός διάφορον τοῦ ἀρχικοῦ σκοπόν, ἀλλά πάντως συναφῇ, τοῦ διατεθέντος διά διαθήκης ἢ δωρηθέντος ὑπέρ τοῦ δημοσίου ἢ κοινωφελοῦς σκοποῦ. Ἐχει, πράγματι, διαπιστωθῇ ἐν τῇ πράξει ὅτι ἡ διατύπωσις τοῦ νῦν ἰσχύοντος ἁρθρου 106 τοῦ Συντάγματος ἔχει πολλάκις ἀποτελέσει πρόσκομμα διά τήν ἐπ' ὠφελεία τοῦ κοινωνικοῦ συνόλου χρησιμοποίησιν τῶν καταλιπομένων ἢ δωρουμένων ὑπέρ τοῦ Δημοσίου ἢ κοινωφελοῦς σκοποῦ, ἥδη δέ διά τῆς νέας διατυπώσεως παρέχεται μείζων εὐχέρεια εἰς τήν νομοθετικὴν ἐξουσίαν, τῆς ὁποίας ἄλλωστε ἡ ἐπέμβασις ἀποτελεῖ ἐγγύησιν ὀρθῆς διαθέσεως. —

Τὰ ἄρθρα 107-114 παραμένουν ἀμετάβλητα

Σ Χ Ε Δ Ι Ο Ν

ΑΝΑΘΕΩΡΗΣΕΩΣ ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

Άρθρον 3

Επεξηγηματικά παρατηρήσεις

Πολλοί είναι όσοι διακρίθωσαν ή αποκλήρωσαν τὰ προσόντα τοῦ

1.- Διὰ τὴν ἀρίθμωσιν τῶν ἄρθρων καὶ γενικῶς διὰ τὴν τάξιν τῆς ὅλης λαμβάνεται ὡς βάσις τὸ ἰσχύον Σύνταγμα.

Τὰ παρεμβαλλόμενα νέα ἄρθρα λαμβάνουν προσωρινούς ἀριθμούς.

2.- Διὰ τοῦ σχεδίου δὲν ἐπιδιώκεται ἡ νομοτεχνικὴ βελτίωσις τοῦ ὅλου κειμένου τοῦ Συντάγματος. Αἱ προτεινόμεναι τροποποιήσεις ἀναφέρονται ἀποκλειστικῶς εἰς τὰ κείμενα ὅπου ἐπέρχονται μεταβολαί εἰς τὴν οὐσίαν τῶν διατάξεων.

3.- Τὰ ἄρθρα, εἰς τὰ ὅποια οὐδεμία μεταβολὴ ἐπέρχεται, ἀπλῶς μνημονεύονται. Ἐκεῖνα, εἰς τὰ ὅποια ἐπέρχεται μεταβολὴ ἔστω καὶ μιᾶς λέξεως, παρατίθενται ὁλόκληρα.

4.- Δι' ἐρυθρᾶς μολυβδίδος ὑπογραμμίζονται αἱ ἐπερχόμεναι καὶ ἐπικρατεῖς τῆς ἀρχῆς τῆς ἰσότητος ὅσοι τῆς νομολογίας τῶν οὐσιαστικαὶ μεταβολαί εἰς ἕκαστον τῶν τροποποιουμένων ἄρθρων.

Ἡ ἀρχὴ αὕτη, ἐκ τῆς βούλει διαφόρων κριτηρίων, ἐθεωρήθη ἀπὸ τοῦ Ἀρείου Πάγου καὶ τοῦ Συμβουλίου τῆς Εὐκράτειας οὐχὶ ὡς κατασυντηρίασις ὑπόθεσις πρὸς τὸν νομοθέτην, ἀλλ' ὡς ἰσχύον κατὰ δικαίον, ὁ ὁποῖος, λόγῳ τῆς ἐξουσιότητος τοῦ, παρεῖχεν ἀπαρασκήτως εὐρὲα πλατύνει ἐφαρμογῆς. Μὲ τὴν σκέψιν ὅτι προσβάλλεται ἡ ἀρχὴ τῆς ἰσότητος ἐκρίθησαν πλεῖστοι διατάξεις νόμων ἢ διαταγμάτων ὡς ἀντισυνταγματικά.

Ἦδη, σαφῶς ὀρίζεται ὅτι μόνη ἡ νομοθετικὴ ἐξουσία εἶναι ἀρμοδίᾳ διὰ νὰ καθορίσῃ ποῖον εἶναι ἐκάστοτε τὸ περιεχόμενον τῆς ἀρχῆς τῆς ἰσότητος τοῦ ἄρθρου 3

{ Ἐὰν μὴ εὐνοήσῃται
μὲν ὁ ἀπορῶν
Κ. Τ.

Π Ε Ρ Ι Θ Ρ Η Σ Κ Ε Ι Α Σ

Τά άρθρα 1 καί 2, αναφερόμενα εις τήν επικρατοῦσαν θρησκείαν καί τήν ἐλευθερίαν τῆς θρησκευτικῆς συνειδήσεως, παραμένουν ἀμετάβλητα.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΔΗΜΟΣΙΟΥ ΔΙΚΑΙΟΥ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ἄρθρον 3

Πολῖται εἶναι ὅσοι ἀπέκτησαν ἢ ἀποκτήσωσι τά προσόντα τοῦ πολίτου κατὰ τοὺς νόμους τοῦ Κράτους.

Οἱ Ἕλληνες πολῖται εἶναι ὅσοι ἐνώπιον τοῦ νόμου. Εἰς τήν νομοθετικὴν ἐξουσίαν ἀνατίθεται ἡ ἐν τοῖς καθ' ἕκαστον ἐφαρμογῇ τῆς ἀρχῆς ταύτης.

Μόνον πολῖται Ἕλληνες εἶναι δεκτοί εἰς ὅλας τὰς δημοσίας λειτουργίας, πλην τῶν δι' εἰδικῶν νόμων εἰσαγομένων ἐξαιρέσεων.

Εἰς πολίτας Ἕλληνας τίτλοι εὐγενείας ἢ διακρίσεις οὔτε ἀπονέμονται οὔτε ἀναγνωρίζονται.

Οἱ Ἕλληνες πολῖται συνεισφέρουσιν ἀδιακρίτως εἰς τὰ δημόσια βάρη ἀναλόγως τῶν δυνάμεών των, ἐφ' ὅσον δέ δύνανται νά φέρουν ὅπλα ὑποχρεοῦνται νά συντελοῦν εἰς τήν ὑπέρ τῆς πατρίδος ἄμυναν κατὰ τοὺς ὁρισμούς τῶν νόμων.

Παρατηρήσεις. Εἰς τό ἄρθρον τοῦτο γίνεται λογικώτερα κατάταξις τῶν παραγράφων καί προστίθεται φράσις δι' ἧς ἀποτρέπεται ἡ καταχρηστική ἐπίκλησις τῆς ἀρχῆς τῆς ἰσότητος ὑπό τῆς νομολογίας τῶν δικαστηρίων.

Ἡ ἀρχή αὕτη, ἐπὶ τῇ βάσει διαφόρων κριτηρίων, ἐθεωρήθη ὑπό τοῦ Ἀρείου Πάγου καί τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας οὐχί ὡς κατευθυντήριος ὑπόδειξις πρὸς τόν νομοθέτην, ἀλλ' ὡς ἰσχύων κανὼν δικαίου, ὁ ὁποῖος, λόγῳ τῆς εὐρύτητός του, παρεῖχεν ἀπαραδέκτως εὐρέα πλαίσια ἐφαρμογῆς. Μὲ τήν σκέψιν ὅτι προσβάλλεται ἡ ἀρχή τῆς ἰσότητος ἐκρίθησαν πλεῖστοι διατάξεις νόμων ἢ διαταγμάτων ὡς ἀντισυνταγματικά.

Ἦδη, σαφῶς ὀρίζεται ὅτι μόνη ἡ νομοθετικὴ ἐξουσία εἶναι ἀρμοδία διὰ νά καθορίσῃ ποῖον εἶναι ἐκάστοτε τό περιεχόμενον τῆς ἀρχῆς τῆς ἰσότητος τοῦ ἁρθρου 3

Αρθρον II

Οι Έλληνες Έχουσι τὸ δικαίωμα τοῦ συνεταιρίζεσθαι, τηροῦν-
τες τοὺς νόμους τοῦ Κράτους, οἵτινες ὅμως οὐδέποτε δύνανται νὰ
ὕψωσιν τὸ δικαίωμα τοῦ συνεταιρίζεσθαι ἐν ἑξέσει ἀντιθέτως πρὸς τὴν
τὰ ἄρθρα 4,5,6,7,8,9 καὶ 10 παραμένουσιν ἀμετάβλητα ἐν ἑξέσει.
Συνεταιρισμός δὲν δύναται νὰ διαλυθῇ ἐνεκα παραβάσεως τῶν νόμων,
εἰμὴ διὰ δικαστικῆς ἀποφάσεως.

Τὸ δικαίωμα τοῦ συνεταιρίζεσθαι τῶν ὀργάνων τῶν κρατικῶν ὀμη-
ρειῶν καὶ τῶν ὀμηρειῶν τῶν νομικῶν προσώπων καὶ ὀργανισμῶν ὀμη-
μοσίου δικαίου ὡς καὶ τῶν ὀμησίων ἐπιχειρήσεων, δύναται διὰ νόμου
νὰ ὀποβληθῇ εἰς περιορισμούς.

Ἡ ἀπεργία εἰς τὰ ὄργανα τῶν κρατικῶν ὀμηρειῶν καὶ τῶν ὀμη-
ρειῶν τῶν νομικῶν προσώπων καὶ ὀργανισμῶν ὀμημοσίου δικαίου, ὡς
καὶ τῶν ὀμησίων ἐπιχειρήσεων ἀπαγορεύεται.

Παρατηρήσεις: Ἡ ἀναθεώρησις τοῦ ἁρθρου II ἀποβλέπει εἰς τὴν
τροποποίησιν ἰδίως μὲν τῆς παρ. 3 ἀλλὰ καὶ τῆς παρ. 4 αὐτοῦ.
Καὶ ἡ μὲν παρ. 3 τοῦ νέου κειμένου, ἀνάγουσα εἰς συνταγματικὴν
διάταξιν τὸ κύριον περιεχόμενον τοῦ ἁρθρου 48 τοῦ ἑλληνικοῦ
κώδικος, ἀποβλέπει εἰς τὴν κατοχύρωσιν τοῦ πολιτικῆς ἀχρηματί-
στου τῆς ὀμησίας διοικήσεως, ἀπαιτήτου διὰ τὴν κατὰ τὰς ἀντι-
λήψεις περὶ κράτους δικαίου ἀσκήσιν αὐτῆς. Ἐπειδὴ δὲ, κατὰ τὰ τε-
λευταία ἰδίως ἔτη, ἡ ὀμησία διοίκησις ἀσκήσεται καὶ ὑπὸ τὴν μορφήν
ὀμησίων ἐπιχειρήσεων, ἐκρίθη οὐκ ὀλίγον ὅπως καὶ τὰ ὄργανα αὐτῶν
ὀποβληθῶν εἰς ὁμοίους πρὸς τὰ ὄργανα τῶν κρατικῶν ὀμηρειῶν πε-
ριορισμούς. Ἐξ ἄλλου, διὰ τῆς παρ. 4, κατὰ λογικὴν συνέπειαν πρὸς
τὰ ἐν παρ. 3 ὀριζόμενα, ἐπεκτείνεται ἡ ἀπαγόρευσις τῆς προσφυγῆς
εἰς ἀπεργίαν καὶ εἰς τὰ ὄργανα τῶν ὀμησίων ἐπιχειρήσεων. Τέλος,
εἰς ἀμφοτέρας τὰς παραγράφους γίνεται χρῆσις τοῦ ὅρου "ὄργα-
να ὀμηρειῶν", ἀντὶ τοῦ μέχρι τοῦδε χρησιμοποιοιμένου "ὀπάλληλοι",
ὥστε νὰ μὴ γεννᾶται ἀμφισβήτησις τις περὶ τοῦ ἐφαρμοστέου τῶν
διατάξεων καὶ ἐπὶ τῶν μὴ ὀπαγομένων εἰς τὸν ἑλληνικὸν κώδικα.

1^ο + 2^ο τῶν ἐπιχειρήσεων καὶ τῶν
ὀμησίων

Ἄ ρ θ ρ ο ν ΙΙ

Οἱ Ἕλληνες ἔχουσι τὸ δικαίωμα τοῦ συνεταιρίζεσθαι, τηροῦν-
τες τοὺς νόμους τοῦ Κράτους, οἵτινες ὅμως οὐδέποτε δύνανται νά
ὑπαγάγωσι τὸ δικαίωμα τοῦτο εἰς προηγουμένην τῆς Κυβερνήσεως ἄδειαν.

Συνεταιρισμός δέν δύναται νά διαλυθῇ ἕνεκα παραβάσεως τῶν νόμων,
εἰμή διὰ δικαστικῆς ἀποφάσεως.

Τὸ δικαίωμα τοῦ συνεταιρίζεσθαι τῶν ὀργάνων τῶν κρατικῶν ὑπη-
ρεσιῶν καί τῶν ὑπηρεσιῶν τῶν νομικῶν προσώπων καί ὀργανισμῶν δη-
μοσίου δικαίου ὡς καί τῶν δημοσίων ἐπιχειρήσεων, [†] δύναται διὰ νόμου
νά ὑποβληθῇ εἰς περιορισμούς.

Ἡ ἀπεργία εἰς τὰ ὄργανα τῶν κρατικῶν ὑπηρεσιῶν καί τῶν ὑπη-
ρεσιῶν τῶν νομικῶν προσώπων καί ὀργανισμῶν δημοσίου δικαίου, ὡς
καί τῶν δημοσίων ἐπιχειρήσεων [†] ἀπαγορεύεται.

Παρατηρήσεις. Ἡ ἀναθεώρησις τοῦ ἄρθρου ΙΙ ἀποβλέπει εἰς τὴν
τροποποίησιν ἰδίως μὲν τῆς παρ. 3 ἀλλὰ καί τῆς παρ. 4 αὐτοῦ.
Καί ἡ μὲν παρ. 3 τοῦ νέου κειμένου, ἀνάγουσα εἰς συνταγματικὴν
διάταξιν τὸ κύριον περιεχόμενον τοῦ ἄρθρου 48 τοῦ Ὑπαλληλικοῦ
Κώδικος, ἀποβλέπει εἰς τὴν κατοχύρωσιν τοῦ πολιτικῶς ἀχρωματί-
στου τῆς δημοσίας διοικήσεως, ἀπαραιτήτου διὰ τὴν κατὰ τὰς ἀντι-
λήψεις περὶ κράτους δικαίου ἀσκήσιν αὐτῆς. Ἐπειδὴ δέ, κατὰ τὰ τε-
λευταῖα ἰδίως ἔτη, ἡ δημοσία διοίκησις ἀσκεῖται καί ὑπὸ τὴν μορφήν
δημοσίων ἐπιχειρήσεων, ἐκρίθη σκόπιμον ὅπως καί τὰ ὄργανα αὐτῶν
ὑποβληθοῦν εἰς ὁμοίους πρὸς τὰ ὄργανα τῶν κρατικῶν ὑπηρεσιῶν πε-
ριορισμούς. Ἐξ ἄλλου, διὰ τῆς παρ. 4, κατὰ λογικὴν συνέπειαν πρὸς
τὰ ἐν παρ. 3 ὀριζόμενα, ἐπεκτείνεται ἡ ἀπαγόρευσις τῆς προσφυγῆς
εἰς ἀπεργίαν καί εἰς τὰ ὄργανα τῶν δημοσίων ἐπιχειρήσεων. Τέλος,
εἰς ἀμφοτέρας τὰς παραγράφους γίνεται χρῆσις τοῦ ὅρου "ὄργα-
να ὑπηρεσιῶν", ἀντὶ τοῦ μέχρι τοῦδε χρησιμοποιουμένου "ὑπάλληλοι",
ὥστε νά μή γεννᾶται ἀμφισβήτησις τις περὶ τοῦ ἐφαρμοστέου τῶν
διατάξεων καί ἐπὶ τῶν μὴ ὑπαγομένων εἰς τὸν Ὑπαλληλικὸν Κώδικα.

*† τῶν δημοσίων ἐπιχειρήσεων καὶ κοινῆς
ὡφελείας*

Δημοσίευση
Δημοσίευση

*Α ρ θ ρ ο ν 14

«Κάθετος δύναται νά δημοσιεύσῃ προφορικῶς, ἐγγράφως καί διὰ τοῦ τύπου τοὺς στοχασμοὺς του, τηρῶν τοὺς νόμους τοῦ Κράτους. Ὁ τύπος εἶναι τὰ ἄρθρα 12 καί 13 παραμένουν ἀμετάβλητα ο προληπτικὸν μέτρον (πέραν τῶν διὰ τοῦ κοινῆς προβλεπομένων) ἀπαγορεύεται. ἀπαγορεύεται ἐπίσης ἡ κατάσχεσις (νόμιμας ἐκδόσεως) ἐφημερίδων καί ἄλλων ἐντύπων διακριθῶν εἴτε ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως, εἴτε μετ' αὐτήν.

«Ἐπιτρέπεται κατ'ἐξαίρεσιν ἡ κατάσχεσις μετὰ τὴν δημοσίευσιν α) ἕνεκα προσβολῆς κατὰ τῆς Χριστιανικῆς θρησκείας, β) ἕνεκα προσβολῆς τοῦ προσώπου τοῦ βασιλέως, τοῦ διαδόχου, τῶν συζύγων καί τῶν τέκνων αὐτῶν, γ) ὅν τὸ περιεχόμενον τοῦ δημοσιεύματος, κατὰ τὸ εἰδικότερον διὰ νόμου καθορισθησόμενα, ἀποβλέπει εἰς τὴν προσβολὴν καί διύδοσιν τῶν ἀπόψεων τῶν κομμάτων, τεθέντων, κατὰ τὸ ἄρθρον 20α, ἐκτὸς νόμου καί διαλυθέντων, ἢ εἰναι ἀσφαλῆς στασιαστικὴν ἢ στρέφεται κατὰ τῆς ἐθνικῆς ἀκεραιότητος ἢ ἀποτελεῖ κινδύνον εἰς τὴν εὐκταρίαν ἐγκλήματος ἐσχότης προσώπων, δ) ὅν τὸ περιεχόμενον τοῦ δημοσιεύματος, κατὰ τοὺς ὅρους τοῦ νόμου, εἶναι οὕτως τοιαύτης ὥστε ν'ἀποκαλύπτῃ κινήσας τὴν ἐνδόκων ἀνιδμενὴν στρατηγικῆς σημασίας ἢ ὀχυρώσεως τῆς χώρας, ε) ὅν τὸ ἀποσίμα εἶναι ὁρμητικὸν καί προσβάλλει καταφανῶς τὴν δημοσίαν εἰρήνην κατὰ τὰς ἀπὸ τοῦ νόμου ὁριζομένης περιπτώσεις.

«Εἰς πᾶσαν περίπτωσιν καθ'ἣν ἐπιτρέπεται κατάσχεσις ὁ ἀπογγελεύς ὀφείλει, ἐντὸς εἴκοσι τεσσάρων ἡρῶν ἀπὸ τοῦτος, νά ἀποβλέπῃ τὴν ἀπόθεσιν εἰς τὸ δικαστικὸν συμβούλιον, τοῦτο δὲ ἐντὸς ἐπὶ τῶν εἴκοσι τεσσάρων ἡρῶν ν'ἀποφανθῇ περὶ διατηρήσεως ἢ ὁρμῆς τῆς κατάσχεσεως, ἄλλως αὕτη αἰρεται αὐτοδικῶς. «Κατὰ μέγα κατὰ τοῦ βουλευματος ἐπιτρέπονται εἰς τε τὸν ἀπογγελεύαν καί τὸν δημοσιεύσαντα τὸ κατασχεθέν.

«Τὸ δικαστήριον, μετὰ ὅσο τοῦλάχιστον καταδικᾷς ἐπὶ οὐδὲν ποτὶς διὰ τοῦ τύπου διαπραχθέντι ὀδύνησιν οἱ ὅτι ἐπιτρέπεται κατάσχεσις, διατάσσει τὴν προσωρινὴν ἢ ὀριστικὴν παύσιν τῆς ἐκδόσεως τοῦ ἐντύπου καί τὴν ἐπὶ ἀντίστοιχον χρόνον ἀπαγορεύσιν τῆς χρήσεως παρ' οὐδὲν ποτὶς τοῦ τίτλου αὐτοῦ, εἰς ἡμέρας δὲ περιπτώσεις καί τὴν προσωρινὴν ἢ ὀριστικὴν ἀπαγορεύσιν τῆς ἀσκήσεως τοῦ δημοσιογραφικοῦ ἐπαγγέλματος ἀπὸ τοῦ καταδικασθέντος ἐκδότου ἢ συντάκτου. Ἡ παύσις ἢ ἡ ἀπαγορεύσις ὀρχεται ὅσ' ἢς ἡ καταδικαστικὴ ἀπόφασις καταστή τελεσίδικος.

*Αποφασισμός
Διαδικασία*

Άρθρον 14

Ἐκαστος δύναται νά δημοσιεύσῃ προφορικῶς, ἐγγράφως καί διὰ τοῦ τύπου τοὺς στοχασμοὺς του, τηρῶν τοὺς νόμους τοῦ Κράτους. Ὁ τύπος εἶναι ἐλεύθερος. Ἡ λογοκρισία, ὡς καί πᾶν ἄλλο προληπτικόν μέτρον (πέραν τῶν διὰ τοῦ παρόντος προβλεπομένων), ἀπαγορεύεται. Ἀπαγορεύεται ἐπίσης ἡ κατάσχες (νόμιμος ἐκδιδόμενων) ἐφημερίδων καί ἄλλων ἐντύπων διατριβῶν εἴτε πρό τῆς δημοσιεύσεως, εἴτε μετ' αὐτήν.

διαφορετική

Ἐπιτρέπεται κατ'ἐξαίρεσιν ἡ κατάσχες μετὰ τὴν δημοσίευσιν α) ἔνεκα προσβολῆς κατὰ τῆς Χριστιανικῆς θρησκείας, β) ἔνεκα προσβολῆς τοῦ προσώπου τοῦ Βασιλέως, τοῦ Διαδόχου, τῶν συζύγων καί τῶν τέκνων αὐτῶν, γ) ἂν τὸ περιεχόμενον τοῦ δημοσιεύματος, κατὰ τὰ εἰδικώτερον διὰ νόμου καθορισθησόμενα, ἀποβλέπει εἰς τὴν προβολὴν καί διάδοσιν τῶν ἀπόψεων ~~τῶν~~ κομμάτων, τεθέντων, κατὰ τὸ ἄρθρον 20α, ἐκτός νόμου καί διαλυθέντων, ἢ εἶναι προφανῶς στασιαστικόν ἢ στρέφεται κατὰ τῆς ἐθνικῆς ἀκεραιότητος ἢ ἀποτελεῖ πρόκλησιν εἰς τὴν διάπραξιν ἐγκλήματος ἐσχάτης προδοσίας, δ) ἂν τὸ περιεχόμενον τοῦ δημοσιεύματος, κατὰ τοὺς θροὺς τοῦ νόμου, εἶναι φύσεως τοιαύτης ὥστε ν'ἀποκαλύπτῃ κινήσεις τῶν ἐνόπλων δυνάμεων στρατιωτικῆς σημασίας ἢ ὀχυρώσεις τῆς χώρας, ε) ἂν τὸ δημοσίευμα εἶναι ἄσοεμνον καί προσβάλλει καταφανῶς τὴν δημοσίαν αἰδῶ κατὰ τὰς ὑπὸ τοῦ νόμου ὀριζόμενας περιπτώσεις.

Εἰς πᾶσαν περίπτωσιν καθ'ἣν ἐπιτρέπεται κατάσχες ὁ Εἰσαγγελεὺς ὀφείλει, ἐντός εἴκοσι τεσσάρων ὥρῶν ἀπὸ ταύτης, νά υποβάλλῃ τὴν ὑπόθεσιν εἰς τὸ δικαστικόν συμβούλιον, τοῦτο δέ ἐντός ἐτέρων εἴκοσι τεσσάρων ὥρῶν ν'ἀποφανθῇ περὶ διατηρήσεως ἢ ἄρσεως τῆς κατασχέσεως, ἄλλως αὕτη αἴρεται αὐτοδικαίως. Ἐνδίκᾳ μέσα κατὰ τοῦ βουλευματος ἐπιτρέπονται εἰς τε τὸν Εἰσαγγελέα καί τὸν δημοσιεύσαντα τὸ κατασχεθέν.

Τὸ δικαστήριον, μετὰ δύο τοῦλάχιστον καταδίκας ἐπὶ οἴκῳ ὁποῦτε διὰ τοῦ τύπου διαπραχθέντι ἀδικήματι δι'ὃ ἐπιτρέπεται κατάσχες, διατάσσει τὴν προσωρινὴν ἢ ὀριστικὴν παῦσιν τῆς ἐκδόσεως τοῦ ἐντύπου καί τὴν ἐπὶ ἀντίστοιχον χρόνον ἀπαγόρευσιν τῆς χρήσεως παρ' οἴκῳ ὁποῦτε τοῦ τίτλου αὐτοῦ, εἰς βαρείας δέ περιπτώσεις καί τὴν προσωρινὴν ἢ ισόβιον ἀπαγόρευσιν τῆς δοκίσεως τοῦ δημοσιογραφικοῦ ἐπαγγέλματος ὑπὸ τοῦ καταδικασθέντος ἐκδότου ἢ συντάκτου. Ἡ παῦσις ἢ ἡ ἀπαγόρευσις ἄρχεται ἀφ'ἧς ἡ καταδικαστικὴ ἀπόφασις καταστῇ τελεσίδικος.

[4.7]
+ εισαγωγή δε προς εκδίκαση
καὶ ἀποδοὺν ἀπολύμενων ἰσὺ νόμου δὲ
ἐξισοῦ.

Τὰ ἀδικήματα τοῦ τύπου εἶναι πάντοτε αὐτόφωρα. +

Ἡ ιδιοκτησία ἐφημερίδων ἢ ἄλλων πολιτικοῦ χαρακτῆρος ἐντύπων
δέον νά ἀνήκη μόνον εἰς φυσικά ἢ νομικά πρόσωπα Ἑλληνικῆς ἰθα-
γενείας, ἐκδίδεται δέ αὐτῶν δύνανται νά εἶναι μόνον Ἕλληνες πολῖται
μὴ ἐστερημένοι τῶν πολιτικῶν αὐτῶν δικαιωμάτων. Τά κατὰ παράβασιν
τῶν διατάξεων τούτων ἐκδιδόμενα ἔντυπα κατὰσχονται καὶ παύονται
ἀμέσως, ἀπαγγελλομένης ὑποχρεωτικῶς κατὰ τῶν ἐκδοτῶν αὐτῶν, πέραν
πάσης ἄλλης διὰ νόμου καθορισθεομένης ποινῆς, καὶ τῆς ποινῆς
τῆς προσκαίρου ἢ ἰσοβίου ἀπαγορεύσεως τῆς ἀσκήσεως τοῦ δημοσιογρα-
φικοῦ ἐπαγγέλματος.

Νόμος θέλει ὀρίσει τὸν τρόπον τῆς διὰ τοῦ τύπου ἐπανορθώσεως
τῶν ἀνακριβῶν δημοσιευμάτων, ὡς ἐπίσης τὰς προϋποθέσεις καὶ τὰ
προσόντα διὰ τὴν ἀσκήσιν τοῦ δημοσιογραφικοῦ ἐπαγγέλματος.

Ὁ τε ἐκδότης ἐφημερίδος ἢ ἄλλου πολιτικοῦ χαρακτῆρος ἐντύπου
καὶ ὁ συγγραφεὺς ἐπιληψίμου δημοσιεύματος, ἀναφερομένου εἰς τὸν
ιδιωτικὸν βίον, πλὴν τῆς κατὰ τοὺς ὅρους τῶν ποινικῶν νόμων ἐπιβαλλομέ-
νης ποινῆς, εἶναι ἀστικῶς καὶ ἀλληλεγγύως ὑπεύθυνοι εἰς πλήρη ἀνόρ-
θωσιν πάσης προσηγομένης ζημίας καὶ εἰς ἱκανοποίησιν τοῦ παθόντος
διὰ χρηματικοῦ ποσοῦ, ὡς ὁ νόμος ὀρίζει.

Ἐπιτρέπεται διὰ νόμου νά ληφθῶσιν ἰδιαίτερα κατασταλτικὰ
μέτρα πρὸς καταπολέμησιν τῆς ἐπικινδύνου εἰς τὸ ἥθος τῆς νεότητος
φιλολογίας.

Αἱ προστατευτικαὶ τοῦ τύπου διατάξεις τοῦ παρόντος δέν ἐφαρ-
μόζονται ἐπὶ τῶν κινηματογράφων, δημοσίων θεαμάτων, φωνογραφίας,
ραδιοφωνίας, τηλεψίας καὶ ἄλλων παρεμφερῶν μέσων μεταδόσεων λό-
γου ἢ παραστάσεως.

Παρατηρήσεις: Διὰ τῆς ἀναθεωρήσεως τοῦ 1946-1952 προσετέθησαν εἰς
τὸ ἄρθρον 14 τοῦ παλαιοῦ Συντάγματος τοῦ 1864/1911 πολλάί νέαι
διατάξεις, μάλιστα δέ διατάξεις διεπόμεναι ἀπὸ πνεῦμα δυσπιστίας
πρὸς τὸν τύπον λόγῳ τῶν κατὰχρήσεων ἐν τῇ ἀσκήσει τῆς ἐλευθερο-
τυπίας. Συγχρόνως ὅμως διετηρήθησαν καὶ παλαιαὶ διατάξεις, διεπό-
μεναι ἀπὸ τὸ φιλελεύθερον πνεῦμα τοῦ 19ου αἰῶνος, οὕτω δέ τὸ
ἄρθρον 14 τοῦ Συντάγματος τοῦ 1952 κατέληξε νά παρουσιάζεται ὡς
περίεργον συνονθύλευμα διατάξεων ἐννοιολογικῶς συγκρουομένων
πρὸς ἀλλήλας, μέ ἀποτέλεσμα νά δυσχεραίνεται τὸ ἔργον τοῦ ἐρμη-
νευτοῦ. Τὸ προτεινόμενον νέον κείμενον ἀποβλέπει ἀφ' ἐνός μὲν
εἰς τὴν συναρμολόγησιν τῶν παλαιῶν πρὸς τὰς νέας διατάξεις, ἀφ'
ἐτέρου δέ καὶ εἰς τὴν προσθήκην ὁρισμένων νέων, τὰς ὁποίας κα-
τέστησεν ἀναγκαῖον νά θεομοθετηθοῦν ἢ ἐκ τοῦ παρελθόντος πεῖρα.

οις αυτή δεν εκτείνεται και εις τα ρητώς υπό του Συντάγματος προβλεπόμενα, οια είναι ή παῦσις του έντύπου, ή απαγόρευσις άσκήσεως του επαγγέλματος του εκδότου και ή ύπαρξις άρισμένων προσόντων παρά τῷ εκδότῃ. Έξ άλλου, πρὸς ἄρσιν πάσης άμφιβολίας, υπογραμμίζεται ότι ή γενική απαγόρευσις τῆς κατασχέσεως ισχύει διά τὰ νομίμως εκδιδόμενα έντυπα, όχι δέ και δι' εκείνα άτινα εκδίδονται κατά παράβασιν ρητῶν διατάξεων του Συντάγματος (λ.χ. εκδοσις έφημερίδος υπό μή "Ελληνος πολίτου).

2) 'Η παρ. 2 του άρθρου 14 του ισχύοντος Συντάγματος διηρέθη εις τρεῖς παραγράφους. 'Η πρώτη έξ αὐτῶν-ή υπ' άριθ. 2 του νέου κειμένου-άναφέρεται αποκλειστικῶς εις τὰς περιπτώσεις καθ'άς επιτρέπεται κατάσχσεις, προστιθεμένης εις αὐτάς και τῆς περιπτώσεως καθ'ήν τό περιεχόμενον του δημοσιεύματος άποβλέπει εις τήν προβολήν και διάδοσιν τῶν απόψεων κομμάτων τεθέντων έκτός νόμου.

Έξ άλλου, ή έν τῇ παραγράφῳ αὐτῇ κατάταξις τῶν περιπτώσεων καθ'άς χωρεῖ κατάσχσεις πραγματοποιεῖται κατά τρόπον πλέον συστηματικόν.

3) 'Η παρ. 3 του νέου κειμένου άναφέρεται εις τήν διαδικασία τῆς κατασχέσεως και τῆς επικυρώσεως ή άρσεως αὐτῆς, άποτελεῖ δέ επανάληψιν τῶν παλαιῶν διατάξεων μέ άρισμένας, νομοτεχνικὰς ιδίᾳ μεταβολάς.

4) 'Η παρ. 4 του νέου κειμένου καθιστᾷ σαφέστερον τό περιεχόμενον τῶν δύο τελευταίων έδαφίων τῆς παλαιᾶς παρ. 2, συγχρόνως δέ παρέχει τήν εὐχέρειαν άπαγγελίας τῆς παύσεως μετά δύο καταδικᾶς επί άδικήματι δι' ὅ χωρεῖ κατάσχσεις, αντί τῶν τριῶν καταδικῶν, τὰς όποίας προέβλεπε τό παλαιόν κείμενον. Εἰς αὐτήν έχει επίσης ένταχθῇ και ή διάταξις τῆς παλαιᾶς παρ. 3, διά τῆς όποίας άπηγορεύετο ή χρῆσις του τίτλου παυθείσης έφημερίδος, προσλαμβάνουσα άρτιωτέραν διατύπωσιν, ένῳ συγχρόνως προβλέπεται ότι ή απαγόρευσις τῆς άσκήσεως του δημοσιογραφικοῦ επαγγέλματος-νοουμένου ὡς τοιούτου κατά ρητήν μνείαν, και του εκδότου- υπό του καταδικασθέντος δύναται νά άπαγγελθῇ εἴτε ὡς προσωρινή εἴτε ὡς ισόβιος.

5) 'Η παρ. 5 άποτελεῖ επανάληψιν τῆς παλαιᾶς παρ. 4 μέ τήν προσθήκην τῆς λέξεως "πάντοτε", ὥστε νά μή γεννᾶται ή παραμικρά άμφιβολία διά τόν αὐτόφωρον χαρακτήρα πάντων τῶν άδικημάτων του τύπου, ὡς άλλωστε προβλέπει και τό άρθρον 242 παρ. 3 του Κώδικος Ποινικῆς Δικονομίας.

6) 'Η παρ. 6 εἶναι πολύ εκτενεστέρα τῆς αντίστοιχου παρ. 5 του άρθρου 14 του Συντάγματος του 1952 τῆς άναφερομένης εις τήν 'Ελληνικήν Ιθαγένειαν τῶν εκδοτῶν έφημερίδων. Έφεξῆς προβλέπεται ότι ή ιδιοκτησία τόσον τῶν έφημερίδων ὥσον και τῶν άλλων πολιτικοῦ χαρακτήρος έντύπων δέον νά άνήκη εις πρόσωπα, φυσικά ή νομικά, έχοντα τήν ελληνικήν Ιθαγένειαν, ὡς και ότι τήν ιδιότητα του εκδότου δύναντα νά έχουν μόνον φυσικά πρόσωπα ελληνικῆς Ιθαγενείας και μή έστερημένα τῶν πολιτικῶν αὐτῶν δικαιωμάτων. Έξ άλλου, λαμβάνεται πρόνοια και διά κυρώσεις κατά τῶν παραβατῶν τῆς τοιαύτης επιταγῆς, όριζομένου ότι τά υπό μή έχόντων τό κατά τό Σύνταγμα δικαίωμα εκδιδόμενα τοιαῦτα έντυπα κατάσχονται και παύονται άμέσως και ότι οἱ εκδοτα των-πέραν οἱασδήποτε άλλης προβλεπτέας κατ' αὐτῶν ποινῆς-καταδικάζονται και εις πρόσκαιρον ή ισόβιον απαγόρευσιν τῆς άσκήσεως του δημοσιογραφικοῦ επαγγέλματος.

7) 'Η παρ. 10 άποτελεῖ επανάληψιν του πρώτου έδαφίου τῆς παρ. 8 του άρθρου 14 του ισχύοντος Συντάγματος, μέ μόνην τήν διαφοράν ότι περιλαμβάνεται ρητῶς και ή τηλοψία μεταξύ τῶν μέσων διαδόσεως λόγου ή παραστάσεως, διά τὰ όποια δεν ισχύουν αἱ προστατευτικά διά τόν τύπον διατάξεις του Συντάγματος.

ΕΙΣΗΓΗΜΕΝΟΝ
 * Α Ρ Θ Ρ Ο Ν 16

Ἡ παιδεία τελεῖ ὑπὸ τὴν ἀναγέτην ἐποπτείαν τοῦ Κράτους, τὸ ὅποτον ἐκθερρύνει τὴν προαγωγὴν αὐτῆς, παρέχεται δὲ δαπάνη τοῦ Κράτους ἢ ὁποῦν αὐτῶν ὡς ἀπὸ τοῦ Κράτους ὁρίζοντο.

Τὸ ἄρθρον 15 παραμένει ἀμετάβλητον

Ἡ τέχνη καὶ ἡ ἐπιστήμη καὶ ἡ διδασκαλία αὐτῶν εἶναι ἐλευθεραὶ. Τὸ Κράτος μετέχει εἰς τὴν ἀναγέτην καὶ προαγωγὴν αὐτῶν καὶ ἐκθερρύνει τὴν ἐπιστημονικὴν καὶ τεχνικὴν ἐρευναν.

Οἱ ἱστορικοὶ καὶ καλλιτεχνικοὶ θησαυροὶ τῆς χώρας καὶ τὸ τοπίον τίθενται ὑπὸ τὴν προστασίαν τοῦ Κράτους.

Εἰς πάντα τὰ σχολεῖα μέσης καὶ στοιχειώδους ἡ ἀκαδημαϊκῆς ἢ διδασκαλίας ἀποσκοπεῖ τὴν ἠθικὴν καὶ πνευματικὴν ἀγωγὴν καὶ τὴν ἀναγέτην τῆς ἐθνικῆς συνειδήσεως τῶν νέων ἐπὶ τῇ βίσει τῶν ἰδεολογικῶν κατευθύνσεων τοῦ ἑλληνοχριστιανικοῦ πολιτισμοῦ.

Ἡ στοιχειώδης ἐκπαίδευσις εἶναι δι' ὅλους ὑποχρεωτικὴ, παρέχεται δὲ δωρεὰν ὑπὸ τοῦ Κράτους. Ὁ νόμος ὁρίζει τὰ ἔτη τῆς υποχρεωτικῆς φοιτήσεως, τὰ ὅποια δὲν ὀφείλουσι νὰ εἶναι ὀλιγώτερα τῶν ἑξ.

Τὸ Κράτος ἀποδοθεὶς τὴν μέσων καὶ τὴν ἀναγέτην ἐκπαίδευσιν τῶν διακρινομένων καὶ ἀξίων τῆς προστασίας αὐτοῦ (σπουδαστῶν, ἐπιστημονικῶν, ἀποδοκίμων, ὡς νόμος θέλει ὁρίζει).

Τὰ ἀνάτατα ἐκπαιδευτικὰ ἱδρύματα αὐτοδιοικουμένη ὑπὸ τὴν ἐποπτεῖαν τοῦ Κράτους, οἱ δὲ καθηγηταὶ τούτων εἶναι δημόσιοι ὑπάλληλοι.

Ἐπιτρέπεται, κατ'ὸκιν ὁρέας τῆς ἀρχῆς, εἰς ἰδιώτας μὴ ἐσπερημένους τῶν πολιτικῶν δικαιωμάτων καὶ εἰς νομικὰ πρόσωπα ἢ ἱδρύσεις ἐκπαιδευτηρίων λειτουργούντων κατὰ τὸ Σύνταγμα καὶ τοὺς νόμους τοῦ Κράτους.

Παρατηρήσεις: Εἰς τὸ ἄρθρον τοῦτο προσετέθησαν τρεῖς νέαὶ παράγραφοι, αἱ ἀπ' ἀριθ. 2, 3 καὶ 6, ἐξ ἧν ἡ μὲν 2 εἶναι ἐμπνευσμένη ἀπὸ τὸ Σύνταγμα τοῦ 1927 (ἄρθρ 20), ἡ 3 εἶναι νέα καὶ ἡ 6 εἶναι ἐμπνευσμένη ἀπὸ τὸ ἄρθρον 21 τοῦ Συντάγματος τοῦ 1927. Ἐκ παραλλήλου, ἐβεβλήθη ἡ διατύπωσις τῆς παρ. 1 ἐπὶ τῇ τέλει νὰ προβλεφῇ ὅτι τὴν δαπάνην τῆς παιδείας φέρουν τὸ Κράτος ἢ ὁργανισμοί, ὅχι δὲ περιορισμένως τὸ Κράτος ἢ ὁργανισμοί τῆς τοπικῆς μόνον αὐτοδιοικήσεως ὡς προβλέπει τὸ ἄρθρον 21 παρ. 1 τοῦ ἰσχύοντος Συντάγματος.

Εκπαίδευση
 "Α ρ θ ρ ο ν 16

Ἡ Παιδεία τελεῖ ὑπὸ τὴν ἀνωτάτην ἐποπτείαν τοῦ Κράτους, τὸ ὅποτον ἐνθαρρύνει τὴν προαγωγὴν αὐτῆς, παρέχεται δὲ δαπάνη τοῦ Κράτους ἢ Ὁργανισμῶν, κατὰ τὰ δι' εἰδικῶν νόμων ὁριζόμενα.

Ἡ Τέχνη καὶ ἡ Ἐπιστήμη καὶ ἡ διδασκαλία αὐτῶν εἶναι ἐλεύθεραι. Τὸ Κράτος μετέχει εἰς τὴν ἀνάπτυξιν καὶ προαγωγὴν αὐτῶν καὶ ἐνθαρρύνει τὴν ἐπιστημονικὴν καὶ τεχνικὴν ἔρευναν.

Οἱ ἱστορικοὶ καὶ καλλιτεχνικοὶ θησαυροὶ τῆς χώρας καὶ τὸ τοπίον τίθενται ὑπὸ τὴν προστασίαν τοῦ Κράτους.

Εἰς πάντα τὰ σχολεῖα Μέσης καὶ Στοιχειώδους Ἐκπαίδευσως ἡ διδασκαλία ἀποσκοπεῖ τὴν ἠθικὴν καὶ πνευματικὴν ἀγωγὴν καὶ τὴν ἀνάπτυξιν τῆς ἐθνικῆς συνειδήσεως τῶν νέων ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ἰδεολογικῶν κατευθύνσεων τοῦ ἑλληνοχριστιανικοῦ πολιτισμοῦ.

Ἡ στοιχειώδης ἐκπαίδευσις εἶναι δι' ὅλους ὑποχρεωτικὴ, παρέχεται δὲ δωρεάν ὑπὸ τοῦ Κράτους. Ὁ νόμος ὁρίζει τὰ ἔτη τῆς υποχρεωτικῆς φοιτήσεως, τὰ ὅποια δὲν δύνανται νὰ εἶναι ὀλιγώτερα τῶν ἑξ.

Τὸ Κράτος υποβοηθεῖ τὴν μέσων ^{εἰς} καὶ τὴν ἀνωτάτην ἐκπαίδευσιν τῶν διακρινομένων καὶ ἀδείων τῆς προστασίας αὐτοῦ (σπουδαστῶν), ἐφ' ὅσον στεροῦνται ἰδίων μέσων, ὡς νόμος θέλει ὁρίσει.

Τὰ ἀνώτατα ἐκπαιδευτικὰ ἰδρύματα αὐτοδιοικοῦνται ὑπὸ τὴν ἐποπτεία τοῦ Κράτους, οἱ δὲ καθηγηταὶ τούτων εἶναι δημόσιοι ὑπάλληλοι.

Ἐπιτρέπεται, κατόπιν ἀδείας τῆς ἀρχῆς, εἰς ἰδιώτας μὴ ἐστερημένους τῶν πολιτικῶν δικαιωμάτων καὶ εἰς νομικά πρόσωπα ἢ ἱδρύσεις ἐκπαιδευτηρίων λειτουργούντων κατὰ τὸ Σύνταγμα καὶ τοὺς νόμους τοῦ Κράτους.

Παρατηρήσεις: Εἰς τὸ ἄρθρον τοῦτο προσετέθησαν τρεῖς νέαι παράγραφοι, αἱ ὑπ' ἀριθ. 2, 3 καὶ 6, ἐξ ὧν ἡ μὲν 2 εἶναι ἐμπνευσμένη ἀπὸ τὸ Σύνταγμα τοῦ 1927 (ἄρθρ 20), ἡ 3 εἶναι νέα καὶ ἡ 6 εἶναι ἐμπνευσμένη ἀπὸ τὸ ἄρθρον 21 τοῦ Συντάγματος τοῦ 1927. Ἐκ παραλλήλου, ἐβελτιώθη ἡ διατύπωσις τῆς παρ. I ἐπὶ τῇ τέλει νὰ προβλεφθῇ ὅτι τὴν δαπάνην τῆς Παιδείας φέρουν τὸ Κράτος ἢ Ὁργανισμοί, ὅχι δὲ περιορισμένως τὸ Κράτος ἢ Ὁργανισμοί τῆς τοπικῆς μόνον αὐτοδιοικήσεως ὡς προβλέπει τὸ ἄρθρον 21 παρ. I τοῦ ἰσχύοντος Συντάγματος.

"Α ρ θ ρ ο ν Ι 7

Οὐδείς στερεῖται τῆς ἰδιοκτησίας αὐτοῦ, εἰμὴ διὰ δημοσίαν ὠφέλειαν προσηκόντων ἀποδεδειγμένην, ὅτε καὶ ὅπως ὁ νόμος διατάσσει, πάντοτε δέ προηγουμένης πλήρους ἀποζημιώσεως. Ἡ ἀποζημίωσις ὁρίζεται ὑπὸ τῶν τακτικῶν δικαστηρίων. Ἐν ἐπείγουσῃ δέ περιπτώσει δύναται καὶ προσωρινῶς νά ὁρισθῇ δικαστικῶς μετ' ἀκρόασιν ἢ πρόσκλησιν τοῦ δικαιοῦχου, ὅστις δύναται νά ὑποχρεωθῇ κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ δικαστοῦ εἰς παροχὴν ἀναλόγου ἐγγυήσεως, καθ' ὃν τρόπον ὁρίσει ὁ νόμος. Πρὸ τῆς καταβολῆς τῆς ὁριστικῆς ἢ προσωρινῶς ὁρισθείσης ἀποζημιώσεως διατηροῦνται ἀκέραια πάντα τὰ δικαιώματα τοῦ ἰδιοκτήτου μὴ ἐπιτρεπομένης τῆς καταλήξεως.

~~"Α ρ θ ρ ο ν Ι 7 παρ. 2~~

Ἡ διὰ δημοσίαν ὠφέλειαν ἀπαλλοτριώσεις ἀκινήτων δύναται νά ἐπεκτείνεται, κατὰ τὰ εἰδικώτερον διὰ νόμου καθορισθησόμενα καὶ εἰς συνεχομένην ζώνην πέραν τῆς χρησιμοποιηθσομένης διὰ τό δι' ὃν ἡ ἀπαλλοτριώσεις ἔργον, ἐφ' ὅσον ἡ τοιαύτη ἐπέκτασις ἐπάγεται δημοσίαν ὠφέλειαν ὡς συνδεομένη πρὸς τὴν πραγματοποίησιν τοῦ δι' ὃν ἡ ἀπαλλοτριώσεις κυρίου ἔργου. Νόμος θέλει ὁρίσει τὴν ἐκάστοτε οὕτω δυναμένην νά ἀπαλλοτριωθῇ ἔκτασιν (ἥτις ἐντός σχεδίου πόλεως δέν δύναται νά ὑπερβαίῃ τὰ μέτρα καὶ ἐκτός αὐτοῦ).

Ἐπιτρέπεται ἐπίσης ἡ ἀπαλλοτριώσεις πρὸς προστασίαν ἀρχαιολογικῶν μνημείων καὶ τῆς αἰσθητικῆς τοῦ τοπίου.

Εἰδικοί νόμοι κανονίζουνσι τὰ τῆς ἰδιοκτησίας καὶ διαθέσεως τῶν μεταλλείων, ὀρυχείων, ἀρχαιολογικῶν θησαυρῶν, ἱαματικῶν ρεόντων καὶ ὑπογείων ὑδάτων.

Ἐπίσης διὰ νόμου ρυθμίζονται τὰ τῆς ἰδιοκτησίας καὶ ἰχθυοτροφικῆς ἐκμεταλλεύσεως καὶ διαχειρίσεως τῶν λιμνοθαλασσῶν καὶ μεγάλων λιμνῶν.

Εἰδικοί νόμοι ρυθμίζουνσι τὰ τῶν ἐπιτάξεων διὰ τὰς ἀνάγκας τῶν ἐνόπλων δυνάμεων εἰς περίπτωσιν πολέμου ἢ ἐπιστρατεύσεως, ἢ πρὸς θεραπείαν ἀμέσου κοινωνικῆς ἀνάγκης δυναμένης νά θέσῃ εἰς κίνδυνον τὴν δημοσίαν τάξιν ἢ ὑγείαν.

αντίδοι
πάντες οί πολίται ἔχουν τὸ δικαίωμα τοῦ συνεταιρίζεσθαι εἰς κόμμα-
 το ἵνα συντρέχωσι διὰ δημοκρατικῶν καὶ ἐλευθέρων μεθόδων εἰς τὸν
 προσδιορισμὸν τῆς ἐθνικῆς πολιτικῆς.

Πολιτικά κόμματα, τῶν ὁποίων οἱ σκοποὶ ἢ τὸ πρὸς πραγματοποιήσιν
 τούτων χρὴ τὰ ἄρθρα 18, 19 καὶ 20 παραμένουν ἀμετάβλητα τῶν, ἀποβλέπουσιν
 εὐθὺς ἢ συγκεκολλημένως εἰς τὴν ἀνατροπὴν τῶν θεμελιωδῶν ἀρχῶν καὶ
 διατάξεων τοῦ παρόντος συντάγματος, τίθενται ἐκτὸς νόμου καὶ διαλύον-
 ται δι' ἀποφάσεως τοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον 98α Ἀνωτάτου Συνταγματικοῦ Δικασ-
 τηρίου, κατὰ τὸ εἰδικότερον διὰ νόμου καθορισθεῖσα.

Διὰ νόμου θέλουσι ἐπίσης καθορισθῇ καὶ οἱ κυρώσεις κατὰ πῶσης
 ὁμέσου ἢ ἐμμέσου παραβάσεως τῆς ἐκδιδόμενης ἀποφάσεως.

Παρατηρήσεις: Διὰ τῆς προτεινομένης προσθήκης τοῦ ἁρθρου τούτου-
 ἐμπνευσμένου ἀπὸ τοῦ ἁρθρου 49 τοῦ Ἰταλικοῦ συντάγματος καὶ τοῦ
 ἁρθρου 21 τοῦ Γερμανικοῦ-ἐπιδιώκεται εἰς καὶ μοναδικὸς σκοπὸς: ἡ
 παροχὴ εἰς τὴν δημοκρατίαν νομίμου μέσου ὁμόνης κατ' ἐκείνων οἱ ὅποιοι
 ἀποσκάπτουν τοὺς ἐλευθέρους θεσμοὺς τῆς, μάλιστα δὲ ὅνευ προσφυγῆς
 εἰς τὰ ὅλα τοῦ ἁρθρου 91 προβλεπόμενα μέτρα, ἡ ἐφαρμογὴ τῶν ὁποίων
 ἐφ' ἑνὸς μὲν προϋποθέτει ὁρισμένως ἐκδηλώσεις ἰδιαζούσης κρισιμότητος,
 ἐφ' ἑτέρου δὲ ἀποτελεῖ αὐτὴ καθ' ἑαυτὴν ἐκτροπὴν ἐκ τοῦ συντάγματος,
 ἡ ὁποία μόνον ὡς προσωρινὸν χαρακτήρος εἶναι δυνατόν νὰ νοηθῇ. Τὴν
 τοιαύτην ἄμυναν τῆς δημοκρατίας ἀποβλέπει νὰ ἐξασφαλίσῃ ἡ νῦν διότα-
 ξις ἡ ὁποία δημιουργεῖ τὴν δυνατότητα ὅπως τίθενται ἐκτὸς νόμου καὶ
 διαλύονται κόμματα, τῶν ὁποίων οἱ σκοποὶ ἔγκεινται εἰς τὴν ἀνατροπὴν
 τῆς δημοκρατικῆς μορφῆς τοῦ πολιτεύματος καὶ τῶν θεμελιωδῶν διατάξεων
 τοῦ συντάγματος, ὅπλ. τῶν διατάξεων ἐκείνων τῶν ὁποίων τὸ ἄρθρον
 108 ἀπαγορεύει τὴν ἀναθεώρησιν. Διὰ νὰ εἶναι δὲ καθαρῶς νομικὴ καὶ
 ὑνεκπερέαστος ἐκ πολιτικῶν κριτηρίων ἡ κρίσις, ἀνατίθεται αὕτη εἰς τὸ
 εἰς τοῦ νέου ἁρθρου 98α συνιστάμενον Ἀνωτάτου Συνταγματικὸν Δικαστή-
 ριον. Περαιτέρω, εἰς τῆς πρ. 3 ἐποφίεται εἰς τὸν νόμον νὰ καθορίσῃ
 τὰς κυρώσεις κατὰ τῶν παραβαινόντων ὁμέως ἢ ἐμμέως τὰ διαλαμβανό-
 μενα ἐν τῇ ἀποφάσει τοῦ Ἀνωτάτου Συνταγματικοῦ Δικαστηρίου

Ναυδα

Πάντες οι πολῖται ἔχουν τό δικαίωμα τοῦ συντατρίζεσθαι εἰς κόμμα-
τα ἵνα συντρέχωσι διά δημοκρατικῶν καί ἐλευθέρων μεθόδων εἰς τόν
προοδισμόν τῆς ἐθνικῆς πολιτικῆς.

Πολιτικά κόμματα, τῶν ὁποίων οἱ σκοποί ἢ τά πρὸς πραγματοποιήσιν
τούτων χρησιμοποιούμενα μέσα ὑπ' αὐτῶν ἢ τῶν στελεχῶν των, ἀποβλέπουσιν
εὐθέως ἢ συγκεκαλυμμένως εἰς τήν ἀνατροπὴν τῶν θεμελιωδῶν ἀρχῶν καί
διατάξεων τοῦ παρόντος Συντάγματος, τίθενται ἐκτός νόμου καί διαλύον-
ται δι' ἀποφάσεως τοῦ κατὰ τό ἄρθρον 98α Ἀνωτάτου Συνταγματικοῦ Δικα-
στηρίου, κατὰ τὰ εἰδικώτερον διὰ νόμου καθορισθεῖσα.

Διὰ νόμου θέλουσι ἐπίσης καθορισθῇ καί αἱ κυρώσεις κατὰ πάσης
ἀμέσου ἢ ἐμμέσου παραβάσεως τῆς ἐκδιδομένης ἀποφάσεως.

Παρατηρήσεις: Διὰ τῆς προτεινομένης προσθήκης τοῦ ἄρθρου τούτου-
ἐμπνευσμένου ἀπὸ τό ἄρθρον 49 τοῦ Ἰταλικοῦ Συντάγματος καί τό
ἄρθρον 21 τοῦ Γερμανικοῦ-ἐπιδιώκεται εἰς καί μοναδικός σκοπός: ἡ
παροχὴ εἰς τήν δημοκρατίαν νομίμου μέσου ἀμύνης κατ' ἐκείνων οἱ ὁποῖοι
ὑποσκάπτουν τοὺς ἐλευθέρους θεσμούς της, μάλιστα δέ ὅνευ προσφυγῆς
εἰς τὰ ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 91 προβλεπόμενα μέτρα, ἡ ἐφαρμογὴ τῶν ὁποίων
ἐφ' ἑνὸς μὲν προϋποθέτει ὀρισμένας ἐκδηλώσεις ἰδιαζούσης κρισιμότητος,
ἀφ' ἑτέρου δέ ἀποτελεῖ αὐτὴ καθ' ἑαυτὴν ἐκτροπὴν ἐκ τοῦ Συντάγματος,
ἡ ὁποία μόνον ὡς προσωρινὸν χαρακτήρος εἶναι δυνατόν νά νοηθῇ. Τήν
τοιαύτην ἀμυναν τῆς δημοκρατίας ἀποβλέπει νά ἐξασφαλίσῃ ἡ νέα διάτα-
ξις ἡ ὁποία δημιουργεῖ τήν δυνατότητα ὅπως τίθενται ἐκτός νόμου καί
διαλύωνται κόμματα, τῶν ὁποίων οἱ σκοποί ἔγκεινται εἰς τήν ἀνατροπὴν
τῆς δημοκρατικῆς μορφῆς τοῦ πολιτεύματος καί τῶν θεμελιωδῶν διατάξεων
τοῦ Συντάγματος, δηλ. τῶν διατάξεων ἐκείνων τῶν ὁποίων τό ἄρθρον
108 ἀπαγορεύει τήν ἀναθεώρησιν. Διὰ νά εἶναι δέ καθαρῶς νομικὴ καί
ἀνεπηρέαστος ἐκ πολιτικῶν κριτηρίων ἡ κρίσις, ἀνατίθεται αὕτη εἰς τό
διὰ τοῦ νέου ἄρθρου 98α συνιστώμενον Ἀνώτατον Συνταγματικὸν Δικαστή-
ριον. Περαιτέρω, διὰ τῆς παρ. 3 ἐπαφίεται εἰς τόν νόμον νά καθορίσῃ
τάς κυρώσεις κατὰ τῶν παραβαινόντων ἀμέως ἢ ἐμμέως τὰ διαλαμβανό-
μενα ἐν τῇ ἀποφάσει τοῦ Ἀνωτάτου Συνταγματικοῦ Δικαστηρίου

"Α ρ θ ρ ο ν 20β

Ἡ κατάχρησις τοῦ δικαιώματος τῆς ἐλευθερίας τοῦ συνέρχεσθαι καί συνεταιρίζεσθαι, ἢ τῆς ἐκδηλώσεως τῆς γνώ-
μης, ὅταν ἰδίᾳ γίνεται διὰ τοῦ τύπου, ἢ τοῦ ἀπορρήτου τῆς
ἀνταποκρίσεως, ἀπαγορεύεται εἰς βάρος τοῦ ἐλευθέρου πολι-
τεύματος ἢ τῶν λαϊκῶν ἐλευθεριῶν, συνεπάγεται δέ τήν στέρη-
σιν τῶν ἀντιστοίχων δικαιωμάτων δι' ἀποφάσεως τοῦ κατὰ τό
ἄρθρον 98α Ἀνωτάτου Συνταγματικοῦ Δικαστηρίου, ὡς εἰδικός
νόμος θέλει ὁρίσει.

Παρατηρεῖται τὸ ἄρθρον τοῦτο, ἀποτελοῦν κατευθυντήριον διδ-
τάξιν, εἶναι ὡς πρὸς μὲν τὴν πρώτην παράγραφον αὐτοῦ εἰλημμένον
ἀπὸ τοῦ ἄρθρου 24 τοῦ Συντάγματος τοῦ 1927, ὡς πρὸς δὲ τὴν δευ-
τέραν ἀπὸ τοῦ ἄρθρου 31 τοῦ Ἰταλικοῦ Συντάγματος.

"Α ρ θ ρ ο ν 20γ

Ὁ γάμος, ὡς θεμέλιον τῆς οἰκογενείας καί τῆς συντηρήσεως καί προαγωγῆς τοῦ ἔθνους, τελεῖ ὑπὸ τὴν προστασίαν τοῦ Κράτους.

Τὸ Κράτος λαμβάνει εἰδικὰ μέτρα πρὸς προστασίαν τῆς μητρό-
τητος καί τῆς νεότητος.

Παρατηρήσεις: Τὸ ἄρθρον τοῦτο, ἀποτελοῦν κατευθυντήριον διά-
ταξιν, εἶναι ὡς πρὸς μὲν τὴν πρώτην παράγραφον αὐτοῦ εἰλημμένον
ἀπὸ τοῦ ἄρθρου 24 τοῦ Συντάγματος τοῦ 1927, ὡς πρὸς δέ τὴν δευτέ-
ραν ἀπὸ τοῦ ἄρθρου 31 τοῦ Ἰταλικοῦ Συντάγματος.

* Α ρ θ ρ ο ν 206

* Α ρ θ ρ ο ν 206 *Η εργασία τελεί υπό την προστασίαν*
 του Κράτους, τό όποτον μεριμνᾷ οὐδ' τήν ηθικήν καί ὁλκήν ἐκθέσειν
 τοῦ ἐργαζομένου ἀγροτικού καί ἀντικατ' πληθυσμοῦ καί τήν ἐπαγ-
 γελματ' Ἡ υγεία τῶν πολιτῶν τελεί υπό τήν προστασίαν τοῦ Κράτους.
Οὐδεὶς ὑποχρεοῦται νά υποβληθῇ εἰς ἀρισμένην θεραπείαν εἰμή
ὡς ὁ νόμος ὀρίζει. Ὁ νόμος δέν δύναται νά παραβιάσῃ τάς ἐκ τοῦ
σεβασμοῦ τῆς ἀνθρωπίνης ἀξιοπρεπείας προκυπούσας ἀρχάς.

Παρατηρήσεις: τὸ ἄρθρον τοῦτο περιέχει κατευθυντήριους διατάξεις,
 Παρατηρήσεις: τὸ ἄρθρον τοῦτο εἶναι καθ' ὁλοκληρίαν νέον, εἶναι
 δέ ἐμπνευσμένον ἐκ τοῦ ἄρθρου 32 τοῦ Ἰταλικοῦ Συντάγματος.
 συντάγματος.

Ἄ ρ θ ρ ο ν 20ε

Ἡ πνευματική καί σωματική ἐργασία τελεῖ ὑπό τήν προστασίαν τοῦ Κράτους, τό ὅποτον μεριμνᾷ διὰ τήν ἠθικήν καί υἱικήν ἐξύψωσιν τοῦ ἐργαζομένου ἀγροτικοῦ καί ἀστικοῦ πληθυσμοῦ καί διὰ τήν ἐπαγγελματικήν ἀνάπτυξιν αὐτοῦ.

Τό Κράτος θέλει διευκολύνῃ διεθνεῖς συμφωνίας καί ὀργανώσεις, αἵτινες ἀποβλέπουν εἰς τήν προστασίαν καί προαγωγήν τῆς ἐργασίας.

Παρατηρήσεις: Τό ἄρθρον τοῦτο περιέχει κατευθυντηρίους διατάξεις, ἐμπνευσμένας ἀπό τό ἄρθρον 23 τοῦ Συντάγματος τοῦ 1927 (ὡς πρός τήν πρώτην μόνον παράγραφον) καί ἀπό τό ἄρθρον 35 τοῦ Ἰταλικοῦ Συντάγματος.

Άρθρον 20στ

Ἡ Ἑλλάς, εἰς προέκθεσιν τῆς ἰδίᾳ αὐτῆς ἱστορικῆς ἀποστολῆς ἐπιδίδωται τὴν ἀσφαλίαν τῆς μετὰ τὸν λαὸν εὐρήνης καὶ οἰκονομικῆς ἐξελίξεως. Ἡ ἰδιωτικὴ οἰκονομικὴ πρωτοβουλία δὲν δύναται νὰ ἀναπτυχθῇ ἐπὶ βλάβῃ τῆς δημοσίας ὠφελείας, ἢ εἰς βάρος τῆς ἐλευθερίας, τῆς ἐθνικῆς ἀσφαλείας, ἢ τῆς ἀνθρωπίνης δειοπραΐας.

Ὅλοι οἱ πολῖται ὀφείλουν νὰ ἀναπτύσσουν τὴν δραστηριότητα αὐτῶν, ἀποβλέποντες συγχρόνως καὶ εἰς τὴν ὕλικήν καὶ πνευματικὴν προαγωγὴν τῆς χώρας.

Παρατηρήσεις: Ἡ διάταξις αὕτη, δημιουργοῦσα καθήκοντα διὰ τοὺς πολίτας, εἶναι ἐμπνευσμένη ἀπὸ τὰ ἄρθρα 41 καὶ 4 παρ. 2 τοῦ Ἰταλικοῦ Συντάγματος.

"Α ρ θ ρ ο ν 21α

Ἡ Ἑλλάς, εἰς προάσπισιν τῆς ἰδίας αὐτῆς ἱστορικῆς
 ἀποστολῆς, ἐπιδιώκει τὴν διασφάλισιν τῆς μεταξύ τῶν λαῶν
 εἰρήνης καὶ δικαιοσύνης καὶ τὴν προαγωγὴν τῶν μεταξύ τῶν
 κρατῶν σχέσεων, δύναται δέ νά συναινῇ εἰς τὸν πρὸς τοῦτο
 ἐπιβαλλόμενον *θεριστικὸν ἐξ ἑνὸς ποταμοῦ*

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΣΥΝΤΑΞΕΩΣ ΤΗΣ ΠΟΛΙΤΕΙΑΣ

Τό άρθρα 22-28 παραμένουν αμετάβλητα

Τό άρθρον 21 παραμένει αμετάβλητον

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΥΣ

Τὰ ἄρθρα 22-28 παραμένουν ἀμετάβλητα

Τὰ ἄρθρα 22-28 παραμένουν ἀμετάβλητα

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΩΣ

Τά άρθρα 29 - 34 παραμένουν αμετάβλητα

Ο Βασιλεύς εκδίδει τα αναγκαία διατάγματα προς εκτέλεσιν των νόμων, ούδεποτε δέ δύναται νά άνοστείλῃ τήν ενέργειαν, ούδέ νά εξαιρέσῃ τινά τῆς εκτελέσεως τοῦ νόμου.

Ο Βασιλεύς δύναται νά εκδίδῃ νομοθετικά διατάγματα, προσυπογραφόμενα ἀπὸ τοῦ Ἑκπαιδευτικοῦ Συμβουλίου, κατόπιν εἰδικῆς ἐξουσιοδοτήσεως θετοῦσης τὰς κατεσκευαστησέας γραμμῆς τοῦ ἀπὸ ρύθμισιν θέματος καί παρεχομένης αὐτῇ διὰ νόμον φησιζομένου ἀπὸ τῆς ἀλομελείας τῆς Βουλῆς ἢ τμήματος αὐτῆς.

Τό ἀντικείμενον τῆς φορολογίας, αἱ ἀπὸ τῆς φορολογίας ἀπαλλαγαί ἢ ἐξαιρέσεις καί ἡ ἀπαιτηθεὶς συντάξις δέν δύναται νά ἀποτελέσωσιν ἀντικείμενον νομοθετικῆς ἐξουσιοδοτήσεως.

Παρασημασθεὶς τὸ ἄρθρον 35 ἀπαρτίζεται εἰς ριζικὴν ἀναμόρφωσιν. Αἱ κατὰ τὸ σύνταγμα τοῦ 1952 παρ. 2-5 αὐτοῦ καταργοῦνται, δεδομένου ὅτι κατὰ τὸ ἄρθρον 54B προβλέπεται συνεχῆς ἡ λειτουργία τῆς Βουλῆς ὡς νομοθετικὸ ὄργανον, τὴν δέ θέσιν αὐτῶν καταλαμβάνουσιν δύο νέαι παράγραφοι, 2 καί 3, διὰ τῆς πρώτης ἐξ αὐτῶν συνταγματοποιεῖται ἡ ἐπὶ συνταγματικῷ ἐξέμῳ ἀρειδομένη ἐκδοσις νομοθετικῶν διαταγμάτων κατ' ἐξουσιοθέτησιν τυπικοῦ νόμου, διὰ δὲ τῆς δευτέρας μεταφέρεται εἰς τὸ ἄρθρον τοῦτο διὰ νομοτεχνικοῦς λόγους ἡ παρ. 2 τοῦ ἄρθρου 59 τοῦ ἰσχύοντος συντάγματος. Ἐκ τῆς τελευταίας δυνε ταύτης ἀπηλείφθη ἡ ἀπαγόρευσις ὅπως ἀποτελῇ ἀντικείμενον ἐξουσιοδοτήσεως ὁ φορολογικὸς συντελεστής, διότι ἐκ' οὗον ἡ ἐξουσιοδότησις αὐτῆς φέρῃ τὸ στοιχεῖον τῆς εἰδικότητος δέν ἀφίσταται κίνδυνος κατάρξεως ἐκ τῆς ἐπεκτάσεώς της καί ἐπὶ τοῦ θέματος τούτου.

Ὁ Βασιλεὺς ἐκδίδει τὰ ἀναγκαῖα διατάγματα πρὸς ἐκτέλεσιν τῶν νόμων, οὐδέποτε δὲ δύναται νὰ ἀναστείλῃ τὴν ἐνέργειαν, οὐδέ νὰ ἐξαιρέσῃ τινὰ τῆς ἐκτελέσεως τοῦ νόμου.

Ὁ Βασιλεὺς δύναται νὰ ἐκδίδῃ νομοθετικὰ διατάγματα, προσυπογραφόμενα ὑπὸ τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, κατόπιν εἰδικῆς ἐξουσιοδοτήσεως θετοῦσης τὰς κατευθυντηρίους γραμμὰς τοῦ ὑπὸ ρύθμισιν θέματος καὶ παρεχομένης αὐτῇ διὰ νόμου ψηφιζομένου ὑπὸ τῆς ὁλομελείας τῆς Βουλῆς ἢ τμήματος αὐτῆς.

τὸ ἀντικείμενον τῆς φορολογίας, αἱ ἀπὸ τῆς φορολογίας ἀπαλλαγαὶ ἢ ἐξαιρέσεις καὶ ἡ ἀπονομή συντάξεων δὲν δύνανται νὰ ἀποτελέσωσιν ἀντικείμενον νομοθετικῆς ἐξουσιοδοτήσεως.

Παρατηρήσεις: τὸ ἄρθρον 35 ὑποβάλλεται εἰς ριζικὴν ἀναμόρφωσιν. Αἱ κατὰ τὸ Σύνταγμα τοῦ 1952 παρ. 2-5 αὐτοῦ καταργοῦνται, δεδομένου ὅτι κατὰ τὸ ἄρθρον 54β προβλέπεται συνεχὴς ἡ λειτουργία τῆς Βουλῆς ὡς νομοθετικοῦ σώματος, τὴν δὲ θέσιν αὐτῶν καταλαμβάνουν δύο νέαι παράγραφοι, 2 καὶ 3. Διὰ τῆς πρώτης ἐξ αὐτῶν συνταγματοποιεῖται ἡ ἐπὶ συνταγματικοῦ ἐθίμου ἐρειδομένη ἔκδοσις νομοθετικῶν διαταγμάτων κατ' ἐξουσιοδοτήσιν τυπικοῦ νόμου, διὰ δὲ τῆς δευτέρας μεταφέρεται εἰς τὸ ἄρθρον τοῦτο διὰ νομοτεχνικοῦς λόγους ἡ παρ. 2 τοῦ ἁρθρου 59 τοῦ ἰσχύοντος Συντάγματος. Ἐκ τῆς τελευταίας ὅμως ταύτης ἀπηλείφθη ἡ ἀπαγόρευσις ὅπως ἀποτελῇ ἀντικείμενον ἐξουσιοδοτήσεως ὁ φορολογικὸς συντελεστής, διότι ἐφ' ὅσον ἡ ἐξουσιοδοτήσις θά φέρῃ τὸ στοιχεῖον τῆς εἰδικότητος δὲν ὑφίσταται κίνδυνος κατὰχρήσεως ἐκ τῆς ἐπεκτάσεώς της καὶ ἐπὶ τοῦ θέματος τούτου.

Άρθρον 36

Ὁ Βασιλεύς κυροῖ καί δημοσιεύει τοὺς ὑπὸ τῆς Βουλῆς ἢ τμήματος αὐτῆς ψηφισθέντας νόμους. Νόμος μὴ δημοσιευθεὶς ἐντός δύο μηνῶν ἀπὸ τῆς λήξεως τῆς συνόδου, ἢ ἐντός δύο μηνῶν ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς νέας τακτικῆς συνόδου προκειμένου περὶ τοιούτου ψηφισθέντος ὑπὸ τοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον 54β τμήματος διακοπῶν, εἶναι ἄκυρος.

Παρατηρήσεις: Τὸ ἄρθρον 36 ὑποβάλλεται εἰς δύο τροποποιήσεις ἐπὶ τῷ τέλει τῆς προσαρμογῆς τοῦ πρὸς τὸ νέον καθεστῶς τὸ δημιουργούμενον ἐκ τῆς λειτουργίας τῆς Βουλῆς κατὰ τμήματα. Οὕτω, εἰς μὲν τὸ πρῶτον ἐδάφιον προστίθεται ἡ φράσις " ἢ τμήματος αὐτῆς" διὰ νὰ διασαφηνισθῇ ὅτι καὶ οἱ ὑπὸ τῶν τμημάτων τῆς Βουλῆς ψηφιζόμενοι νόμοι ὑπόκεινται εἰς κύρωσιν ὑπὸ τοῦ Βασιλέως, εἰς δὲ τὸ δεύτερον ἐδάφιον λαμβάνεται πρόνοια διὰ τὸν ὑπολογισμόν τοῦ διμήνου προκειμένου περὶ σχεδίων νόμων ψηφιζομένων παρὰ τοῦ τμήματος διακοπῶν, καθοριζομένου ὅτι τοῦτο λήγει μετὰ παρέλευσιν δύο μηνῶν ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς νέας συνόδου.

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΒΟΥΛΗΣ

Τά άρθρα 37-44 παραμένουν αμετάβλητα

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΔΙΑΔΟΧΗΣ ΚΑΙ ΑΝΤΙΒΑΣΙΛΕΙΑΣ

Τά άρθρα 45-53 παραμένουν αμετάβλητα

77 άρθρο 37.

Η διάρκεια της βασιλείας του βασιλιά είναι αβυσσική. Η διάρκεια της βασιλείας του βασιλιά είναι αβυσσική. Η διάρκεια της βασιλείας του βασιλιά είναι αβυσσική.

Η Βουλή ελέγχει τα νομοσχέδια αυτής της Βουλής εν όλω ή εν μέρει και εν μέρει.

Δι' αυτής της Βουλής διατίθεται το εθνικό έσοδο, εθνικό δανεισμό, εθνικό χρέος, εθνικό έσοδο, εθνικό δανεισμό, εθνικό χρέος, εθνικό έσοδο, εθνικό δανεισμό, εθνικό χρέος.

Άρθρον 54α

Εν όλω ή εν μέρει της Βουλής συζητούνται και ψηφίζονται τα σχέδια νόμων περί εκλογής βουλευτών, περί κυρώσεως δικαστικών και διοικητικών κώδικων, περί επικυρώσεως συνθηκών ειρήνης ή συμμαχίας εν' όσον όμως αυτά περιέχουν παραχωρήσεις περί των οποίων δύναται να δοθεί τι άνω νόμου ή επιβαρύνουν άτομικώς τους Έλληνες, περί των θεμάτων των άρθρων 33, 50 και 80 περί της οργάνωσης και λειτουργίας του κατά το 98α Δικαστηρίου, περί καταστάσεως πολιτοκίας, ο προϋπολογισμός και ο έσοδος, και κατά όσα της Κυβερνήσεως ή των τμημάτων, κατόπιν αποφάσεως λαμβανομένης διά της απόλυτης πλειοψηφίας των μελών αυτήν παραπεμπόμενα εις αυτήν σχέδια νόμων. Επίσης εν όλω ή εν μέρει

Ομοίως
Παράρτημα
Παράρτημα

Παράρτημα
Παράρτημα
Παράρτημα

77, 73
72, 101

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΒΟΥΛΗΣ

Άρθρον 54

Ἡ Βουλὴ συνέρχεται αὐτοδικαίως κατ' ἔτος τὴν 15ην τοῦ μηνὸς Ὀκτωβρίου εἰς τακτικὴν σύνοδον διὰ τὰ ἐτήσια ἔργα, ἐκτός ἂν διὰ τὰ ἔργα ταῦτα ὁ Βασιλεὺς συγκαλέσῃ αὐτὴν πρότερον συμφώνως τῷ ἄρθρῳ 37.

Ἡ διάρκεια ἐκάστης τακτικῆς συνόδου δέν δύναται νά εἶναι βραχυτέρα τῶν τριῶν μηνῶν, εἰς οὓς δέν λογίζεται ὁ χρόνος τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 38 ἀναστολῆς.

Ἡ Βουλὴ ἀσκεῖ τὸ νομοθετικὸν αὐτῆς ἔργον ἐν ὁλομελείᾳ καὶ εἰς ^{δύο} τμήματα.

Αἱ περὶ Βουλῆς διατάξεις τοῦ Συντάγματος, ὅπου δέν ὁρίζεται ἄλλως, ἀφοροῦν εἰς τὴν ἐν ὁλομελείᾳ καὶ κατὰ τμήματα λειτουργίαν αὐτῆς.

Άρθρον 54α

Ἐν ὁλομελείᾳ τῆς Βουλῆς συζητοῦνται καὶ ψηφίζονται τὰ σχέδια νόμων περὶ ἐκλογῆς βουλευτῶν, περὶ κυρώσεως δικαστικῶν καὶ διοικητικῶν κωδίκων, περὶ ἐπικυρώσεως διεθνῶν συνθηκῶν εἰρήνης ἢ συμμαχίας ἐφ' ὅσον ὅμως αὐταὶ περιέχουσι παραχωρήσεις περὶ ὧν δέν δύναται νά ὁρισθῇ τι ἄνευ νόμου ἢ ἐπιβαρύνουσιν ἀτομικῶς τοὺς Ἕλληνας, περὶ τῶν θεμάτων τῶν ἄρθρων 33, 50 ^{καὶ} 80, περὶ τῆς ὁργανώσεως καὶ λειτουργίας τοῦ κατὰ τὸ 98α Δικαστηρίου, περὶ καταστάσεως πολιτορκίας, ὁ προϋπολογισμὸς καὶ ὁ ἀπολογισμὸς, ^{καὶ} ὡς καὶ κατὰ ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως ἢ τῶν τμημάτων, κατόπιν ἀποφάσεως λαμβανομένης διὰ τῆς ἀπολύτου πλειοψηφίας τῶν μελῶν αὐτῶν παραπεμπόμενα εἰς αὐτὴν σχέδια νόμων. Ἐπίσης ἐν ὁλομελείᾳ ψηφίζει

Ἐν τῇ
Βουλῇ
ὁμοθυμαδόν

Ἐν τῇ
Βουλῇ
ὁμοθυμαδόν

Γρ 1, 73
Γρ 101
ξεί

Τὰ τμήματα τῆς Βουλῆς, συγκροτούμενα κατ'ἀναλογίαν τῆς δυνά-
μεως τῶν κομμάτων, εἶναι τρία, ἑκάστον δὲ ἐξ αὐτῶν ἀπαρτίζεται
ἐκ τοῦ ἑνὸς τρίτου τοῦ ὅλου ἀριθμοῦ τῶν βουλευτῶν.

Τὸ ἐπιλαμβανόμενον τῆς ψηφίσεως σχεδίου νόμου τμήμα ἀπαφαίνε-
ται ὀριστικῶς περί τῆς ἀρμοδιότητος αὐτοῦ, πλὴν ἂν ἡ περί αὐτῆς
ἀμφισβήτησις παραπεμφθῇ εἰς τὴν ὁλομέλειαν δι'ἀποφάσεως λαμβανο-
μένης διὰ τῆς ἀπολύτου πλειονοψηφίας τοῦ ὅλου ἀριθμοῦ τῶν μελῶν
τοῦ τμήματος.

Ἡ ὁλομέλεια συνεδριάζει ὁὖς τῆς ἐβδομάδος πρὸς ἄσκησιν τοῦ
κοινοβουλευτικοῦ ἐλέγχου, πρὸς ἄσκησιν δὲ τοῦ νομοθετικοῦ ἔργου
συνεδριάζει μόνον ὁσάκις ὑπάρχουν πρὸς συζήτησιν παρ'αὐτῆς σχέ-
δια νόμων. *ἕως ἀρμοδιότητος αὐτῆς*

ἄρθρον 54β

Κατὰ τὴν διάρκειαν τῶν διακοπῶν τῶν ἐργασιῶν τῆς Βουλῆς λει-
τουργεῖ εἰδικόν τμήμα, συγκροτούμενον κατὰ τὴν ἀρχὴν ἐκάστης
τακτικῆς συνόδου διὰ τὸ μέχρι τῆς ἐνάρξεως τῆς ἐπομένης διάστη-
μα ἐκ τοῦ τετάρτου τοῦ ὅλου ἀριθμοῦ τῶν βουλευτῶν κατ'ἀναλογίαν
τῆς δυνάμεως τῶν κομμάτων.

Εἰς τὸ εἰδικόν τμήμα δύναται νὰ ὑποβληθῇ πρὸς ψήφισιν οἰονόη-
ποτε σχέδιον νόμου, πλὴν τῶν ὑπαγομένων εἰς τὴν ἀρμοδιότητα τῆς
ὁλομελείας τῆς Βουλῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 54α.

Παρατηρήσεις: Διὰ τῶν ἄρθρων 54, 54α καὶ 54β καθιεροῦται ἡ

λειτουργία τῆς Βουλῆς εἰς τμήματα πρὸς ἄσκησιν τῶν νομοθετικῶν αὐτῆς ἀρμοδιοτήτων. Διὰ τοῦ τρόπου τούτου τριπλασιάζεται ἡ ταχύτης τῆς διεξαγωγῆς τῶν ἐργασιῶν τοῦ σώματος εἰς τὸν νομοθετικόν τομέα.

Εἰς τὴν ἀρμοδιότητα τῆς ὁλομελείας παραμένουν ἡ ἄσκησις τοῦ κοινοβουλευτικοῦ ἐλέγχου, ἡ συζήτησις καὶ ψηφοφορία ἐπὶ προτάσεων ἐμπιστοσύνης ἢ δυσπιστίας κατὰ τὸ ἄρθρον 78, ἡ λήψις ἀποφάσεων ἐπὶ διαφορῶν θεμάτων (λ.χ. ἄρσις φουλίας), ὡς καὶ ἡ ἐπιψήφισις ὠρισμένων βασικῆς σημασίας νομοθετημάτων περιοριστικῶς ἀπαριθμυμένων ἐν παρ. I τοῦ ἄρθρ. 54α.

Διὰ τοῦ ἄρθρου 54β δημιουργεῖται τμήμα διακοπῶν εἰς ἀντικατάστασιν τῆς εἰδικῆς ἐπιτροπῆς τῶν παρ. 2-5 τοῦ ἄρθρου 35 τοῦ ἰσχύοντος Συντάγματος, ἔχον νομοθετικὴν ἀρμοδιότητα ὁμοίαν πρὸς ἐκείνην τῶν τριῶν τμημάτων τῆς Βουλῆς, ἅτινα καὶ ὑποκαθιστᾷ εἰς τὸ ἔργον τῶν διαρκούσης τῆς περιόδου διακοπῶν. Ἐπειδὴ δὲ πρόκειται περί κανονικῆς ἀσκήσεως τῆς νομοθετικῆς λειτουργίας, δέν προβλέπεται δυνατότης ἀσκήσεως τοῦ κατὰ τὸ ἄρθρ. 35 παρ. 5 τοῦ ἰσχύοντος Συντάγματος δικαιώματος ἀναπομπῆς πρὸς ἐπανασυζήτησιν εἰς τὴν ὁλομέλειαν τῆς Βουλῆς.

Άρθρον 55 ν 56

Παραμένει αμετάβλητον τμήματα, δέν δύναται
νά αποφασίση χωρίς την κατά την ψηφοφορίαν παρουσίαν του
1/3 των μελών και την απόλυτον πλειοψηφίαν των παρόντων
είτε της Ολομελείας, είτε των Τμημάτων.

χρηματ

απογίνε
των 1/4 των μελών ή 1/3 των Τμημάτων

ης ε-
όμο-
οφεί-
η
έν ε-
ν νό-
εχόσ-
ον
καιμέ-
νομί-
ε του
ων
ξουν
των.
αί την
ομό-
κωσ-
γισμοθ,
συζη-
ον του
ομόλ-
ε γε-
σχε-
της
στο
κόν
ην
ας

Άρθρο 56

Ἡ Βουλή, ἐν ὁλομελείᾳ ἢ εἰς τμήματα, δέν δύναται νά ἀποφασίσῃ χωρίς τήν κατά τήν ψηφοφορίαν παρουσίαν τοῦ 1/3 τῶν μελῶν καί τήν ἀπόλυτον πλειοψηφίαν τῶν παρόντων εἴτε τῆς Ὀλομελείας, εἴτε τῶν Τμημάτων.

αλλαγή

1/4 ὡς 1/3 ἢ 1/2

να αὐτοαρχή

ἡ ἀρχή αὐτή
ἐν τῇ ἐκείνῃ
ἐν τῇ ἐκείνῃ
ἐν τῇ ἐκείνῃ

καὶ ἡ ἐκείνη

ὅταν ἐκτελεσθῇ, ἀναγκάζονται οἱ ἀποφασισθέντες νὰ ἐκτελέσουν τὰς ἀποφασισθείσας πράξεις. ὅταν δὲ ἐκτελεσθῇ, οἱ ἀποφασισθέντες νὰ ἐκτελέσουν τὰς ἀποφασισθείσας πράξεις. ὅταν δὲ ἐκτελεσθῇ, οἱ ἀποφασισθέντες νὰ ἐκτελέσουν τὰς ἀποφασισθείσας πράξεις.

ὅταν ἐκτελεσθῇ, ἀναγκάζονται οἱ ἀποφασισθέντες νὰ ἐκτελέσουν τὰς ἀποφασισθείσας πράξεις. ὅταν δὲ ἐκτελεσθῇ, οἱ ἀποφασισθέντες νὰ ἐκτελέσουν τὰς ἀποφασισθείσας πράξεις. ὅταν δὲ ἐκτελεσθῇ, οἱ ἀποφασισθέντες νὰ ἐκτελέσουν τὰς ἀποφασισθείσας πράξεις.

Πάν σχέδιον νόμου, υποβάλλόμενον υπό της Κυβερνήσεως καί συνεπαγόμενον δαπάνην ή ἐλάττωσιν ἐσόδων τοῦ προϋπολογισμοῦ, πρέπει νά συνοδεύηται ἀπό ἔκθεσιν περί τοῦ τρόπου τῆς καλύψεώς της, υπογεγραμμένην υπό τοῦ ἀρμοδίου Ὑπουργοῦ καί τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν.

Σχέδια νόμων, υποβαλλόμενα υπό της Κυβερνήσεως, δι' ὧν ἐπιβάλλονται τοπικοί ή εἰδικοί φόροι ὑπέρ ὀργανισμῶν ή νομικῶν προσώπων δημοσίου ή ἰδιωτικοῦ δικαίου, δεόν νά προσυπογράφωνται καί υπό τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν.

Σχέδιον νόμου, σκοποῦν τήν τροποποίησιν τῶν διατάξεων προηγουμένου νόμου, δέν εἰσάγεται πρὸς συζήτησιν ἐάν εἰς μέν τήν αἰτιολογικήν ἔκθεσιν δέν καταχωρίζεται ὁλόκληρον τό κείμενον τῆς τροποποιουμένης διατάξεως, εἰς δέ τό κείμενον τοῦ σχεδίου ὁλόκληρος ή νέα διάταξις, ὡς διαμορφοῦται μετά τήν τροποποίησιν.

Οὐδεμία προσθήκη εἰς σχέδιον νόμου ή τροπολογία γίνεται δεκτή ἐάν δέν σχετίζεται ἀμέσως πρὸς τό κύριον περιεχόμενον τοῦ σχεδίου.

Ἡ ἐπιψήφισις δικαστικῶν ή διοικητικῶν κωδίκων συνταχθέντων υπό εἰδικῶν ἐπιτροπῶν δι' εἰδικῶν νόμων συσταθεισῶν, δύναται νά γίνῃ δι' ἰδιαιτέρου νόμου κυροῦντος ἐν ὅλῳ τοὺς εἰρημένους κώδικας.

Κατά τόν αὐτόν τρόπον δύναται νά γίνῃ κωδικοποίησις τῶν ὑφισταμένων διατάξεων δι' ἀπλῆς ταξινομήσεως αὐτῶν ή ή ἐν ὅλῳ ἐπαναφορά καταργηθέντων νόμων πλὴν τῶν φορολογικῶν.

Παρατηρήσεις: Εἰς τό ἄρθρον 57 ἐπέρχονται αἱ ἀκόλουθοι τροποποιήσεις:

1) Ἀπαλείφονται αἱ παλαιαί παρ.9 καί 10 αὐτοῦ, τῶν ὁποίων τό περιεχόμενον, τροποποιούμενον, περιλαμβάνεται εἰς τό ἐπόμενον ἄρθρον 57α.

2) Παρεμβάλλεται, μετά τήν παλαιάν παρ. 2, νέα παράγρ. προβέπουσα ὅτι τά σχέδια νόμων τά ἀφορῶντα εἰς τήν ὑπηρεσιακὴν κατάστασιν τῶν ὑπαλλήλων υποβάλλονται μόνον υπό τοῦ ἀρμοδίου Ὑπουργοῦ.

3) Ἀντικαθίσταται ὁ ὅρος " πρότασις νόμου " διὰ τοῦ δοκιμητέρου " σχέδιον νόμου " ὡς καί ὁ ὅρος " Γενική Διεύθυνσις Δημοσίου Λογιστικοῦ " διὰ τοῦ ὅρου " Γενικόν Λογιστήριον τοῦ Κράτους ".

Άρθρον 57α

Οὐδέν σχέδιον νόμου γίνεται δεκτόν ὑπό τῆς ὀλομελείας μὲν τῆς Βουλῆς ἐάν δέν συζητηθῇ καί ψηφισθῇ ὑπ' αὐτῆς, κατὰ τὰ ὑπό τοῦ Κανονισμοῦ εἰδικώτερον καθοριζόμενα, δὲ καί εἰς δύο διαφόρους συνεδριάσεις ἀπεχούσας ἀλλήλων δύο τουλάχιστον ἡμέρας, κατ' ἀρχὴν καὶ ἄρθρον κατὰ τὴν πρώτην συζήτησιν, κατ' ἄρθρον δέ καί σύνολον κατὰ τὴν δευτέραν, ὑπό δέ τοῦ οἰκείου τμήματος ἐάν δέν συζητηθῇ καί ψηφισθῇ κατ' ἀρχὴν, ἄρθρον καί σύνολον εἰς μίαν συζήτησιν.

Διὰ τοῦ Κανονισμοῦ τῆς Βουλῆς καθορίζεται ἡ διάρκεια τῶν συζητήσεων εἰς τὴν ὀλομέλειαν καί τὰ τμήματα, ἡ ὁποία, προκειμένου περὶ τῶν τμημάτων, δέν δύναται νά διαρκέσῃ πέραν τῶν τριῶν συνεδριάσεων. Εἰς ὅλως ἐξαιρετικὰς περιπτώσεις δύναται νά ἀποφασίζηται ὑπό τοῦ τμήματος δὲς ἡ παράτασις τῆς συζητήσεως διὰ μίαν ἐκάστοτε συνεδρίαν.

Παρατηρήσεις: Διὰ τοῦ ἄρθρου τούτου, τὸ ὅποτον ἀποτελεῖ τροποποίησιν τῶν παρ. 9 καί 10 τοῦ ἄρθρου 57 τοῦ ἰσχύοντος Συντάγματος, ἐπιδιώκεται ἡ συντόμευσις τῶν συζητήσεων εἰς τὴν ὀλομέλειαν καί τὰ τμήματα ὡς ἑξῆς:

α) Διὰ τὴν ὀλομέλειαν διατηρεῖται ἡ εἰς δύο συζητήσεις ἐπιψήφισις τῶν σχεδίων νόμων.

β) Εἰς τὰ τμήματα, ὅπου κυρίως θ' ἀσκῆται τὸ νομοθετικὸν ἔργον τῆς Κυβερνήσεως, ἡ συζήτησις θά εἶναι μία, ὡς ἀκριβῶς σήμερον εἰς τὴν Εἰδικὴν Ἐπιτροπὴν τοῦ ἀρθ. 35 παρ. 2-5. Ἐπειδὴ ὅμως καί ἡ μία συζήτησις δύναται νά ἐπεκταθῇ πέραν παντός λογικοῦ ὁρίου, καθορίζονται ὡς ἀνώτατον ὅριον διαρκείας αὐτῆς αἱ τρεῖς συνεδριάσεις διότι ὑποτίθεται ὅτι καί τοῦ σπουδαιότερου σχεδίου νόμου ἡ συζήτησις δύναται νά ἐξαντληθῇ εἰς τρεῖς συνεδριάσεις. Παρά ταῦτα, διὰ τὰς σπανίας περιπτώσεις μακρῶν νομοσχεδίων ἐπαφίεται εἰς τὴν πρωτοβουλίαν τοῦ τμήματος ἡ δὲς ἐπὶ μίαν ἐκάστοτε συνεδρίαν παράτασις τῆς συζητήσεως.

γ) Ἡ περαιτέρω ρύθμισις τῶν σχετικῶν πρὸς τὴν διάρκειαν τῶν συζητήσεων θεμάτων ἐπαφίεται εἰς τὸν Κανονισμόν.

Άρθρον 59

Τό άρθρον 58 παραμένει αμετάβλητον

Οόδεξ φόροξ επιβάλλεται ούδ' εισπραττεται άνευ νόμου. Ήξει-
ρετικώξ επί έπιβολήξ ή αύξησέωξ εισαγωγικού ή εξαγωγικού όασμοϋ ή
φόρου καταναλώσεωξ, ή εισπραξιξ αύτοϋ επιτρέπεται άπό της ήμέραξ
της είξ τήν Βουλήν καταθέσεωξ τοϋ περί αύτοϋ σχεδίου νόμου.

Παρατηρήσεις: Είξ τό άρθρον 59 επιφέρονται αί ακόλουθοι τροποποιή-
σεις:

1) Ήπεντεύναται ή άμεσοξ εισπραξιξ, άμα τή καταθέσει τοϋ σχε-
τικού σχεδίου νόμου είξ τήν Βουλήν καί οίά τοϋξ εξαγωγικούξ όασμοϋξ
(ώξ προέβλεπε καί τό Σύνταγμα τοϋ 1927), ώξ καί οίά τοϋξ φόρουξ
καταναλώσεωξ.

2) Άπαλείφεται ή τελευταία φράσιξ της παρ. 1 τοϋ παλαιού άρ-
θρου 59, ή όποία έξήρτα τήν περαιτέρω εισπραξίν τοϋ όασμοϋ (ή τοϋ
φόρου) έκ της δημοσιεύσεωξ τοϋ νόμου έντός όέκα ήμερών άπό της λή-
ξεωξ της βουλευτικής συνόδου, ώστε καί επί τοϋ θέματοξ τούτου νά
ίσχύουν αί γενικάί άρχαί καί νά μή ύπάρχη ένόεχόμενον δημιουργίας
ζητημάτων εκ καθυστερημένηξ δημοσιεύσεωξ.

3) Άπαλείφεται ή παλαιά παράγραφοξ 2, ώξ περιληφθείσα είξ
τό άρθρον 35.

"Άρθρον 59

Εἰς τὸν ἀρθρον 59-65 παραμένουν ἀμετέβλητα

Οὐδείς φόρος ἐπιβάλλεται οὐδ' εἰσπράττεται ἄνευ νόμου. Ἐξαιρετικῶς ἐπὶ ἐπιβολῆς ἢ αὐξήσεως εἰσαγωγικοῦ ἢ ἐξαγωγικοῦ δασμοῦ ἢ φόρου καταναλώσεως, ἢ εἰσπραξίς αὐτοῦ ἐπιτρέπεται ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς εἰς τὴν Βουλὴν καταθέσεως τοῦ περὶ αὐτοῦ σχεδίου νόμου.

Παρατηρήσεις: Εἰς τὸ ἀρθρον 59 ἐπιφέρονται αἱ ἀκόλουθοι τροποποιήσεις:

1) Ἐπεκτείνεται ἡ ἄμεσος εἰσπραξίς, ἅμα τῇ καταθέσει τοῦ σχετικοῦ σχεδίου νόμου εἰς τὴν Βουλὴν καὶ διὰ τούτους ἐξαγωγικοὺς δασμούς (ὡς προέβλεπε καὶ τὸ Σύνταγμα τοῦ 1927), ὡς καὶ διὰ τούτους φόρους καταναλώσεως.

2) Ἀπαλείφεται ἡ τελευταία φράσις τῆς παρ. I τοῦ παλαιοῦ ἀρθρου 59, ἡ ὁποία ἐξήρτα τὴν περαιτέρω εἰσπραξίν τοῦ δασμοῦ (ἢ τοῦ φόρου) ἐκ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ νόμου ἐντός δέκα ἡμερῶν ἀπὸ τῆς λήξεως τῆς βουλευτικῆς συνόδου, ὥστε καὶ ἐπὶ τοῦ θέματος τούτου νὰ ἰσχύουν αἱ γενικαὶ ἀρχαὶ καὶ νὰ μὴ ὑπάρχῃ ἐνδεχόμενον δημιουργίας ζητημάτων ἐκ καθυστερημένης δημοσιεύσεως.

3) Ἀπαλείφεται ἡ παλαιὰ παράγραφος 2, ὡς περιληφθεῖσα εἰς τὸ ἀρθρον 35.

αρχή

Τα άρθρα 60-65 παραμένουν αμετάβλητα

Ἡ Βουλὴ σύγκαιται ἐκ βουλευτῶν ἐκλεγόμενων κατὰ νόμον ὑπὸ τῶν ἐχόντων τὸ δικαίωμα πρὸς τοῦτο πολιτῶν δι' ἀμέσου καθολικῆς ἢ μυστικῆς ψηφοφορίας.

Ποσοτὸν τοῦ ἀριθμοῦ τῶν βουλευτῶν, ὅτι μείζον τοῦ ἐνὸς εἰκοστοῦ τοῦ συνόλου αὐτῶν, ἀποφασίζεται ἐκ τῶν ἰδιαιτέρων καταλόγων ἐπιλεγόμενων κατὰ ἀναλογίαν τῆς ἐκλογικῆς δυνάμεως αὐτῶν κατὰ τὴν ἐπιφράτιαν, ὡς νόμος θέλει ὁρίσσει, καὶ τὴν οὐρανὴν ἐπιτυχίαν, θὰ κατατίθενται, πρὸς ἀνάγκην τῶν ἐν αὐτῷ ὑποφθίων ἡμέρας εἰς τὸ ἀρμόδιον ὄργανον ἐκ τῆς ἐπιφράτις ἐκ τῶν ἐπιφθίων.

ἀποφ. 63
(φρα. πρὸς)

Αἱ βουλευτικαὶ ἐκλογαὶ διατάσσονται καὶ ἐνεργοῦνται ταυτοχρόνως κατ' ὅλην τὴν ἐπικράτειαν.

ἀναμνηστικὸν ἐκ τῶν ἐπιφθίων 15 ἡμέρας
ἐκ τῶν ἐπιφθίων ἐκ τῶν ἐπιφθίων
ἐκ τῶν ἐπιφθίων ἐκ τῶν ἐπιφθίων

2/1/77

"Α ρ θ ρ ο ν 66

Ἡ Βουλὴ σύγκειται ἐκ βουλευτῶν ἐκλεγομένων κατὰ νόμον ὑπὸ τῶν ἐχόντων τὸ δικαίωμα πρὸς τοῦτο πολιτῶν δι' ἀμέ- σου καθολικῆς ἢ μυστικῆς ψηφοφορίας.

Ποσοστὸν τοῦ ἀριθμοῦ τῶν βουλευτῶν, οὐχὶ μεῖζον τοῦ ἐνός εἰκοστοῦ τοῦ συνόλου αὐτῶν, δύναται νά ἐκλέγῃται βάσει ἰδιαιτέρων καταλόγων ὑποψηφίων τῶν κομμάτων καί κατ' ἀναλογίαν τῆς ἐκλογικῆς δυνάμεως αὐτῶν καθ' ἅπασαν τὴν ἐπι- κράτειαν, ὡς νόμος θέλει ὁρίσῃ. Οἱ κατ' ἄλογοι καθορίζοντες καί τὴν σειράν ἐπιτυχίας, θά κατατίθενται, πρὸς ἀνακήρυσιν τῶν ἐν αὐτῷ ὑποψηφίων τ..... ἡμέρας εἰς τὸ ἀρμόδιον ὄργανον
Πρωτοδικεῖον. Παρά ἀπὸ τῆς διαγραφῆς τῶν ψηφίων

Αἱ βουλευτικαὶ ἐκλογαὶ διατάσσονται καί ἐνεργοῦνται ταυτοχρόνως καθ' ὅλην τὴν ἐπικράτειαν.

Ἡ ἀνωτέρω ἐν ἀποφ. 15
ἐν τῇ 15
ἀπὸ τῆς διαγραφῆς τῶν ψηφίων

Τά άρθρα 67-69 παραμένουν αμετάβλητα

"Όπως εκλεγεί τις βουλευτικές απαιτείται να είναι πολίτης Έλληνας, έχων συμπληρωμένον το ελάχιστονόν κέμπτον έτος καί τήν νόμιμον ικανότητα του εκλέγειν.

Βουλευτής στερηθείς των προεδόντων τούτων δικαιώματων, αμετάβλητος του βουλευτικού αξιώματος. Έγχειρδον περί τούτου αποφασιστήσεων αποφαινεται το κατά το άρθρον 98α Δικαστήριο

Παρατηρήσεις: Διά της προτεινομένης αναθεωρήσεως ανατίθεται εις το Ανώτατον Συνταγματικόν Δικαστήριον ή κρίσις περί της εκπαιδεύσεως ή μη βουλευτού από του αξιώματος του όσακις εγείρεται άμφισβήτησις, διά να καθίσταται δικαστική καί όχι πολιτική ή κρίσις. Ούτω μεταβάλλεται μόνον το δεύτερον έδάφιον της παρ. 2 του άρθρου 70, το όποτον ανέθεταν εις τήν Βουλήν τήν κρίσιν επί των τοιούτων άμφισβητήσεων.

68 αρ. 100
(11' αρ. 100δ)

Άρθρον 70

Όπως εκλεγῇ τις βουλευτής απαιτεῖται νά εἶναι πολίτης Ἕλλην, ἔχων συμπληρωμένον τό εἰκοστόν πέμπτον ἔτος καί τήν νόμιμον ικανότητα τοῦ ἐκλέγειν.

Βουλευτής στερηθεῖς τῶν προσόντων τούτων ἐκπίπτει αὐτοδικαίως τοῦ βουλευτικοῦ ἀξιώματος. Ἐγειρόμενων περί τούτου ἀμφισβητήσεων ἀποφαίνεται τό κατὰ τό ἄρθρον 98α Δικαστήριον.

Παρατηρήσεις: Διά τῆς προτεινομένης ἀναθεωρήσεως ἀνατίθεται εἰς τό Ἀνώτατον Συνταγματικόν Δικαστήριον ἡ κρίσις περί τῆς ἐκπτώσεως ἢ μή βουλευτοῦ ἀπό τοῦ ἀξιωματός του ὅσακις ἐγείρεται ἀμφισβήτησις, διά νά καθίσταται δικαστική καί οὐχί πολιτική ἡ κρίσις. Οὕτω μεταβάλλεται μόνον τό δεύτερον ἐδάφιον τῆς παρ. 2 τοῦ ἄρθρου 70, τό ὅποσον ἀνέθετεν εἰς τήν Βουλὴν τήν κρίσιν ἐπὶ τῶν τοιούτων ἀμφισβητήσεων.

Οἱ ἐμψυχοὶ δημόσιοι ἐκπαιδευτικοὶ ἐν δυνάμει νά ἐκλεγῶσι βουλευταί, ὅτε νά ἐκλεγῶσι εἰς περιφέρειαν, εἰς τὴν ἡμετέραν κλῆρον τοῦ ἐλαφίου καὶ τῆς διδασκαλίας τῆς τελευταίας αἰτίας καὶ τῶν ἐκλογῶν, ἐκτός ἐκείνης περὶ τῆς περιφέρειας, εἰς τὴν ἡμετέραν κλῆρον τῶν δικαστικῶν ἀποστολῶν, ὅτε νά ἐκλεγῶσι εἰς τὸ στράτευμα.

Οἱ ἐμψυχοὶ δημόσιοι ἐκπαιδευτικοὶ ἐν δυνάμει νά ἐκλεγῶσι βουλευταί, ὅτε νά ἐκλεγῶσι εἰς τὴν ἐκλογικὴν περιφέρειαν, εἰς τὴν ἡμετέραν κλῆρον τῶν δικαστικῶν ἀποστολῶν, ὅτε νά ἐκλεγῶσι εἰς τὸ στράτευμα.

Τὴν καθήκοντα τοῦ βουλευτοῦ εἶναι ἀσυμβίβαστα πρὸς τὰ ἔργα τοῦ διευθυντοῦ ἢ ἄλλου ἀντικειμένου διοικητικοῦ ἢ ἐμψυχῶν νομικῶν συμβουλῶν καὶ ὑπαλλήλων ἐμπορικῶν ἐταιριῶν ἢ ἐπιχειρήσεων πλοιοπορίας εἰδικῶν προνομίων ἢ τακτικῆς ἐπιχορηγήσεως δυνάμει εἰδικῶν νόμων.

Οἱ διατελοῦντες εἰς τινὰ τῶν κατηγοριῶν τούτων ἀφαιροῦνται ἐκ τῆς ἐκλογικῆς ἀποστολῆς, ὅτε νά ἐκλεγῶσι εἰς τὴν ἐκλογικὴν περιφέρειαν, εἰς τὴν ἡμετέραν κλῆρον τῶν δικαστικῶν ἀποστολῶν, ὅτε νά ἐκλεγῶσι εἰς τὸ στράτευμα.

Νόμος δύναται νά καθιερώσῃ τὸ ἀσυμβίβαστον τοῦ βουλευτικοῦ ἀξιωματός καὶ πρὸς ἕτερα ἔργα.

Οἱ βουλευταὶ ἐν δυνάμει νά ἐκλεγῶσι εἰς τὴν ἐκλογικὴν περιφέρειαν, εἰς τὴν ἡμετέραν κλῆρον τῶν δικαστικῶν ἀποστολῶν, ὅτε νά ἐκλεγῶσι εἰς τὸ στράτευμα.

Ἄρθρον 71

Ἐμμισθοὶ δημόσιοι ὑπάλληλοι, στρατιωτικοὶ ἐν ἐνεργείᾳ, δῆμοι-
χοι, συμβολαιογράφοι, φύλακες ὑποθηκῶν καὶ μεταγραφῶν καὶ οἱ ὑπάλλη-
λοι νομικῶν προσώπων ἢ ὀργανισμῶν δημοσίου δικαίου ἢ ἐπιχειρήσεων
κοινῆς ὠφελείας ἢ κερκτημένων προνόμιον ἐκμεταλλεύσεως, ὡς καὶ τὰ μέ-
λη τῶν διοικητικῶν αὐτῶν συμβουλίων δέν δύναται νά ἐκλεγῶσι βουλευ-
ταί οὐδέ νά ἀνακηρυχθῶσιν ὑποψήφιοι, ἐάν μή παραιτηθῶσι πρότῃς ἀνακη-
ρύξεως τῶν ὑποψηφίων.

Ἡ παραίτησις αὐτῶν συντελεῖται διὰ τῆς ἐγγράφου ὑποβολῆς τῆς,
ἡ δέ ἐπάνοδος αὐτῶν εἰς τὴν ὑπηρεσίαν, ἐξ ἧς παρητήθησαν, ἀπαγορεύε-
ται πρό τῆς παρόδου ἔτους ἀπὸ τῆς ἐκλογῆς.

Ἀξιωματικοὶ τῶν ἐνόπλων δυνάμεων καὶ σωμάτων ἀσφαλείας, παραι-
τηθέντες τοῦ ἀξιωματός των ἵνα ἐκλεγῶσι βουλευταί, δέν δύναται νά
ἀνακηρυχθῶσιν ὑποψήφιοι, οὔτε νά ἐκλεγῶσιν εἰς περιφέρειαν, εἰς ἣν
ὑπῆρέτησαν πλεόν τοῦ ἑξαμήνου κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς τελευταίας διε-
τίας πρό τῶν ἐκλογῶν, ἐκτός ἐάν πρόκειται περί τῆς περιφερείας, εἰς
ἣν ἤσκουν τὰ ἐκλογικά των δικαιώματα, οὔτε νά ἐπανέλθωσιν πλεόν εἰς
τὸ στράτευμα.

Οἱ ἔμμισθοι δημόσιοι ὑπάλληλοι δέν δύνανται νά ἐκλεγῶσι βουλευ-
ταί οὐδέ νά ἀνακηρυχθῶσιν ὑποψήφιοι εἰς τὴν ἐκλογικὴν περιφέρειαν
εἰς τὴν ὁποίαν ὑπῆρέτησαν κατὰ τὴν πρό τῆς ἐκλογῆς των τριετίαν.

Τὰ καθήκοντα τοῦ βουλευτοῦ εἶναι ἀσυμβίβαστα πρὸς τὰ ἔργα τοῦ
διευθυντοῦ ἢ ἄλλου ἀντιπροσώπου διοικητικοῦ ἢ ἐμμίσθου νομικοῦ συμ-
βούλου καὶ ὑπαλλήλου ἐμπορικῶν ἐταιριῶν ἢ ἐπιχειρήσεων ἀπολαυουσῶν
εἰδικῶν προνομίων ἢ τακτικῆς ἐπιχορηγήσεως δυνάμει εἰδικοῦ νόμου.

Οἱ διατελοῦντες εἰς τινὰ τῶν κατηγοριῶν τούτων ὀφείλουσιν ἐντός
ὀκτώ ἡμερῶν, ἀφ' ἧς καταστῇ ὁριστικὴ ἡ ἐκλογή αὐτῶν, νά δηλώσωσιν ἐ-
πιλογὴν μεταξὺ τοῦ βουλευτικοῦ ἀξιωματος καὶ τῶν ὡς ἄνω ἔργων. Ἐν
παραλείψει τῆς τοιαύτης δηλώσεως ἐκπίπτουσιν αὐτοδικαίως τοῦ ἀξιωμα-
τος τοῦ βουλευτοῦ.

Νόμος δύναται νά καθιερώσῃ τὸ ἀσυμβίβαστον τοῦ βουλευτικοῦ ἀξιω-
ματος καὶ πρὸς ἕτερα ἔργα.

Οἱ βουλευταί δέν δύνανται νά ἐνοικιάζωσιν ἀγροτικά κτήματα τοῦ

δημοσίου ἢ ν' ἀναλαμβάνωσι κρατικάς προμηθείας ἢ ἐργολαβικάς ἐκτελέσεις δημοσίων ἔργων ἢ ἐνοικιάσεις δημοσίων φόρων ἢ νά δέχωνται παραχωρήσεις ἐπὶ δημοσίων κτημάτων. Ἡ παράβασις τῶν ἀνωτέρω διατάξεων ἐπιφέρει ἔκπτωσιν ἀπὸ τοῦ βουλευτικοῦ ἀξιώματος καὶ ἀκυρότητα τῆς πράξεως. Αἱ πράξεις αὗται εἶναι ἄκυροι καὶ ὅταν γίνωνται καὶ ὑπὸ ἐμπορικῶν ἐταιριῶν ἢ ἐπιχειρήσεων εἰς τὰς ὁποίας ἔργα διευθυντοῦ ἢ διοικητικοῦ ἢ νομικοῦ συμβούλου ἐκτελεῖ βουλευτῆς ἢ εἶναι ὁμόρρυθμος ἢ ἑτερόρρυθμος ἑταῖρος.

Οἱ περιορισμοὶ τῶν παρ. 3 καὶ 4 δὲν ἐφαρμόζονται κατὰ τὰς πρώτας μετὰς τὴν ἰσχὴν τοῦ παρόντος ἐκογὰς.

Παρατηρήσεις: Ἡ μόνη προσθήκη ἡ γενομένη εἰς τὸ ἄρθρον 71 ἀναφέρεται εἰς τὴν παρ. I, ὅπου μετὰ τῶν μὴ ἐκλογίμων περιλαμβάνονται ἐπίσης καὶ οἱ ὑπάλληλοι τῶν ἐπιχειρήσεων κοινῆς ὠφελείας ἢ τῶν κεκτημένων προνόμιον ἐκμεταλλεύσεως, ὡς καὶ τὰ μέλη τῶν διοικητικῶν συμβουλίων αὐτῶν, διότι ἐκρίθη ὅτι καὶ οἱ αὐτοὺς συντρέχουν οἱ αὐτοὶ λόγοι οἱ ὅποιοι καὶ διὰ τοὺς ὑπαλλήλους καὶ τοὺς συμβούλους τῶν ὁργανισμῶν δημοσίου δικαίου.

Τό άρθρον 72 παραμένει αμετάβλητον

Ἡ ἐξελέγξις καί ἐκδίκασις τῶν βουλευτικῶν ἐκλογῶν, κατὰ τοῦ κύρους τῶν ὁποίων ἐγείρονται ἐνστάσεις, ἀναφερόμεναι εἴτε εἰς ἐκλογικὰς παραβάσεις περὶ τὴν ἐνέργειαν τούτων, εἴτε εἰς ἑλλειψὶν προσόντων, ἀνατίθεται εἰς τὸ κατὰ τὸ ἄρθρον 98α Δικαστήριον. Τῇ τῆς ἀσκήσεως τῶν ἐνστάσεων καί τῇ τῆς ὅλης διαδικασίας ἐκδικάσεως αὐτῶν ὁρίζονται διὰ νόμον.

Παρατηρήσεις: Διὰ τῆς προτεινομένης τροποποιήσεως τοῦ ἄρθρου 73 τοῦ Συντάγματος καταργεῖται τὸ ἐκλογοδικεῖον ὡς ἰδιαίτερον δικαστήριον καί ἡ ἐκδίκασις τοῦ κύρους τῶν βουλευτικῶν ἐκλογῶν ἀνατίθεται εἰς τὸ Ἀνώτατον Συνταγματικὸν Δικαστήριον, τοῦ ὁποίου ἄλλωστε ἡ σύνθεσις εἶναι ἡ αὐτὴ μὲ τὴν τοῦ κατὰ τὸ Σύνταγμα τοῦ 1952 Ἐκλογοδικεῖου.

Ἄρθρον 73

Ἡ ἐξελέγξις καί ἐκδίκασις τῶν βουλευτικῶν ἐκλογῶν, κατὰ τοῦ κύρους τῶν ὁποίων ἐγείρονται ἐνστάσεις, ἀναφερόμεναι εἴτε εἰς ἐκλογικὰς παραβάσεις περὶ τὴν ἐνέργειαν τούτων, εἴτε εἰς ἔλλειψιν προσόντων, ἀνατίθεται εἰς τὸ κατὰ τὸ ἄρθρον 98α Δικαστήριον. Τὰ τῆς ἀσκήσεως τῶν ἐνστάσεων καί τὰ τῆς ὅλης διαδικασίας ἐκδικάσεως αὐτῶν ὁρίζονται διὰ νόμου.

Παρατηρήσεις: Διὰ τῆς προτεινομένης τροποποιήσεως τοῦ ἄρθρου 73 τοῦ Συντάγματος καταργεῖται τὸ ἐκλογοδικεῖον ὡς ἰδιαίτερον δικαστήριον καί ἡ ἐκδίκασις τοῦ κύρους τῶν βουλευτικῶν ἐκλογῶν ἀνατίθεται εἰς τὸ Ἀνώτατον Συνταγματικόν Δικαστήριον, τοῦ ὁποίου ἄλλωστε ἡ σύνθεσις εἶναι ἡ αὐτὴ μὲ τὴν τοῦ κατὰ τὸ Σύνταγμα τοῦ 1952 Ἐκλογοδικείου.

Τό άρθρον 74 παραμένει αμετάβλητον

το Ερώτην 72 παραμένει Ανεπίβλητον

(21 Συν. 1927)

Α ρ θ ρ ο ν Α.

Άρθρ. 24

Συν. 1927

Ο γάμος ως θεμέλιον της οικογενείας καί της
 συντηρήσεως καί προαγωγής του Έθνους, τελεῖ ὑπό
 τήν προστασίαν του Κράτους.

Άρθρ. 31 Ἰταλ.

Συνταγ.

Τό Κράτος λαμβάνει εἰδικά μέτρα πρὸς προστασί-
 αν τῆς μητρότητος καί τῆς νεότητος. —

ἔδαφ. γ.δ. Ἱστορικοί καί καλλιτεχνικοί θησαυροί
 τῆς Χώρας καί τό τοπίον τίθενται ὑπὸ τήν προστασίαν του
 Κράτους.

ἔδαφ. δ. (ἔδαφ. β. ἰσχύοντος άρθρου).

ἔδαφ. ε. Ἡ στοιχειώδης ἐκπαίδευσις εἶναι δι' ἕνα
 υποχρεωτική, παρέχεται δὲ δωρεάν ὑπὸ του Κράτους. Ὁ νόμος
 ὁρίζει τὰ ἔτη τῆς υποχρεωτικῆς φοιτήσεως, τὰ ὅποια δέν
 δύνανται νά εἶναι ὀλιγώτερα τῶν ἑξ.

Τό Κράτος ἀποσποῖ τήν μέσσην, ὡς καί τήν ἀνωτάτην
 ἐκπαίδευσιν τῶν διακρινομένων καί ὀρίων τῆς προστασίας
 τοιαύτης, ἐν ᾗ δύνανται στερῶνται ἰδίᾳ μέσσην, ὡς νόμος θέλει
 διατάξει.

ἔδαφ. στ' καὶ ζ'. (ὡς ἔχουν τὰ ἔδαφ. δ καὶ ε' του
 άρθρου 16).

(21 Συν. 1927)

ἐδαφ. α. — Ἡ Παιδεία τελεῖ ὑπὸ τὴν ἀνωτάτην ἐποπτεῖαν τοῦ Κράτους, τὸ ὅποτον ἐνθαρρύνει τὴν προαγωγὴν αὐτῆς, παρέχεται δέ δαπάνη τοῦ Κράτους ἢ Ὁργανισμῶν, κατὰ τὰ δι' εἰδικῶν νόμων ὀριζόμενα.

ἐδαφ. β. — Ἡ τέχνη καὶ ἡ Ἐπιστήμη καὶ ἡ διδασκαλία αὐτῶν εἶναι ἐλεύθεραι.

Τὸ Κράτος μετέχει εἰς τὴν ἀνάπτυξιν καὶ προαγωγὴν αὐτῶν καὶ ἐνθαρρύνει τὴν ἐπιστημονικὴν καὶ τεχνικὴν ἔρευναν.

ἐδαφ. γ. Οἱ ἱστορικοὶ καὶ καλλιτεχνικοὶ θησαυροὶ τῆς Χώρας καὶ τὸ τοπικόν τίθενται ὑπὸ τὴν προστασίαν τοῦ Κράτους.

ἐδαφ. δ. — (ἐδαφ. β. ἰσχύοντος ἄρθρου).

ἐδαφ. ε. — Ἡ στοιχειώδης ἐκπαίδευσις εἶναι δι' ὅλους ὑποχρεωτική, παρέχεται δέ δωρεάν ὑπὸ τοῦ Κράτους. Ὁ νόμος ὀρίζει τὰ ἔτη τῆς ὑποχρεωτικῆς φοιτήσεως, τὰ ὅποτα δέν δύνανται νὰ εἶναι ὀλιγώτερα τῶν ἑξ.

Τὸ Κράτος ὑποβοηθεῖ τὴν μέσσην, ὡς καὶ τὴν ἀνωτάτην ἐκπαίδευσιν τῶν διακρινομένων καὶ ἀξίων τῆς προστασίας σπουδαστῶν, ἐφ' ὅσον στεροῦνται ἰδίων μέσων, ὡς νόμος θέλει ὀρίσει.

ἐδαφ. στ' καὶ ζ'. — (ὡς ἔχουν τὰ ἐδαφ. δ καὶ ε τοῦ ἄρθρου 16). —

"Α ρ θ ρ ο ν Β.

Ἡ ὑγεία τῶν πολιτῶν τελεῖ ὑπὸ τὴν προστασίαν τοῦ Κράτους.

Οὐδεὶς ὑποχρεοῦται νὰ ὑποβληθῇ εἰς ὠρισμένην θεραπείαν εἰ μὴ ὡς ὁ νόμος ὀρίζει, ὁ νόμος δὲν δύναται νὰ παραβιάσῃ τὰς ἐκ τοῦ σεβασμοῦ τῆς ἀνθρωπίνης ἀξιοπρεφείας προκύπτουσας ἀρχάς.

(ἄρθ. 32 Ἰταλ.
Συν.)

Ἄ ρ θ ρ ο ν Γ.

(ἄρθ. 41 Ἰταλ.)

Συν.)

Ἡ πνευματικὴ καὶ σωματικὴ ἐργασία τελεῖται ὑπὸ τὴν προστασίαν τοῦ Κράτους, τὸ ὅποτον μεριμνᾷ διὰ τὴν ἠθικὴν καὶ ὕλικὴν ἐξύψωσιν τοῦ ἐργαζομένου ἀγροτικοῦ καὶ ἀστικοῦ πληθυσμοῦ καὶ διὰ τὴν ἐπαγγελματικὴν ἀνάπτυξιν αὐτοῦ.

(ἄρθ. 35 Ἰταλ.)

(ἄρθ. 2 Συν.)

Ἰταλ.)

Τὸ Κράτος θέλει διευκολύνει διεθνεῖς συμφωνίας καὶ ὁργανώσεις, αἵτινες ἀποβλέπουν εἰς τὴν προστασίαν καὶ προαγωγὴν τῆς ἐργασίας.

Ἄρθρον Δον

(ἄρθ. 41 Ἰταλ.
Συν.)

ἄρθ. 24

Συν. 1927

Ἡ ἰδιωτικὴ οἰκονομικὴ πρωτοβουλία δέν δύναται νά ἀναπτυχθῇ ἐπὶ βλάβῃ τῆς δημοσίας ὠφελείας, ἥ εἰς βάρος τῆς ἐλευθερίας, τῆς ἐθνικῆς ἀσφαλείας, ἥ τῆς ἀνθρωπίνης ἀξιοπρεπείας.

(ἄρθ. 4 παρ. 2
Ἰταλ.)

ἄρθ. 31

Συνταγ.

Ὅλοι οἱ πολῖται ὀφείλουν νά ἀναπτύξουν τὴν δραστηριότητα αὐτῶν, ἀποβλέποντες συγχρόνως καὶ εἰς τὴν ὑλικὴν καὶ πνευματικὴν προαγωγὴν τῆς Χώρας. —

Αρθρ. 17

Ἡ γαλλικὴ νομοθεσία περὶ ἀπαλλοτριώσεων (διεπομένη κατὰ βάσιν ἀπὸ τὸ Ν.Δ. τῆς 8 Αὐγούστου 1935 ὡς ἐτροποποιήθη καὶ συνεπληρώθη μεταγενεστέρως) γνωρίζει δύο εἰδικὰς μορφὰς ἀπαλλοτριώσεως: τὴν ἀπαλλοτρίωσιν κατὰ ζώνας καὶ τὴν ἀπαλλοτρίωσιν λόγῳ ὑπεραξίας.

1. ΑΠΑΛΛΟΤΡΙΩΣΙΣ ΚΑΤΑ ΖΩΝΑΣ. Αὕτη στηρίζεται εἰς τὴν ἀρχὴν ὅτι τὰ διάφορα δημόσια ἔργα - διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ὁποίων ἐνεργεῖται ἀπαλλοτρίωσις - δὲν δύνανται νὰ ἀποκτήσουν τὴν πλήρη ἄμεσον, ὡς καὶ τὴν μελλοντικὴν, ἀξίαν των, εἰμὴ ἂν ἐξαφανισθοῦν ὀρισμένα γειτονικά ἀκίνητα ἀντικαισθητικά ἢ ἀνθυγιεινά. Πρὸς τοῦτο παρίσταται ἀνάγκη ὅπως ἡ ἀπαλλοτρίωσις ἐπεκταθῇ καὶ εἰς ὀρισμένην πρόσθετον ζώνην, πέραν τῆς περιμέτρου τῶν σχεδιαζομένων ἔργων. Ἡ ἐπέκτασις τῆς ἀπαλλοτριώσεως διὰ δημοσίαν ὠφέλειαν καὶ εἰς τὰς ζώνας αὐτὰς πραγματοποιεῖται εἴτε διὰ τῆς αὐτῆς πράξεως, εἴτε καὶ διὰ νεωτέρας, πάντως ὅμως ἐκδιδομένης πρὸ τῆς ἀποπερατώσεως τῶν ἔργων. Πρέπει ἐπίσης νὰ μνημονεύεται ἐν τῇ πράξει πρὸς ποῖον σκοπὸν θὰ χρησιμοποιηθοῦν τὰ ἐν λόγῳ ἀκίνητα, διάφορον βεβαίως ἐκείνου δι' ὃν προορίζεται ἡ ἀπαλλοτριουμένη δι' αὐτὸ τοῦτο τὸ δημόσιον ἔργον ἔκτασις.

2. ΑΠΑΛΛΟΤΡΙΩΣΙΣ ΛΟΓΩ ΥΠΕΡΑΞΙΑΣ. Ἡ ἀπαλλοτρίωσις λόγῳ ὑπεραξίας πραγματοποιεῖται ὡσάντις προκρίπτει ὅτι οἱ ἰδιοκτῆται ἀκινήτων κειμένων ἐγγὺς ὑπὸ ἐκτέλεσιν ἔργου πρόκειται νὰ ἴδουν ἀύξανομένην τὴν ἀξίαν αὐτῶν κατὰ ποσοστὸν ὑπερβαῖνον τὰ 15%. Πρὸς τοῦτο ὁ νόμος προβλέπει διαδικασίαν πραγμαγνωμοσύνης, παρέχει δὲ εἰς τοὺς ἰδιοκτῆτας τῶν ἐν λόγῳ ἀκινήτων τὸ δικαίωμα νὰ ἐξαιρεθοῦν τῆς ἀπαλλοτριώσεως ἐφ' ὅσον καταβάλλουν εἰς τὸ Κράτος τὴν ἐκ τῆς ὑπεραξίας διαφορὰν.

Décret-loi du 8 août 1935

Article 67

L'utilité de l'expropriation peut être déclarée, non seulement pour les superficies comprises dans le périmètre des ouvrages publics projetés, mais encore pour toutes celles qui sont reconnues nécessaires pour assurer à ces ouvrages leur pleine valeur immédiate et d'avenir.

Il en est notamment ainsi en matière de voirie urbaine pour les superficies hors alignement, qui font obstacle à un lotissement rationnel ou qui ne sont pas susceptibles de constructions s'accordant avec le plan général des travaux.

"Α ρ θ ρ ο ν 17.

"Α ρ θ ρ ο ν 17

.....
 δημοσίαν ωφέλειαν προσκινούντων αποδεδειγμένην, ότι και όπως
 ο νόμος διατάσσει, ηνότες δε τούτοις, ην δυνάμει
 νά εκτείνηται και πέραν της περιμέτρου του σχεδιαζομένου
 δημοσίου έργου επί εκτάσεως κρινομένης αναγκαίας προς
 εξασφάλισιν της πλήρους αξιοποιήσεως του έργου. — εις παροχήν

 κατ'εξουσίαν της διοικητικής ή προσωπικής διοικήσεως αποζημιώσεως
 διατηρούνται ανεκτίμητα πάντα τα δικαιώματα του ιδιοκτήτου μη
 μετατρέπόμενης της κατολήσεως.

"Α ρ θ ρ ο ν 17 παρ. 2

"Η διὰ δημοσίαν ωφέλειαν απαλλοτριώσεις επινήτων
 δύνανται να εκτείνονται, κατὰ τὰ ειδικότερον διὰ νόμου καθο-
 ρισθησόμενα και εις συνεχομένην ζώνην πέραν της χρησιμοποιήσε-
 σομένης διὰ τὸ δι' ὅν ἡ απαλλοτριώσις ἔργον, ἐφ' ὅσον ἡ κατε-
 κτεταμένη ἐκτείνεται δημοσίαν ωφέλειαν ὡς συνεχομένην πρὸς τὴν
 πραγματοποιήσιν τοῦ δι' ὅν ἡ απαλλοτριώσις κυρίου ἔργου. Περὶ
 δεῖται ὁρίσει τὴν ἐκάστοτε οὕτω δυναμένην νὰ απαλλοτριωθῇ
 ἔκτασιν (ἣτις ἐντός σχεδίου πόλεως δέν δύναται νὰ θεωρηθῇ
 τὴ μέτρον καὶ ἐκτός αὐτοῦ) .

Επιτίθενται ἐπίσης ἡ απαλλοτριώσεις πρὸς δημοσίαν
 οργανολογικὴν ρημείαν καὶ τῆς αἰσθητικῆς τοῦ τοπίου.

Εἰδικοὶ νόμοι κανονίζουνσι τὰ τῆς ιδιοκτησίας καὶ
 διαθέσεως τῶν μεταλλείων, λιγνιτῶν, οργανολογικῶν πηγαίων,
 λαματικῶν οὐρανῶν καὶ ὑπερχείων ὑδάτων.

Ὁρίσει διὰ νόμου ρυθμίζονται τὰ τῆς ιδιοκτησίας καὶ
 ἰχθυοτροφικῆς ἐκμεταλλεύσεως καὶ διαχειρίσεως τῶν λιμνοθάλασ-
 σῶν καὶ μεγάλων λιμνῶν.

Εἰδικοὶ νόμοι ρυθμίζουνσι τὰ τῶν ἐπιτάξεων διὰ τῆς
 ἀνάγκης τῶν ἐνόπλων δυνάμεων κτ., περιπτώσιν πολέμου ἢ ἐπικρα-
 τείας, ἢ πρὸς θεραπείαν ἀνέμου κοινωνικῆς ἀνάγκης δυναμένη
 νὰ θέσῃ εἰς κίνδυνον τὴν δημοσίαν τάξιν ἢ ὑγείαν.

"Α ρ θ ρ ο ν 17

Οὐδείς στερεῖται τῆς ἰδιοκτησίας αὐτοῦ, εἰμὴ διὰ δημοσίαν ὠφέλειαν προσηκόντων ἀποδεδειγμένην, ὅτε καὶ ὅπως ὁ νόμος διατάσσει, πάντοτε δὲ προηγουμένης πλήρους ἀποζημιώσεως. Ἡ ἀποζημίωσις ὁρίζεται ὑπὸ τῶν τακτικῶν δικαστηρίων. Ἐν ἐπείγουσῃ δὲ περιπτώσει δύναται καὶ προσωρινῶς νὰ ὁρισθῇ δικαστικῶς μετ' ἀκρόασιν ἢ πρόσκλησιν τοῦ δικαιούχου, ὅστις δύναται νὰ ὑποχρεωθῇ κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ δικαστοῦ εἰς παροχὴν ἀναλόγου ἐγγυήσεως, καθ' ὃν τρόπον ὁρίζει ὁ νόμος. Πρὸ τῆς καταβολῆς τῆς ὁριστικῆς ἢ προσωρινῆς ὁρισθείσης ἀποζημιώσεως διατηροῦνται ἀκέραια πάντα τὰ δικαιώματα τοῦ ἰδιοκτήτου μὴ ἐπιτρεπομένης τῆς καταλήξεως.

"Α ρ θ ρ ο ν 17 παρ. 2

Ἡ διὰ δημοσίαν ὠφέλειαν ἀπαλλοτριώσεις ἀκινήτων δύναται νὰ ἐπεκτείνεται, κατὰ τὰ εἰδικώτερον διὰ νόμου καθορισθησόμενα καὶ εἰς συνεχομένην ζώνην πέραν τῆς χρησιμοποιηθῆσομένης διὰ τό δι' ὃν ἡ ἀπαλλοτριώσεις ἔργον, ἐφ' ὅσον ἡ τοιαύτη ἐπέκτασις ἐπάγεται δημοσίαν ὠφέλειαν ὡς συνδεομένην πρὸς τὴν πραγματοποιήσιν τοῦ δι' ὃν ἡ ἀπαλλοτριώσεις κυρίου ἔργου. Νόμος θέλει ὁρίσει τὴν ἐκάστοτε οὕτω δυναμένην νὰ ἀπαλλοτριωθῇ ἔκτασιν (ἥτις ἐντός σχεδίου πόλεως δέν δύναται νὰ ὑπερβαίῃ τὰ μέτρα καὶ ἐκτός αὐτοῦ).

Ἐπιτρέπεται ἐπίσης ἡ ἀπαλλοτριώσεις πρὸς προστασίαν ἀρχαιολογικῶν μνημείων καὶ τῆς αἰσθητικῆς τοῦ τοπίου.

Εἰδικοί νόμοι κανονίζουν τὰ τῆς ἰδιοκτησίας καὶ διαθέσεως τῶν μεταλλείων, ὀρυχείων, ἀρχαιολογικῶν θησαυρῶν, ἱαματικῶν ρεόντων καὶ ὑπογείων ὑδάτων.

Ἐπίσης διὰ νόμου ρυθμίζονται τὰ τῆς ἰδιοκτησίας καὶ ἰχθυοτροφικῆς ἐκμεταλλεύσεως καὶ διαχειρίσεως τῶν λιμνοθαλασσῶν καὶ μεγάλων λιμνῶν.

Εἰδικοί νόμοι ρυθμίζουν τὰ τῶν ἐπιτάξεων διὰ τὰς ἀνάγκας τῶν ἐνόπλων δυνάμεων εἰς περιπτώσιν πολέμου ἢ ἐπιστροφῆς, ἢ πρὸς θεραπείαν ἀμέσου κοινωνικῆς ἀνάγκης δυναμένης νὰ θέσῃ εἰς κίνδυνον τὴν δημοσίαν τάξιν ἢ ὑγείαν.

Décret-loi du 8 août 1935

"Α ρ θ ρ ο ν 21α

L'utilité de l'Ελλάς, εἰς προάσπισιν τῆς ἰδίας αὐτῆς ἱστορικῆς
 pour ἀποστολῆς, ἐπιδιώκει τὴν διασφάλισιν τῆς μεταξύ τῶν λαῶν
 hlic εἰρήνης καὶ δικαιοσύνης καὶ τὴν προαγωγὴν τῶν μεταξύ τῶν
 νέων κρατῶν σχέσεων δύναται δὲ νὰ συναινῇ εἰς τὸν πρὸς τοῦτο
 διατεταμένον.

Il en est notamment ainsi en matière de voirie urbaine pour les
 superficies hors alignement, qui sont obstacle à un lotissement
 rationnel ou qui ne sont pas susceptibles de constructions s'ac-
 cordant avec le plan général des travaux.

Πολιτικά Θέματα

1.- Προτάσεις δυσπιστίας υποβάλλονται μόνον μετά πάροδον έξαμήνου από τής απορρίψεως τοιαύτης προτάσεως υπό τής Βουλής έκτός αν υποβληθῇ τοιαύτη υπό τής απόλυτου πλειοψηφίας τοῦ Σώματος καί μόνον μετά πάροδον τριμήνου από τής πρωτοβουλίας τής Κυβερνήσεως παροχής φήφου έμπιστοσύνης.

Ἡ συζήτησις τής προτάσεως δυσπιστίας αρχεται άμέσως. Δικαιοῦται όμως ἡ Κυβέρνησις νά αναβάλῃ τήν συζήτησιν ἐπὶ 48 ώρας.

Ἡ συζήτησις ἐπὶ προτάσεως δυσπιστίας δέν δύναται νά διαρκέσῃ πλέον τῶν τριῶν συνεδριάσεων.

Ἡ ἐπί προτάσεως δυσπιστίας ἡ περί φήφου έμπιστοσύνης ψηφοφορία διεξάγεται άμα τῷ πέρατι τής τρίτης συνεδριάσεως έκτός αν συζητήσωσι τήν αναβολήν διά δύο τό πολύ ἡμέρας πὸ I/3 τοῦ συνόλου τῶν Βουλευτῶν. τήν έλομέλειαν, μόνην έμποδίζαν διά τήν συζήτησιν τῶν πολιτικῶν θεμάτων (πρότασις μορφῆς φήφου έμπιστοσύνης) διά τήν άσκησιν τοῦ κοινοβουλευτικοῦ έλέγχου πῶς μορφῆς καί διά τήν φήφισιν τοῦ προϋπολογισμοῦ καί τῶν συνταγματικῶν άρειστέων βασικῶν νομοθετημάτων.

I.- Επίσπευσις τῆς νομοθετικῆς λειτουργίας.

A. Ἡ Βουλὴ ἐν ὀλομελείᾳ ψηφίζει μόνον ὠρισμένους βασικούς νόμους καὶ τὸν προϋπολογισμόν.

Τὰ λοιπὰ νομοσχέδια ψηφίζονται ἀπὸ τὴν Βουλὴν συνεδριάζουσιν κατὰ Τμήματα.

Διαιρεῖται ἡ Βουλὴ εἰς τρεῖς τμήματα ἐξ 100 Βουλευτῶν ἕκαστον. Ταῦτα λειτουργοῦν συγχρόνως καὶ ψηφίζουν πάντας τοὺς νόμους πλὴν τῶν ρητῶς ἀπὸ τοῦ Σύνταγμα ὑπαχθησομένων εἰς τὴν ἀρμοδιότητα τῆς ὀλομελείας.

Κατὰ τὰς διακοπὰς τῆς Βουλῆς εἶναι δυνατόν ἀντὶ τριῶν τμημάτων νὰ λειτουργοῦν δύο ἢ ἓν ἀναλόγως τῶν ἐκκρεμῶν νομοσχεδίων.

Αἱ διακοπαὶ συνεπῶς τῆς Βουλῆς ἀφοροῦν μόνον τὴν ὀλομέλειαν, μόνην ἀρμοδίαν διὰ τὴν συζήτησιν τῶν πολιτικῶν θεμάτων (πρότασις μομφῆς ψῆφοι ἐμπιστοσύνης) διὰ τὴν ἄσκησιν τοῦ κοινοβουλευτικοῦ ἐλέγχου πάσης μορφῆς καὶ διὰ τὴν ψήφισιν τοῦ προϋπολογισμοῦ καὶ τῶν συνταγματικῶν ὠρισμένων βασικῶν νομοθετημάτων.

Πρός ακώλυτον συνέχισιν τῆς νομοθετικῆς λειτουργί-
 δύναται ὁ Βασιλεὺς κατὰ τὸν χρόνον τῆς ἀπουσίας τῆς
 Βουλῆς ἢ τῆς δικαστικῆς τῶν ἐργασιῶν αὐτῆς, νὰ προβαίνειν
 εἰς ἐκδόσιν νομοθετικῶν Διαταγμάτων, μετὰ σύμφωνον ὅμως
 γνώμην εἰδικῆς ἐπιτροπῆς ἐκ Βουλευτῶν, ὀριζομένης εἰς
 τὴν ἀρχὴν ἐκάστης τακτικῆς συνόδου καὶ λειτουργούσης
 μέχρι τῆς ἐνάρξεως τῆς νέας τακτικῆς συνόδου.

Ὁ ἀριθμὸς τῶν μελῶν τῆς Ἐπιτροπῆς δέν δύναται
 νὰ εἶναι κατώτερος τοῦ $1/5$ τοῦ ὅλου ἀριθμοῦ τῶν Βουλευ-
 τῶν πάντος δέ οὐχί κατώτερος τῶν 50. Πρὸς λήψιν ἀποφά-
 σεων ἀπαιτεῖται ἡ παρουσία τοῦ $2/3$ τῶν μελῶν ἐν αὐτῇ
 αὐτῆς καὶ σχετικὴ πλειοψηφία.

Τῶν ἐγκρινομένων ὑπὸ τῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ ἄρθρου
 35 νομοθετικῶν Διαταγμάτων δύναται νὰ ζητηθῇ ἡ ἐπανα-
 συζήτησις ὑπὸ τῆς Ὀλομελείας τῆς Βουλῆς μόνον ἂν τοῦτο
 ἀφορᾷ εἰς νομοθετήματά ἀρμοδιότητος τῆς Ὀλομελείας
 καὶ ἐφ' ὅσον τοῦτο ζητηθῇ α) ἐντός 15 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς
 ἐγκρίσεως τοῦ σχετικοῦ Νομοθ. Διατάγματος ὑπὸ τῆς ἀνω-
 τέρω Ἐπιτροπῆς, β) ζητηθῇ δέ τοῦτο ὑπὸ τοῦ $1/3$ τῶν
 Βουλευτῶν.

Γ.- Ὁ ἄριθμός τῶν Βουλευτῶν.

Β.- Ἀπαοτία

Ι) Διὰ τὴν συζήτησιν εἶπε ἐν ὁλομελείᾳ εἴτε εἰς τὰ τμήματα ἀρκεῖ ἡ παρουσία 10 βουλευτῶν. Πρὸς λῆψιν ἀποφάσεως ὑπὸ τῆς ὁλομελείας ἀρκεῖ ἡ πλειοψηφία τῶν παρόντων, ἣτις ὅμως οὐδέποτε θά δύναται νά εἶναι μικροτέρα τοῦ $1/5$ τοῦ ὅλου ἀριθμοῦ τῶν Βουλευτῶν.

Διὰ τὰ Τμήματα πρὸς λῆψιν ἀποφάσεως ἡ πλειοψηφία δέν πρέπει νά εἶναι μικροτέρα τοῦ $1/5$ τοῦ ὅλου ἀριθμοῦ τῶν μετεχόντων τοῦ Τμήματος Βουλευτῶν.

Διοικήσεις.

Γ.- Ὁ ἀριθμὸς τῶν Βουλευτῶν.

Ἐφ'ὅσον γίνῃ δεκτὴ ἡ ἄσκησις τοῦ νομοθετικοῦ ἔργου τῆς Βουλῆς διὰ τῆς διαιρέσεως αὐτῆς εἰς Τμήματα πρέπει συνταγματικῶς νὰ ἐξασφαλισθῇ ὅτι ὁ ἀριθμὸς τῶν Βουλευτῶν δέν θά εἶναι ποτέ κατώτερος τῶν 225.

Ἐπειδὴ ὅμως τὸ Συμβούλιον Ἐπικρατείας διὰ ἀλλεπαλλήλων ἀποφάσεων ἐξημερεύουσι παλίν καὶ ὑπερμέτρως εὐρύ τρόπον τὰ σχετικὰ ἄρθρα (102 Συντ.) εἶναι ἀνάγκη νὰ ἐπαναχθῇ ἡ μονιμότης εἰς λογικὰ ὅρια.

Πρὸς τοῦτο πρέπει νὰ μελετηθοῦν ὅλαι αἱ σχετικαὶ ἀποφάσεις τοῦ Συμβουλίου Ἐπικρατείας καὶ διατυπωθῶν διατάξεις ἀποκλείουσαι τὰς ἐξημερίας δι'ὧν τοῦτο *επιφέρει* ὑπερμέτρως τὴν ἀρχὴν τῆς μονιμότητος.

Εἰδικότερον θὰ πρέπει νὰ ἐπιτελέσεται νὰ μὴ ἀντικαταστήται εἰς τὴν ἀρχὴν τῆς μονιμότητος ἡ καθ'ορίσθηποτε τρόπον χρησιμοποιοῦσι τῶν ὑπαλλήλων εἴτε διὰ μεταθέσεως αὐτῶν εἰς ἄλλον κλάδον εἴτε δι' ἀναθέσεως εἰς αὐτοὺς εἰδικῶν ἐντολῶν ἢ ὑπηρεσιῶν, δοθέντος ὅτι δέν πρέπει νὰ περιλαμβάνεται εἰς τὴν μονιμότητα καὶ τὸ δικαίωμα τοῦ ὑπαλλήλου νὰ ἐπαῖ / πρὸς τὴν κατεχομένην κανονικῶς γὰρ αὐτοῦ θέσιν συνδεόμενα καθήκοντα.

Διοικήσεις

Μονιμότης Ὑπαλλήλων

Ἡ μονιμότης ἀποτελεῖ ἀφ' ἑνὸς ἐγγύησιν ἔναντι κυβερνητικῶν αὐθαιρεσιῶν, ἀφ' ἑτέρου ὅμως τροχοπέδον εἰς καλὰς κυβερνητικὰς πρωτοβουλίας.

Κατ' ἀρχὴν πρέπει νὰ διατηρηθῇ. Ἐπειδὴ ὅμως τὸ Συμβούλιον Ἐπικρατείας διὰ ἀλλεπαλλήλων ἀποφάσεων ἐρμηνεύουσι παγίως καὶ ὑπερμέτρως εὐρύ τρόπον τὰ σχετικὰ ἄρθρα (102 Συντ.) εἶναι ἀνάγκη νὰ ἐπαναχθῇ ἡ μονιμότης εἰς λογικά ὅρια.

Πρὸς τοῦτο πρέπει νὰ μελετηθοῦν ὅλαι αἱ σχετικαὶ ἀποφάσεις τοῦ Συμβουλίου Ἐπικρατείας καὶ διατυπωθῶν διατάξεις ἀποκλείουσαι τὰς ἐρμηνείας δι' ὧν τοῦτο *εἰσέρχεται* ὑπερμέτρως τὴν ἀρχὴν τῆς μονιμότητος.

Εἰδικώτερον θὰ πρέπει νὰ ἐπιτρέπεται νὰ μὴ ἀντικεῖται εἰς τὴν ἀρχὴν τῆς μονιμότητος ἡ καθ' οἵανδὴποτε τρόπον χρησιμοποίησις τῶν ὑπαλλήλων εἴτε διὰ μεταθέσεως αὐτῶν εἰς ἄλλον κλάδον εἴτε δι' ἀναθέσεως εἰς αὐτοὺς εἰδικῶν ἐντολῶν ἢ ὑπηρεσιῶν, δοθέντος ὅτι δέν πρέπει νὰ περιλαμβάνεται εἰς τὴν μονιμότητα καὶ τὸ δικαίωμα τοῦ ὑπαλλήλου νὰ ἀσκῇ ^{ἐν} πρὸς τὴν κατεχομένην κανονικῶς γπ' αὐτοῦ θέσιν συνδεόμενα καθήκοντα.

Δικαιοσύνη

Οργανισμός Δικαιοσύνης

Οἱ συνεταιρισμοί τῶν δημ. ὑπαλλήλων καί τῶν ὑπαλλήλων νομ. προσώπων δημ. δικαίου οἱ ἔχοντες ὡς σκοπόν τήν καθ'οἰονδήποτε τρόπον ἐπιδιώξιν τῆς ρυθμίσεως τῶν οἰκονομικῶν ἢ ὑπηρεσιακῶν σχέσεων τῶν μελῶν αὐτῶν ἢ γενικῶς τῶν δημ. ὑπαλλήλων ἢ τῶν ὑπαλλήλων νομ. προσώπων δημ. δικαίου πρὸς τό Κράτος ἢ τὰ ἀντίστοιχα νομικά πρόσωπα δημ. δικαίου ἀπαγορεύονται.

Ὅσοι δέ, ἐκτρεπόμενοι τοῦ σκοποῦ των φορῶνται ἔχοντες τοιαύτας ἐπιδιώξεις διαλύονται κατὰ τὰ εἰδικώτερον ὑπὸ τοῦ νόμου ὀριζόμενα.

Δικαιοσύνη

Όριωτά Δικαστήρια

Ἡ ὀρθή λύσις εἶναι ἡ πλήρης κατάργησις τῶν ὀριωτῶν ἢ καὶ τῶν μικτῶν δικαστηρίων.

Εἰς χώρας μαστιζομένας ἀπὸ τὸν κομμουνισμόν ἀλλὰ καὶ τὴν ἔλλειψιν ἀληθοῦς κοινωνικῆς καὶ πολιτικῆς ἀγωγῆς, ὁ κοινός ἀνθρωπίνης πολιτῆς ὅχι μόνον δέν εἶναι συνήθως κατάλληλος νὰ ἀπονείμῃ τὸ δίκαιον, ἀλλὰ συχνά ἀποτελεῖ δημόσιον κίνδυνον.

Ἐάν ἡ λύσις αὕτῃ δέν γίνῃ δεκτὴ τότε εἶναι ἀπραίτητον νὰ ἀφαιρεθοῦν ἀπὸ τὴν δικαιοδοσίαν τῶν ἀνωτέρω δικαστηρίων, ἀκόμη καὶ τῶν μικτῶν μέ οἱανδήποτε ἀναλογίαν συμμετοχῆς ἐνόρκων ἅπαντα τὰ ἀδικήματα τοῦ τύπου, ἰδίᾳ δέ τὰ ἀφορῶντα τὸν δημόσιον βίον.

Τοῦτου γενομένου ἔξεταστέου εἰς ποῖα δικαστήρια θὰ ὑπαχθοῦν ἅπαντα τὰ ἀδικήματα τὰ διὰ τοῦ τύπου διαπραττόμενα. Ἐφ' ὅσον ὁ Τύπος ἀποτελεῖ μίαν τόσον ὑπερτροφικῶς ἀνεπτυγμένην κοινωνικὴν δύναμιν πρέπει καὶ οἱ δικάζοντες αὐτόν νὰ εἶναι πρόσωπα ἡυξημένης ἀντιστάσεως καὶ κατὰ τεκμήριον τοιαῦτα εἶναι μόνον ἀνώτεροι δικαστικοί. Ἐν προκειμένῳ ἴσως ἡ σκοπιμωτέρα λύσις θὰ ἦτο, προκειμένου περὶ ἐκδικάσεως ἀδικημάτων ἀφορῶντων τὸν δημόσιον βίον καὶ διαπραττομένων διὰ τοῦ Τύπου νὰ καταστοῦν ἀρμόδια τὰ Πενταμελῆ Ἐφετεῖα κατ' ἔφεσιν δέ νὰ δικάζῃ τὸ "οἰνικὸν Τμήμα τοῦ Ἀρείου Πάγου.

Καταπολέμησης Πολυνομίας

Διὰ τό μέλλον

Αἱ ἀρμόδιαι καθ' Ἑπουργεῖω καί αἱ παρὰ τῇ Προεδρίᾳ τῆς Κυβερνήσεως νομοπαρασκευαστικάί Ἐπιτροπαί οὐδέν τό δυνάμενον νά ρυθμισθῇ διὰ Βασ. Διατάγματος νά περιλαμβάνουν εἰς τά σχέδια νόμων.

Διὰ τό παρελθόν

Ἡ ἐπί τῆς Γενικῆς Κωδικοποιήσεως τῆς Διοικήσεως τικῆς Νομοθεσίας μεγάλη Ἐπιτροπή παραλλήλως πρὸς τό ἔργον τῆς Κωδικοποιήσεως νά ἐξετάσῃ ποῖται διατάξεις εἶναι δυνατόν νά καταργηθοῦν, παρεχομένης ἐν ταυτῷ εἰς τήν Διοίκησιν τῆς ἔξουσιοδοτήσεως ὅπως διὰ Βασ. Διαταγμάτων ἐκάστοτε ρυθμίζει τὰς μέχρι τοῦδε διὰ τοῦ νόμου ρυθμιζόμενα, καταρτίζει δέ τὰς σχετικὰς ἐξουσιοδοτικὰς διατάξεις ὡς καί τὰ σχετικὰ Βασ. Διατάγματα Πρὸς ἀποφυγὴν πάσης ~~μηδενισμοῦ~~ χρονοτριβῆς οὐδεμία μεταβολή θά ἐπέρχεται εἰς τόν τρόπον τῆς ρυθμίσεως τῶν διαφόρων ἐννόμων σχέσεων καί ζητημάτων. θά ἐπαφείη ^{ἐπὶ τῶν} ἡ διόρθωσις τῶν κακῶς ἐχόντων εἰς τήν Διοίκησιν τοῦ μέλλοντος. Ὁ ἄμεσος σκοπός ὃν ὀφείλει νά ἐπιδιώξῃ ἡ Ἐπιτροπή Κωδικοποιήσεως καί ἐν συνεχείᾳ ἡ Κυβέρνησις καί ἡ Βουλὴ εἶναι ἡ μείωσις τοῦ νομοθετικοῦ ὄγκου, ἡ ἀποφυγὴ τῆς ἐπεμβάσεως τῆς νομοθετικῆς μηχανῆς εἰς τὰς λεπτομερεῖας τῆς Διοικήσεως καί ἡ αὔξησις τῶν δυνατοτήτων τῆς τελευταίας νά δοῦν ἐλευθέρας καί ἀναλόγως πρὸς τὰς ἐκάστοτε περιστάσεις.

Εἶναι αὐτονόητον ὅτι κατ' ἐξουσιοδότησιν τοῦ νόμου οὐδέν ὑπάρχει κώλυμα νά συνιστᾶ ἡ Διοίκησις δικαιώματα καί νά δημιουργῇ ὑποχρεώσεις ἐν τῷ πλαισίῳ τῶν πάντοτε νόμῳ θεσπισθέντων βασικῶν κανόνων καί ἀρχῶν

Α.

Περὶ τοῦ Δημοσίου Δικαίου τῶν Ἑλλήνων

1.-Κατόπιν τῆς ἐξελέξεως τῆς νομολογίας τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, ἐπιβάλλεται ἡ ἀποσαφήνσις τῆς διατάξεως τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 3, καθ' ἣν οἱ " Ἕλληνες εἶναι ἴσοι ἐνώπιον τοῦ Νόμου.

2.-Οἱ ὑπὸ τοῦ νόμου τιθέμενοι ἐκάστοτε περιορισμοὶ τοῦ δικαιώματος τοῦ συνεταίριζεσθαι εἰς τὰ ὄργανα τοῦ Κράτους, κατὰ τὸ ἄρθρον 11 ἐδαφ. γ', δεόν νά ἐπεκταθοῦν καὶ ἐπὶ τῶν ὑπαλλήλων τῶν δημοσίων ἐπιχειρήσεων, ὡς καὶ τῶν ἐπιχειρήσεων κοινῆς ὠφελείας. Ἡ ἐπέκτασις αὕτη ὑπαγορεύεται ἐκ τῆς σημασίας, τὴν ὁποίαν ἀπέκτησαν, ἐν τῇ ἀσκήσει τῆς κρατικῆς ἐξουσίας, αἱ δημοσὶαι ἐπιχειρήσεις καὶ αἱ ἐπιχειρήσεις κοινῆς ὠφελείας.

3.-Αἱ ἐν τῷ ἄρθρῳ 14 περιεχόμεναι διατάξεις περὶ ἐλευθεροτυπίας κ.λ.π. χρήζουσιν συμπληρώσεως, ἐπὶ τῇ τέλει ὅπως, χωρὶς τὸ παράπαν νά περιορισθῇ αὕτη, καταστῶσιν οὐσιαστικώτεραι αἱ κυρώσεις κατὰ τῶν καταχρωμένων τοῦ σημαντικοῦ τούτου δικαιώματος. Εἶναι ἀναμφισβήτητον ὅτι εἰς οὐδεμίαν χώραν γίνεται τοιαύτη παρέκκλισις ἀπὸ τῶν σκοπῶν τῆς ἐλευθεροτυπίας, ὅσον παρ' ἡμῶν, καὶ εἰς οὐδεμίαν προπαντὸς χώραν ἡ παρέκκλισις θάγεται τόσον ἀσημάντους διὰ τὸν ὑπεύθυνον κυρώσεις.

Εἶναι, ἐπομένως, ἐπιβεβλημένον ὅπως τὸ ἐδαφ. γ' τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἄρθρου 14 ἀναθεωρηθῇ ἐπιτρεπομένης τῆς κατασχέσεως μεταξὺ ἄλλων περιπτώσεων καὶ ὅταν τὸ περιεχόμενον τοῦ δημοσιεύματος ἀποβλέπῃ εἰς τὴν προβολὴν καὶ διάδοσιν τῶν ἀπόψεων κομμάτων τεθέντων ἐκτὸς νόμου καὶ διαλυθέντων.

Ἐπίσης προτείνεται ὅπως τὰ ἔνδικο μέσα κατὰ βουλευμάτων ἐπὶ κατασχέσεως ἐπιτρέπονται καὶ εἰς τὸν Εἰσαγγε-

λέα. Προτείνεται, επίσης, ή επιβολή αυστηροτέρων κυρώσεων κατά των διαπραττόντων αδικήματα διά του Τύπου, δι' α' χωρεῖ κατάσχσεις κατά τῆς ἰσχύος συνταγμα. Τέλος, προτείνεται ὅπως ὄχι μόνον τῶν ἐφημερίδων, ἀλλά καί ἄλλων ἐντύπων πολιτικοῦ χαρακτήρος, ή ἰδιοκτησία ἀνήκη εἰς φυσικά ή νομικά πρόσωπα ἑλληνικῆς ἰθαγενείας, ἐπὶ ποινῇ ὀμίσου κατασχέσεως καί παύσεως αὐτῶν, ἀπαγγελλομένης ὑποχρεωτικῶς κατά τῶν ἐκδοτῶν αὐτῶν, πέραν πάσης ἄλλης διά νόμου καθορισθησομένης ποινῆς καί τῆς ποθῆς τῆς προσκλήρου ή ἰσοβίου ἀπαγορεύσεως τῆς ἀσκήσεως τοῦ δημοσιογραφικοῦ ἐπαγγέλματος.

4.- Εἰς τὸ περὶ παιδείας ἄρθρον 16 προτείνεται ὅπως προστεθῶσι διατάξεις, καθ' ἃς τὸ Κράτος ἐπιδιώκει τὴν προαγωγὴν αὐτῆς, παρέχεται δὲ αὕτη δαπάνη ὄχι μόνον τοῦ Κράτους, ἀλλά καί Ὀργανισμῶν. ή Τέχνη καί ή Ἐπιστήμη καί ή διδασκαλία των εἶναι ἐλεύθεραι καί τὸ Κράτος μετέχει εἰς τὴν ἀνάπτυξιν καί προαγωγὴν των, ἐνθαρρύνει δὲ τὴν ἐπιστημονικὴν καί τεχνικὴν ἔρευναν. τὸ Κράτος ὑποβοηθεῖ, εἰς τὴν μέσσην καί ἀνωτάτην ἐκπαίδευσιν, τοὺς διακρινομένους καί ἀξίους προστασίας ἀπόρους σπουδαστάς. Προτείνεται, επίσης, διάταξις, καθ' ἣν οἱ ἱστορικοὶ καί καλλιτεχνικοὶ θησαυροὶ τῆς Χώρας καί τὸ τοπικόν τιθενται ὑπὸ τὴν προστασίαν τοῦ Κράτους.

5.- Εἰς τὸ περὶ προστασίας τῆς ἰδιοκτησίας ἄρθρον 17 κρίνεται ἐπιβεβλημένη ή προσθήκη διατάξεως, διά τῆς ὁποίας θά παρέχεται ή δυνατότης ἐπεκτάσεως τῆς ἀναγκαστικῆς ἀπαλλοτριώσεως ἀκινήτων πέραν τῶν ἐν τῇ περιμέτρῳ τῶν σχεδιαζομένων δημοσίων ἔργων περιλαμβανομένων ἐκτάσεων, καί εἰς τὰς κρινόμενας ἀναγκὰς διά τὴν πλήρη ἀξιοποίησιν τῶν ἔργων τούτων.

Ὁμοίως κρίνεται ἐπιβεβλημένη ή εὐχέρεια ἀπαλλοτριώ-

σεως καί προκειμένου περί της προστασίας τῶν ἀρχαιολογικῶν μνημείων καί τῆς αἰσθητικῆς τοῦ τοπίου. Ἐχει καταστή συνείδησις ὅτι τὰ μεγάλα αὐτὰ ἀγαθὰ, τὰ ὅποια πλεονάζουν παρ' ἡμῶν, πρέπει, ὅπως καί εἰς ἄλλας Χώρας, νά τύχουν πλήρους προστασίας, ἥτις δέν δύναται νά εἶναι ἀποτελεσματική παρά μόνον ὅταν θά διαθέτῃ ἡ Πολιτεία τό δικαίωμα τῆς ἀπαλλοτριώσεως.

6.- Ἐπιθυμοῦντες νά διασφαλίσωμεν δικαστικήν κρίσιν προτείνομεν ὅπως προστεθῇ διάταξις, διὰ τῆς ὁποίας θά εἶναι δυνατόν διὰ δικαστικῆς ἀποφάσεως Ἀνωτάτου Δικαστηρίου νά διαλύωνται πολιτικά κόμματα, ἡ ὁργάνωσις τῶν ὁποίων, οἱ σκοποὶ ἢ τὰ ὑπ' αὐτῶν χρησιμοποιούμενα μέσα, ἀποβλέπουν εἰς τήν ἀνατροπὴν τοῦ πολιτεύματος.

Ἡ διάταξις αὕτη, κατὰ τό οὐδιαναστικόν περιεχόμενόν της, δέν ἀποτελεῖ νέον τι διὰ τήν ἐλληνικὴν νομοθεσίαν. Περιλαμβάνεται ἤδη εἰς τόν Α.Ν. 509 (1948) ὅστις μεταγενέστερον ἐκυρώθη διὰ τοῦ ΜΗ/1947 ψηφίσματος καί συνεπληρώθη διὰ τοῦ ΕΑ/1948 ὁμοίου. Αἱ σημεριναὶ συνθήκαι ὑπαγορεύουν, ὅπως περιληφθῇ εἰς τό Σύνταγμα θάταξις, ἡ ὁποίας θά ἐπιτρέπῃ τήν ἐκτός νόμου θέσιν καί τήν διάλυσιν κομμάτων καί ὁργανώσεων, οἱ σκοποὶ τῶν ὁποίων ἀποβλέπουν εὐθέως ἢ συγκαλυμμένως εἰς τήν ἀνατροπὴν τῶν θεμελιωδῶν ἀρχῶν καί διατάξεων τοῦ Συντάγματος, καί δὴ κατὰ τρόπον ἀδιαβλητον, ὑπὸ τήν ἐγγύησιν τῆς κρίσεως Ἀνωτάτου Δικαστηρίου, ἐνῶ ὁ ἰσχύων νόμος ἔχει ἐμπιστευθῇ τό ἔργον τοῦτο εἰς πολιτικόν ὄργανον, οἷον τό Ὑπουργικόν Συμβούλιον.

7.- Ἐ νῶπιον τῆς συνεχοῦς καταχρήσεως ὠρισμένων ἀτομικῶν δικαιωμάτων παρ' ἡμῶν, δέον νά καθορισθῇ ὅτι ἡ κατάχρησις τῶν ἀτομικῶν δικαιωμάτων ἀπαγορεύεται καί ὅτι συνεπάγεται κυρώσεις, ἀπαγγελλομένας δι' ἀποφάσεως

Ἀνωτάτου Δικαστηρίου, περί οὗ κατωτέρω.

8.-Εἰσηγούμενοι νέας διατάξεις προτείνομεν ὅπως ὁ γάμος, ὡς θεμέλιον τῆς οἰκογενείας καὶ τῆς συντηρήσεως καὶ προαγωγῆς τοῦ ἔθνους, τελεῇ ὑπὸ τὴν προστασίαν τοῦ Κράτους, τὸ ὅποτον λαμβάνει εἰδικὰ μέτρα πρὸς προστασίαν τῆς μητρότητος καὶ τῆς νεότητος.

9.-Ἐπίσης, ἐν ὅφει τῆς σημαντικωτάτης ἀξίας τοῦ παρ-
γοντος, "ἐργασία", προτείνεται ἡ προσθήκη νέας διατάξεως, καθ' ἣν ἡ πνευματικὴ καὶ σωματικὴ ἐργασία τελεῇ ὑπὸ τὴν προστασίαν τοῦ Κράτους, τὸ ὅποτον μεριμνᾷ διὰ τὴν ἠθικὴν καὶ ὕλικὴν ἀνάπτυξιν τοῦ ἐργαζομένου εἰσροτικοῦ καὶ ἀστικοῦ πληθυσμοῦ καὶ διὰ τὴν ἐπαγγελματικὴν ἀνάπτυξιν αὐτοῦ.

10.-Εἶναι γνωστὸν ὅτι, ὑπὸ τὰς κρατούσας νῦν κοινω-
νικὰς ἀντιλήψεις, ἡ δραστηριότης τοῦ ἀτόμου δέν πρέπει νὰ ἀναπτύσσεται εἰς βᾶρος τοῦ κοινωνικοῦ συνόλου καὶ πρὸς πραγματοποιήσιν ἀτομικῶν μόνον σκοπῶν. Δι' ὃ ἐκρίθη ἐπιβεβλημένον νὰ προταθῇ προσθήκη νέας διατάξεως, καθ' ἣν ἡ ἰδιωτικὴ οἰκονομικὴ πρωτοβουλία δέν δύναται νὰ ἀναπτυχθῇ ἐπὶ βλάβῃ τοῦ δημοσίου συμφέροντος ἢ εἰς βᾶρος τῆς ἐλευθερίας, τῆς ἐθνικῆς ἀσφαλείας ἢ τῆς ἀνθρωπίνης ἀξιοπρεπείας. Ὅλοι δὲ οἱ πολῖται ὀφείλουν νὰ ἀναπτύξουν τὴν δραστηριότητά των, ἀποβλέποντες συγχρόνως καὶ εἰς τὴν ὕλικὴν καὶ πνευματικὴν προαγωγὴν τῆς Χώρας.

11.- Τέλος, προτείνεται προσθήκη νέας διατάξεως, προσδιορίζουσα τὴν θέσιν τῆς Ἑλλάδος ἐντὸς τῆς Διεθνούς Κοινότητος.

Β.

Περὶ τῆς νομοθετικῆς ἐν γένει λειτουργίας

Εἶναι γνωστὸν πόσον πολλαπλὰ καὶ πολὺπλοκα εἶναι τὰ

σύγχρονα προβλήματα ὥστε ἡ συνήθης νομοθετική λειτουργία νά μή δύναται ἢ νά μή ἐπαρκῇ διὰ νά τά ἀντιμετωπίσῃ πλήρως καί ἐπωφελῶς.

1.-Δι' ὅ προτείνεται προσθήκη διατάξεως εἰς τὸ ἄρθρον 35 καθ' ἣν ὁ Βασιλεὺς θά δύναται νά ἐκδίδῃ νομοθετικά διατάγματα κατόπιν εἰδικῆς ἐξουσιοδοτήσεως, θετοῦσης τὰς κατευθυντηρίους γραμμὰς τοῦ ὑπὸ ρύθμισιν θέματος καί παρεχομένης διὰ νόμου ψηφιζομένου ὑπὸ τῆς Βουλῆς.

Διὰ τῆς διατάξεως ταύτης συνταγματοποιεῖται ὁ μέχρι σήμερον ἐπὶ ἐθνικοῦ ἐρειδόμενος θεσμός τῆς νομοθετικῆς ἐξουσιοδοτήσεως καί εἰσάγεται κατὰ τρόπον λίαν συντηρητικόν, ὁ θεσμός τοῦ νόμου-πλαίσου, ὅστις καί ἀλλαχοῦ ἔχει ἤδη καθιερωθῇ. Ἡ διάταξις αὕτη θά ἀποτελέσῃ σημαντικὴν πρόβδον, διότι θά ἀπαλλάξῃ βαθμιαίως τὴν νομοθεσίαν μας ἀπὸ τὸ ἐλάττωμα τῆς διὰ νόμου, ὑπὸ τῆς Βουλῆς ψηφιζομένου, θεσπίσεως ἀσημάντων λεπτομερειῶν, αἱ ὁποῖαι, διὰ νά τροποποιηθοῦν, ἀπαιτοῦν πάλιν νόμον κατὰ τρόπον ἐπιτείνοντα ἀφορήτως τὴν πολυνομίαν παρ' ἡμῶν. Ἡ Βουλὴ θά ἔχῃ πάντοτε τὴν δυνατότητα, ἀνελόγως τῶν θεμάτων, νά καθορίζῃ εὐρύτερα ἢ στενότερα πλαίσια. Ἐν πάσῃ ὅμως περιπτώσει, τὰ ἀντικείμενα τῆς φορολογίας, αἱ ἀπὸ τῆς φορολογίας ἀπαλλαγὰί καί ἐξαιρέσεις, ἡ ἀπονομὴ συντάξεων, διὰ ρητῆς διατάξεως θά πρέπει νά ἀποκλεισθοῦν ἀπὸ τῆς τοιαύτης ἐξουσιοδοτήσεως.

2.-Εἰς τὸ περί Βουλῆς κεφάλαιον καί ἐπὶ σκοπῇ ἀποδοτικωτέρας λειτουργίας αὐτῆς, προτείνομεν οὐσιώδεις μεταρρυθμίσεις. Αὗται ἀποβλέπουν εἰς τὴν ταχέαν ἀσκήσιν τῆς νομοθετικῆς λειτουργίας, χωρ' ἵς τὸ παράπαν νά παραβλέπεται ἡ πληρότης τοῦ νομοθετικοῦ ἔργου. Πρὸς τοῦτο:

I) Εἶναι ἀνάγκη νά ἀναθεωρηθῇ τὸ ἄρθρον 54 διὰ τῆς

διὰ τῆς προσθήκης ἰδίᾳ ὠρισμένων νέων παραγράφων, ἢ νέων ἐν συνεχείᾳ πρὸς τοῦτο ἄρθρων. Δι' αὐτῶν θὰ προβλέπεται ὅπως ἡ Βουλὴ συνεδριάζῃ ἐν ὁλομελείᾳ, ἀλλὰ καὶ εἰς τμήματα (ἄρθρ. 54). Καὶ ἐν ὁλομελείᾳ μὲν ἡ Βουλὴ θὰ ἀσκήσῃ τὸν κοινοβουλευτικὸν ἔλεγχον καὶ θὰ συζητῇ τὰ πολιτικὰ θέματα, θὰ ψηφίσῃ δὲ ὠρισμένους βασικοὺς νόμους, ρητῶς καθοριζομένους ἐν τῷ Συντάγματι. Τὸ ὑπόλοιπον νομοθετικὸν ἔργον θὰ ἀσκήσῃ ὑπὸ τῆς Βουλῆς, διηρημένης εἰς τμήματα οὐχὶ πλεον τῶν τριῶν, συντιθέμενα ὑπὸ Βουλευτῶν, ὧν ὁ ἀριθμὸς δέν θὰ ὑπερβαίνει τοὺς ἑκατὸν δι' ἑκαστον. Κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον, διὰ τῆς λειτουργίας παραλλήλως τῆς ὁλομελείας καὶ δύο τμημάτων θὰ καθίσταται δυνατὴ ἡ ἀνέ-
τος ἀντιμετώπισις τοῦ νομοθετικοῦ ἔργου. Αὐτονόητον εἶναι ὅτι τὰ μῆματα θὰ συντίθενται κατ' ἀναλογίαν τῆς δυνάμεως τῶν κομμάτων.

II) Κατὰ τὴν διάρκειαν τῶν διακοπῶν τῶν ἐργασιῶν τῆς Βουλῆς θὰ λειτουργῇ εἰδικὸν τμήμα μὲ πᾶς ἀρμοδιότητα τῆς Βουλῆς συνεδριαζούσης εἰς Τμήμα (ἄρθρον 54). Ἡ ὑπαρξίς εἰδικοῦ Τμήματος καθιστᾷ περιττὴν τὴν λειτουργίαν τῆς εἰδικῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ ἁρθροῦ 35 καταργουμένης. Ἐν ἁρθρῷ 56 θὰ ἀπαλειφθῇ προσθήκη, σχετιζομένη μὲ τὸ εἰδικὸν τοῦτο τμήμα.

III) Περαιτέρω, πρὸς ἐπιτάχυνσιν τοῦ ἔργου τῆς Βουλῆς, προτείνεται ἡ τροποποιήσις τοῦ ἁρθροῦ 56 ἐπὶ τῷ σκοπῷ ὅπως μὴ ἀπαιτῆται ἡ παρουσία ὠρισμένου ἀριθμοῦ βουλευτῶν διὰ τὴν συζήτησιν, ἀλλὰ μόνον διὰ τὴν λήψιν ἀποφάσεως. Ὡς γνωστὸν, ἡ διάταξις αὕτη ἔσχυε καὶ εἰς τὸ Σύνταγμα τοῦ 1927.

IV) Εἰς τὸ ἄρθρον 57, μετὰ τὴν δευτέραν παράγραφον προτείνεται ἡ προσθήκη διατάξεως, καθ' ἣν σχέδια νόμοι, ἀναφερόμενα εἰς τὴν ὑπηρεσιακὴν κατὰστασιν καὶ τὴν ἐξέλιξιν τῶν δημοσ. ὑπαλλήλων κλπ., ὑποβάλλονται μόνον παρὰ τῆς Κυβερνήσεως.

Ἡ πετρα ἐδίδαξε ὅτι ἐπὶ τῶν θεμάτων αὐτῶν τὴν νομοθετικὴν πρωτοβουλίαν πρέπει νὰ ἔχῃ ἀποκλειστικῶς ἡ Κυβέρνησις ἡ ἔχουσα καὶ τὴν εὐθύνην τῆς καλῆς λειτουργίας τῶν δημοσίων ὑπηρεσιῶν.

V) Περαιτέρω, προτείνεται όπως περιορισθῇ ἡ ἔκτασις τῶν συζητήσεων εἰς τὰ τμήματα τῆς Βουλῆς, τῆς ὁλομελείας δυναμένης νά περιορίσῃ καί τήν ἔκτασιν τῶν ἐνώπιον αὐτῆς συζητήσεων, τροποποιουμένων πρὸς τοῦτο τῶν σχετικῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου 57.

VI) Εἰς τὸ ἄρθρον 59 προτείνομεν προσθήκην, δι' ἧς θά ἐπιτρέπεται ἡ ἀπὸ τῆς καταθέσεως τοῦ σχετικοῦ σχεδίου νόμου εἰς τὴν Βουλὴν εἴσπραξις ὅχι μόνον τῶν εἰσαγωγικῶν, ἀλλὰ καί τῶν ἐξαγωγικῶν δασμῶν καί τῶν φόρων καταναλώσεως.

VII) Περαιτέρω, προτείνεται μέτρον ἀποβλέπον εἰς τὴν βελτίωσιν τοῦ ποιοῦ τοῦ νομοθετικοῦ σώματος διὰ προσθήκης τρίτης παραγράφου εἰς τὸ ἄρθρον 66, καθ' ἣν μέρος τῶν βουλευτῶν, μὴ δυνάμενον νά ὑπερβῇ τὸ ἐν εἰκοστὸν τοῦ συνόλου, θά ἐκλέγεται ἐκ καταλόγου ἀνακοινουμένου παρ' ἐκάστου κόμματος συγχρόνως πρὸς τὴν κατάρτισιν τῶν συνδυσμῶν. Ἐκαστον κόμμα θέλει λαμβάνει ἐκ τῶν οὕτως ἐκλεγομένων βουλευτῶν τόσους ὅσοι ἀναλογοῦν εἰς τὸ σύνολον τῶν ψήφων, τὰς ὁποίας ἔλαβε καθ' ὅλην τὴν Ἐπικράτειαν.

Ἡ πρότασις, ἐνῷ διαφυλάσσει τὴν ἀρχὴν τοῦ ἀμέσου τῆς ἐκλογῆς, προάγει τὴν ποιότητα τοῦ Κοινοβουλίου, διότι παρέχεται εἰς ὅλα τὰ ἔθνη κόμματα, ἀναλόγως τῆς δυνάμεώς των, ἡ εὐχέρεια ὅπως ἐξασφαλίζουν τὴν ἐν τῇ Βουλῇ παρουσίαν τῶν κυρίων στελεχῶν των.

VIII) Διὰ προσθήκης εἰς τὴν πρώτην παράγραφον τοῦ ἄρθρου 71 προτείνεται ἡ ἐπέκτασις τῆς μὴ ἐκλογιμότητος καί ἐπὶ τῶν ὑπαλλήλων τῶν ἐπιχειρήσεων κοινῆς ὠφελείας καί τῶν κεκτημένων προνόμια ἐκμεταλλεύσεως.

IX) Θεωρεῖται σκόπιμον, ὅπως, μεταξὺ τῶν ἀναθεωρητέων διατάξεων, περιληφθῇ καί ἡ πρώτη παράγραφος τοῦ

ἄρθρου 75 ἵνα ἐπανεξετασθῶν ὑπὸ τῆς μελλούσης ἀναθεωρητικῆς Βουλῆς αἱ πρὸς τοὺς βουλευτάς παρεχόμεναι διευκολύνσεις, ἀναγνωρίζονται διὰ τὴν ὑπ' αὐτῶν ἐκτέλεσιν τοῦ ἔργου των.

Χ) Ἐπὶ σκοπῷ περιορισμοῦ τῶν παρατηρηθειῶν καταχρήσεων προτείνεται ἐν ἄρθρῳ 62 ὅπως ὁρισθῇ ὅτι τὸ ἀνεύθυνσον τοῦ βουλευτοῦ δέν καλύπτει πάντα τρίτον, ὅστις πρὸ τῆς ἐνώπιον τῆς Βουλῆς συζητήσεως, δημοσιεύει ἢ ὅπως δῆποτε διαδίδει τὸ κείμενον κατατεθείσης ἀναφορᾶς, ἐρωτήσεως ἢ ἐπερωτήσεως.

ΧΙ) Τέλος, ἐπιβάλλεται ἡ ἀναθεώρησις τοῦ ἄρθρου 63 ὡς πρὸς τὴν διαδικασίαν ἄρσεως τῆς βουλευτικῆς ἀσυλίας ἐπὶ τῷ τέλει ὅπως τεθῇ τέρμα εἰς τὸ σημερινόν καθεστὺς τῆς οὐσιαστικῆς ἀρνήσεως τῆς ἄρσεως τῆς ἀσυλίας εἰς πᾶσαν περίπτωσιν καὶ καθιερωθῇ ὅτι αὕτη ἐπέρχεται αὐτοδικαίως ἂν μὴ ἀποφασίσῃ ἀντιθέτως ἡ Βουλὴ ἐντὸς βραχείας προθεσμίας.

Γ'

Περὶ Κυβερνήσεως

Διεπνεδμενοὶ ἀπὸ τὴν αὐτὴν πάντοτε σκέψιν ὅπως λειτουργῇ γοργώτερον ἡ κρατικὴ μηχανή, προτείνομεν:

1. _ ὅπως ἐπεκταθῇ ὁ χρόνος, καθ' ὃν ἀποκλείεται ἡ ὑποβολὴ προτάσεως δυσπιστίας κατὰ τῆς Κυβερνήσεως, μετὰ τὴν ἀπόρριψιν προηγουμένης τοιαύτης.

2. _ ὅπως συντομευθῇ ὁ χρόνος τῶν περὶ προτάσεως δυσπιστίας ἢ ἐμπιστοσύνης συζητήσεων, δοθέντος ὅτι ἡ πετέρα ἀπέδειξεν ὅτι αἱ συζητήσεις αὗται, μετὰ τὴν δευτέραν ἡμέραν, οὐδέν προσθέτουν εἰς τὰ ἤδη λεχθέντα.

3. _ ὅπως ρυθμισθῇ τὸ περίπυστον ζήτημα τῶν πράξεων τοῦ Ὑπουργ. Συμβουλίου.

Διὰ τῆς προσθήκης ταύτης προτείνεται ὅπως ἡ

ἐκδόσις πράξεων, Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, νομοθετικοῦ περιεχομένου, ἐπιτέπεται μόνον εἰς περιπτώσεις ἐξαιρετικῶς ἐπείγουσας ἀνάγκης, ἀλλὰ ὑπὸ τὸν ὅρον ὅτι αὐταὶ θὰ κατατεθῶσιν ἐντὸς δέκα ἡμερῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς των πρὸς κύρωσιν εἰς τὴν Βουλὴν, ἐντὸς δὲ 3 μηνῶν θὰ δημοσιευθῶσιν οἱ κυροῦντες αὐτὰς νόμοι εἰς τὴν ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως. Ἄλλως ἀποβάλλουν τὴν ἰσχὺν αὐτῶν.

Δ.

Περὶ δικαστικῆς ἐξουσίας καὶδιοικητικῆς δικαιοσύνης

Προτείνομεν:

1._ Τὴν διὰ προσθήκης εἰς τὸ ἄρθρον 84 ἐπέκτασιν τῆς ἰσοβιότητος καὶ τῶν διὰ τοὺς Συμβούλους ἀσυμβιβάστων καὶ εἰς τοὺς παρέδρους τοῦ Συμβουλίου Ἐπικρατείας.

2._ Τὴν τροποποιήσιν τοῦ ἁρθρου 88 ἐπὶ τῷ τέλει ὅπως καταργηθῇ ἡ διάταξις, δι' ἧς τὸ ὅριον ἡλικίας τῶν συμβολαιογράφων ὀρίζεται εἰς τὸ 75ον ἔτος, ἀφ' ἑτέρου δὲ ἐπιτρέπεται ἡ ἐπέκτασις καὶ ἐπὶ τῶν ὑπαλλήλων τῆς γραμματείας τῶν δικαστηρίων τῆς παραγρ. 6 τοῦ ἁρθρου 101, περὶ τῆς ὁποίας κατωτέρω.

3._ Τὴν δυνατότητα ὅπως ὁ νόμος καθορίσῃ τὰς ἀρμοδιότητας τῶν ὀρκωτῶν καὶ μικτῶν ὀρκωτῶν δικαστηρίων, μὴ ἀποκλειομένης καὶ τῆς καταργήσεως αὐτῶν (ἄρθρον 94).

4._ Περαιτέρω, ὡς ἀνωτέρω ἐλέχθη, προτείνομεν ὅπως τὰ ἀδικήματα τοῦ τύπου, τὰ ἀφορῶντα εἰς τὸν δημόσιον βίον, λόγῳ τῆς σπουδαιότητος, τὴν ὁποίαν ἐνέχουν διὰ τὴν πολιτικὴν ζωὴν τῆς χώρας, δικάζονται ἀποκλειστικῶς ὑπὸ ἀνωτέρων Δικαστηρίων, τὰ ὅποια παρέχουν πᾶσαν δυνατὴν ἐγγύτην ἀρτιωτέρας κρίσεως.

5._ Ἐκ τῶν ἀνωτέρω εἰς μέρους προτάσεων προκύπτει

ὅτι δημιουργοῦνται κρίσιμα προβλήματα νομικοπολιτικῆς φύσεως, ἡ ἐπίλυσις τῶν ὁποίων ἀπαιτεῖ τὴν σύστασιν Ἀνωτάτου Δικαστηρίου, παρέχοντας εἰς τὸν ἀνώτατον βαθμὸν, τὰς ἀπαραιτήτους ἐγγυήσεις ὁρθῆς καὶ ἀμερολήπτου κρίσεως. Διὸ προτείνομεν ὅπως τὸ ἐν ἄρθρῳ 85 προβλεπόμενον Δικαστήριον Συγκροτήσεων λάβῃ ὅλως νέαν μορφήν: ἀφ' ἑνὸς νὰ διευρυνθῇ ἡ σύνθεσις του καὶ νὰ παύσῃ προεδρευόμενον ἀπὸ τὸν Ὑπουργὸν Δικαιοσύνης, προεδρεύεται δὲ ἀντ' αὐτοῦ ὑπὸ Ἀνωτάτου Δικαστικοῦ, ἀφ' ἑτέρου δὲ νὰ ἐπεκταθῇ ἡ ἀρμοδιότης του ἐπὶ τῶν ἐξῆς θεμάτων, ἥτοι:

α) τῆς ἐξελέξεως τοῦ κύρους τῶν βουλευτικῶν ἐκλογῶν, β) τῆς ἐπιλύσεως τῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 70 παρ. 2 ἀμφισβητήσεων, γ) τῆς θέσεως ἐκτὸς νόμου καὶ διαλύσεως πολιτικῶν κομμάτων κατὰ τ' ἀνωτέρω, δ) τῆς διαπιστώσεως τῆς καταχρήσεως τῶν ἀτομικῶν δικαιωμάτων πρὸς ἐπιβολὴν κυρώσεων, ε) τῆς ἄρσεως συγκροτήσεων μεταξὺ ὠρισμένων ἀρχῶν καὶ στ') τῆς ἀποκαταστάσεως τῆς ἐνδότητος τῆς νομολογίας Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας καὶ Ἀρείου Πάγου.

Β'

Περὶ διοικήσεως τοῦ Κράτους

Προτείνομεν:

1. Τὴν προσθήκην ἁρθρου, δι' οὗ καθίσταται τὸ ΛΣΔΥ συνταγματικὸς θεσμὸς, χωρὶς μεταβολὴν τῶν ἀρμοδιοτήτων αὐτοῦ.

2. Εἰς τὸ ἄρθρον 101 προτείνονται:

1) Προσθῆναι καὶ τροπολογίαι, αἱ ὁποῖαι, χωρὶς τὸ παράπαν νὰ θίγουν τὴν ἀρχὴν τῆς νομιμότητος τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων, παρέχουν εἰς τὴν πολιτικὴν ἐξουσίαν τὴν εὐχέρειαν προσλήψεως, προκειμένου περὶ ἀνωτάτων καὶ ἀνωτέρων θέσεων προσώπων ἐκτὸς τῆς ὑπαλληλικῆς ἱεραρχίας, ἐπὶ θητεία ἢ συμβάσει. Νομίζομεν ὅτι εἶναι ἀνάγκη νὰ παρέχεται

ἡ εὐχέρεια αὕτη εἰς τὴν ἐκάστοτε Κυβέρνησιν, ἵνα χρησι-
μοποιῇ ὅλας τὰς δυνάμεις τῆς χώρας, προκειμένου νὰ κα-
ταστήσῃ τὴν διοίκησιν πλέον ἀποδοτικὴν.

II) Ἐπίσης, προτείνομεν ὅπως περιληφθῶν εἰς
τὰς ὑπὸ ἀναθεώρησιν διατάξεις αἱ παραγρ. 2, 4 καὶ 8
πρὸς ἀρτιωτέραν νομοτεχνικὴν διαμόρφωσιν αὐτῶν.

III) Διὰ τὴν ταχύτεραν ἀνανέωσιν τοῦ ἐμφύχουν
ὕλικοῦ τῶν κρατικῶν ὑπηρεσιῶν, προτείνομεν ὅπως ἐπιτρα-
πῇ ἡ διὰ νόμου θέσπισις τῆς υποχρεωτικῆς ἐξόδου τῶν
δημοσίων ὑπαλλήλων ἅμα τῇ συμπληρώσει τοῦ χρόνου ὑπη-
ρεσίας τοῦ παρέχοντος δικαίωμα πλήρους συντάξεως.

Στ'

Μεταβατικαὶ διατάξεις

1. Προκειμένου περὶ τοῦ ἄρθρου 104, ἀποβλέποντος
εἰς τὴν ἀποκατάστασιν ἀκτημόνων καλλιεργητῶν, προτεί-
νεται ἡ ἀρτιωτέρα νομοτεχνικὴ διατύπωσις τῆς μόνης
ἀπομενοῦσης πλέον ἐν ἰσχύϊ τελευταίας παραγράφου αὐτοῦ.

2. Προτείνεται, προσθήκη διατάξεως εἰς τὸ ἄρθρ.
65, καθ' ἣν κατὰ τὴν πρώτην ἐφαρμογὴν τῶν νέων διατάξεων
ὁ Κανονισμὸς τῆς Βουλῆς καὶ τῶν τμημάτων αὐτῆς καταρτί-
ζεται παρ' ἐπιτροπῆς ἐκ βουλευτῶν, συγκροτουμένης κατ'
ἀναλογίαν τῆς δυνάμεως τῶν κομμάτων καὶ ψηφίζεται παρὰ
τῆς ὁλομελείας κατ' ἀνάλογον ἐφαρμογὴν τῆς διαδικασίας
ψηφίσεως τῶν δικ. ἢ διοικητ. κωδίκων.

Ζ'

Γενικαὶ διατάξεις

Εἰς τὸ κεφάλαιον περὶ γενικῶν διατάξεων προ-
τείνεται ὅπως ἡ παράγρ. 2 τοῦ ἄρθρου 106 καταστή ἑλαστι-
κωτέρα, ὥστε νὰ μὴ εἶναι ἀπαραίτητον νὰ καταστή ἀπολύτως
ἀδύνατος ἡ πραγματοποιήσις τῆς θελήσεως τοῦ δωρητοῦ ἢ τοῦ
θέτου, ἵνα διατίθεται τὸ δωρηθέν εἰς παρεμφερεῖς σκοποὺς.

Ο ΤΥΠΟΣ

Ἡ παροχή ἀτελοῦς χάρτου καί φορολογικῶν προνομίων εἰς μίαν εἰδικήν κατηγορίαν ἐπιχειρήσεων - ἐκείνων αἱ ὁποῖαι ἀπολαμβάνουν κέρδη ἐκ τῆς συνεχοῦς καθημερινῆς ἢ περιοδικῆς, εἰς πυκνά χρονικά διαστήματα, διαδόσεως ἰδεῶν, ἔρχεται εἰς ἀντίθεσιν ὄχι μόνον πρὸς τὴν ἀρχὴν τῆς ἰσότητος ἀλλὰ καί πρὸς τὴν ἀρχὴν τῆς ἐλευθερίας τῆς σκέφews. Ὅταν ὅλοι οἱ πολῖται, οἱ μὴ ἐπιδιώκοντες κέρδη, διὰ νὰ ὑποστηρίξουν τὰς ἰδέας των διὰ τοῦ τύπου ὑπόκεινται εἰς ὠρισμένα βάρη φορολογικά, ἢ ὑπαρξίς μιᾶς προνομιούχου τάξεως ὀλίγων ἐπιχειρηματιῶν οἱ ὁποῖοι ἔχουν πλεονεκτικὴν θέσιν ἔναντι ὅλων τῶν ἄλλων πολιτῶν προκειμένου νὰ προβάλλουν τὰς ἰδέας των, ἄγει εὐθέως εἰς τὴν κατάπνιξιν τῆς ἐπιρροῆς τῶν ἰδεῶν τῶν ἄλλων, εἰς τὴν μείωσιν τῆς ἐλευθερίας τῆς σκέφews. Καί οὕτω ἀπολαύουν μείζονος ἐλευθερίας πρὸς ὑποστήριξιν τῶν ἰδεῶν των, ὄχι ἐκεῖνοι οἱ ὁποῖοι ἀνιδιοτελεῶς τὰς ὑποστηρίζουν, ἐπὶ ὑψηλοῦ ἐπιστημονικοῦ καί τεχνικοῦ ἐπιπέδου, ἀλλὰ ἐκεῖνοι οἱ ὁποῖοι, συνδυάζοντες τὴν διάδοσιν τῶν ἰδεῶν μέ εὐρείας ἐκτάσεως ἐπιχειρηματικά συμφέροντα καί ἀπευθυνομένοι ὥς ἐκ τοῦ του πρὸς τὰς κατωτέρας μορφώσεως μάζας, συχνάκις δὲν προσφέρουν ὑψηλῆς ποιότητος σκέψεις, καί δὴ σκέψεις συχνάκις μὴ ἐξυπηρετούσας τὴν πολιτικὴν καί ἠθικὴν ἀνύψωσιν τῆς κοινωνικῆς ὁλότητος.

Ὡς ἐκ τούτου εἶναι ἀνάγκη ὁ Τύπος καί πᾶς ἄλλος τρόπος διὰ τῆς τυπογραφίας διαδόσεως τῶν ἰδεῶν νὰ τεθῇ εἰς ἴσην μοῖραν καί νὰ μὴ ἀπολαμβάνῃ ὁ τύπος εἰδικῶν οἰκονομικῶν προνομίων. Εἶναι ἀνάγκη συνεπῶς νὰ καταργηθῇ ἡ ἀτελής παροχή χάρτου εἰδικῶς

εἰς τόν τύπον. Ἐπειδὴ δὲ ἔάν μόνον μομοθετικῶς κατη-
γεῖτο αὕτη θά ἦτο λίαν πιθανή ἢ ἐπαναφορά αὐτῆς, ὑπό-
τῃν πίεσιν τῶν ἐχόντων συμφέρον, ἐνδείκνυται καὶ
καθιέρωσις συνταγματικοῦ κανόνος καθ' ὃν πρὸς πραγματι-
κὴν διαφύλαξιν τῆς ἀρχῆς τῆς ποιότητος ἐν τῇ ἀσκήσει
τῆς λειτουργίας τῆς διαδόσεως τῶν ἰδεῶν καὶ πρὸς
πίστην ἐφαρμογὴν τῆς ἀρχῆς τῆς ἐλευθερίας τῆς σκέψεως
ἐφ' ὅλων ἐξ ἴσου τῶν πολιτῶν, ἀπογορεύεται ἡ ἀπὸ ἀπόψεως
δημοσιονομικῆς προνομιακὴ μεταχειρίσις τοῦ Τύπου.

Διὰ τοῦ τύπου ἀποκαίνονται εἰς ἀριστὴν βῆσιν πολιτι-
κῇ, ἢ ὅπως μὴ προνομιοῦχος τὰς εἰδήσεων ἐκτε-
ρηματικῶν αἱ ὁποῖαι ἔχον κλειστικὴν φύσιν ἐναντί
ὅλων τῶν ἄλλων πολιτῶν προκειμένου νὰ προβάλλουν τὰς
ἰδέας των, ἀλλὰ καὶ εἰς τὴν καθέναν τῆς ἐκτε-
τῆς ἰδέαν τῶν ἄλλων, εἰς τὴν μεῖωσιν τῆς ἐλευθερίας
τῆς σκέψεως των καὶ εἰς τὴν ἀπολαύσιν μείζονος ἐλευθερίας
πρὸς ἀποτέλεσιν τῶν ἰδεῶν των, ὅχι ἐκείνοι οἱ ὁποῖοι
ἀντιδικτοὶ τὰς ἀποστηρίζουσιν, καὶ ὅσοι ἐπιστημονικῶς
καὶ τεχνικῶς ἐκτελεῖται, ἀλλὰ ἐκείνοι οἱ ὁποῖοι, συνδυά-
ζοντας τὴν διδασκίαν τῶν ἰδεῶν μὲ εἰδικὰς ἐκδόσεις
ἐκτελεστικὰς συμπεριφορὰς καὶ ἀπευθυνόμενοι ὡς ἐκ τοῦ
τοῦ πρὸς τὰς κατωτέρως μενομένης μᾶλλον, συγχρόνως δὲ
προσφέροντες ἀριστερὴν ποιότητα σκέψεως, καὶ ὅς σκέψεις
συγκρίναι μὴ ἀποστηρίζουσιν τὴν πολιτικὴν καὶ ἠθικὴν
ἀνδομίαν τῆς κοινωνικῆς ἀληθείας.

Ὡς ἐκ τούτου εἶναι ἀνάγκη ὁ Τύπος καὶ πῶς ἄλλο
τρόπος διὰ τῆς τυπογραφίας διαδόσεως τῶν ἰδεῶν νὰ
τεθῇ εἰς ἴσην μοῖραν καὶ νὰ μὴ ἀπολαύσῃ ὁ Τύπος
εἰδικῶν εἰκονοματικῶν προνομίων. Εἶναι ἀνάγκη συνεπὲς
νὰ καταργηθῇ ἡ ἀντικεινὸν ἀντιλήψιν πρὸς τὴν ἀλήθειαν

Εἶναι ἀνάγκη ἐπίσης ἡ κατὰ τό ἄρθρον Ι4 κατὰ
 σχέσις τοῦ ἐντύπου μετά τήν δημοσίευσιν νά ἐπιτρέπε-
 ται ὅταν τό περιεχόμενον ἀποτελεῖ ὑποστήριξιν πολιτι-
 κῶν καί κοινωνικῶν ἀρχῶν αἵτινες καθορίζονται ἐν
νέῳ ἄρθρῳ τοῦ Συντάγματος ὅπερ θά θέτῃ ἐκτός νόμου
 τόν Κομμουνισμόν συμφώνως πρὸς τό ἄρθρον Ι τοῦ Νόμου
 509.

Παρατηρήσεις

Ἡ παῦσις (προσωρινή ἢ ὀριστική) τῆς ἐκδόσεως τοῦ ἐντύπου καί ἡ εἰς βαρείας περιπτώσεις ἀπαγόρευσις τῆς ἀσκήσεως τοῦ δημοσιογραφικοῦ ~~ΜΜΜΜ~~ ἐπαγγέλματος πρέπει ὑποχρεωτικῶς νά ἐφαρμόζεται καί εἰς τὰς περιπτώσεις τριῶν καταδίκων εἰς ἀδικήματα, κατὰ τῆς τιμῆς ὅταν ταῦτα διεπράχθησαν ὑπὸ ἡμερησίως ἢ τό πολύ μηνιαίως κυκλοφοροῦντος ἐντύπου.

Προστασία καθεστῶτος

Τό ἄρθρον I τοῦ Νόμου 509 πρέπει νά ἐνσωματω-
θῇ εἰς τό νέον Σύνταγμα + προστιθεμένου ὅτι ἡ παρά-
βασις τῆς συνταγματικῆς αὐτῆς ἐπιταγῆς συνιστᾷ περί-
πτωσιν ἐσχάτης προδοσίας τιμωρουμένην κατὰ τὰς ἐκά-
στοτε ἰσχυοῦσας σχετικᾶς διατάξεις τοῦ ποινικοῦ νό-
μου. *Λογιστικὸν ἀποτέλεσμα πρὸς τό ἄρθρον I τοῦ Νόμου*
509.

Σ Χ Ε Δ Ι Α Σ Μ Α

ΕΠΙ ΤΩΝ ΑΝΑΘΕΩΡΗΤΕΩΝ ΔΙΑΤΑΞΕΩΝ ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

Ι. ΔΗΜΟΣΙΟΝ ΔΙΚΑΙΟΝ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

1. Επί τοῦ ἄρθρου 11.

Ἡ § 3 τοῦ ἄρθρου 11 ἐπιτρέπει, ὡς γνωστόν, ὅπως διὰ νόμου ὑποβληθῇ εἰς περιορισμούς τὸ δικαίωμα τοῦ συνεταιρίζεσθαι τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων καὶ τῶν ὑπαλλήλων τῶν νομικῶν προσώπων δημοσίου δικαίου. Κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη ὅμως παρουσιάζεται συνεχῆς ἐπέκτασις τοῦ φαινομένου - συναφῆς, ἄλλωστε, πρὸς τὴν διεύρυνσιν τοῦ κύκλου τῆς κρατικῆς δραστηριότητος - νά ἀσκήται ἡ δημοσία διοικήσεις ὑπὸ τὴν μορφήν δημοσίων ἐπιχειρήσεων, τῶν ὁποίων ὁ ἀριθμὸς διαρκῶς πληθύνεται. Φαινόμενον φυσικόν καὶ διαπιστούμενον εἰς διεθνή κλίμακα διδοῖ μόνον διὰ τῆς δημιουργίας δημοσίων ἐπιχειρήσεων, λειτουργουσῶν κατὰ τοὺς κανόνας τῆς ἰδιωτικῆς οἰκονομίας, καθίσταται δυνατόν νά ἀσκήσῃ εἰς ὀρισμένους τομεῖς, ὅμοιον ἔχοντας σχέσιν μὲ τὴν οἰκονομικὴν ἀνάπτυξιν, ἡ δημοσία διοικήσεις τὴν δραστηριότητα αὐτῆς κατὰ τρόπον ἐπιτυχῇ καὶ μὲ τὴν ταχύτητα ἐκείνην ἐνεργείας ἡ ὁποία προσιδιάζει εἰς τὴν ἰδιωτικὴν ἐπιχειρήσιν. Παρά ταῦτα, τὰ ὄργανα τῶν τοιούτων δημοσίων ἐπιχειρήσεων εἶναι, ὑπὸ τὴν εἴρεσιν τοῦ ὅρου ἔννοιαν, ὄργανα τοῦ Κράτους, δι' αὐτὸ δὲ καὶ ἐνδελκνυται, χάριν τῆς ἐνότητος ἀντιμετωπίσεως τοῦ ὅλου θέματος, νά εἶναι δυνατόν διὰ νόμου νά ὑποβάλλωνται εἰς τοὺς αὐτοὺς περιορισμούς εἰς οὓς καὶ οἱ δημόσιοι ὑπάλληλοι ὡς πρὸς τὴν ἀσκήσιν τοῦ δικαιώματος τοῦ συνεταιρίζεσθαι. Τοῦτο ὅμως, ἄνευ ἀναθεωρήσεως καὶ διευρύνσεως τῆς σχετικῆς συνταγματικῆς διατάξεως τοῦ ἄρθρ. 11 § 3 δέν εἶναι δυνατόν νά ἐπιτευχθῇ.

Κατὰ τὸν αὐτὸν λόγον ἐνδελκνυται καὶ ἡ εἰς τὰ ὄργανα τῶν δημοσίων ἐπιχειρήσεων ἐπέκτασις τῆς διατάξεως τῆς § 4 τοῦ ἄρθρ. 11, τῆς ἀπαγορευούσης τὴν ἀπεργίαν εἰς τοὺς δημοσίους ὑπαλλήλους καὶ τοὺς ὑπαλλήλους τῶν νομικῶν προσώπων καὶ ὁργανισμῶν δημοσίου δικαίου. Ἡ ταυτὸτης αἰτιολογίας ὑφίσταται καὶ ἐν προκειμένῳ, εἶναι δὲ σφόδρην νά ἀπαγορεύεται ἡ ἀπεργία εἰς τοὺς δημοσίους ὑπαλλήλους καὶ τοὺς τῶν νομικῶν προσώπων δημοσίου δικαίου, νά ἐπιτρέπε-

ται δὲ αὕτη εἰς τὰ ὄργανα τῶν δημοσίων ἐπιχειρήσεων, τὰ ὅποια εἶναι ἐπίσης ὑπὸ εὐρεῖαν ἔννοιαν ὄργανα τοῦ Κράτους μολοντί δὲν ἔχουν τὴν ιδιότητα τοῦ δημοσίου ὑπαλλήλου ἢ τοῦ ὑπαλλήλου νομικοῦ προσώπου δημοσίου δικαίου. Πέραν τούτου, δύναται νὰ λεχθῇ ὅτι διὰ τῆς προτεινομένης τοιαύτης ἀναθεωρήσεως ἀποκαθίσταται καὶ ἰσότης μεταχειρίσεως μεταξὺ τῶν διαφόρων κατηγοριῶν ὀργάνων τοῦ Κράτους, σύμφωνα ἄλλωστε καὶ τὸ πρὸς τὸ γράμμα καὶ τὸ πνεῦμα τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ Συντάγματος, ὅπερ διακηρύσσει τὴν ἀρχὴν τῆς ἰσότητος τῶν ἑλλήνων ἐνώπιον τῶν νόμων.

2. Ἐπὶ τοῦ ἄρθρου 14.

Τὸ ἄρθρον τοῦτο, ἀναφερόμενον εἰς τὴν ἐλευθερίαν τοῦ τύπου, χρήζει ὀρισμένων συμπληρώσεων καὶ βελτιώσεων, χωρὶς νὰ θιγῇ τὸ παράπαν ἡ βασικὴ ἀρχὴ τῆς ἐλευθεροτυπίας, ἡ ὅποια, κατὰ τὴν χαρακτηριστικὴν ἔκφρασιν τοῦ Μιραμπώ, ἀποτελεῖ τὸ καλλάδιον ὅλων τῶν ἐλευθεριῶν. Δὲν πρέπει, πράγματι, νὰ παραβλέπεται ὅτι διὰ τῆς ἀναθεωρήσεως τοῦ 1946-52 προστετέθησαν εἰς τὸ ἀντίστοιχον ἄρθρον τοῦ παλαιοῦ Συντάγματος τοῦ 1864/1911 πολλαὶ νέαι διατάξεις, μάλιστα δὲ διατάξεις χαρακτηριζόμεναι ἀπὸ πνεῦμα δυσπιστίας πρὸς τὸν τύπον λόγῳ τῶν σημειουμένων καταχρήσεων ἀντὶ τῆς ἐλευθεροτυπίας, ὡς καὶ ὅτι λόγῳ τῶν τοιούτων προσθηκῶν τὸ ἄρθρον 14 κατέληξε νὰ παρουσιάζεται ὡς περίεργον συνανθύλευμα διατάξεων ἐννοιολογικῶς συγκρουομένων ἐνίοτε πρὸς ἀλλήλας, μὲ ἀποτέλεσμα νὰ δυσχεραίνεται τὸ ἔργον τοῦ ἐρμηνευτοῦ. Ἐπιβάλλεται ὡς ἐκ τούτου, ἐξ ἑνὸς μὲν νὰ συναρμολογηθοῦν κατὰ τρόπον ἀρτιώτερον αἱ παλαιότεραι πρὸς τὰς νεωτέρας διατάξεις, ἐξ ἑτέρου δὲ νὰ προσεδοῦν ὀρισμέναι νέαι, τὰς ὁποίας καθιστᾷ ἀναγκαῖον νὰ θεσμοθετηθοῦν ἢ ἐκ τοῦ παρελθόντος κληθεῖσιν πέτρα.

Τοιαῦται ἐνδεικνυόμεναι προσθήκαι καὶ διορθώσεις εἶναι αἱ ἀκόλουθοι:

α) Εἰς τὰς περιπτώσεις κατασχέσεως νὰ προστεθῇ καὶ τοιαύτη διὰ δημοσιεύματα, τῶν ὁποίων τὸ περιεχόμενον νὰ ἐποβλέπη εἰς τὴν προβολὴν καὶ διάδοσιν τῶν ἀπόψεων κομμάτων τεθέντων ἐκτὸς νόμου καὶ διαλυθέντων δι' ἀποφάσεως τοῦ προτεινομένου πρὸς Ἰδρυσὶν Ἀνωτάτου Συνταγματικοῦ Δικαστηρίου. Οἷκοθεν νοεῖται ὅτι τοιαύτη προσθήκη θὰ πρέπει νὰ γίνῃ μόνον ἐφ' ὅσον γίνῃ ἀποδεικτὴ ἡ ἑτέρα πρότασις περὶ δυνατότητος θέσεως ἐκτὸς νόμου πολιτικῶν κομμάτων ἀπο-

βλεπόντων εις τήν ανατροπήν καί κατάλυσιν τῶν θεμελιωδῶν ἀρχῶν καί διατάξε-
ων τοῦ Συντάγματος.

β) Εἰς τὰς περιπτώσεις τῆς προσωρινῆς ἢ ὀριστικῆς παύσεως τῆς ἐκδόσεως τοῦ ἐντύπου, περί ὧν τὰ δύο τελευταῖα ἐδάφια τῆς § 2 τοῦ ἄρθρου 14, σκόπι-
μον θά εἶναι νά προβλεφθῇ, πρὸς διασαφήνισιν, ὅτι ἡ ἀπαγόρευσις ἀσκήσεως τοῦ δημοσιογραφικοῦ ἐπαγγέλματος θά δύναται νά εἶναι, κατὰ τήν κρίσιν τοῦ δικαστηρίου, προσωρινή ἢ ὀριστική, διότι ὡς ἔχει ἤδη ἡ διάταξις φαίνεται ἔ-
χουσα τήν ἔννοιαν τῆς ὀριστικῆς ἀπαγορεύσεως, πρᾶγμα τὸ ὅποτον δυσχεραίνει καί τήν ἐφαρμογὴν τῆς. Πέραν τούτου, ἀσαφὴς εἶναι καί ὁ ὅρος "καταδικασθέν-
τες", τὸν ὅποτον χρησιμοποιεῖ τὸ Σύνταγμα. Νοεῖται διὰ τούτου μόνον ὁ τυχόν καταδικασθεὶς συντάκτης ἢ καί ὁ τυχόν καταδικασθεὶς ἐκδότης; Διότι καί ὁ ἐκ-
δότης, κατὰ τήν ὀρθοτέραν ἄποψιν, εἶναι δημοσιογράφος, ἀσκεῖ δημοσιογραφι-
κὸν ἐπάγγελμα. Χρήσιμος, συνεπῶς, θά εἶναι καί ἡ εἰς τὸ σημεῖον τούτου δια-
σαφήνισις τοῦ συνταγματικοῦ κειμένου.

γ) Ἐν ὅφει τοῦ γεγονότος ὅτι ἐν τῇ ἐλληνικῇ νομοθεσίᾳ περί τύπου αἱ ἔννοιαι τοῦ ἐκδότου καί τοῦ ἰδιοκτῆτου ἐφημερίδος ὅτε μὲν συγχέονται ὅτε δὲ διαστέλλονται, σκόπιμον θά ἦτο νά καθορισθῇ ὅτι καί ὁ ἰδιοκτῆτης ἐφημε-
ρίδος πρέπει νά ἔχῃ τὰ κατὰ τήν § 4 τοῦ ἄρθρου 14 καθοριζόμενα προσόντα τῆς ἐλληνικῆς ἰθαγενείας καί τῆς μὴ στερήσεως τῶν πολιτικῶν δικαιωμάτων. Ἐπὶ πλέον, διὰ νά ὑπάρχῃ συνέπεια πρὸς τὸν σκοπὸν τῆς διατάξεως, ὁρθεὶν θά ἦτο νά προβλεφθῇ ὅτι τὰ προσόντα ταῦτα θά πρέπει νά συντρέχουν διὰ τὸν ἰδιοκτῆ-
την καί τὸν ἐκδότην ὅχι μόνον ἐφημερίδος ἀλλὰ καί παντός πολιτικοῦ χαρακτη-
ρος ἐντύπου. Διότι ἐφ' ὅσον ἔχει ἀνέκαθεν θεωρηθῇ ὅτι ἡ ἐκδοσις ἐφημερίδος ἀποτελεῖ, κατὰ τινὰ τρόπον, ἐκδήλωσιν καί πολιτικοῦ δικαιώματος, δέν θά εἶναι ὁρθόν νά ἔχουν ἄλλοδαποί τὸ δικαίωμα ἐκδόσεως ἄλλων πολιτικοῦ χαρα-
κτῆρος ἐντύπων μὴ δυναμένων νά τῶχουν τοῦ χαρακτηρισμοῦ τῆς ἐφημερίδος καί κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον νά δύνανται νά ἐπηρεάσουν τήν πολιτικὴν ζωὴν τῆς χώρας. Τέλος, σκόπιμον θά εἶναι νά προβλεφθοῦν κυρώσεις κατὰ τῶν ἐκδιδόντων ἐφημε-
ρίδας καί πολιτικοῦ χαρακτῆρος ἐντυπα ἐφ' ὅσον δέν συγκεντροῦν τὰ ἤδη ἐν ἄρ-
θρῳ 14 § 4 προβλεπόμενα προσόντα καί νά ἐπιβάλλεται ἡ ἑμισὸς κατάσχες καί παύσις τῶν τοιούτων ἐντύπων διὰ δικαστικῆς ἀποφάσεως.

3. Ἐπὶ τοῦ ἄρθρου 16.

Ἐν ὄψει τῆς τεραστίας σημασίας, τὴν ὁποίαν ἔχει ἀποκτήσει ἐπὶ τῶν ἡμερῶν μας ἡ Παιδεία διὰ τὴν ἀνάπτυξιν τῶν ἐθνῶν, σκόπιμον θὰ ἦτο νὰ ἐμπλουτισθοῦν αἱ εἰς τὸ θέμα τοῦτο ἀναφερόμεναι διατάξεις τοῦ ἄρθρου 16 τοῦ Συντάγματος. Ἐιδικότερον, ἐνδείκνυται νὰ δημιουργηθῇ ἐκ τοῦ Συντάγματος ὑποχρέωσις τοῦ Κράτους ὅπως υποβοηθῇ τοὺς διακρινομένους καὶ ἀέλους τῆς προστίας τοῦ σπουδαστῆς διὰ τὴν ὁλοκληρώσιν τῶν σπουδῶν των ἐπ' ἀγαθῇ τῆς προαγωγῆς τῆς ἐπιστήμης καὶ πρὸς ὄφελος τοῦ κοινωνικοῦ συνόλου, ὡς ἐπίσης καὶ νὰ προβλεφθῇ (κατὰ τὸ ὑπόδειγμα τῆς ἀπαντήσεως ἐν ἄρθρῳ 20 τοῦ Συντάγματος τοῦ 1927 διατάξεως) ὅτι ἡ τέχνη καὶ ἡ ἐπιστήμη εἶναι ἐλεύθεραι καὶ ὅτι τελοῦν ὑπὸ τὴν προστασίαν τοῦ Κράτους, ὑποχρεομένου νὰ μεριμνήσῃ διὰ τὴν ἀνάπτυξιν των καὶ διὰ τὴν υποβοηθήσιν τῆς ἐπιστημονικῆς καὶ τεχνικῆς ἐρεῦνης. Τέλος, δὲν θὰ ἦτο ἄσκοπον νὰ τεθοῦν ὑπὸ τὴν προστασίαν τοῦ Κράτους οἱ ἱστορικοὶ καὶ καλλιτεχνικοὶ θησαυροὶ τῆς χώρας ὡς καὶ τὸ τοπικόν, δεδομένου ὅτι πάντα ταῦτα παρουσιάζουν ὅλως ἰδιάζουσαν σημασίαν καὶ διὰ τὴν περαιτέρω ἀνάπτυξιν τῆς τουριστικῆς κινήσεως ἐν τῇ χώρᾳ, ἐκ τῆς ὁποίας σπουδαίως ἡρτῆται καὶ ἡ οἰκονομικὴ πρόοδος αὐτῆς.

4. Ἐπὶ τοῦ ἄρθρου 17.

Τὸ ἄρθρον τοῦτο, ἀναφερόμενον εἰς τὴν προστασίαν τῆς ἰδιοκτησίας, χρήζει ὀρισμένων συμπληρώσεων, ὡς καὶ διαφυλασσομένων πάντως τῶν θεμελιωδῶν ἀρχῶν καθ' ἃς ἡ ἀναγκαστικὴ ἀπαλλοτριώσις χωρεῖ μόνον διὰ δημοσίαν ὠφέλειαν προσηκόντως ἀποδεδειγμένην, πάντοτε δέ προηγουμένης πλήρους ἀποζημιώσεως, ἥς τὸ ὕψος ὀρίζεται διὰ τῶν τακτικῶν δικαστηρίων. Δὲν πρέπει, πράγματι, νὰ παραβλέπεται ὅτι ἤδη τὸ Σύνταγμα τῆς Βαϊμάρης τοῦ 1919 εἶχε θέσει τὴν ἀρχὴν (ἄρθρ. 150) ὅτι "ἰδιοκτησία ὑποχρεοῦται" καὶ ὅτι τὴν ἀρχὴν ταύτην ἐπαναλαμβάνει καὶ τὸ ἄρθρον 14 § 2 τοῦ ἰσχύοντος Συντάγματος τῆς Ὁμοσπόνδου Γερμανικῆς Δημοκρατίας τοῦ 1949, τὸ ὁποῖον μάλιστα προσθέτει ὅτι ἡ ἀποζημιώσις καθορίζεται κατόπιν δικαίας ἐκτιμήσεως τῶν συμφερόντων ὅχι μόνον τῶν ἐνδιαφερομένων ἀλλὰ καὶ τοῦ συνόλου. Περιοριστικὰ ἐπίσης τοῦ δικαιώματος τῆς ἰδιοκτησίας εἶναι καὶ αἱ διατάξεις τῶν ἄρθρων 42 καὶ 44 τοῦ Ἰταλικοῦ Συντάγματος τοῦ 1948.

Τό Ισχύον Σύνταγμα ἐπιμένει εἰς τὴν παλαιάν ὁρθόδοξον ἀντίληψιν τῆς προ-
στασίας τῆς ἰδιοκτησίας, χωρὶς νὰ ἔχῃ κατὰ τι ἐπηρεασθῇ ἐκ τῶν συγχρόνων
ἀντιλήψεων περὶ τῆς κοινωνικῆς ἀποστολῆς αὐτῆς. Καὶ παρουσιάζεται τὸ φαι-
νόμενον ὅσῳκις ἐνεργεῖται ἀπαλλοτριώσεις διὰ τὴν ἐκτέλεσιν δημοσίου τινὸς ἔρ-
γου, αὕτη νὰ περιορίζεται εἰς τὸν χρόνον ἀκριβῶς, τὸν ὅποτον θὰ καταλάβῃ τὸ
ἔργον τοῦτο, χωρὶς νὰ δύναται νὰ ἐπεντείνεται καὶ εἰς τὴν περίεξ αὐτοῦ περι-
οχήν, διότι θεωρεῖται ὅτι δὲν συντρέχει διὰ τοιαύτην ἐπέκτασιν ὁ ὅρος τῆς
δημοσίας ὠφελείας, ὃν θέτει τὸ Σύνταγμα. Τὸ ἀποτέλεσμα τοῦτο εἶναι νὰ ἀπο-
κομίζουν σημαντικώτατα ὠφέλη οἱ κύριοι γηπέδων περὶ τὸν ἀπαλλοτριούμενον
χῶρον κειμένων ἐκ τῆς αἰφνιδίας ἀνατιμῆσεώς των, ἀνατιμῆσεως ὀφειλομένης
εἰς τὸ ἐκτελεσθὲν δημοσίον ἔργον, καθ' ἣν στιγμήν τὸ ὄφελος τοῦτο ἔπρεπε νὰ
ἀνήκῃ εἰς τὸ κοινωνικὸν σύνολον. Σκόπιμον, συνεπῶς, εἶναι νὰ ἐπιτραπῇ ἐκ
τοῦ Συντάγματος ἡ διεύρυνσις τῆς ἐννοίας τῆς δημοσίας ὠφελείας ὥστε νὰ ἐκ-
τείνεται αὕτη καὶ πέραν τοῦ ἀναγκαίου διὰ τὴν ἐκτέλεσιν συγκεκριμένου δη-
μοσίου ἔργου χρόνου, καθιερουμένης κατὰ τινα τρόπον τῆς ἐκ τοῦ γαλλικοῦ δι-
καίου γνωστῆς ἀπαλλοτριώσεως "κατὰ ζῶνας" ἢ "λόγῳ ὑπεραξίας". Κατὰ τὸν αὐ-
τὸν λόγον σκόπιμον εἶναι εἰς χάραν ὡς ἡ Ἑλλάς, ἡ ὅποια πολλὰ ἀναμένει ἐκ
τῆς ἀριαπτύξεως τοῦ τουρισμοῦ, νὰ ληφθῶσι μέτρα ὥστε νὰ ἐπιτρέπεται ἡ ἀπαλ-
λοτριώσεις ἀφ' ἑνὸς μὲν διὰ τὴν προστασίαν ἀρχαιολογικῶν μνημείων καὶ τὴν
δημιουργίαν περὶ αὐτὰ ἐλευθέρων χώρων χάριν τῆς καλυτέρας προβολῆς των, ἀφ'
ἐτέρου δὲ διὰ τὴν προστασίαν τῆς αἰσθητικῆς τοῦ τοπίου. Διὰ νὰ πραγματοποι-
ηθῇ ὅμως ὁ τοιοῦτος σκοπὸς εἶναι ἀναγκαῖον νὰ προστεθῶσι σχετικαὶ διατάξεις
εἰς τὸ ἄρθρον 17 τοῦ Συντάγματος, τὸ ὅποτον, ὑπὸ τὴν σημερινὴν διατύπωσιν
αὐτοῦ, δὲν παρέχει εὐχέρειαν υἱοθετήσεως τοιαύτης εὐρείας ἐρμηνείας τῶν δια-
τάξεών του.

5. Προτεινόμεναι προσθήκαι νέων ἁρθρῶν.

Κατ' ἀντίθεσιν πρὸς τὸ Σύνταγμα τοῦ 1927, ἀλλὰ καὶ πρὸς τὸ Σχέδιον Συν-
τάγματος τοῦ 1948 τὸ καταρτισθὲν ὑπὸ τῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ Β' Ψηφίσματος τῆς
Δ' Ἀναθεωρητικῆς Βουλῆς, τὸ ἰσχύον Σύνταγμα δὲν περιέχει κατευθυντήριους
διατάξεις, ἀναλόγους πρὸς τὰς ἀπαντῶσας εἰς πλεῖστα ἐκ τῶν μετὰ τὸν Α' καὶ
τὸν Β' Παγκόσμιον Πόλεμον καταρτισθέντων Συνταγμάτων, ἀρχῆς γενομένης ἀπὸ

τοῦ γερμανικοῦ Συντάγματος τῆς Βαϊμάρης τοῦ 1919, ὅπως ἐπίσης δὲν περιέχει διατάξεις θεσπιζούσας, παραλλήλως πρὸς τὰ δικαιώματα, καὶ καθήκοντα τοῦ ἀτόμου ἔναντι τοῦ κοινωνικοῦ συνόλου. Τοιαῦται διατάξεις θὰ ἔδει νὰ προστεθοῦν, ἰδίως ὡς πρὸς τὴν προστασίαν τοῦ γάμου καὶ τῆς οἰκογενείας (κατ'ἀνάλογον μορφήν πρὸς τὴν ἀπαντῶσαν εἰς τὸ ἄρθρον 24 τοῦ Συντάγματος τοῦ 1927), ὡς πρὸς τὴν προστασίαν τῆς μητρότητος καὶ τῆς νεότητος (ὡς λ.χ. προβλέπει τὸ ἄρθρον 31 τοῦ Ἰταλικοῦ Συντάγματος τοῦ 1948), ὡς πρὸς τὴν προστασίαν τῆς σωματικῆς καὶ τῆς πνευματικῆς ἐργασίας (ὡς προέβλεπε καὶ τὸ ἄρθρον 23 τοῦ Συντάγματος τοῦ 1927) καὶ τὴν σὺναψιν διεθνῶν συμφωνιῶν ἀποβλεπουσῶν εἰς τὸν σκοπὸν αὐτὸν (ὡς προβλέπει τὸ ἄρθρ. 35 τοῦ Ἰταλικοῦ Συντάγματος), τέλος δὲ διὰ τοὺς ὅρους ἀναπτύξεως τῆς ἰδιωτικῆς πρωτοβουλίας, ἡ ὁποία, ὡς προβλέπει καὶ τὸ ἄρθρον 41 τοῦ Ἰταλικοῦ Συντάγματος, δεόν μὲν νὰ εἶναι ἐλευθέρα, ἀλλὰ καὶ δὲν πρέπει νὰ ἐπιτρέπεται νὰ ἀσκήται κατὰ τρόπον ἀντίθετον πρὸς τὸ κοινωνικὸν συμφέρον ἢ θίγοντα τὴν ἀσφάλειαν, τὴν ἐλευθερίαν καὶ τὴν ἀνθρωπίνην ἀξίαν.

Κατὰ δευτερον λόγον, σκόπιμον θὰ εἶναι νὰ περιληφθοῦν εἰς τὸ Σύνταγμα διατάξεις ἀπαγορευούσαι τὴν κατάχρησιν τῶν ἀτομικῶν δικαιωμάτων εἰς βῆρος τοῦ δημοκρατικοῦ πολιτεύματος καὶ τῶν λαϊκῶν ἐλευθεριῶν. Εἶναι ἀναγκαῖον νὰ χαραχθοῦν ὅρια μεταξὺ ἐλευθερίας καὶ ἀσυδοσίας. Διότι ἐλευθερία δὲν σημαίνει, ὡς ἐσφαλμένως πολλοὶ νομίζουν, ἀσυδοσίαν, τὸ ὅτι δὲ ἡ ἐλευθερία δὲν σημαίνει ἀσυδοσίαν ~~θεωρεῖται~~ ὑπεργραμμισθῇ καὶ εἰς αὐτὴν ταύτην τὴν Διακήρυξιν τῶν Δικαιωμάτων τοῦ Ἀνθρώπου καὶ τοῦ Πολίτου τῆς Γαλλικῆς Ἐπαναστάσεως, εἰς τὸ ἄρθρον 4 αὐτῆς. Δι' αὐτὸ καὶ σκόπιμον θὰ ἦτο νὰ περιληφθῇ εἰς τὸ κεφάλαιον περὶ δημοσίου δικαίου τῶν Ἑλλήνων διάταξις ἀνάλογος πρὸς ἐκείνην τοῦ ἁρθροῦ 18 τοῦ Συντάγματος τῆς Ὁμοσπένδου Γερμανικῆς Δημοκρατίας τοῦ 1949, τὸ ὁποῖον ὀρίζει ὅτι "ὅστις καταχρῆται τῆς ἐλευθερίας τῆς ἐκδηλώσεως τῆς γνώμης, ἰδίως τῆς ἐλευθερίας τοῦ τύπου, τῆς ἐλευθερίας τῆς διδασκαλίας, τῆς ἐλευθερίας τοῦ συνέρχεσθαι, τῆς ἐλευθερίας τοῦ συνεταιρίζεσθαι, τοῦ ἀπορρήτου τῶν ἐπιστολῶν, τοῦ ἀπορρήτου τῆς ταχυδρομικῆς καὶ τηλεπικοινωνιακῆς ἀνταποκρίσεως, τῆς ἰδιοκτησίας ἢ τοῦ δικαιώματος τοῦ ἀσύλου, διὰ ν' ἀγωνισθῇ ἔναντιον τοῦ ἐλευθέρου δημοκρατικοῦ πολιτεύματος, στερεῖται τῶν ἀτομικῶν τούτων δικαιωμάτων". "Ἡ στέρησις καὶ ἡ ἔκτασις αὐτῆς - προσθέτει τὸ

αυτό άρθρον - απαγγέλλεται υπό τοῦ Συνταγματικοῦ Δικαστηρίου τοῦ "Ομοσπον-
διακοῦ Κράτους". Τοιαύτη διάταξις, εἰσαγομένη τυχόν εἰς τὸ ἐλληνικὸν Σύνταγ-
μα, θὰ ἐδημιουργεῖ φραγμὸν κατὰ τῆς καταχρήσεως ὀρισμένων ἀτομικῶν ἐλευθερι-
ῶν, χωρὶς νὰ θίγῃ κατὰ τι αὐτὰς ταύτας τὰς ὑπὸ τοῦ Καταστατικοῦ Χάρτου προ-
στατευόμενας ἐλευθερίας, τοσοῦτω μᾶλλον καθ' ὅσον ἡ περὶ τῆς ὑπάρξεως κατα-
χρήσεως κρίσις θὰ ἀντιτίθετο εἰς τὸ προτεινόμενον ὅπως συσταθῇ Ἀνώτατον Συν-
ταγματικὸν Δικαστήριον.

II. ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΣΥΜΠΛΗΡΩΣΕΩΣ ΤΗΣ ΠΟΛΙΤΕΙΑΣ

Εἰς τὸ κεφάλαιον τοῦτο δὲν θὰ ἦτο ἄσκοπον νὰ προστεθῶσι δύο νέα ἄρθρα: τὸ
μὲν ἀναφερόμενον εἰς τὴν κατοχύρωσιν τῆς προστασίας τῆς μορφῆς τοῦ πολιτευμα-
τος ἡμῶν, τὸ δὲ εἰς τὰς ὑποχρεώσεις τῆς Ἑλλάδος ὡς μέλους τῆς διεθνοῦς κοι-
νωνίας.

1. Ὡς πρὸς τὸ πρῶτον θέμα δύνανται νὰ μνημονευθοῦν χαρακτηριστικῶς ὡς ὑπο-
δείγματα τὸ ἄρθρον 49 τοῦ Ἰταλικοῦ Συντάγματος τοῦ 1948 καὶ τὸ ἄρθρον 21 τοῦ
Γερμανικοῦ Συντάγματος τοῦ 1949. Τὸ πρῶτον ἐξ αὐτῶν ἀναφέρει: "Πάντες οἱ πο-
λῖται ἔχουν τὸ δικαίωμα τοῦ συνεταιρίζεσθαι ἐλευθέρως εἰς κόμματα ἵνα συντρέ-
χουν, διὰ δημοκρατικῶν μεθόδων, εἰς τὸν προσδιορισμὸν τῆς ἐθνικῆς πολιτικῆς".
Τὸ δεύτερον, ἐξ ἄλλου, πολὺ ἐκτενέστερον καὶ σαφέστερον εἰς τὰς ἐπιδιώξεις
του, ὁρίζει τὰ ἀκόλουθα:

"1. Τὰ κόμματα συμπράττουν εἰς τὸν σχηματισμὸν τῆς πολιτικῆς θελήσεως τοῦ
λαοῦ. Ἡ σύστασις αὐτῶν εἶναι ἐλευθέρα. Ἡ ἐσωτερικὴ ὀργάνωσις αὐτῶν πρέπει
νὰ ἀνταποκρίνεται εἰς δημοκρατικὰς ἀρχάς. Ὅφείλουν νὰ λογοδοσοῦν δημοσίᾳ πε-
ρὶ τῆς προελεύσεως τῶν πόρων των.

"2. Κόμματα, τὰ ὅποια ἀπὸ ἀπόψεως σκοπῶν καὶ τακτικῆς τῶν ὁπαδῶν των, τεί-
νουσι νὰ βλάψωσιν ἢ ἀνατρέψωσιν τὴν ἐλευθέραν δημοκρατικὴν θεμελιώδη τάξιν ἢ
νὰ ἐκθέσωσιν εἰς κίνδυνον τὴν Ὁμοσπονδιακὴν Δημοκρατίαν τῆς Γερμανίας, εἶναι
ἀντισυνταγματικά. Ἐπὶ τοῦ ζητήματος τῆς ἀντισυνταγματικότητος ἀποφαίνεται
τὸ Ὁμοσπονδιακὸν Συνταγματικὸν Δικαστήριον.

"3. Τὰ λοιπὰ ρυθμίζονται διὰ νόμων τοῦ Ὁμοσπονδιακοῦ Κράτους".

Διατάξεις ἀνάλογοι περὶ θέσεως κομμάτων ἐκτός νόμου ἀπαντοῦν καὶ παρ' ἡμῶν

εις τόν Α.Ν.509/1947, τόν κυρωθέντα διά τών Ψηφισμάτων ΜΗ' καί ΕΑ' τοῦ 1948 τῆς Δ' Ἀναθεωρητικῆς Βουλῆς, δυνάμει τοῦ ὁποῦ διελύθησαν τό ΚΚΕ, τό ΕΑΜ καί ἡ Ἑθνική Ἀλληλεγγύη. Διά τοῦ ὡς ἄνω νόμου ἐπιτρέπεται ἡ δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπ.Συμβουλίου διάλυσις καί ἄλλων πολιτικῶν κομμάτων, σωματείων ἢ ὀργανώσεων ἐπιδιωκόντων ἀμέσως ἢ ἐμμέσως τήν ἐφαρμογὴν ἰδεῶν ἐχουσῶν ὡς σκοπόν τήν διά βιαίων μέσων ἀνατροπὴν τοῦ πολιτεύματος, τοῦ κρατοῦντος κοινωνικοῦ συστήματος ἢ τήν ἀπόσπασιν μέρους ἐκ τοῦ ὅλου τῆς Ἑπικρατείας. Ἡ διάταξις αὕτη ἐξαρτᾷ τήν διάλυσιν ἐκ τῆς κρίσεως πολιτικοῦ σώματος, οἷον εἶναι τό Ὑπουργικόν Συμβούλιον, ὁρθότερον δέ θά ἦτο νά ἀνατίθεται ἡ περὶ τούτου κρίσις εἰς τό Ἀνώτατον Συνταγματικόν Δικαστήριον, ἀνεπηρέαστον ἐκ πολιτικῶν ἀντιλήψεων. Ἐξ ἄλλου, καί ἡ ὅλη διατύπωσις τῆς διατάξεως σκόπιμον θά εἶναι νά ἐμπνέεται ἐκ τοῦ ἄρθρ.21 § 2 τοῦ Γερμανικοῦ Συντάγματος, ὥστε νά περιλάβῃ πᾶν κόμμα ἀποβλέπον εἰς τήν ἀνατροπὴν τῶν θεμελιωδῶν ἀρχῶν καί διατάξεων τοῦ Συντάγματος, δηλ.πᾶν κόμμα ἀντιδημοκρατικόν καί ἐπιδιωκόν τήν ἐφαρμογὴν ὁλοκληρωτικῶν ἀντιλήψεων.

2. Πολλά ἐκ τῶν νεωτέρων Συνταγμάτων περιέλαβον διατάξεις τονιζούσας τήν συμμόρφωσιν αὐτῶν πρὸς τοὺς κανόνας τοῦ Διεθνoῦς Δικαίου καί τήν ἀφοσίωσιν πρὸς τήν ἰδέαν τῆς παγκοσμίου εἰρήνης. Οὕτω τό Ἰταλικόν Σύνταγμα τοῦ 1948 ἀναφέρει εἰς τό ἄρθρον 10 αὐτοῦ ὅτι "ἡ ἔννομος τάξις τῆς Ἰταλίας σὺμμορφοῦται πρὸς τοὺς γενικῶς ἀνεγνωρισμένους κανόνας τοῦ Διεθνoῦς Δικαίου", εἰς δέ τό ἄρθρον 11 ὅτι "ἡ Ἰταλία ἀπαρνεῖται τόν πόλεμον ὡς ἐπιθετικόν μέσον κατὰ τῆς ἐλευθερίας τῶν ἄλλων λαῶν καί ὡς μέσον ἐπιλύσεως τῶν διεθνῶν διαφορῶν", ὅτι "συγκατατίθεται, ὑπὸ τόν ὅρον τῆς ἀμοιβαιότητος πρὸς τὰ ἄλλα κράτη, εἰς τοὺς περιορισμοὺς τῆς κυριαρχίας, οἱ ὅποιοι εἶναι ἀναγκαῖοι εἰς μίαν τάξιν ἐξασφαλίζουσαν τήν εἰρήνην καί τήν δικαιοσύνην μεταξὺ τῶν ἐθνῶν" καί ὅτι "ἐνισχύει καί εὐνοεῖ τὰς διεθνεῖς ὀργανώσεις, αἱ ὁποῖαι ἔχουν τοιοῦτον σκοπόν". Ἐπίσης εἰς τό προοίμιον τοῦ Γαλλικοῦ Συντάγματος τοῦ 1946 ἀνεφέρετο ὅτι "ἡ Γαλλικὴ Δημοκρατία, πιστὴ εἰς τὰς παραδόσεις τῆς, συμμορφοῦται πρὸς τοὺς κανόνας τοῦ Δημοσίου Διεθνoῦς Δικαίου", ὅτι "οὐδένα πόλεμον θά ἐπιχειρήσῃ μὲ κατακτητικoὺς σκοποὺς καί εὐδέποτε θά χρησιμοποιήσῃ τὰς δυνάμεις τῆς ἐναντίον τῆς ἐλευθερίας ἄλλου λαοῦ" καί ὅτι "ὑπὸ

τόν ὅρον τῆς ἀμοιβαιότητος, ἡ Γαλλία συγκατατίθεται εἰς τοὺς περιορισμοὺς τῆς κυριαρχίας τῆς, οἵτινες εἶναι ἀναγκαῖοι διὰ τὴν ὁργάνωσιν καὶ τὴν προστασίαν τῆς εἰρήνης".

Τὸ ἰσχύον Σύνταγμα, ἀκολουθοῦν ἐν προκειμένῳ τὰ παλαιότερα πρότυπα, δὲν περιλαμβάνει ἀνάλογόν τινα διάταξιν. Σκόπιμον ὅθεν εἶναι, ἀλλὰ καὶ συνεπὲς πρὸς τὴν ὅλην πολιτείαν τῆς Ἑλλάδος ἡ ὁποία ἀνέκαθεν ἐπέδειξεν αὐστηράν προσήλωσιν εἰς τὰς ἀρχὰς τοῦ διεθνοῦς δικαίου καὶ τὴν ἰδέαν τῆς ἀναπτύξεως τῶν μεταξὺ τῶν ἔθνων εἰρηνικῶν σχέσεων, νὰ περιληφθῇ τοιαύτη διάταξις, διὰ τῆς προτεινομένης ἀναθεωρήσεως, καὶ εἰς τὸ Ἑλληνικὸν Σύνταγμα. Τὸ δὲ κεφάλαιον τοῦ Συντάγματος, εἰς τὸ ὁποῖον ἐνδείκνυται ὅπως προστεθῇ ἡ τοιαύτη διάταξις, εἶναι μᾶλλον τὸ περὶ συντάξεως τῆς Πολιτείας.

III. ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΥΣ

Εἰς τὸ κεφάλαιον τοῦτο δύο ~~προσθετέα~~ ~~ἄρθρα~~ ~~χρῆζουν~~ ~~τροποποιήσεως~~, ὑπὸ τὴν προϋπόθεσιν ὅτι θὰ γίνῃ ἀποδεκτὴ ἡ ἀναθεώρησις τοῦ ἁρθρου 54 ὥστε ἡ Βουλὴ νὰ ἀσκῇ τὸ νομοθετικὸν αὐτῆς ἔργον ἐν ὁλομελείᾳ καὶ εἰς τμήματα: τὰ ἄρθρα 35 καὶ 36. Πέραν τούτου συζητήσιμον εἶναι ἂν εἰς τὸ κεφάλαιον τοῦτο δέον νὰ προστεθῇ ἐνταχθῇ καὶ τὸ προτεινόμενον πρὸς προσθήκην ἄρθρον εἰς τὸ περὶ τῆς Κυβερνήσεως κεφάλαιον, τὸ ἀναφερόμενον εἰς τὴν ἐκδόσιν Πράξεων Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου νομοθετικοῦ περιεχομένου. Τὸ τελευταῖον ὅμως τοῦτο θέμα θὰ ἐξετασθῇ εἰς τὸ τμήμα τοῦ παρόντος σχεδιάσματος, τὸ ἀναφερόμενον εἰς τὸ περὶ Κυβερνήσεως κεφάλαιον.

1. Ἐπὶ τοῦ ἁρθρου 35.

Ἐφ' ὅσον καθιερωθῇ ἡ λειτουργία εἰδικοῦ τμήματος τῆς Βουλῆς διὰ τὴν περίοδον τῶν διακοπῶν, τμήματος πληθύνοντος ~~παρόντος~~ νόμους κατὰ τὸν αὐτὸν λόγον καθ' ὃν καὶ τὰ ἄλλα τμήματα τῆς Βουλῆς, αἱ διατάξεις τῶν §§ 2-5 τοῦ ἁρθρου 35 δὲν θὰ ἔχουν πλέον λόγον ὑπάρξεως, διότι θὰ εἶναι πλέον περιττὴ ἡ ἐκδόσις ὑπὸ τοῦ Βασιλέως νομοθετικῶν διαταγμάτων μετὰ σύμφωνον γνώμην εἰδικῆς ἐπιτροπῆς ἐκ βουλευτῶν. Ἀντιθέτως, σκόπιμον θὰ εἶναι, ἐπὶ τῇ τέλει πάντοτε τῆς ἐπιταχύνσεως τῆς λειτουργίας τῆς νομοθετικῆς μηχανῆς ὥστε νὰ ἀνταποκρίνεται αὕτη εἰς τὸν γοργὸν ρυθμὸν τῆς ἐποχῆς μας, νὰ τύχῃ, διὰ προσθήκης σχετικῶν

διατάξεων εις τό άρθρον 35, συνταγματικής κατοχυρώσεως ή έκδοσις νομοθετικών διαταγμάτων κατ'έξουσιοδότησιν τυπικού νόμου, ή όποια, ήδη από της έποχής του Συντάγματος του 1864, έχει καθιερωθή παρ'ήμιν δυνάμει συμπληρωτικού συνταγματικού έθίμου. 'Επί τῷ αὐτῷ σκοπῷ ὁρθόν θά ἦτο αἱ σχετικαί πρός τό θέμα διατάξεις νά διατυπωθῶσι κατά τρόπον ἐπιτρέποντα, ἔστω καί εἰς περιορισμένην κλίμακα, τήν εἰσαγωγήν παρ'ήμιν τοῦ θεσμοῦ τῶν νόμων-πλαισίων (κατά τό ὑπόδειγμα λ.χ. τοῦ ἄρθρου 76 τοῦ Ἰταλικοῦ Συντάγματος τοῦ 1948 ἢ τῶν ἄρθρων 34-38 τοῦ Γαλλικοῦ Συντάγματος τοῦ 1958), προβλεπομένου ὅτι ἡ ἐξουσιοδότησις, παρεχομένη διά νόμου, θά θέτῃ τὰς κατευθυντήριους γραμμάς τοῦ θέματος ὅπερ θά ρυθμισθῇ διά νομοθετικό διατάγματος.- Τέλος, ἐν τέλει τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου 35 ὁρθόν θά εἶναι νά μεταφερθῇ ἡ ἐν | 2 τοῦ ἄρθρου 59 τοῦ ἰσχύοντος Συντάγματος ἀπαντῶσα διάταξις, καθ'ἣν ὁρισμένα θέματα δέν δύνανται νά ἀποτελέσωσιν ἀντικείμενον νομοθετικῆς ἐξουσιοδοτήσεως, δεδομένου ὅτι λογικῶς εἰς τό ἄρθρον αὐτό ἔχουν θέσιν καί ὅχι εἰς τό ἄρθρον 59.

2. Ἐπί τοῦ ἄρθρου 36.

Τό ἄρθρον τοῦτο χρήζει ἀναθεωρήσεως μόνον καί μόνον διά νά προσαρμοσθῇ πρός τό νέον καθεστῶς τό ὅποτον θά δημιουργηθῇ ἐκ τῆς ἐνδεχομένης ἀποδοχῆς τῆς προτάσεως ὅπως ἡ Βουλὴ ἀσκῇ τό νομοθετικόν αὐτῆς ἔργον ἐν ὁλομελείᾳ καί εἰς τμήματα. Οὕτω, ἀφ'ένός μὲν δεόν νά προβλεφθῇ ὅτι ὁ Βασιλεὺς κυροῖ καί δημοσιεύει τοὺς νόμους τοὺς ψηφιζομένους τόσον παρά τῆς Βουλῆς ὅσον καί παρά τμήματος αὐτῆς, ἀφ'ἐτέρου δέ δεόν νά ληφθῇ πρόνοια, διά νά μὴ δημιουργηθῇ ἀδιέξοδος, ὡς πρός τήν προθεσμίαν ἐντός τῆς ὁποίας θά δύναται νά πραγματοποιηθῇ ἐγκύρως ἡ κύρωσις τῶν παρά τοῦ εἰδικοῦ τμήματος διακοπῶν ψηφιζομένων νόμων. Ὡς πρός τό τελευταῖον τοῦτο θέμα εἶναι γνωστόν ὅτι ὑπὸ τό κράτος σήμερον καθεστῶς ἔχει ἐπικρατήσῃ ἡ ἀποφίς καθ'ἣν τὰ νομοθετικά διατάγματα τοῦ ἄρθρ. 35 | 2-5 πρέπει νά ἐκδίδωνται καί δημοσιεύωνται ὑπὸ τοῦ Βασιλέως πρό τῆς ἐνάρξεως τῶν ἐργασιῶν τῆς νέας βουλευτικῆς συνόδου, ματαιουμένης ἄλλως τῆς καταρτίσεώς των. Τά χρονικά ὅμως πλαίσια αὐτά εἶναι λίαν στενά, ὡς ἐκ τούτου δέ ἐπανειλημμένως παρουσιάσθη κατά τό παρελθόν τό φαινόμενον νά ματαιωθῇ ἡ έκδοσις νομοθετικοῦ διατάγματος δι'ὅ ἡ εἰδικὴ ἐπιτροπὴ τοῦ ἄρθρου 35 εἶχε παράσχει τήν σύμφωνον γνώμην της. Ὅρθόν θά εἶναι, ὡς ἐκ

τούτου, νά ταχθῇ ἀνάλογος εἰδική προθεσμία ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς νέας βουλευ-
 τικῆς συνόδου, ἐντὸς τῆς ὁποίας ὁ Βασιλεὺς θά δικαιούται νά προβάλῃ εἰς τὴν
 κύρωσιν καὶ δημοσλευσιν νόμων ψηφισθέντων παρὰ τοῦ εἰδικοῦ τμήματος διακοπῶν,
 ὥστε νά μὴ ἀνακύπτῃ τὸ σήμερον παρουσιαζόμενον ἄτοπον, ἀλλὰ καὶ νά μὴ ὑποχρε-
 οῦται νά κρίνῃ βεβιασμένως ὁ Ἀνώτατος Ἀρχὴν περὶ τοῦ ἂν θά περιβάλῃ ἢ μὴ
 διὰ τῆς κυρώσεώς του ψηφισθέν παρὰ τοῦ εἰδικοῦ τμήματος νομοθέτημα.

IV. ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΒΟΥΛΗΣ

Πολλὰ εἶναι αἱ εἰς τὸ κεφάλαιον τοῦτο τοῦ Συντάγματος διατάξεις, αἵτινες
 χρῆζουσιν ἀναθεωρήσεως, κυρίως μὲν διὰ νά καταστῇ δυνατὴ ἡ ἐπιτάχυνσις τοῦ νο-
 μοθετικοῦ ἔργου τῆς Βουλῆς, ἀλλὰ καὶ διὰ νά ἀντιμετωπισθοῦν κατὰ τρόπον ὀρθο-
 λογικὸν ὠρισμένα ζητήματα ἀνοκύφαντα ἐκ τῆς ἐν τῇ πράξει ἐφαρμογῆς τῶν κειμέ-
 νων συνταγματικῶν διατάξεων.

1. Ἐπὶ τοῦ ἄρθρου 54.

Τὸ ἄρθρον τοῦτο χρῆζει ριζικῆς ἀναμορφώσεως, διὰ τῆς προσθήκης εἰς αὐτὸ
 διατάξεων ἐμπνεομένων κατὰ βάσιν ἐξ ἐκείνων τῶν ἄρθρων 56-58 τοῦ Σχεδίου
 Συντάγματος τῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ Β' Ψηφίσματος τῆς Δ' Ἀναθεωρητικῆς Βουλῆς,
 τὰ ὅποια εἶχον εἰσαγάγει τὸ σύστημα τῆς ἀσκήσεως τοῦ νομοθετικοῦ ἔργου τῆς
 Βουλῆς ἐν ὁλομελείᾳ καὶ εἰς τμήματα. Ἄν ἡ πρότασις γίνῃ ἀποδεκτή, θά καταστῇ
 δυνατὴ ἡ οὐσιαστικὴ ἐπιτάχυνσις τοῦ νομοθετικοῦ ἔργου τῆς Βουλῆς, ὥστε τοῦτο
 νά ἀνταποκρίνεται πράγματι εἰς τὸν ρυθμὸν τῆς ἐποχῆς μας.

Εἰς τὰ τμήματα θά εἰσάγονται πρὸς συζήτησιν καὶ ψήφισιν, κατὰ τὰ εἰδικώ-
 τερον διὰ τοῦ Κανονισμοῦ ὁρισθησόμενα ὡς πρὸς τὴν μεταξὺ αὐτῶν κατανομήν τῶν
 ἀρμοδιοτήτων, τὰ διάφορα σχέδια νόμων, ἐξαιρέσει ὠρισμένων βασικῆς σημασίας,
 διὰ τὰ ὅποια θά πρέπει νά διατηρηθῇ ἡ ἀρμοδιότης τῆς ὁλομελείας. Ὁ κοινοβου-
 λευτικὸς ἔλεγχος, ἐξ ἄλλου, θά πρέπει νά παραμείνῃ εἰς τὴν ὁλομέλειαν, τοσοῦ-
 τῳ μᾶλλον καθ' ὅσον ἡ διάταξις περὶ ἀσκήσεως τοῦ τοιούτου ἔλεγχου ἀνάγεται εἰς
 τὰς θεμελιώδεις τοῦ Συντάγματος καὶ δὲν εἶναι ἐξ ἐκείνων αἵτινες εἶναι ἐπιδε-
 κτικαὶ ἀναθεωρήσεως. Ἐκ παραλλήλου, θά πρέπει νά προβλεφθῇ ἡ λειτουργία εἰ-
 δικοῦ τμήματος διὰ τὴν περίοδον τῶν διακοπῶν τῆς ἐργασίας τῆς Βουλῆς, ἀναλό-

γου πρὸς τὴν εἰδικὴν ἐπιτροπὴν τοῦ ἄρθρου 35 § 2 τοῦ ἰσχύοντος Συντάγματος, ὅπου ὅμως δὲν θὰ παρέχῃ σύμφωνα γνώμην διὰ τὴν ὑπὸ τοῦ Βασιλέως ἐκδοσιν νομοθετικῶν διαταγμάτων, ἀλλὰ θὰ ψηφίζῃ, ὡς καὶ τὰ ἄλλα τμήματα, νόμους, ὑποβληθέντας πρὸς κύρωσιν καὶ δημοσίευσιν εἰς τὸν Βασιλέα. Ὅρθον ὅμως θὰ εἶναι νὰ προβλεφθῇ ὅτι καὶ τὸ εἰδικὸν τοῦτο τμήμα δὲν δύναται νὰ ἐπιληφθῇ τῆς ψηφίσεως σχεδίων νόμων διὰ τὰ ὅποια ἀρμοδίᾳ κατ' ἄλλας διατάξεις θὰ εἶναι ἡ ἀποτέλεια τῆς Βουλῆς.

2. Ἐπὶ τοῦ ἄρθρου 56

Διὰ τὴν ἐπιτάχυνσιν τοῦ νομοθετικοῦ ἔργου τῆς Βουλῆς καὶ τῶν τμημάτων αὐτῆς, σκόπιμον θὰ εἶναι, κατ' ἀνάλογον ἐφαρμογὴν τῶν εἰς τὸ Σύνταγμα τοῦ 1927 ἀπαντωσῶν διατάξεων (ἄρθρ. 43), νὰ προβλεφθῇ ὅτι ἀπαρτία δὲν εἶναι ἀναγκαία διὰ τὰς συζητήσεις, ἀλλὰ μόνον διὰ τὰς ψηφοφορίας. Κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον θὰ πραγματοποιηθῇ ἡ ἀποτελεσματικὴ καταπολέμησις τῆς καλυσιεργίας, εἶναι δὲ γνωστὸν ὅτι ἡ ἀντίστοιχος διάταξις τοῦ Συντάγματος τοῦ 1927 εἶχεν ἀποδώσει ἀριστα ἀποτελέσματα.

3. Ἐπὶ τοῦ ἄρθρου 57.

Τὸ ἄρθρον τοῦτο, ἐφ' ὅσον γίνῃ ἀποδεκτὴ ἡ διαίρεσις τῆς Βουλῆς εἰς τμήματα, ἐνδείκνυται ὅπως τροποποιηθῇ κατὰ τὰς §§ 9 καὶ 10 αὐτοῦ, τὰς ἀναφερομένας εἰς τὴν διαδικασίαν ψηφίσεως τῶν νόμων (κανονικὴ διαδικασία καὶ συνοπτικὴ τοιαύτη). Ἐφ' ὅσον, πράγματι, ὁ ὕγκος τοῦ νομοθετικοῦ ἔργου θὰ διενεργῇται διὰ τῶν τμημάτων, ἡ συνοπτικὴ διαδικασία δὲν θὰ ἔχῃ πλέον λόγον υπάρξεως εἰς τὴν ἀποτέλεια. Καὶ εἰς μὲν τὴν ἀποτέλεια τὰ νομοσχέδια σκόπιμον θὰ εἶναι νὰ ψηφίζωνται κατὰ τὴν συνήθη διαδικασίαν, εἰς δὲ τὰ τμήματα πάντοτε κατὰ τὴν συνοπτικὴν, ἐνῷ ἐκ παραλλήλου θὰ πρέπει πιθανῶς νὰ ληφθῇ πρόνοια καὶ διὰ τὸν καθορισμὸν ἀνωτάτου ὅρου συνεδριάσεων ἐντὸς τῶν ὁποίων θὰ εἶναι δυνατόν νὰ παραταθῇ ἡ συζήτησις σχεδίου τινὸς νόμου, ὥστε νὰ ἀποφεύγεται ἡ ἀπεραντολογία. Ἐξ ἄλλου, σκόπιμον θὰ εἶναι νὰ προβλεφθῇ ρητῶς ὅτι σχέδια νόμων ἀφορώντων εἰς τὴν ὑπηρεσιακὴν κατάστασιν καὶ τὴν ἐξέλιξιν τῶν ὀργάνων τοῦ Κράτους δὲν δύναται νὰ ὑποβάλλωνται παρὰ βουλευτῶν, ἀλλὰ μόνον παρὰ τῆς Κυβερνήσεως.

4. Ἐπὶ τοῦ ἄρθρου 59.

Εἰς τὸ ἄρθρον τοῦτο, πέραν τῆς προτεινομένης μεταφορᾶς τῆς § 2 αὐτοῦ εἰς τὸ ἄρθρον 35, ὁρῶν θὰ εἶναι ἡ διάταξις περὶ ἀμέσου εἰσπράξεως ἐπιβαλλομένου τὸ πρῶτον ἢ αὐξανομένου εἰσαγωγικοῦ δασμοῦ ἅμα τῇ καταθέσει τοῦ σχετικοῦ σχεδίου νόμου εἰς τὴν Βουλὴν, νὰ ἐπεκταθῇ (λόγῳ τῆς ταυτότητος τῆς αἰτίας) καὶ ἐπὶ τῶν ἐξαγωγικῶν δασμῶν, ὡς ἀκριβῶς προέβλεπε τὸ ἀντίστοιχον ἄρθρον 51 § 2 τοῦ Συντάγματος τοῦ 1927, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ τῶν φόρων κατανώσεως, διότι καὶ ἐπ' αὐτῶν ἀνάλογα ζητήματα ἀνακύπτουν. Ἀφ' ἑτέρου σκόπιμον ἴσως θὰ ἦτο, πρὸς ἀποφυγὴν τῆς δημιουργίας ἐκάστοτε ζητημάτων, νὰ ἀπαλειφθῇ ἡ τελευταία φράσις τῆς παρ.1 τοῦ ἄρθρ. 59, ἡ προβλέπουσα τὴν κατ' ἐξαίρεσιν δημοσίευσιν τῶν τοιούτων νόμων ἐντὸς δέκα ἡμερῶν ἀπὸ τῆς λήξεως τῆς βουλευτικῆς συνόδου ἐντὸς τῆς ὁποίας ἐπραγματοποιήθη ἡ ψήφισις αὐτῶν.

5. Ἐπὶ τοῦ ἄρθρου 62.

Γνωστὰ εἶναι αἱ καταχρήσεις, ἐκ τῆς μέχρι τοῦδε πείρας, εἰς τὰς ὁποίας δίδει ἀφορμὴν ἡ ἄνευ οὐδενὸς περιορισμοῦ ἔκτασις τοῦ ἀνευθύνου τοῦ βουλευτοῦ διὰ γνώμην ἢ ψήφον, ὑπὲρ τὴν ἔννοιαν τῆς καλύψεως δι' αὐτοῦ καὶ ἑτέρων προσώπων, πέραν τῶν μελῶν τοῦ Κοινοβουλίου. Κατατίθενται οὕτω ἐν τῇ Βουλῇ ὕβριστικαὶ ἐνίοτε ἐρωτήσεις καὶ ἐπερωτήσεις, συνιστῶσαι καθ' ἑαυτὰς παραβάσεις τοῦ Ποινικοῦ Κώδικος, πρὸς τὸν σκόπον ὅπως δοθῇ εἰς αὐτάς δημοσιότης διὰ τοῦ τύπου χωρὶς οἱ δημοσιεύοντες αὐτάς νὰ ὑπέχουν εὐθύνην τινά, λόγῳ τῆς καλύψεώς των ἐκ τῆς ἐπεκτάσεως τοῦ ἀνευθύνου τοῦ βουλευτοῦ. Τὸ τοιοῦτον καθεστὼς εἶναι ἀπαράδεκτον. Δι' αὐτὸ, χωρὶς νὰ θιγῇ κατὰ τι ἡ θεμελιώδης ἀρχὴ τοῦ ἀνευθύνου τοῦ βουλευτοῦ, ἀλλὰ καὶ ἡ ἑτέρα θεμελιώδης ἀρχὴ τῆς δημοσιότητος τῶν ἐν τῇ Βουλῇ συζητήσεων, θὰ εἶναι σκόπιμον νὰ προβλεφθῇ ὅτι ἡ δημοσίευσις τῶν κειμένων ἐρωτήσεων κλπ. ~~περιεχομένων παραβάσεις~~ πρὸ τῆς ἐπ' αὐτῶν συζητήσεως ἐν τῇ Βουλῇ δὲν ἀπαλλοτρίωνει τὸν δημοσιεύοντα δι' ὑπαρχούσας εἰς τὰ κείμενα ταῦτα παραβάσεις τῶν κειμένων νόμων, διατηρουμένης ὅμως πλήρως τῆς ἐλευθερίας δημοσιεύσεως τῶν ἐν τῇ Βουλῇ λεγομένων κατὰ τὴν συζήτησιν τῶν τοιούτων κειμένων.

6. Ἐπὶ τοῦ ἄρθρου 63.

Ἐν τῇ ἐφαρμογῇ τοῦ ἄρθρου 63 τοῦ Συντάγματος ἔχει δημιουργηθῇ καθεστὼς

κατά τό ὅποσον σπανιότατα αἴρεται ἡ βουλευτική ἀσυλία. Κατά δεκάδας αἱ αἰτήσεις τῶν δικαστικῶν ἀρχῶν διατηροῦνται ἐν ἐκκρεμότητι, ἀλλά καί κατά καθόνα ἡ Βουλὴ ἀπορρίπτει τὰς αἰτήσεις αὐτάς μετὰ μακρόν χρονικόν διάστημα. Οὕτω ὅμως καί τό κύρος τῶν βουλευτῶν τραυματίζεται, ἀλλά καί ἡ ἀπονομή τῆς δικαιοσύνης δυσχεραίνεται, δημιουργεῖται δέ, δεδικαιολογημένως, παρὰ τῇ Κοινῇ Γνώμῃ ἡ ἐντύπωσις ὅτι οἱ βουλευταὶ δέν ἀπολαύουν ἀπλῶς ἀσυλίας, ἀλλά πραγματικῆς ἀσυνδοσίας. Δι' αὐτό, σκόπιμον θά ἦτο ὅπως περιληφθῇ εἰς τό Σύνταγμα διατάξεις ἀνάλογες πρός ἐκείνην τοῦ ἄρθρ. 54 § 2 τοῦ Σχεδίου Συντάγματος τοῦ 1948, ἡ ὅποια προέβλεπεν ὅτι μετὰ τὴν πάροδον ἀπράκτου ὁρισμένης προθεσμίας ἀπὸ τῆς υποβολῆς τῆς αἰτήσεως περὶ ἄρσεως τῆς βουλευτικῆς ἀσυλίας αὕτη τεκμαίρεται ἀρθεῖσα. Ἐξ ἄλλου, ὅρθον θά ἦτο, ἐν συναρτήσει πρός τόν καθορισμὸν τοιαύτης προθεσμίας, νά προβλεφθῇ ὅτι ἐπὶ τῶν αἰτήσεων περὶ ἄρσεως ἀσυλίας ἀποῦσης τῆς Βουλῆς ἀποφαίνεται τό τμήμα διακοπῶν ἐντὸς τῶν αὐτῶν προθεσμιῶν. Τέλος, θά πρέπει νά διορθωθῇ καί ἡ διατύπωσις τῆς § 2 τοῦ ἄρθρου 63, ἡ προβλέπουσα ὅτι ἂν ὁ βουλευτὴς διατελῇ ὑπὸ προσωπικὴν κράτησιν ἀπολύεται ἀνυπερθέτως τέσσαρας ἐβδομάδας πρός τῆς ἐνάρξεως τῆς περιόδου. Τοῦτο ἀποτελεῖ τι τό ἀκατανόητον, ἂν ληφθῇ ὑπ' ὄψιν ὅτι ἡ μὲν βουλευτικὴ περίοδος ἀρχεται ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῶν γενικῶν ἐκλογῶν, πρός δέ ταύτης δέν ὑπάρχουν βουλευταὶ ἀλλὰ μόνον ὑποψήφιοι. Ἡ διατάξις ἀφελεται εἰς ἀβλεψίαν, διότι εἰς τό ἰσχύον Σύνταγμα ἐπεξετάθη καθ' ὅλην τὴν περίοδον ἡ ἀσυλία ἡ ὅποια κατὰ τό Σύνταγμα τοῦ 1864/1911 ὁρίστατο μόνον διαρκούσης τῆς συνόδου, ἀντικατεστάθη δέ ἡ λέξις "συνόδου" διὰ τῆς λέξεως "περίοδου" καί εἰς τὴν δευτέραν παράγραφον τοῦ ἄρθρου, χωρὶς νά γίνῃ ἀντιληπτὸν ὅτι θά ἔπρεπε νά υἱοθετηθῇ διάφορος διατύπωσις διὰ νά μὴ εἶναι κενὴ περιεχομένου. Ἐπιβάλλεται, συνεπῶς, διὰ τὴν ἀρτιότητα τοῦ συνταγματικοῦ κειμένου νά υἱοθετηθῇ ἐν προκειμένῳ ἑτέρα κατάλληλος διατύπωσις.

7. Ἐπὶ τοῦ ἄρθρου 65.

Ἐφ' ὅσον γίνῃ ἀποδεκτὴ ἡ πρότασις περὶ ἀσκήσεως τοῦ νομοθετικοῦ ἔργου τῆς Βουλῆς ἐν ὁλομελείᾳ καί εἰς τμήματα, ἐπιβάλλεται νά ληφθῇ πρόνοια περὶ ἀναλόγου προσαρμογῆς πρός τό νέον καθεστὸς τοῦ ἄρθρου τούτου, τοῦ ἀναφερομένου εἰς τόν Κανονισμὸν τῆς Βουλῆς. Θά ἦτο δέ ἔως σκόπιμον νά περιληφθῇ εἰς τό

ἔρρεν τοῦτο καὶ μεταβατικὴ διάταξις, προβλέπουσα τὸν τρόπον καθ' ὃν, κατὰ τὴν πρώτην ἐφαρμογὴν τοῦ Συντάγματος μετὰ τὴν ἀναθεώρησιν, θὰ καταρτισθῇ ὁ νέος Κανονισμός, ὥστε νὰ μὴ σημειωθῇ καθυστέρησις δυσχεραίνουσα τὸ ἔργον τῆς λαϊκῆς ἀντιπροσωπείας.

8. Ἐπὶ τοῦ ἄρθρου 66.

Εἰς τὸ ἄρθρον τοῦτο προτείνεται ὅπως προστεθῇ διάταξις παρέχουσα εἰς τὸν νομοθέτην τὴν εὐχέρειαν ὅπως προβλέψῃ ἐνδεχομένως ὅτι μικρὸν ποσοστὸν βουλευτῶν θὰ εἶναι δυνατόν νὰ ἀναδεικνύεται βάσει ἰδιαιτέρων καταλόγων ὑποψηφίων τῶν κομμάτων καὶ κατ' ἀναλογίαν τῆς ἐκλογικῆς δυνάμεως αὐτῶν εἰς ὅλην τὴν ἐπικράτειαν. Τοῦτο θὰ διευκολύνῃ τὴν ἀνανέωσιν τῶν στελεχῶν τῶν κομμάτων, πάντως δέ ἡ κατὰ τοιοῦτον τρόπον ἀνάδειξις βουλευτῶν θὰ πραγματοποιηθῇ τηρουμένων ἀπολύτως τῶν ἀρχῶν τῆς καθολικότητος, τῆς ἀμεσότητος καὶ τῆς μυστικότητος τῆς ψηφοφορίας, αἱ ὅποιαι, ἄλλωστε, ἀποτελοῦν θεμελιώδεις συνταγματικὰς διατάξεις.

9. Ἐπὶ τοῦ ἄρθρου 68.

Τοῦτο θὰ χρήζει τροποποιήσεως μόνον ἐφ' ὅσον γίνῃ δεκτὴ ἡ προτεινομένη μεταρρύθμισις εἰς τὸ ἄρθρον 66, διὰ τὴν προσαρμογὴν τῶν σχετικῶν πρὸς τὸν ἀριθμὸν τῶν βουλευτῶν διατάξεων τοῦ πρὸς τὸ δημιουργηθῆσόμενον καθεστῶς ἐκ τῆς τυχόν ἀναδείξεως ὁρισμένου ἀριθμοῦ βουλευτῶν ἐξ ἰδιαιτέρων καταλόγων.

10. Ἐπὶ τοῦ ἄρθρου 70.

Ἐφ' ὅσον τὸ Ἐκλογοδικεῖον ἀντικατασταθῇ διὰ τοῦ Ἀνωτάτου Συνταγματικοῦ Δικαστηρίου, ὕπερ θὰ εἶναι διαρκὲς σῶμα καὶ ὅχι ἐπὶ τοῦτῳ συγκροτούμενον κατὰ τὰς ἐκάστοτε ἐκλογάς, ὁρθόν θὰ εἶναι νὰ ἀνατεθῇ εἰς αὐτὸ ἡ κρίσις ἐπὶ μεταγενεστέρας ἀπωλείας παρὰ βουλευτοῦ τῶν προσόντων τοῦ ἐκλογίμου, κρίσις ἡ ὅποια ἤδη ἀνήκει εἰς τὴν Βουλὴν. Οὕτω, ἡ κρίσις αὕτη θὰ παύσῃ νὰ ἔχῃ πολιτικὸν χαρακτήρα καὶ θὰ καταστῇ δικαστικὴ.

11. Ἐπὶ τοῦ ἄρθρου 71.

Ὅς πρὸς τὸ ἄρθρον τοῦτο ἐξεταστέον τυγχάνει μήπως αἱ περιπτώσεις τῆς μὴ ἐκλογιμότητος, αἱ προβλεπόμεναι ὑπὸ τῆς παρ. 1 αὐτοῦ, χρήζουσιν ἐνδεχομένως δι-

ευρύσεως. Ιδιώτερον, ὁρθόν ἔως θά ἦτο νά συγκαταλέγωνται μεταξύ τῶν μὴ ἐκλογίμων καὶ οἱ ὑπάλληλοι δημοσίων ἐπιχειρήσεων, ὡς καὶ ἐπιχειρήσεων κοινῆς ὠφελείας ἢ κεκτημένων πρενόμιον ἐπιμεταλλεύσεως, ὡς καὶ τὰ μέλη τῶν διοικητικῶν συμβουλῶν τοιούτων ὁργανισμῶν.

12. Ἐπὶ τοῦ ἄρθρου 73

Ἐφ' ὅσον γίνῃ ἀποδεκτὴ ἡ πρότασις περὶ συστάσεως Ἀνωτάτου Συνταγματικοῦ Δικαστηρίου, εἰς ὃ νά ἀνατεθῶσι καὶ αἱ σήμερον ἀνήκουσαι εἰς τὸ Ἐκλογοδικεῖον ἀρμοδιότητες, τὸ ἄρθρον 73 θά πρέπει νά τροποποιηθῇ, ὥστε νά προβλέπῃ ὅτι ἡ ἐκδίκασις τῶν ἐνοστάσεων κατὰ τοῦ κύρους τῶν ἐκλογῶν ἀνατίθενται εἰς τὸ νέον προτεννόμενον δικαστήριον.

000

Υ. ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

Ἐκ τῶν εἰς τὸ κεφάλαιον τοῦτο περιεχομένων διατάξεων προτείνεται ἀφ' ἑνὸς μὲν ἡ μεταβολὴ εἰς τινὰ σημεῖα τοῦ ἄρθρου 78, τοῦ ἀναφερομένου εἰς τὴν λειτουργίαν τοῦ κοινοβουλευτικοῦ συστήματος, ἀφ' ἑτέρου δὲ ἡ προσθήκη νέου ἄρθρου ἀναφερομένου εἰς τὴν ἐκδόσιν Πράξεων Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου νομοθετικοῦ περιεχομένου.

1. Ἐπὶ τοῦ ἄρθρου 78.

Ἡ ἐκ τῆς μέχρι τοῦδε ἐφαρμογῆς τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου τούτου κτηθεῖσα πεῖρα ἀποδεικνύει ὅτι ὁρθόν θά εἶναι νά ἐπέλθωσιν εἰς αὐτὸ ὀρισμένοι μεταβολαὶ εἰς τρόπον ὥστε νά ἀποφεύγεται νά τίθεται συχνά πολιτικόν θέμα ἐκ μέρους τῆς ἀντιπολιτεύσεως ἄνευ σοβαροῦ τινος λόγου καὶ δὴ ὅταν εἶναι βεβαία ἐκ τῶν προτέρων ἡ ἔκβασις τῆς ἐπ' αὐτοῦ ψηφοφορίας. Πράγματι, ἔχει ἀποδειχθῇ ὅτι συχνάκις τίθεται πολιτικόν θέμα εὐθὺς ὡς τὸ ἐπιτρέπουν αἱ τιθέμεναι ὑπὸ τοῦ Συντάγματος σύντομοι προθεσμίαι μόνον καὶ μόνον ἀπὸ διάθεσιν κωλυσιεργίας καὶ περισπασμοῦ τῆς Κυβερνήσεως ἀπὸ τοῦ ἔργου τῆς. Δι' αὐτὸ σκόπιμον θά εἶναι ἀφ' ἑνὸς μὲν νά παρεκταθῇ τὸ δέμνηον πρὸ τῆς παρελεύσεως τοῦ ὁποῦ ἀπὸ τῆς ἀπορρίψεως προτάσεως δυσπιστίας δέν ἐπιτρέπεται ἡ ὑποβολὴ νέας τοιαύτης προτάσεως, ἀφ' ἑτέρου δὲ νά προβλεφθῇ ὅτι αἱ ὑπὸ τοῦ Συντάγματος τασσομένη προθεσμία δέν ἀναφέρεται μόνον εἰς τὴν πρότασιν δυσπιστίας, ἀλλὰ καὶ εἰς τὴν πρό-

τασιν έμπιστοσύνης τήν διατυπωμένην υπό της Κυβερνήσεως, λόγω της ταυτότη-
τος της αίτιας, ή όποια ύφίσταται μεταξύ των δύο περιπτώσεων. Σκόπιμον, έξ
άλλου, θά ήτο όπως τό δικαίωμα άναβολής επί 48ωρον της ένάρξεως της συζητήσε-
ως επί προτάσεων δυσπιστίας τό έχη μόνον ή Κυβέρνησις, διότι δέν δικαιολογεύ-
ται διά τήν καταθέτουσαν τήν πρότασιν δυσπιστίας άντιπολιτευσιν ή όποια ύποτί-
θεται ότι θά πρέπει νά είναι έτοιμη διά τήν ύποστήριξιν της προτάσεώς της.
Κατά τόν αὐτόν λόγον σκόπιμον θά ήτο νά αύξηθῇ ο αριθμός των βουλευτών, οί ο-
ποιοι δικαιούνται νά ζητήσουν τήν άναβολήν της ψηφοφορίας επί της προτάσεως,
ώστε νά αποφεύγεται ή άσκοπος κωλυσιεργία, ως και νά περιορισθῇ εις όλιγωτέ-
ρας των πέντε ήμερών ή διάρκεια των συζητήσεων επί προτάσεων έμπιστοσύνης ή
δυσπιστίας. Διότι έχει άποδειχθῇ ότι μετά τήν δευτέραν ή τό πολύ τήν τρίτην
ήμέραν ή συζητήσεις εκφυλίζεται και παρατείνεται μόνον και μόνον, θά έλεγέ-
τις, διά νά συμπληρωθῇ τό κατά τό Σύνταγμα πενθήμερον.

2. Επί της προτεινομένης προσθήκης

Η βραδύτης μεθ'ής κινεῖται ή νομοθετική μηχανή έδωσε τήν άφορμήν διά τήν
δημιουργίαν, παρά τό Σύνταγμα, τοῦ θεσμοῦ των Πράξεων 'Υπουργικοῦ Συμβουλίου,
εις τάς όποίας εγένετο συστηματική προσφυγή ύφ' άλλων των Κυβερνήσεων από της
θέσεως έν ισχύϊ τοῦ Συντάγματος τοῦ 1952, άντί της κατά τό παρελθόν προσφυγῆς
εις τοὺς άναγκαστικοὺς νόμους. Δέν γεννᾶται, βεβαίως, άμφιβολία ότι αἱ Πρά-
ξεις 'Υπουργικοῦ Συμβουλίου, έφ'όσον έχουν περιεχόμενον νομοθετικόν και εκδί-
δονται άνευ οίασδήποτε νομοθετικής έξουσιοδοτήσεως, είναι άντισυνταγματικά.
"Ηδη, έφ'όσον καταστή δυνατή ή λειτουργία της Βουλῆς εις τμήματα πρὸς άσκήσιν
τοῦ νομοθετικοῦ έργου αὐτῆς και καθιερωθῇ, έστω και εις περιορισμένην κλίμακα,
ο θεσμός των νόμων-πλαισίων, δέν ύπάρχει άμφιβολία ότι σχεδόν δέν θά ύπάρξη
πλέον άνάγκη προσφυγῆς εις τήν πρακτικήν των Πράξεων 'Υπουργικοῦ Συμβουλίου
νομοθετικοῦ περιεχομένου. Δέν πρέπει όμως νά παραβλέπεται ότι μοιραῖον θά εἴ-
ναι νά παρουσιάζωνται ένίοτε περιπτώσεις καθ'άς ή ληψις νομοθετικοῦ τινος μέ-
τρου θά παρίσταται ως τόσον έπείγουσα, ώστε νά μή είναι δυνατόν νά αναμένεται
ή κανονική ψήφισις του από τήν Βουλήν ή τμήμα αὐτῆς. Διά τάς έξαιρετικές αὐτάς
περιπτώσεις σκόπιμον θά είναι νά προβλεφθῇ υπό τοῦ Συντάγματος ο θεσμός των
Πράξεων 'Υπουργικοῦ Συμβουλίου νομοθετικοῦ περιεχομένου, ~~προβλ~~ λαμβανομένης ο-

μως προνοίας ὥστε ἡ διάρκεια τῆς ἰσχύος αὐτῶν νά εἶναι περιορισμένη, ἐξαρτωμένη ἐκ τῆς ἐντός τακτῆς καὶ συντόμου προθεσμίας κυρώσεώς των ὑπὸ τῶν ὀργάνων τῆς νομοθετικῆς λειτουργίας.

Θά ἦτο ἐνδεχομένως δυνατόν, ἀντὶ τῶν Πράξεων Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, νά εἰσαχθῇ διὰ τὴν ἀντιμετώπισιν τῶν τοιούτων ἐπειγόντων θεμάτων ὁ θεσμός τῶν νομοδιαταγμάτων, ὑπογραφομένων ὑπὸ τοῦ Βασιλέως καὶ τῆς Κυβερνήσεως, ἐχόντων δέ ἐπίσης περιορισμένην χρονικὴν διάρκειαν ἰσχύος. Εἰς τοῦτο ὅμως ὑπάρχει ὁ ἀντίλογος ὅτι ὀρθότερον εἶναι νά μὴ συμμετέχῃ ὁ Βασιλεὺς, ὅστις εἶναι ἀνεύθυνος, εἰς τὴν ἔκδοσιν τῶν τοιούτων πράξεων, αἱ ὁποῖαι ἀποτελοῦν παρέκκλισιν ἀπὸ τῆς συνήθους διαδικασίας ἀσκήσεως τῆς νομοθετικῆς λειτουργίας. Δι' αὐτὸ καὶ σκοπιμότερα εἶναι ἡ τοιαύτη περιορισμένη συνταγματικὴ καθιέρωσις τῶν Πράξεων Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου νομοθετικοῦ περιεχομένου ἀντὶ τῶν νομοδιαταγμάτων.

VI. ΠΕΡΙ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ

Εἰς τὸ κεφάλαιον τοῦτο σκόπιμον εἶναι νά ἐπενεχθοῦν δύο μεταβολαί. Ἀφ' ἐνός μὲν εἰς τὸ ἄρθρον 84 νά ἐπεκταθῇ καὶ εἰς τοὺς παρόδρους τοῦ Συμβουλίου Ἐπικρατείας ἢ ἱσχυιότης, ὥστε νά μὴ τελοῦν εἰς ἥσσανα μοῖραν ἔναντι τῶν παρόδρων τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου, νά ἰσχύουν δέ καὶ δι' αὐτοὺς τὰ διὰ τοῦ συμβούλου Ἐπικρατείας προβλεπόμενα ἀσυμβίβαστα. Ἀφ' ἑτέρου δέ νά ἀπαλειφθῇ τὸ ἄρθρον 85 περὶ Δικαστηρίου Συγκροτήσεων, δεδομένου ὅτι αἱ ἀρμοδιότητες αὐτοῦ σκόπιμον θά εἶναι νά ἀναληφθοῦν ὑπὸ τοῦ Ἀνωτάτου Συνταγματικοῦ Δικαστηρίου ἐφ' ὅσον γίνῃ ἀποδεκτὴ ἡ περὶ συστάσεως αὐτοῦ πρότασις.

VII. ΠΕΡΙ ΔΙΚΑΣΤΙΚΗΣ ΕΞΟΥΣΙΑΣ

Εἰς τὸ κεφάλαιον τοῦτο δύο μεταβολαί προτείνονται νά ἐπέλθουν: ἀφ' ἐνός μὲν εἰς τὰ ἄρθρα 94 καὶ 95 ὡς πρὸς τὰ ὀρκωτὰ καὶ τὰ μικτὰ ὀρκωτὰ δικαστήρια, ἀφ' ἑτέρου δέ διὰ τῆς προσθήκης νέας διατάξεως συνιστάσεως Ἀνωτάτου Συνταγματικόν Δικαστήριον. Ἐπὶ ἐκάστης τούτων εἶναι δυνατόν νά λεχθοῦν τὰ ἑξῆς:

1. Ἐπὶ τῶν ἁρθρῶν 94 καὶ 95.

Γνωστόν εἶναι ὅτι ὁ θεσμός τῶν ὀρκωτῶν δικαστηρίων - ἀλλὰ καὶ τῶν μικτῶν

ὁρρωτῶν - ἔχει παράσχει ἀφορμὴν εἰς ζῴηροτάτας συζητήσεις ἐν τῇ ἐπιστῇ, ὡς καὶ ὅτι ἔχει ὀριμάσει πλέον ἢ ἀποφίς ὅτι ἡ διατήρησις τοῦ θεσμοῦ ἀποβαίνει μᾶλλον ἐπὶ βλάβῃ τῆς ἀπονομῆς τῆς δικαιοσύνης ἢ ἐπ' ὠφελείᾳ αὐτῆς. Διὰ τοῦτο σκόπιμον θά ἦτο νὰ ἀναθεωρηθοῦν τὰ ἄρθρα 94 καὶ 95 ἐπὶ τῷ τέλει νὰ ἀνατεθῇ εἰς τὸν κοινὸν νομοθέτην ἡ ρύθμισις τοῦ θέματος τῆς διατηρήσεως ἢ μὴ τῶν δικαστηρίων τούτων. Ἐκ παραλλήλου, ἐφ' ὅσον τοῦτο γίνῃ δεκτόν, ὁρθόν θά ἦτο νὰ ληφθῇ εἰδικὴ πρόνοια διὰ τὰ δικαστήρια, ἅτινα θά δικάζουν τὰ ἀδικήματα τοῦ πύπου, ὀρισμένα τῶν ὁποίων ὑπάγονται ἤδη εἰς τὴν ἀρμοδιότητα τῶν μικτῶν ὁρρωτῶν δικαστηρίων.

2. Ἐπὶ τοῦ Ἀνωτάτου Συνταγματικοῦ Δικαστηρίου

Προτείνεται ἡ σύστασις Ἀνωτάτου Συνταγματικοῦ Δικαστηρίου ἀπαρτιζομένου ἐκ μελῶν τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας καὶ τοῦ Ἀρείου Πάγου, ἀναδεικνυμένων διὰ κλήρου καὶ ἐπὶ ὀρισμένην θητεία. Τὸ δικαστήριον τοῦτο θά ἔχῃ, πλὴν τῶν ἤδη ἀνηκουσῶν εἰς τὸ Ἐπαλγοδικεῖον καὶ τὸ Δικαστήριον Συγκροῦσεων Ἀρμοδιοτήτων, τὴν κρίσιν διὰ τὴν διαπίστωσιν τῆς καταχρήσεως ὀρισμένων ἀτομικῶν δικαιωμάτων, τὴν κρίσιν διὰ τὴν θέσιν πολιτικῶν κομμάτων ἐκτὸς νόμου καὶ τὴν μέριμναν διὰ τὴν ἀποκατάστασιν τῆς ἐνότητος τῆς νομολογίας μεταξὺ Συμβουλίου Ἐπικρατείας καὶ Ἀρείου Πάγου, ὥστε νὰ ἀρθῶν αἱ δυσάρεστοι συνέπειαι ἐκ τῶν ἐνίοτε παρατηρουμένων διχοστασιῶν μεταξὺ τῶν δύο τούτων Ἀνωτάτων Δικαστηρίων τῆς χώρας.

ΥΙΙΙ. ΠΕΡΙ ΔΙΟΙΚΗΣΕΩΣ ΤΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ

Εἰς τὸ κεφάλαιον τοῦτο δύο μεταβολαὶ προτείνονται ὅπως ἐπέλθωσιν: ἀφ' ἐνὸς μὲν ἡ τροποποιήσις τοῦ ἁρθρου 101, ἀφ' ἑτέρου δέ ἡ προσθήκη ἁρθρου ἀνάγοντος τὸ κατὰ τὸν Ὑπαλληλικὸν Κώδικα ὑφιστάμενον Ἀνώτατον Συμβούλιον Δημοσίων Ὑπηρεσιῶν (ΑΣΔΥ) εἰς συνταγματικὸν θεσμόν.

1. Ἐπὶ τοῦ ἁρθρου 101.

Εἰς τὸ ἁρθρον τοῦτο εἶναι ἀναγκαῖον νὰ ἐπέλθωσιν ὀρισμέναι μεταβολαὶ χάριν τῆς ἐπιτυχεστέρας διαρθρώσεως τῆς διοικητικῆς ὁργανώσεως, μὴ θιγομένης τῆς ἀρχῆς τῆς μονιμότητος τῶν τακτικῶν ὑπαλλήλων. Οὕτω, σκόπιμον θά εἶναι νὰ

διατυπωθούν ἄρτιώτερον τὰ τῶν ἐξαιρουμένων τῶν προσόντων καὶ τῆς μονιμότητος κατηγοριῶν ὑπαλλήλων, ὡς καὶ τὰ τῆς αὐτοδικαίας παύσεως τῶν τακτικῶν ὑπαλλήλων ἐν περιπτώσει καταδίκης ἢ ἀπώλειας τῶν προσόντων αὐτῶν, ἔτι δὲ πλέον νὰ ἐπιτραπῇ εἰς τὸν κοινὸν νομοθέτην ὅπως καταστήσῃ ὑποχρεωτικὴν τὴν ἐκ τῆς ὑπηρεσίας ἔξοδον τῶν τακτικῶν ὑπαλλήλων ὅμα τῇ συμπληρώσει τοῦ χρόνου ὑπηρεσίας τοῦ παρέχοντος εἰς αὐτοὺς δικαίωμα πλήρους συντάξεως, χάριν τῆς ἐξασφάλισης τῆς ἀνανεώσεως τῶν στελεχῶν τῆς διοικήσεως. Ἐπὶ πλέον σκόπιμον θὰ ἦτο νὰ προβλεφθῇ ὅτι θὰ εἶναι δυνατόν νὰ ἐπιτρέπηται, ὑπὸ περιορισμοὺς, ὁ διορισμὸς ἀνωτάτων ἢ ἀνωτέρων διοικητικῶν ὑπαλλήλων ἐπὶ θητεία, ἐπὶ συμβάσει ἢ μετακλητῶν εἰς τακτικὰς θέσεις, χωρὶς ὅμως νὰ θίγεται ἡ μονιμότης τῶν ἤδη κατεχόντων τὰς θέσεις ταύτας τακτικῶν ὑπαλλήλων.

2. Ἐπὶ τοῦ ΑΣΔΥ

Ὡς πρὸς τοῦτο, θὰ πρέπει νὰ ἀναχθῇ εἰς συνταγματικὸν θεσμὸν, ἀναγραφόμενων εἰς σχετικὴν διάταξιν τοῦ Συντάγματος τῶν κυριωτέρων τῶν ἤδη ὑφισταμένων ἀρμοδιοτήτων αὐτοῦ καὶ δὴ τῆς παροχῆς γνωμοδοτήσεως ἢ συμφώνου γνώμης κατὰ τὰς περιστάσεις διὰ τὴν ἔκδοσιν ὁρισμένων νομοθετημάτων καὶ διοικητικῶν πράξεων. Σκόπιμον ἐπίσης θὰ εἶναι νὰ προβλεφθῇ ὅτι οἱ σύμβουλοι καὶ οἱ πάρεδροι τοῦ ΑΣΔΥ ἀπολαύουν ἰσοβιότητος καὶ νὰ καθορισθοῦν τὰ χρόνικὰ ὅρια τῆς ὑποχρεωτικῆς ἀποχωρήσεώς των ἐκ τῆς ὑπηρεσίας, κατ'ἀναλογίαν πρὸς τοὺς δικαστάς.